



វិទ្យាស្ថាន

បណ្តុះបណ្តាល និង ស្រាវជ្រាវ

ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា (វិបសអ)



# កម្មវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លីនៅប្រទេសកម្ពុជា របាយការណ៍អង្កេតមូលដ្ឋាននៅតំបន់ជនបទ

# កម្មវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លីនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

## របាយការណ៍អង្កេតមូលដ្ឋាននៅតំបន់ជនបទ

Cambodia Land Titling Rural Baseline Survey Report



វិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាល និង គ្រូបាទគ្រូទេសនាជាតិកម្ពុជា

ក្រោមកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយ

ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ (ជនបទ)

ភ្នំពេញ, ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧

**បេសកកម្ម វិបសអ**

ក្នុងលក្ខណៈជា វិទ្យាស្ថានឯករាជ្យមួយរបស់កម្ពុជាខាងការស្រាវជ្រាវពីគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ វិបសអ មានបេសកកម្ម ចូលរួមចំណែកដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសកម្ពុជាប្រកបដោយចីរភាព និងការលើកកម្ពស់សុខុមាលភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ កម្ពុជា តាមរយៈការស្រាវជ្រាវមានគុណភាពខ្ពស់អំពីគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ ការផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹង និងការកសាង សមត្ថភាព ។

វិបសអ ប្រឹងប្រែងបំពេញបេសកកម្មនេះ ដោយធ្វើការងារជាដៃគូជាមួយស្ថាប័នសាធារណៈ និងសង្គមស៊ីវិលកម្ពុជា ស្ថាប័ន អភិវឌ្ឍន៍ក្នុងតំបន់ និងពិភពលោក និងដោយគោរពដល់សមត្ថភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងស្ថាប័នកម្ពុជា ចំណេះដឹង និង បទពិសោធន៍ក្នុងស្រុក ព្រមទាំងប្រវត្តិសាស្ត្រ និងវប្បធម៌របស់ប្រទេសកម្ពុជា ។

**© រក្សាសិទ្ធិឆ្នាំ២០០៧ វិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាល និង ស្រាវជ្រាវដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា**

រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង - គ្មានផ្នែកណាមួយនៃឯកសារនេះ ត្រូវបានចម្លងទុក ឬផ្សព្វផ្សាយតាមទម្រង់ និងតាមមធ្យោបាយផ្សេងៗ ដូចជា អេឡិចត្រូនិក យន្តកម្ម ថតចម្លង... ។ល។ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីវិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាល និង ស្រាវជ្រាវដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជាឡើយ ។

ISSN 1560 9812

**កម្មវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លីនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា  
របាយការណ៍អង្កេតមូលដ្ឋាននៅតំបន់ជលបទ**

ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧

**វិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាល និង ស្រាវជ្រាវដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា**  
ផ្ទះលេខ៥៦ ផ្លូវលេខ៣១៥ ខ័ណ្ឌទួលគោក ភ្នំពេញ កម្ពុជា (ប្រអប់សំបុត្រលេខ ៦២២ ភ្នំពេញ កម្ពុជា)  
ទូរស័ព្ទ៖ (៨៥៥-២៣) ៨៨១-៣៨៤, ៨៨១-៧០១, ៨៨១-៩១៦, ៨៨៣-៦០៣ ទូរសារ៖ (៨៥៥-២៣) ៨៨០-៧៣៤  
អ៊ីមែល៖ [cdriemail@online.com.kh](mailto:cdriemail@online.com.kh) website: <http://www.cdri.org.kh>

កែសម្រួល និងរចនាដោយ៖ យូ-សិទ្ធិវិទ្ធី អ៊ុំ ចាន់ថា យេន-សុផានី និងគឹម-ចិត្រា

## មាតិកា

សេចក្តីផ្តើមអំណរគុណ.....	១
បញ្ជីអក្សរកាត់ .....	៣
សេចក្តីសង្ខេប .....	៥
<b>ជំពូក ១. សេចក្តីផ្តើម.....</b>	<b>១៥</b>
១.១ ដំណើរការនៃគម្រោង LMAP.....	១៦
១.២ រចនាសម្ព័ន្ធនៃរបាយការណ៍.....	១៧
<b>ជំពូក ២. សាវតារៈ រដ្ឋបាលដីធ្លី និងសភាពការណ៍ដីធ្លីនាពេលបច្ចុប្បន្ន.....</b>	<b>១៩</b>
២.១. សភាពការណ៍ដីធ្លីនាពេលបច្ចុប្បន្ន.....	២១
២.១.១ ការវិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម និងផលិតកម្ម.....	២២
២.១.២ អសមភាពលើការកាន់កាប់ដីធ្លី.....	២៣
២.១.៣ សិទ្ធិកាន់កាប់ដីធ្លី.....	២៤
២.១.៤ ការផ្ទេរដី / ទិផ្សារដី.....	២៥
២.១.៥ វិវាទដីធ្លី.....	២៦
<b>ជំពូក ៣. ក្របខ័ណ្ឌគំនិត.....</b>	<b>២៧</b>
៣.១ សម្មតិកម្មនៃការស្រាវជ្រាវ.....	២៩
៣.១.១ ផលប៉ះពាល់សេដ្ឋកិច្ច.....	៣០
៣.១.២ ផលប៉ះពាល់សង្គម.....	៣២
<b>ជំពូក ៤. វិធីសាស្ត្រនៃការស្រាវជ្រាវ.....</b>	<b>៣៥</b>
៤.១. ការជ្រើសរើសតំបន់អង្កេត និងតំបន់ប៉ាន់តម្លៃ.....	៣៦
៤.១.១. ការជ្រើសរើសទីតាំង.....	៣៦
៤.២. ការជ្រើសរើសគំរូនៃគ្រួសារ.....	៣៨
៤.២.១. គ្រួសារគ្មានដីធ្លី.....	៣៨
៤.២.៣. ស្ត្រីមេម៉ាយជាមេគ្រួសារ.....	៣៩
៤.៣. ការអនុវត្តន៍.....	៣៩

<b>ជំពូក ៥. អង្កេតប្រជាពលរដ្ឋនៅជនបទ: ការកត់សំគាល់បឋមនិងការពិភាក្សា</b> .....	៤១
៥.១. លក្ខណៈនៃគ្រួសារ.....	៤១
៥.១.១. យេនឌ័រ.....	៤៤
៥.១.២. ភាពគ្រប់គ្រាន់នៃផលស្រូវ.....	៤៦
៥.១.៣ សេចក្តីសង្ខេប.....	៤៧
៥.២. លក្ខណៈភូមិ.....	៤៨
៥.២.១. សេចក្តីសង្ខេប.....	៥១

<b>ជំពូក ៦. ការរកឃើញ និងការវិភាគលើគ្រួសារនៅជនបទ</b> .....	៥៣
៦.១. ឥណទាន: សកម្មភាពខ្ចីប្រាក់ និងការផ្តល់ប្រាក់ឱ្យខ្ចីនៅថ្នាក់គ្រួសារនីមួយៗ.....	៥៣
៦.២. ការវិនិយោគលើការងារកសិកម្ម ផលិតភាព និងការប្រើប្រាស់ដី.....	៥៧
៦.២.១ ប្រភពហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការចំណាយ.....	៥៨
៦.២.២ ផលិតភាព.....	៥៩
៦.២.៣ ការប្រើប្រាស់ដី.....	៦២
៦.៣. ទីផ្សារដីធ្លី: តំលៃ ថ្លៃ និងការផ្ទេរដីធ្លី.....	៦៥
៦.៣.១ ការផ្ទេរដីធ្លី.....	៦៦
៦.៤ រដ្ឋបាល និងគ្រប់គ្រងដីធ្លី.....	៦៩
៦.៤.១ ការផ្ទេរដី.....	៧១
៦.៥. វិវាទដីធ្លី និងការដោះស្រាយ.....	៧៣
៦.៥.១ ការដោះស្រាយវិវាទដីធ្លី.....	៧៤
៦.៥.១ សេចក្តីសង្ខេប.....	៧៥

<b>ជំពូក ៧. ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង: តំបន់សិក្សា</b> .....	៧៧
៧.១ លក្ខណៈរបស់គ្រួសារ.....	៧៧
៧.១.១. យេនឌ័រ.....	៧៩
៧.១.២. ភាពគ្រប់គ្រាន់នៃផលស្រូវ.....	៨១
៧.២. ឥណទាន: សកម្មភាពខ្ចីប្រាក់ និង ការផ្តល់ប្រាក់ឱ្យខ្ចីនៅក្រីវគ្រួសារ.....	៨២
៧.៣ ការវិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម ការផលិតកម្ម និងការប្រើប្រាស់ដីធ្លី.....	៨៤
៧.៣.១ ប្រភពនៃហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ធ្វើការចំណាយ.....	៨៥
៧.៣.២ ផលិតភាព.....	៨៦
៧.៣.៣ ការប្រើប្រាស់ដី.....	៨៨

៧.៤ ទីផ្សារដីធ្លី: តំលៃ ថ្លៃ និងការផ្ទេរដីធ្លី.....	៨៩
៧.៥ ការរៀបចំផែនដី និងរដ្ឋបាលដីធ្លី.....	៩១
៧.៦. វិវាទ និងជំនឿដីធ្លី.....	៩៣
៧.៦.១ ការដោះស្រាយវិវាទ.....	៩៤
<b>ជំពូក ៨. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និងការកត់សំគាល់នានា.....</b>	<b>៩៧</b>
៨.១ ការកត់សំគាល់មួយចំនួន.....	៩៩
៨.១.១ ក្រុមអង្កេតនៃគំរោង LMAP .....	៩៩
៨.១.២ ការសំរួលសំរួលរវាងការធ្វើអង្កេតបឋម ជាមួយនឹងការអនុវត្តគំរោង LMAP.....	៩៩
៨.១.៣ ការធ្វើអត្តសញ្ញាណក្បាលដី .....	១០០
៨.១.៤ ការយល់ដឹងពីដំណើរការនៃគំរោង LMAP .....	១០០
៨.១.៤ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ.....	១០០
៨.១.៥ សោហ៊ុយសេវាលើការប្រើប្រាស់ .....	១០១
៨.១.៦ ការប្រើប្រាស់នូវប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីដីធ្លី.....	១០១
៨.១.៧ សិទ្ធិលើទ្រព្យជាប្រពៃណីនៅមូលដ្ឋាន.....	១០១
៨.២ ការធ្វើផែនការ និងគោលនយោបាយ.....	១០២
៨.២.១ ផលប៉ះពាល់វិជ្ជមាន.....	១០២
<b>ឯកសារយោង .....</b>	<b>១០៤</b>
<b>កំរងសំណួរ.....</b>	<b>១០៧</b>
<b>បញ្ជីឯកសារបោះពុម្ពផ្សាយរបស់ វបសអ .....</b>	<b>១៣៧</b>



## សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

វិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាល និង ស្រាវជ្រាវដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា (វិបសអ) សូមថ្លែងអំណរគុណដល់ ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ចំពោះឱកាសដ៏មានតម្លៃដែលបានផ្តល់ឱ្យ វិបសអ អនុវត្តគម្រោងអង្កេត មូលដ្ឋាន ។ វិបសអ ក៏សូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះការជួយប្រយោជន៍ជ្រើសរើសធនាគារពិភពលោក ដែលបានផ្តល់កំរិតសំរាប់ការ សិក្សា ក៏ដូចជា ការគាំទ្រខាងបច្ចេកទេស និងការពិគ្រោះយោបល់ជាបន្តបន្ទាប់ ។

យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណជាពិសេសដល់បុគ្គលជាច្រើនគឺមាន កសិករនៅតាមតំបន់ជនបទ អ្នកលក់ដូរ និងអ្នកផ្សេង ទៀត នៅក្រុងព្រះសីហនុ ដែលបានចំណាយពេលវេលាមានតម្លៃក្នុងការជួបជាមួយអ្នកចុះអង្កេត និងផ្តល់ចំណេះដឹងយ៉ាងយក ចិត្តទុកដាក់ ។ ជាពិសេស យើងសូមថ្លែងអំណរគុណដល់ប្រជាជននៅខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ។ ទោះបីជាខេត្តនេះ មិនស្ថិតនៅក្នុងគម្រោង ចុះបញ្ជីដីធ្លីបច្ចុប្បន្នក្តី ក៏ពួកគេបានទទួលជួបជាមួយនឹងអ្នកចុះអង្កេត និងបានឆ្លើយសំនួរជាច្រើន ។

យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណផងដែរដល់មេឃុំ និងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំនានា ដែលបានចំណាយពេលវេលាដ៏មានតម្លៃ ជួបជាមួយអ្នកស្រាវជ្រាវរបស់ វិបសអ និងជួយឱ្យពួកគេបានយល់កាន់តែច្បាស់ថែមទៀតពីការវិវត្តន៍ស្ថានភាពដីធ្លីនៅតាម មូលដ្ឋាន ។ យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណជាពិសេសចំពោះមេភូមិនានា ដែលបានជួយរៀបចំកន្លែងស្នាក់នៅសំរាប់ក្រុមអង្កេតនៅ មូលដ្ឋាន ព្រមទាំងចំណាយពេលវេលាឆ្លើយសំនួរជាច្រើន និងប្រាប់ពីរឿងដីធ្លីក្នុងភូមិរបស់ពួកគេ ។

ក្រុមអង្កេតមូលដ្ឋាន សូមថ្លែងអំណរគុណដល់មន្ត្រីនៃគម្រោងរដ្ឋបាលនិងគ្រប់គ្រងដីធ្លីថ្នាក់ខេត្ត និងមន្ត្រីសុរិយោដី ដែល បានផ្តល់ការបូកសរុបដ៏ល្អអំពីការងាររបស់គម្រោងរដ្ឋបាលនិងគ្រប់គ្រងដីធ្លីថ្នាក់ខេត្ត ក៏ដូចជាទិន្នន័យ និងព័ត៌មានផ្សេងទៀតតាម សំណូមពរ ។ ក្រុមគម្រោងរដ្ឋបាលនិងគ្រប់គ្រងដីធ្លីដែលកំពុងធ្វើការនៅតាមមូលដ្ឋាន ក៏តែងពេញចិត្តនឹងចំណាយពេលវេលាដើម្បី ជួយពន្យល់ពីការងារ របស់ពួកគេនៅក្នុងភូមិដែរ ។ យើងខ្ញុំសូមថ្លែងសរសើរដល់ពួកគេដែលបានបំពេញការងារដ៏ស្មុគស្មាញ ប្រកបដោយលក្ខណៈវិជ្ជាជីវៈ ។

យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ដែលបានផ្តល់បុគ្គលិកពីរនាក់ គឺលោក មាន ចាន់ផាធី និងលោក ម៉េង ប៊ុណ្ណារិទ្ធ មកជួយធ្វើការងារមួយរយៈ និងចូលរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ដល់ការចុះអង្កេត ។ ដោយឡែក លោកស្រីបណ្ឌិត អ៊ូ វីឌី ក្នុងឋានៈជាមន្ត្រីទំនាក់ទំនងក្នុងគម្រោងរបស់ក្រសួង បានដើរតួយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការជួយព្យាង ឱ្យការងារប្រព្រឹត្តទៅបានស្របតាមផែនការ ។ លោក សរ សុវណ្ណ ក៏បានផ្តល់ការគាំទ្រ និងសេចក្តីណែនាំដ៏មានតម្លៃក្នុង សមត្ថកិច្ចរបស់លោកជាប្រធាននៃគម្រោងរដ្ឋបាល និងគ្រប់គ្រងដីធ្លី ។ ឯកឧត្តម អ៊ឹម លុនលីម បានផ្តល់ការដឹកនាំ និងទិសដៅ ដល់គម្រោង ស្របតាមចក្ខុវិស័យនៃការផ្តល់សេវារដ្ឋបាលដីធ្លីដោយយុត្តិធម៌ និងមិនលំអៀងដល់ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជាទាំងអស់គ្នា ។ ក្រុមគម្រោងអង្កេតមូលដ្ឋាន ក៏សូមថ្លែងអំណរគុណដល់ការគាំទ្រ និងការយកចិត្តទុកដាក់ជាប់ជានិច្ចរបស់អ្នកតំណាងមកពី GTZ និង FinnMap ផងដែរ ។



យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់បុគ្គលិក វិបសអ ដែលបានផ្តល់ការគាំទ្រខាងរដ្ឋបាល និងសំភារៈដល់គំរោងទាំងមូល ។  
យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណជាពិសេសចំពោះ លោកស្រី ប៉ុន ដូរណា ចំពោះការចុះជួយការងារដល់កន្លែង និងលោក តុង គីមស៊ិន  
ចំពោះការជួយធ្វើវិភាគទិន្នន័យ ។ ម្យ៉ាងទៀត ការសិក្សានេះនឹងមិនអាចសំរេចបានទេ បើសិនជាពុំមានការយកចិត្តទុកដាក់  
និងការគាំទ្រតាំងពីដំបូងពីលោកស្រី Eva Mysliwiec ជាអតីតនាយកប្រតិបត្តិ វិបសអ ។ លោក Larry Strange ដែលបន្ត  
តំណែងជានាយកប្រតិបត្តិ លោកបណ្ឌិត K.A.S Murshid ជាអតីតនាយកស្រាវជ្រាវ និង លោក Ray Hossinger  
ជាអ្នកគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិ និង លោក អ៊ឹង ស៊ានលី ដែលបន្តតំណែងជានាយកផ្នែកប្រតិបត្តិ ក៏បានបន្តផ្តល់ការគាំទ្រ និងជួយ  
ជំរុញគំរោងឱ្យទទួលបានជោគជ័យជាស្ថាពរ ។

ភ្នំពេញ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧

វិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាល និង ស្រាវជ្រាវដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា

## បញ្ជីអក្សរកាត់

ACLEDA	សមាគមទីភ្នាក់ងារអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា (Association of Cambodian Local Economic Development)
BSC	គំរោងអង្កេតមូលដ្ឋាន Baseline Survey Project
វិបសអ/CDRI	វិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាល និង ស្រាវជ្រាវដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា (Cambodia's Leading Independent Development Policy Research Institute)
HCA	តំបន់សមត្ថភាពខ្ពស់ High Capacity Area
HPI	ផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលខ្ពស់ High Potential Impact
LCA	តំបន់សមត្ថភាពទាប Low Capacity Area
LPI	ផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលទាប Low Potential Impact
LAMDP	កម្មវិធីរដ្ឋបាល និងគ្រប់គ្រងដីធ្លី Land Administration, Management and Distribution Programme
LMAP	គំរោងរដ្ឋបាល និងគ្រប់គ្រងដីធ្លី Land Management and Administration Project
MLMUPC	ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ Ministry of Land Management, Urban Planning, and Construction
NGO	អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល Non-Government Organization
PAD	ឯកសារវាយតម្លៃគំរោង Project Appraisal Document
RGC	រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា Royal Government of Cambodia
SES	អង្កេតសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច Socio-Economic Survey



## សេចក្តីសង្ខេប

ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ (MLMUPC) ដោយមានការគាំទ្រពីអ្នកផ្តល់ជំនួយអន្តរជាតិ កំពុងអនុវត្ត គំរោងរដ្ឋបាល និងគ្រប់គ្រងដីធ្លី (LMAP) ដើម្បីកែលម្អសន្តិសុខនៃការកាន់កាប់ដីធ្លី និងពង្រឹងប្រព័ន្ធរដ្ឋបាលដីធ្លី ។ ក្នុងចំណោម សកម្មភាពដទៃទៀត គំរោងនឹងបង្កើតកម្មវិធីផ្តល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីជាប្រព័ន្ធដែលនឹងមានការចេញប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីចំនួនមួយលាន ប័ណ្ណក្នុងរយៈពេល ៥ឆ្នាំ ។ គំរោងនេះរំពឹងថា ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដី នឹងជួយ: (ក) បង្កើនលទ្ធភាពរបស់កសិករក្នុងការទទួល ឥណទានផ្លូវការ (ខ) លើកទឹកចិត្តដល់ការធ្វើវិនិយោគខាងកសិកម្ម និងពាណិជ្ជកម្ម នៅក្នុងតំបន់ជនបទ និងទីក្រុង ដែលនឹង បង្កើនផលិតភាព និងការងារ (គ) ជំរុញឱ្យទីផ្សារដីធ្លីកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ និង (ឃ) រួមចំណែកក្នុងការកាត់បន្ថយ ភាពក្រីក្រ ។

ក្នុងពេលថ្មីៗនេះ វិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាល និង ស្រាវជ្រាវដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា (វបសអ) បានសហការជាមួយ MLMUPC ដើម្បីប្រមូលទិន្នន័យមូលដ្ឋាន ដែលនឹងត្រូវប្រើប្រាស់សំរាប់វាយតម្លៃពីផលប៉ះពាល់ខាងសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ច នៃប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីនៃរយៈពេល៣ឆ្នាំក្រោយ ។ គំរោងអង្កេតមូលដ្ឋានបានធ្វើសំភាសន៍ ១.២៣២គ្រួសារជនបទនៅក្នុង ៤០ភូមិ ដែលស្ថិតក្នុង ១០ឃុំ និងក្នុង ៥ខេត្ត នៅអំឡុងថ្ងៃទី១៩ មករា- ២៩ កុម្ភៈ ២០០៤ ។ ខេត្ត-ក្រុងក្នុងគំរោង LMAP មានចំនួន ៤ រួមមាន កំពង់ចាម កំពង់ធំ ក្រុងព្រះសីហនុ និងតាកែវ ។ ខេត្តទីប្រាំគឺ ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ស្ថិតនៅក្រៅគំរោង LMAP ទុកសំរាប់ ប្រៀបធៀបគ្នាជាមួយនឹងខេត្តទាំង ៤ ដែលស្ថិតនៅក្នុងគំរោង LMAP ។ គ្រួសារត្រូវបានជ្រើសរើសដោយចៃដន្យពីក្នុងបញ្ជីភូមិ យកមកធ្វើការសិក្សា ដោយយោងទៅតាមទំហំដីកាន់កាប់ និងភេទនៃមេគ្រួសារ ។ ៩៩គ្រួសារផ្សេងទៀតរស់នៅក្នុង ខ័ណ្ឌមិត្តភាព (សង្កាត់២) ក្រុងព្រះសីហនុ ត្រូវបានសំភាសន៍ និងបញ្ចូលក្នុងរបាយការណ៍ស្តីពីគំរោងអង្កេតមូលដ្ឋាន ដែលនឹងធ្វើ នៅក្នុង និងនៅជុំវិញទីក្រុងភ្នំពេញ ។

ហេតុផលនៃកម្មវិធីចេញប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ផ្អែកទៅលើទ្រឹស្តីសិទ្ធិកាន់កាប់អចលនទ្រព្យ និងការស្រាវជ្រាវដែលបានចង ភ្ជាប់សុវត្ថិភាពកាន់កាប់ដីធ្លី ទៅនឹងការលើកទឹកចិត្តដល់ការវិនិយោគទុន ក៏ដូចជាបង្កើនតម្លៃ និងការប្រើប្រាស់ដី ។ ទ្រឹស្តីទាំង នេះបង្កើតបាននូវសម្មតិកម្មមួយចំនួនដែលអាចសាកល្បងបាន ដោយប្រើវិធីសាស្ត្រដកបទពិសោធន៍ (quasi-experiment) ដែល ប្រៀបធៀបទិន្នន័យគ្រួសារ និងទិន្នន័យភូមិ ដែលបានមកពីគំរោងអង្កេតមូលដ្ឋាននាពេលបច្ចុប្បន្នទៅនឹង ទិន្នន័យប្រមូលបាន ពីអង្កេត គ្រួសារក្នុងពេលអនាគតទាំងក្នុងតំបន់មានគំរោង LMAP និងក្នុងតំបន់គ្មានគំរោង LMAP ។ សម្មតិកម្ម ជាគន្លឹះមួយចំនួន ដែលអាចកំណត់បានពីការធ្វើអង្កេតមូលដ្ឋានរួមមាន:

- **លទ្ធភាពទទួលឥណទាន:** ប្រជាជននឹងប្រើប្រាស់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីជាវត្ថុសំរាប់ដាក់ធានា ដើម្បីទទួលឥណទានពី ស្ថាប័នផ្តល់កំរិតផ្លូវការ
- **វិនិយោគ:** ប្រជាជននៅជនបទនឹងបង្កើនវិនិយោគក្នុងផលិតកម្មកសិកម្ម និងកែលម្អដីធ្លី ដូច្នោះនឹងមានកំណើន ទិន្នផល និងប្រាក់ចំណូល

- **ទិដ្ឋភាពដីធ្លី:** នៅពេលតំលៃដីកើនឡើង ហើយការចំណាយក្នុងការលក់ឬផ្ទេរដីថយចុះ ទិដ្ឋភាពដីធ្លីនឹងឈានទៅរកការប្រើប្រាស់ដីធ្លីកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច
- **រដ្ឋបាលដីធ្លី:** កំណើនអត្រាលក់ឬផ្ទេរដី (ឧ. ការលក់ រឺការបន្តមរតក) នឹងត្រូវបានសំរាប់សំរួលតាមរយៈប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីដីធ្លីជាផ្លូវការ
- **វិវាទ:** ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីមានសុវត្ថិភាព និងកាត់បន្ថយចំនួន និងភាពញឹកញាប់នៃវិវាទដីធ្លី ដោយវាបញ្ជាក់ច្បាស់ពីកម្មសិទ្ធិប្រាំប្រទេសដី និងនីតិវិធីនៃការលក់ឬផ្ទេរ ។

**ការបែងចែកកម្មសិទ្ធិដីធ្លី**

ដើម្បីធ្វើការវិភាគ គ្រួសារជាមុខសញ្ញានៃអង្កេតត្រូវបានបែងចែកជា ៥ចំណាត់ថ្នាក់ ទៅតាមទំហំដីកាន់កាប់ និងភេទនៃមេគ្រួសារ ។<sup>១</sup> គ្រួសារកាន់កាប់ដីតូចៗ មានក្បាលដីចំនួនតិច ហើយក្បាលដីក៏មានទំហំតូច បើធៀបនឹងគ្រួសារដែលកាន់កាប់ដីធំៗ ។ ចំនួននិងទំហំក្បាលដី កើនឡើងយ៉ាងខ្លាំងទៅតាមចំណាត់ថ្នាក់ដីកាន់កាប់មួយទៅចំណាត់ថ្នាក់មួយទៀត ។ ការពន្យល់ដែលបានលើកឡើងពីកញ្ចប់បំផុតនៃលំនាំនៃការបែងចែកដីនេះ បានចាប់ផ្តើមតាំងពីឆ្នាំ១៩៨៩ ដែលនៅពេលនោះ មានការខិតខំចែកដីដែលមានគុណភាពល្អឱ្យបានស្មើគ្នា ដោយយោងទៅតាមចំនួនសមាជិកគ្រួសារគ្រប់អាយុពលកម្ម ។ តាមរូបមន្តនេះ គ្រួសារណាមានសមាជិកធ្វើពលកម្មច្រើននាក់ គឺទទួលបានដីច្រើន ហើយជាលទ្ធផលនាំឱ្យមានលក្ខណៈខុសគ្នាមួយកំរិត ក្នុងការបែងចែកដីនៅឆ្នាំ១៩៨៩ នៅពេលធ្វើការកំណត់ទំហំកាន់កាប់ដីទៅតាមគ្រួសារ ។

លំនាំនៃការបែងចែកដីនេះ គឺមានលក្ខណៈពិតជាក់ស្តែងទាំងសំរាប់គ្រួសារមានស្ត្រី និងគ្រួសារមានបុរសជាមេគ្រួសារ ។ ប៉ុន្តែគ្រួសារមានបុរសជាមេគ្រួសារ មានដីជាមធ្យម ៤,៤ក្បាលដី/គ្រួសារ ដែលមានទំហំ ០,៣៩ហិ.ត/ក្បាលដី រីឯគ្រួសារមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ មានដីជាមធ្យម ៣,៨ក្បាលដី/គ្រួសារ ដែលមានទំហំ ០,៣០ហិ.ត/ក្បាលដី ។ ៣៤% នៃគ្រួសារមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ និង ១៨% នៃគ្រួសារមានបុរសជាមេគ្រួសារ មានដីកសិកម្មតិចជាងកន្លះហិកតា ។ ផ្ទុយទៅវិញ ១៧% នៃគ្រួសារមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ និង ៣១% នៃគ្រួសារមានបុរសជាមេគ្រួសារ មានដីកសិកម្មច្រើនជាង ២ហិកតា ។

គ្រួសារកាន់កាប់ដីធំៗ បានទទួលដីកសិកម្មច្រើន តាមរយៈការទិញនិងការកាប់រានដីថ្មី ជាងគ្រួសារកាន់កាប់ដីតូចៗ ប៉ុន្តែគ្រួសារកាន់កាប់ដីតូចៗ បានទទួលដីពីរដ្ឋ (គឺការបែងចែកដីឆ្នាំ១៩៨៩) និងពីការបន្តមរតកច្រើនជាង ។ ហេតុផលនេះគឺដោយសារអ្នកកាន់កាប់ដីធំៗ មានប្រាក់ចំណូលជាមធ្យមខ្ពស់ និងលទ្ធភាពពលកម្មច្រើនជាងអ្នកកាន់កាប់ដីតូចៗ ។ គ្រួសារមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ បានទទួលដីពីរដ្ឋច្រើនជាងគ្រួសារមានបុរសជាមេគ្រួសារ ។ ទន្ទឹមគ្នានេះ ភាគរយនៃក្បាលដីទទួលបានតាមរយៈការបន្តមរតក សំរាប់គ្រួសារមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ (១១,២%) ទាបខ្លាំងជាងគ្រួសារមានបុរសជាមេគ្រួសារ (២៤,៦%) ។ ភាគរយនៃការទទួលបានដី ដោយការទិញនិងការកាប់រាន ក៏មានកំរិតទាបជាង សំរាប់គ្រួសារមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារដែរ ។ ការទទួលបានដីតាមរយៈការបន្តមរតក ការទិញ និងការកាប់រាន មានភាគរយទាបនោះ បានផ្តល់ជំនុំជម្រើសថា គ្រួសារមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ មានលទ្ធភាពទទួលបានក្បាលដីបន្ថែមតិចជាងគ្រួសារមានបុរសជាមេគ្រួសារ ។

<sup>១</sup> ចំណាត់ថ្នាក់ទាំង ៥ នៃការកាន់កាប់ដីគឺ <០,៥ហិ.ត, ០,៥-០,៩៩ហិ.ត, ១,០-១,៩៩ហិ.ត, ២,០-២,៩៩ហិ.ត និង >៣,០ហិ.ត ។ គ្រួសារគ្មានដីទាំងអស់ ៧៦គ្រួសារ ក៏ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលក្នុងប្រជាជនដែលត្រូវធ្វើអង្កេតដែរ ។

**សកម្មភាពទទួលបានឥណទាន**

ក្រុមអង្កេត LMAP បានរាយការណ៍ថា មានកំរើសរូប ៧៤៣កំរើស ក្នុងអំឡុងពេល៦ខែមុនពេលអង្កេត ។ ប្រហែល ៦០% នៃ កំរើសទទួលបានពីវិស័យក្រៅផ្លូវការ ក្នុងនោះមានសាច់ប្រាក់និងមិត្តភក្តិ (៤៣,៧%) និងអ្នករកស៊ីចងការប្រាក់ (១៦,០%) ។ កំរើស ៣១% ទទួលបានពីវិស័យផ្លូវការ គឺមានធនាគារ ACLEDA (៦,១%) ឬស្ថាប័នមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុផ្សេងទៀត (MFI) (២៤,៩%) ។ កំរើស ៩% ទៀត ទទួលបានពីវិស័យពាក់កណ្តាលផ្លូវការគឺ NGO (ដូចជា ក្រុមសន្សំប្រាក់ និងក្រុមកំរើសតូចៗ) ។

ការវិនិយោគក្នុងផលិតកម្មតំណាងឱ្យ ៣៦% នៃសកម្មភាពឥណទានទាំងអស់នៅក្នុងក្រុមមុខសញ្ញាអង្កេត ក្នុងនោះមាន អាជីវកម្មតូចៗ (១២%) ផលិតកម្មកសិកម្ម (១៤,៤%) និងការចិញ្ចឹមសត្វ (៩,៦%) ។ គ្រួសារមានបុរសជាមេគ្រូ បានខ្ចីសំរាប់ ការដាំដុះ និងសកម្មភាពជំនួញច្រើនជាងគេ រីឯគ្រួសារមានស្ត្រីជាមេគ្រូបានខ្ចីសំរាប់សកម្មភាពចិញ្ចឹមសត្វច្រើនជាងគេ ។ ប៉ុន្តែ ការថែទាំសុខភាព (២១,៧%) និងកង្វះស្បៀងអាហារ (១៧,៩%) តំណាងឱ្យជិតដល់ ៤០% នៃកំរើសទាំងអស់ ។ គ្រួសារមាន បុរសជាមេគ្រូ និងគ្រួសារមានស្ត្រីជាមេគ្រូ មានភាគរយប្រហាក់ប្រហែលគ្នាក្នុងការខ្ចីសំរាប់ការថែទាំសុខភាព ប៉ុន្តែភាគរយ គ្រួសារមានស្ត្រីជាមេគ្រូ បានខ្ចីប្រាក់សំរាប់ដោះស្រាយកង្វះស្បៀងអាហារ មានកំរើសខ្ពស់ជាងគ្រួសារមានបុរសជាមេគ្រូ ។ កំរើស នៅសល់ (២៤,៩%) គឺសំរាប់សកម្មភាពផ្សេងៗទៀតដូចជា ពិធីបុណ្យ ការសង់ផ្ទះ និងការដឹកជញ្ជូន ។

ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីត្រូវគេរំពឹងថា នឹងជួយបង្កើនចំនួន និងទំហំទឹកប្រាក់កំរើសជាមធ្យម សំរាប់ការធ្វើវិនិយោគក្នុងផលិតកម្ម កសិកម្ម និងសកម្មភាពបង្កើតប្រាក់ចំណូលផ្សេងទៀត (ឧ. ការចិញ្ចឹមសត្វ រឺអាជីវកម្មតូចៗ) ។ រឿងនេះសន្មតថា ទីផ្សារ ឥណទាន មានដំណើរការល្អគួរសមក្នុងតំបន់ជាក់លាក់ណាមួយ ហើយប្រជាជនមានចំណង់ និងមានសមត្ថភាពក្នុងការខ្ចីប្រាក់ ។ ជាទូទៅ សម្បត្តិកម្មនៃការស្រាវជ្រាវ បានទស្សន៍ទាយថា សកម្មភាពឥណទាន នឹងកើនឡើងនៅក្នុងតំបន់ដែលស្ថាប័នឥណទាន ជាផ្លូវការ បានផ្តល់សកម្មភាពច្រើនឡើងៗដល់កសិករតាមមូលដ្ឋាន ។ សម្បត្តិកម្មនៃការស្រាវជ្រាវ ក៏បានទស្សន៍ទាយដែរថា មាន ការប្រែប្រួលខុសគ្នាខ្លះចំពោះភាពព្រឹកញាប់ ទំហំ និងការប្រើប្រាស់ឥណទាន ទៅតាមទំហំកាន់កាប់ដី និងភេទនៃមេគ្រូសារ ។

**វិនិយោគកសិកម្ម ផលិតភាព និងការប្រើប្រាស់ដី**

ចំនួនជាមធ្យមនៃការចំណាយលើកសិកម្មក្នុងគ្រួសារនីមួយៗ កើនឡើងទៅតាមទំហំកាន់កាប់ដី ។ ឧទាហរណ៍ ចំណាត់ថ្នាក់ កាន់កាប់ដីទាបជាងគេពីរក្រុម មានចំណាយជាមធ្យមក្នុងមួយគ្រួសារៗគឺ ១៣,០៣ និង ២១,៥៧ម៉ឺនរៀលរៀងគ្នា រីឯចំណាត់ ថ្នាក់កាន់កាប់ដីខ្ពស់ជាងគេពីរក្រុមវិញមានចំណាយជាមធ្យម ៣១,៦ និង ៥១,៩៨ម៉ឺនរៀលរៀងគ្នា ។ គ្រួសារមានបុរសជាមេគ្រូ ចំណាយប្រហែល ៥០% ច្រើនជាងគ្រួសារមានស្ត្រីជាមេគ្រូសំរាប់ផលិតកម្មស្រូវ ។ ជិត ៩០% នៃចំណាយលើផលិតកម្មស្រូវ ត្រូវដោះស្រាយដោយទុនប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន ហើយបន្ទាប់មកគឺ កំរើសសាច់ប្រាក់ និងមិត្តភក្តិ (៨,៣%) និងឥណទានពីកម្មវិធី ផ្សេងៗ ដូចជា គំរោងពាក់កណ្តាលផ្លូវការរបស់ NGOs, MFIs និងធនាគារពាណិជ្ជ (២,៣%) ។

**ផលិតភាព**

ទិន្នន័យអង្កេតបានបញ្ជាក់អោយឃើញពីភាពផ្ទុយគ្នារវាងទំហំកសិដ្ឋាននិងផលិតភាព ដែលគេបានសង្កេតឃើញនៅកម្ពុជា និងប្រទេសដទៃទៀតនៅអាស៊ី ។ កសិដ្ឋានតូចៗ ច្រើនមានទិន្នផលស្រូវក្នុង ១ហ.ត ខ្ពស់ជាងកសិដ្ឋានធំៗ ដោយគ្មាន ទាក់ទងអ្វី ទៅនឹងភេទនៃមេគ្រួសារទេ ។ ហេតុផលមួយដែលមានលើកឡើងជារឿយៗ ដើម្បីពន្យល់ពីលំនាំនេះ គឺក្បាលដីតូចៗច្រើនកើត ចេញពីការពុះច្រៀកដីមានជីជាតិល្អ ។ ហេតុផលមួយទៀត គឺពលកម្មក្នុងគ្រួសារ និងកត្តាផលិតកម្មផ្ទាល់ខ្លួនផ្សេងទៀត បាន ប្រើប្រាស់ច្រើននៅក្នុងកសិដ្ឋានតូចៗ ដែលពុំមានប្រើបច្ចេកទេសកសិកម្មទំនើប ។ យោងតាមទិន្នន័យអង្កេតកសិដ្ឋានតូចៗ ក៏ហាក់ដូចមានប្រើប្រាស់កត្តាផលិតកម្ម ដែលទិញគេសំរាប់ផលិតកម្មស្រូវ ច្រើនជាងកសិដ្ឋានធំៗដែរ ។ ឧទាហរណ៍ ចំណាត់ ថ្នាក់ដីកាន់កាប់តូចជាងគេពីរក្រុម បានចំណាយ ៥១,៣ម៉ឺនរៀល និង ៣២,៤ ម៉ឺនរៀល ក្នុងដីមួយហិកតា រីឯចំណាត់ថ្នាក់ដី កាន់កាប់ធំជាងគេពីរក្រុម ចំណាយតែ ១៨,៥ ម៉ឺនរៀល និង ១៩,៥ម៉ឺនរៀលក្នុងមួយហិកតា ។

ថ្លៃបើដីកសិដ្ឋានតូចៗអាចមានផលិតភាពខ្ពស់ជាងកសិដ្ឋានធំៗក្តី (គិតជាគីឡូក្រាម/ហិកតា) ក៏កសិដ្ឋានតូចៗ មាន ផលិតភាពទាបជាងវិញបើគិតពីទុនវិនិយោគ (គិតជាគីឡូក្រាម/ម៉ឺនរៀល) ។ ឧទាហរណ៍ កសិដ្ឋានមានដីតិចជាង ០,៥ហ.ត ទទួលបាន ៣៩,៩៨៧.កស្រូវ ក្នុងការចំណាយមួយម៉ឺនរៀល រីឯកសិដ្ឋានមានដី ២,០-២,៩៩ហ.ត និងធំជាង ៣,០ហ.ត ទទួលបាន ៦១,៨៩៧.កស្រូវ និង ៥២,១៧.កស្រូវ ក្នុងការចំណាយមួយម៉ឺនរៀល ។ តួលេខនេះបង្ហាញថា ផលិតភាពនៃដីមនុស មានសារៈសំខាន់ជាងការវិនិយោគទៅលើអចលនទ្រព្យ ។ ការពង្រីកសេវាផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេស និងការអភិវឌ្ឍន៍ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអោយកាន់តែប្រសើរឡើង អាចជួយបង្កើនផលិតភាពនៃដីមនុស ដែលមានទាំងទុនខ្លីពីប្រភពណានាផ្លូវការ ដោយប្រើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីសំរាប់ធានាផង ។

ទិន្នផលខ្ពស់ (គិតជាគីឡូក្រាម/ហិកតា) ដែលកសិដ្ឋានតូចៗទទួលបាន មិនបានធ្វើឱ្យផលិតកម្មស្រូវសរុបក្នុងមួយ គ្រួសារៗ កើនខ្ពស់ទេ ។ ឧទាហរណ៍ គ្រួសារមានដីតិចជាង ០,៥ហ.ត ផលិតស្រូវបានតែ ៦៤០.៣៧.ក ប៉ុណ្ណោះ រីឯ កសិដ្ឋានធំៗ ផលិតស្រូវ បានសរុប ៣.២៧០៧.ក/គ្រួសារ ។ ពិតហើយចំនួននេះវាជាប់ទាក់ទងនឹងទំហំកាន់កាប់ដី ។ កសិដ្ឋានតូចៗមានការ ចាញ់ប្រៀបមួយករិត ពីព្រោះជារឿយៗត្រូវតែបន្តប្រើប្រាស់ធនធាននៅសេសសល់របស់គ្រួសារ (បន្ទាប់ពីការចំណាយលើ កសិដ្ឋាន) ដើម្បីបំពេញកងខ្វះខាតស្បៀងអាហារ ដោយមិនបានធ្វើវិនិយោគក្នុងសកម្មភាពផ្សេងទៀតទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត បើសិន កសិដ្ឋានតូចៗខ្ចីបុលគេ មកវិនិយោគលើការដាំដុះដែលមិនអាចផ្តល់អង្ករបានគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ការហូបចុកក្នុងគ្រួសារ ឬមាននៅ សល់ខ្លះសំរាប់លក់ទេ ពួកគេនឹងជំពាក់បំណុលកាន់តែធ្ងន់ពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ លើកលែងតែពួកគេមានប្រភពចំណូលអ្វី ផ្សេងទៀត ។

**ការប្រើប្រាស់ដីធ្លី**

ទិន្នន័យអង្កេតបង្ហាញថា លំនាំនៃការប្រើប្រាស់ដីធ្លីមានលក្ខណៈប្លែកទៅៗ នៅពេលទំហំដីកាន់កាប់កើនឡើង ។ ឧទាហរណ៍ ភាគរយនៃក្បាលដីសំរាប់ស្រូវវស្សាធ្លាក់ចុះ នៅពេលទំហំដីកើនឡើង រីឯភាគរយនៃក្បាលដីសំរាប់ស្រូវប្រាំង កើនឡើងស្រប តាមកំណើនទំហំកាន់កាប់ដី ។ ប៉ុន្តែភាគរយនៃក្បាលដីសំរាប់ចំការ មានកំរិតថេរសំរាប់ស្ទើរគ្រប់ចំណាត់ថ្នាក់កាន់កាប់ដី រីឯ

ភាគរយនៃក្បាលដីទំនេរ កើនឡើងស្របតាមកំណើនទំហំដី ។ ភាគរយនៃក្បាលដីសំរាប់ធ្វើចំការ (ដំណាំដើមឈើ) និង ដំណាំចម្រុះ មានកំរិតទាបសំរាប់គ្រប់ចំណាត់ថ្នាក់កាន់កាប់ដី ។ ជាលទ្ធផល វាហាក់ដូចជាមានសក្តានុពលច្រើនណាស់សំរាប់ ការដាំដំណាំចម្រុះ នៅក្នុងតំបន់អង្កេតជាច្រើន ។

ចំពោះការប្រើប្រាស់ដីជាក់ស្តែង ប្រហែល ៩០% នៃក្បាលដីទាំងអស់មានការដាំដុះ ទោះជាបីភាគរយនេះថយចុះ ស្របតាមទំហំដីក្តី ។ ភាគរយនៃក្បាលដីដាំដុះ មានកំរិតប្រហាក់ប្រហែលគ្នាសំរាប់គ្រួសារមានស្រ្តីជាមេគ្រូ និងគ្រួសារមានបុរស ជាមេគ្រូ ក្នុងគ្រប់ចំណាត់ថ្នាក់ដីកាន់កាប់ទាំងអស់ ។ ភាគរយនៃក្បាលដីទំនេរ (៧,៦%) កើនឡើងស្របតាមទំហំដី រីឯ ភាគរយនៃក្បាលដី ជួលឱ្យគេ (១,៦%) មានកំរិតស្មើគ្នាសំរាប់គ្រប់ចំណាត់ថ្នាក់កាន់កាប់ដី ។ គ្រួសារមានស្រ្តីជាមេគ្រូ ច្រើនតែ មានភាគរយក្បាលដីទំនេរ ខ្ពស់ជាងគេបន្តិច និងមានភាគរយក្បាលដីជួលឱ្យគេខ្ពស់ជាងគ្រួសារមានបុរសជាមេគ្រូ ។

សម្មតិកម្មនៃការស្រាវជ្រាវបានទស្សន៍ទាយពីការប្រើប្រាស់ដីប្លែកៗ ដូចជា ផលិតកម្មចំការ និងដំណាំចម្រុះ ដែលផ្តល់ផល ក្នុងរយៈពេលវែង (ស្វាយចន្ទី ដើមកៅស៊ូ...) ។ សម្មតិកម្មនៃការស្រាវជ្រាវបានទស្សន៍ទាយដែរថា ទំហំនិងឱកាសនៃការ ប្រើប្រាស់ដីប្លែកៗនេះ នឹងកើនកាន់តែលឿនស្របតាមទំហំកាន់កាប់ដី រីឯអត្រានៃការប្រើប្រាស់ដីក្នុងគ្រប់ចំណាត់ថ្នាក់កាន់ កាប់ដី នឹងកើនឡើង នៅខណៈពេលដែលកសិករចាប់ផ្តើមខ្ចីប្រាក់កាន់តែច្រើនសំរាប់វិនិយោគក្នុងកសិកម្ម ។ ប៉ុន្តែ ឥទ្ធិពលនៃ ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ក៏ប្រែប្រួលទៅតាមទីតាំង និងកត្តាស្ថានភាពដីទំនេរដូចជា លទ្ធភាពទទួលបាន ការពង្រីកសេវាកម្ម ផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេស ការវិនិយោគ ខាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងថ្លៃនៅទីផ្សារ ។

**ទីផ្សារដីធ្លី: តំលៃ និងការទិញលក់ដី**

យោងតាមទិន្នន័យអង្កេតតំលៃដី (ម៉ឺនរៀល/ហ.ត) ថយចុះនៅពេលទំហំកាន់កាប់ដីកើនឡើង ទាំងគ្រួសារមានបុរសជាមេគ្រូ និងគ្រួសារមានស្រ្តីជាមេគ្រូ ។ ប៉ុន្តែគេគួររំពឹងថា តំលៃដីមានការប្រែប្រួលខ្លះដែរទៅតាមទីតាំងនៃក្បាលដី (ឧ. នៅជិតប្រជាប្រិយ ផ្លូវធំ/នៅជិតផ្ទះ) ។ ថ្វីបើតំលៃដីក្នុង១ហិកតានៃកសិដ្ឋានតូចៗ មានកំរិតខ្ពស់ក្តី ប៉ុន្តែតំលៃក្បាលដីជាមធ្យមរបស់កសិដ្ឋានតូចៗ មានកំរិតទាបជាងតំលៃក្បាលដីជាមធ្យមរបស់កសិដ្ឋានធំៗ ពីព្រោះវាជាប់ទាក់ទងដោយផ្ទាល់ទៅនឹងទំហំក្បាលដី ។ ឥទ្ធិពល មួយនៃលំនាំនេះ គឺលទ្ធភាពទទួលបាន ។ បើទំហំប្រាក់កំចី វាជាប់ទាក់ទងមួយផ្នែកទៅនឹងតំលៃវត្ថុ ដែលមានសំរាប់ ដាក់ធានា ដូច្នេះកសិដ្ឋានធំៗ អាចទទួលបានកំចីមានទឹកប្រាក់ច្រើនជាងកសិដ្ឋានតូចៗ ។

ជារួម សម្មតិកម្មនៃការស្រាវជ្រាវបានទស្សន៍ទាយថា តំលៃដីនឹងកើនឡើង នៅពេលដែលគ្រួសារកសិករកែលំអការ ប្រើប្រាស់ដី និងអាចប្រើប្រាស់ដីរបស់ខ្លួនអោយបានប្លែកៗក្នុងទិសដៅបង្កើនការប្រើប្រាស់ដីអោយមានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច ។ តំលៃដីនៅតាមដង ផ្លូវធំៗ នៅជិតមណ្ឌលរដ្ឋបាល និងទីផ្សារ នឹងកើនឡើងយ៉ាងលឿន ។

**ការលក់ដី**

២០១គ្រួសារ បានរាយការណ៍ពីការលក់ដីសរុប ៣០៣លើក គិតតាំងពីឆ្នាំ១៩៨៩ ដែលតំណាងឱ្យ ៧,៨% នៃក្បាលដីទាំងអស់ ក្នុងអង្កេតនេះ ។ ការលក់ដីក្នុងចំណាត់ថ្នាក់កាន់កាប់ដីទាបជាងគេពីរក្រុម គឺមានច្រើនហួសកំរិត បើធៀបនឹងចំណាត់ថ្នាក់



កាន់កាប់ដីខ្ពស់ៗបីក្រុមទៀត ។ ឧទាហរណ៍ ចំណាត់ថ្នាក់ដីកាន់កាប់ទាំងៗទាំងពីរក្រុមមាន ៣៣,៧% នៃក្បាលដីទាំងអស់ ក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំបន់ LMAP ប៉ុន្តែវាតំណាងឱ្យ ៥០,៨% នៃចំនួនក្បាលដីសរុបបានលក់ ។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នា ចំណាត់ថ្នាក់កាន់កាប់ដី ខ្ពស់ជាងគេពីរក្រុម មាន ៣៨% នៃក្បាលដីទាំងអស់ ប៉ុន្តែតំណាងឱ្យតែ ២៩% នៃក្បាលដីបានលក់ប៉ុណ្ណោះ ។

ជារឿយៗ ហេតុផលនៃការលក់ដីបានលើកឡើង គឺសំរាប់ថែទាំសុខភាព (២៤,៩%) បន្ទាប់មកគឺ វិនិយោគលើរបរកសិ (១៨,៦%) ហើយនិងលក្ខណៈដ៏ផ្ទាល់ដូចជា ដីតូចពេកគ្មានផលចំណេញ ដីខ្លះដីជាតិ ឬ ដីនៅឆ្ងាយពេក (៩,៧%) ។ ការលក់ដី ៨,៥% ទៀត គឺសំរាប់ដោះស្រាយកង្វះខាតស្បៀង ។ យើងរំពឹងថា ការលក់ដីដោយសារហេតុផលទាំងនេះ នឹងមានជាបន្តក្នុងកំរិតដដែល (បើមិនខ្ពស់ជាងនេះ) នៅតាមតំបន់នានាដែលកំពុងខ្វះខាតឥណទាន សេវាផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេសកសិកម្ម និងសេវាថែទាំសុខភាព ។ ហេតុផលផ្សេងទៀតនៃការលក់ដី មានដូចជា ការសងបំណុល បុណ្យសព សោហ៊ុយធ្វើចំណាកស្រុក និងគ្រោះថ្នាក់ធម្មជាតិ (ទឹកជំនន់ កង្វះទឹកភ្លៀង) ។

តំបន់ទាំងបួន ដែលមានផ្ទៃលក់ដីជាមធ្យមខ្ពស់ជាងគេ គឺស្ថិតនៅជិតក្រុងភ្នំពេញ ឬទីរួមខេត្ត និង/ឬ មានតំបន់អភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្នុងផែនការ ឬកំពុងអនុវត្ត ។ ផ្ទៃដីអាចនឹងកើនឡើងនៅក្នុងតំបន់នានា ដែលមានការផ្តល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីហើយ ។ ទន្ទឹមគ្នានេះ ឃុំពីរស្ថិតនៅឆ្ងាយពីផ្លូវធំ និងឆ្ងាយពីទីផ្សារ/មណ្ឌលរដ្ឋបាលមានផ្ទៃលក់ដីទាបបំផុត ។ ដីក្នុងតំបន់ទាំងនេះ ក៏អាចឡើងថ្លៃដែរ ប៉ុន្តែដោយឈ្លៀសយឺតបំផុត ។

ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីតែមួយមុខ មិនអាចពន្លឺតប្តូរឡើយអត្រាលក់ដីរបស់ក្រុមចំណាត់ថ្នាក់កាន់កាប់ដីមួយណាបានឡើយ ។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងតំបន់អង្កេត ប្រសិនបើសេវាព្យាបាលសុខភាពមិនមានតម្លៃថោកទេ ការលក់ដីរំពឹងថានឹងមានកំរិតដូចមុន ឬមានច្រើនថែមទៀត ។ ម្យ៉ាងទៀត បើសិនទៅអនាគតប្រជាជនប្រើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីសំរាប់ធានាកិច្ចដើម្បីយកមកវិនិយោគក្នុងជំនួញ និងសកម្មភាពផ្សេងទៀត ការលក់ដីរំពឹងថានឹងថយចុះ ។ ប៉ុន្តែបើវិនិយោគទទួលបានបរិយាយ ប្រជាជនអាចត្រូវលក់ដីដើម្បីសងបំណុល ។ ក្នុងករណីណាក៏ដោយ ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី អាចជួយប្រជាជនឱ្យលក់ដីបានថ្លៃជាងមុន ទោះបីជាវាជួយសំរាលការលំបាកបានតិចតួចក្តី ចំពោះអ្នកគ្មានចំណូលជាក់លាក់អ្វីផ្សេងទៀតក្រៅពីការធ្វើស្រែចំការ ។

**ការរៀបចំផែនដី និងរដ្ឋបាលដីធ្លី**

ក្បាលដីសំរាប់កសិកម្មប្រហែល ៦២,៧% ក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំបន់ LMAP មិនទាន់មានការកត់ត្រាបញ្ជាក់ជាឯកសារអ្វីទេ ។ ក្នុងចំណោមក្បាលដីមានឯកសារកត់ត្រា ៦១,៦% មានបង្កាន់ដៃទទួលពាក្យសុំកាន់កាប់ដីរឹង ១៤,៩% មានឯកសារកំណត់ហេតុអង្កេតដី ។ ក្បាលដីតែ ៨,១% ប៉ុណ្ណោះ បានទទួលប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់ ឬប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីហើយ ៦,៣% ប្រើប្រាស់ឯកសារបញ្ជាក់ផ្សេងទៀត ។ ជាទូទៅ នៅក្នុងគ្រប់ចំណាត់ថ្នាក់កាន់កាប់ដី យើងឃើញមានប្រើឯកសារបញ្ជាក់មិនផ្លូវការដូចគ្នា ។

អ្នកឆ្លើយសំណួរទាំងអស់ បានផ្តល់ហេតុផលផ្សេងៗចំពោះការមិនបានចុះបញ្ជីដីរបស់ខ្លួន ក្នុងនោះមាន ២៣% និយាយថា មិនបានដឹងពីនីតិវិធី ២១% និយាយថា ដីធ្លីមិនទំនាច់ចុះបញ្ជីទេបើតាមការយល់ឃើញរបស់គាត់ ហើយ ៧% ផ្សេងទៀតនិយាយថា ដំណើរការចុះបញ្ជីមានភាពស្មុគស្មាញពេក ។ ទាំងអស់នេះ សុទ្ធតែជាហេតុផលពាក់ព័ន្ធនឹងដំណើរការដែលបង្ហាញពី

ការយល់ច្រឡំ យ៉ាងខ្លាំងក្នុងចំណោមប្រជាជន អំពីទិដ្ឋភាពផ្សេងៗនៃប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីដីធ្លី ។ ជាលទ្ធផល វាក៏បង្ហាញដែរថា កំណើននៃការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីដីធ្លី គឺពឹងផ្អែកមួយភាគធំទៅលើបរិមាណ និងគុណភាពព័ត៌មានដែលបានទៅដល់ប្រជាជននៅមូលដ្ឋាន ហើយនិងកិរិយាល័យរបស់ប្រជាជនអំពីនីតិវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លី ។ វាក៏ជាប់ទាក់ទងផងដែរទៅនឹងលទ្ធភាពរបស់ប្រជាជនក្នុងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធ ព្រមទាំងប្រសិទ្ធភាពនៃប្រព័ន្ធនេះផងដែរ ។

អ្នកធ្វើផែនការរបស់រដ្ឋ បានរំពឹងថានឹងមានកំណើនភាគរយនៃការលក់ប្តូរផ្ទៃដី ដែលត្រូវបានគេសំរាប់រួលតាមរយៈប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីផ្លូវការ ជាពិសេសក្នុងទីផ្សារដីមានសកម្មភាពខ្លាំង និងមានកំណើនថ្លៃដី ។ ការរំពឹងទុកទាំងនេះបានសន្មតថា (១) ការចំណាយទៅលើការលក់/ផ្ទេរដី រួមទាំងការចុះបញ្ជីផ្លូវការ នឹងចុះទាបជាងសព្វថ្ងៃ (២) ប្រជាជនកាន់តែមានទំនុកចិត្តទៅលើសន្តិសុខនៃការកាន់កាប់ដី និង (៣) ប្រជាជនមានចំណេះដឹងអំពីនីតិវិធីដីសមស្រប និងមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធនេះ ។

កំរិតដែលប្រជាជននឹងប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីផ្លូវការដើម្បីសំរួលនិងកត់ត្រាការផ្ទេរដីធ្លី ក៏ពឹងផ្អែកផងដែរទៅលើសមត្ថភាពរបស់រដ្ឋបាលសាធារណៈក្នុងការគ្រប់គ្រង និងពង្រឹងកម្មសិទ្ធិអចលនទ្រព្យឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ។ ក្នុងន័យនេះប្រជាជនក្នុងតំបន់អង្កេតមូលដ្ឋាន បានបញ្ជាក់ពីទំនុកចិត្តយ៉ាងច្រើនតាំងពីដំបូងទៅលើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ដែល LMAP កំពុងផ្តល់ឱ្យ ។ កំរិតដែលប្រជាជន នឹងប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីផ្លូវការ ក៏អាចប្រែប្រួលផងដែរទៅតាមសមត្ថភាព និងឆន្ទៈរបស់គេក្នុងការបង់ប្រាក់កំរៃផ្សេងៗ និងពន្ធដារ ដែលជាប់ទាក់ទិន ។ ប្រជាជននឹងបន្តចៀសវាងការចុះបញ្ជីផ្លូវការទៅទៀត បើសិនពួកគេមានអារម្មណ៍ថា អត្រាពន្ធខ្ពស់ពេក និង/ឬ វិធានការបែបនេះមិនត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយសមស្របល្អ ឬដោយយុត្តិធម៌ទេនោះ ។

**ទំនាស់ដីធ្លី**

នៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំរោង LMAP គេឃើញមានសេចក្តីរាយការណ៍ពីទំនាស់ដីធ្លី ៦១ករណី ដែលបានកើតឡើង គិតតាំងពីការបោះឆ្នោតក្រុមប្រឹក្សាឃុំ/សង្កាត់មក និងមានចំនួនប្រហាក់ប្រហែលគ្នាសំរាប់ដីកសិកម្ម និងដីសង់លំនៅដ្ឋាន ។ ក្នុងនោះទំនាស់ប្រាំប្រទល់ដីរវាងអ្នកជិតខាងគ្នាមាន ៣៨,៣%, បន្ទាប់មកគឺ ទំនាស់ជាមួយអ្នកភូមិផ្សេងទៀត (២១,៦%) និងទំនាស់រវាងសាច់ញាតិ (២០%) និងមាន ៦ករណី ពាក់ព័ន្ធនឹងការទន្ទ្រានយកដី ឬការរំលោភយកដីពីសំណាក់អាជ្ញាធរ ឬអ្នកមានអំណាច ។ របាយការណ៍ប្រភេទនៃទំនាស់ដីធ្លី បានបញ្ជាក់លើការសង្កេតឃើញពីលើកមុន (So et al., 2002) ដែរថា ទំនាស់ដីធ្លីភាគច្រើន រហូតមកទល់ពេលនេះ គឺជាទំនាស់នៅក្នុងមូលដ្ឋាន ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាប្រទល់ដីរវាងអ្នកជិតខាង ឬ វិវាទអំពីកម្មសិទ្ធិដីរវាងសាច់ញាតិ ។ ទោះយ៉ាងនេះក្តី មានការសិក្សាផ្សេងៗទៀតបានរាយការណ៍ថា ករណីទន្ទ្រាន និងការរំលោភយកដីមានកាន់តែច្រើនឡើង នៅតាមកន្លែងឯទៀតក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។ រឿងនេះបង្ហាញអោយឃើញថា កំរិតនិងរូបភាពនៃទំនាស់ដីធ្លី អាចប្រែប្រួលខ្លាំងទៅតាមកន្លែងនីមួយៗ ។

គ្រួសារជាច្រើន បានប្រើវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗដើម្បីដោះស្រាយទំនាស់ ហើយមានករណីជាច្រើន គឺត្រូវចរចាគ្នាជាច្រើនជំហាន ។ ឧទាហរណ៍ ក្នុងការដោះស្រាយនៅជុំទីមួយ ២១គ្រួសារថា បានចរចាដោយផ្ទាល់ជាមួយភាគីម្ខាងទៀត ហើយ

២៣គ្រួសារបានទៅរក មេភូមិ ៨គ្រួសារបានទៅរកមេឃុំ និង ៣គ្រួសារបានទៅរកគណៈកម្មាធិការដោះស្រាយវិវាទនៅ ថ្នាក់ស្រុក ។ ចំណូលចិត្តយ៉ាងច្បាស់ របស់ប្រជាជនក្នុងការព្យាយាមដោះស្រាយទំនាស់នៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន អាចពន្យល់បានថា ទំនាស់ទាំងនោះច្រើនតែជាទំនាស់ក្នុងមូលដ្ឋាន ហើយការចំណាយក្នុងការលក់/ផ្ទេរដីពាក់ព័ន្ធនឹងការដោះស្រាយវិវាទ និងកើន ឡើងនៅពេលដែលប្រជាជនចេញទៅក្រៅភូមិដើម្បីរកកិច្ចអន្តរាគមន៍ ។ នៅជំទី១នេះ មាន ២៨ករណីដោះស្រាយបាន (ជិតពាក់កណ្តាល) និង ៣១ករណី ដោះស្រាយមិនបាន ។

២៧គ្រួសារ (៦២,៨%) ក្នុងចំណោម ៤៣គ្រួសារពាក់ព័ន្ធ បានបញ្ជាក់ថា ពួកគេបានពេញចិត្តចំពោះការដោះស្រាយ ទំនាស់ រីឯគ្រួសារនៅសល់ពីនេះគឺមិនពេញចិត្ត ។ គ្មានអ្វីត្រូវឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលទេដែលមាន ២៦គ្រួសារយល់ថា លទ្ធផលដំណោះស្រាយ មានភាពយុត្តិធម៌ រីឯគ្រួសារនៅសល់យល់ថា វាមិនយុត្តិធម៌ទេ ។ ដូច្នេះគេឃើញមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងច្បាស់រវាងការពេញ ចិត្តរបស់គ្រួសារណាមួយចំពោះលទ្ធផលនៃដំណោះស្រាយ ហើយនិងអារម្មណ៍របស់គ្រួសារនោះពីភាពយុត្តិធម៌នៃលទ្ធផល ។

**សង្ខេប**

ទំហំកាន់កាប់ដី និងភេទនៃមេគ្រួសារ មានចំណងទាក់ទងគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងពលកម្ម ទ្រព្យសម្បត្តិ និងប្រាក់ចំណូល ក្នុងគ្រួសារ ដូច្នេះវាអាចបង្ហាញបានយ៉ាងច្បាស់ពីសមត្ថភាពរបស់គ្រួសារ ដើម្បីទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីកម្មវិធីផ្តល់ប័ណ្ណ កម្មសិទ្ធិដីធ្លី ។ ក្នុងចំណុចនេះ គ្រួសាររងផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលខ្ពស់ (High Potential Impact Households: HPIs) គឺមានដី កាន់កាប់ធំ មានពលកម្មច្រើន មានទ្រព្យជាមូលធនច្រើន និងមានប្រាក់ចំណូលខ្ពស់ ។ រីឯគ្រួសាររងផលប៉ះពាល់ជា សក្តានុពលទាប (Low Potential Impact Households: LPIs) ច្រើនមានកំលាំងពលកម្មតិច ដីកាន់កាប់តូច ទ្រព្យជាមូលធនតិច និងមានប្រាក់ចំណូលទាប ។ ក្នុងចំណោម LPIs ក៏មានគ្រួសារងាយរងគ្រោះច្រើនផងដែរ ដូចជាគ្រួសារមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ជាដើម ។ ជាទូទៅ គ្រួសារកាន់កាប់ដីធំៗ ច្រើនតែទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីការផ្តល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីច្រើនជាងគ្រួសារកាន់កាប់ដី តូចៗ ។ ទន្ទឹមគ្នានេះ គ្រួសារមានបុរសជាមេគ្រួសារ ក៏ច្រើនតែមានស្ថានភាពល្អជាងគ្រួសារមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ក្នុងការទទួល បានអត្ថប្រយោជន៍ពីប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ។

ទីតាំងភូមិនៅជិតផ្លូវក្រាលក្រួស/កៅស៊ូ មណ្ឌលពាណិជ្ជកម្ម និងមណ្ឌលរដ្ឋបាល ច្រើនតែជាស្ថានភាពរួមយ៉ាងល្អសំរាប់ បង្ហាញពីភាពងាយស្រួលរកទីផ្សារ លទ្ធភាពទទួលបានឥណទាន សេវាផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេសកសិកម្ម ព្រមទាំងសេវាសង្គមកិច្ច ផ្សេងៗទៀត ដូចជាការថែទាំសុខភាពជាដើម ។ ជាទូទៅ គ្រួសាររស់នៅជិតមណ្ឌលទាំងនេះ ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពប្រសើរក្នុងការ ទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីគំរោងផ្តល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីជាប្រព័ន្ធ LMAP ជាងគ្រួសាររស់នៅឆ្ងាយៗ ។ ភូមិមានដីល្អ មានប្រភពទឹក មានគំរូប្រើប្រាស់ដីប្លែកៗ មានការងារធ្វើច្រើន និងមានទុនផ្សេងៗច្រើនសំរាប់អភិវឌ្ឍន៍ គឺជាតំបន់មានសមត្ថភាពខ្ពស់ (High Capacity Areas: HCAs) ។ រីឯតំបន់មានសមត្ថភាពទាប (Low Capacity Areas: LCAs) មានភូមិស្ថិតនៅឆ្ងាយពីផ្លូវក្រាលក្រួស/ កៅស៊ូ ឬនៅឆ្ងាយពីមណ្ឌលពាណិជ្ជកម្ម/មណ្ឌលរដ្ឋបាល មានដីគុណភាពអន់ ខ្លះប្រភពទឹក មានលំនាំប្រើប្រាស់ដីប្លែកៗតិច និង មានជំរើសការងារតិចក្រៅពីការធ្វើកសិកម្ម ។

សម្មតិកម្មនៃការស្រាវជ្រាវបានទស្សន៍ទាយថា គ្រួសារទទួលបានផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលខ្ពស់ (HPI) នឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ ច្រើនជាងគេអំពីប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីនៅក្នុងភូមិនៃតំបន់មានសមត្ថភាពខ្ពស់ (HCA) ចំណែកឯគ្រួសារទទួលបានផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលទាប (LPI) នឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍តិចជាងគេអំពីប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីនៅក្នុងភូមិនៃតំបន់មានសមត្ថភាពទាប (LCA) ។ នៅក្នុងចន្លោះនេះ គ្រួសារមានផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលខ្ពស់ HPI នៅក្នុងតំបន់មានសមត្ថភាពទាប LCA មានស្ថានភាពកាន់តែប្រសើរក្នុងការប្រជែងទាញយកអត្ថប្រយោជន៍ពីការផ្តល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដី នៅពេលដែលការអភិវឌ្ឍន៍វាកើតមានឡើង ។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ គ្រួសារ LPI នឹងមានលទ្ធភាពកាន់តែតិចក្នុងការប្រជែងទាញយកអត្ថប្រយោជន៍ពីផ្តល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីនៅក្នុងតំបន់ HCAs លើកលែងតែពួកគេអាចមានលទ្ធភាពប្រើប្រាស់ ឬអាចភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាមួយកត្តាមានសមត្ថភាពខ្ពស់នានា ។

ការរួមចំណែករបស់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដី នៅក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ខាងសេដ្ឋកិច្ច/សង្គមកិច្ច និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនៅក្នុងតំបន់ជនបទ អាចបានលទ្ធផលប្រសើរបំផុត តាមការផ្តោតកិច្ចប្រឹងប្រែងផ្តល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីនៅក្នុងតំបន់ទាំងឡាយដែលស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល NGOs និងវិនិយោគិនឯកជន បានចូលរួមធ្វើសកម្មភាពយ៉ាងសកម្ម ដូចជា ក្នុងការផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេសកសិកម្ម ការផ្តល់ឥណទាន សេវាថែទាំសុខភាព ព្រមទាំងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងទីផ្សារសំរាប់កត្តាផលិតកម្មនិងផលិតផលកសិកម្ម ។ អត្ថប្រយោជន៍ចំពោះ គ្រួសារចាញ់ប្រៀបគេ ក៏អាចបង្កើនឡើងបានតាមរយៈគោលនយោបាយដែលផ្សារភ្ជាប់ការចេញប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដី ទៅនឹងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍នានា ដែលអំណោយផលដល់អ្នកក្រីក្រ ។ ក្នុងនេះការពិគ្រោះយោបល់ និងកិច្ចសហការយ៉ាងសកម្មរវាងអង្គការអភិវឌ្ឍន៍ ទាំងអស់ដើម្បីគាំទ្រដល់កិច្ចប្រឹងប្រែងនៃគម្រោង LMAP នឹងជួយបង្កើនអត្ថប្រយោជន៍ដែលម្ចាស់ដីគ្រប់គ្នាទទួលបានពីប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដី ។



## ជំពូក ១. សេចក្តីផ្តើម

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាកំពុងដំណើរការកម្មវិធីកំណែទម្រង់របស់ខ្លួន ដែលបានរៀបចំឡើងដើម្បីធ្វើឱ្យសំរេចបាននូវការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ចប្រកបដោយនិរន្តរភាព ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងអភិបាលកិច្ចល្អ ។ រាជរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជារួមជាមួយនឹងដៃគូរដ្ឋបាលជំនួយនានាទទួលស្គាល់ថា សុវត្ថិភាពនៃការកាន់កាប់ដីធ្លីទាំងនៅតំបន់ជនបទ និងតំបន់ទីប្រជុំជន គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសំខាន់មួយដើម្បីសំរេចបាននូវគោលដៅទាំងនោះ ។ នៅក្នុងទិដ្ឋភាពនេះ សុវត្ថិភាពនៃសិទ្ធិ កាន់កាប់ដីធ្លីត្រូវបានសង្ឃឹមថា នឹងដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការជំរុញកំនើនសេដ្ឋកិច្ច និងការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកសង្គមកិច្ច ។ នៅក្នុងតំបន់ជនបទសេចក្តីសង្ឃឹមទាំងនោះមានជាអាទិ៍ (ក) បង្កើនការលើកទឹកចិត្តដល់កសិករ ដើម្បីធ្វើការវិនិយោគលើផលិតកម្មកសិកម្ម (ខ) បង្កើនឱ្យកសិករកាន់តែអាចប្រើប្រាស់ស្ថាប័នឥណទានបាន និង (គ) បង្កើតទីផ្សារដី និងប្រព័ន្ធរដ្ឋបាលដីធ្លីឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព ។

ទាំងអស់នេះគឺជាការពិចារណា សំរាប់គាំទ្រដល់ការរំពឹងទុក ទាំងផ្នែកទ្រឹស្តី និងបទពិសោធន៍ពាក់ព័ន្ធនឹងសិទ្ធិលើទ្រព្យ និងសិទ្ធិកាន់កាប់ដីធ្លី ។ ឧទាហរណ៍ លោក Brandao និងលោក Feder (ឆ្នាំ១៩៩៦) អះអាងថា "សុវត្ថិភាពនៃការកាន់កាប់ទ្រព្យដោយបុគ្គល (ឬសាជីវកម្ម) គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការបង្កើតរចនាសម្ព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ចលើកទឹកចិត្ត សំរាប់សកម្មភាពវិនិយោគដោយយកដីជាមូលដ្ឋាន" ។ មានអ្នកផ្សេងទៀតបានធ្វើការកត់សំគាល់ថា ប្រទេសជាច្រើនដែលវិនិយោគ ដើម្បីធ្វើឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព និងសមភាពផ្នែករដ្ឋបាលដីធ្លី ប្រទេសទាំងនោះកាន់តែមានការអភិវឌ្ឍន៍លឿនជាងបណ្តាប្រទេសដែលមិនបានធ្វើការវិនិយោគលើផ្នែកនេះ ។ ម្យ៉ាងទៀត ការខ្វះខាតសមភាពនៃការប្រើប្រាស់ដី និងការទទួលបានផលចំណេញពីសុវត្ថិភាពនៃការកាន់កាប់ដីធ្លី បានរួមចំណែកធ្វើឱ្យមានភាពក្រីក្រកាន់តែខ្លាំងឡើង ដែលគេមិនអាចពឹងផ្អែកលើខ្លួនឯងបាន និងគឺជាគំរូមួយដែលគ្មាននិរន្តរភាពនៃការធ្វើចំណាកស្រុកនៅតំបន់ជនបទ ។<sup>២</sup> ការសិក្សាអំពីផលប៉ះពាល់ពីការចុះបញ្ជីដីនៅប្រទេសថៃ និងប្រទេសមួយចំនួនទៀតបានស្នើថា ការកត់សំគាល់លើផលប៉ះពាល់នៃការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម និងការលូតលាស់គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ (Onchan and Aungsumalin ២០០២) ។

កំរិតដែលលទ្ធភាពមានដីប្រើប្រាស់ និងសុវត្ថិភាពនៃការកាន់កាប់ដីធ្លី អាចរួមចំណែកធ្វើឱ្យលូតលាស់ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច និងការអភិវឌ្ឍន៍ វាពឹងផ្អែកជាសំខាន់នឹងសមត្ថភាពរបស់ស្ថាប័នសាធារណៈដើម្បីគ្រប់គ្រងយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពនូវសិទ្ធិលើទ្រព្យ ។ ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ពេលនេះកំពុងអនុវត្តកម្មវិធីរដ្ឋបាលដីធ្លី ការរៀបចំដែនដី និងការបែងចែកដីធ្លី ដែលស្ថិតនៅក្រោមការដឹកនាំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាគោលនយោបាយដីធ្លី នៅក្នុងបរិបទនៃច្បាប់ភូមិបាលថ្មីខែសីហា ឆ្នាំ២០០១ ។ ធនាគារពិភពលោករួមជាមួយរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសអាឡឺម៉ង់ និងប្រទេសហ្វាំងឡង់ កំពុងគាំទ្រដំណើរការនេះតាមរយៈគម្រោងរៀបចំដែនដី និងរដ្ឋបាលដីធ្លី (LMAP) ។

<sup>២</sup> ឧទាហរណ៍ សូមមើល Munro-Faure, Paul (2003); "ការធ្វើប្តូរព្រឹត្តិកម្មលើសិទ្ធិនៃភាពក្រីក្រ និងការអភិវឌ្ឍន៍នៅជនបទ ដែលជាការប្រឈមនៅក្នុង Latin America, <http://www.for.nta.gob.nx/ponencias/Faure.PDF> ។

គោលបំណងនៃគម្រោង LMAP គឺធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវសុវត្ថិភាពនៃការកាន់កាប់ដីធ្លី បង្កើតឱ្យមានការអភិវឌ្ឍន៍ សមត្ថភាពទីផ្សារដី ។ នៅក្នុងចំណោមសកម្មភាពទាំងនេះ គម្រោងនឹងជួយដល់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ដើម្បីបង្កើតកម្មវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លីមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធដែលដ៏ចំនួន ១លានក្បាលដី និងត្រូវបានចុះបញ្ជីក្នុងរយៈពេល ៥ឆ្នាំនៃ គម្រោង ។<sup>៣</sup> សូចនាករគន្លឹះដើម្បីបំពេញការងារនេះ គឺពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវសុវត្ថិភាពនៃការកាន់កាប់ដី បង្កើន លទ្ធភាពប្រើប្រាស់ព្រំដី បង្កើនការវិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម និងអាជីវកម្ម និងធ្វើឱ្យមានការលូតលាស់នៃផលិតផល កសិកម្ម ។ គម្រោងក៏បញ្ចូលផងដែរនូវផែនការអភិវឌ្ឍទីផ្សារដី ក៏ដូចជាបង្កើនឱ្យមានការ ផ្ទេរដីតាមផ្លូវច្បាប់ដោយធ្វើការចុះ បញ្ជីផ្លូវការ ។

ឯកសារវាយតម្លៃគម្រោង LMAP (Project Appraisal Document: PAD)<sup>៤</sup> នៃកម្មវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លីបានចែងថា អង្កេត មូលដ្ឋាន គួរត្រូវបានធ្វើ មុនពេលអនុវត្តកម្មវិធីពេញលេញដើម្បីវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមពីកម្មវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លី ។

គោលដៅបឋមនៃគម្រោងអង្កេតមូលដ្ឋាន Baseline Survey Project (BSP) គឺដើម្បីប្រមូលទិន្នន័យវិភាគសំខាន់ៗ ដែលអាចប្រើជាមូលដ្ឋានសំរាប់ធ្វើការប្រៀបធៀបអំពីផលប៉ះពាល់សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម ដើម្បីវាយតម្លៃ នៅមុន និងក្រោយពេល កម្មវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លី បន្ទាប់ពីបានអនុវត្តអស់រយៈពេល ៣ឆ្នាំ ។ ដោយហេតុថាគម្រោង LMAP គឺជាដំណាក់កាលទី១នៃកម្មវិធីមួយ មានរយៈពេលវែង ដូច្នេះ ការរកឃើញពីអង្កេតមូលដ្ឋាន និងការសិក្សាពីផលប៉ះពាល់សេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច អាចត្រូវបានប្រើ ប្រាស់ដើម្បីបង្ហាញពីមូលហេតុត្រឹមត្រូវដែលអាចបន្តគម្រោងទៅមុខទៀតបាន ។ នៅក្នុងចន្លោះពេលនេះ ការរកឃើញ និងការ វិភាគបឋមលើទិន្នន័យអង្កេតមូលដ្ឋាន អាចជួយបង្ហាញផ្លូវដើម្បីឱ្យការអនុវត្តន៍ គម្រោងកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព ។

ជាមួយនឹងប្រាក់កម្រៃធនាគារពិភពលោក ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ បានចុះកិច្ចសន្យាជាមួយ វិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាល និងស្រាវជ្រាវដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា (CDRI)<sup>៥</sup> ដើម្បីអនុវត្តអង្កេតមូលដ្ឋាននេះ ។ គម្រោងនេះធ្វើ ឡើងដោយជួបសំភាសន៍លើគ្រួសារនៅជនបទចំនួន ១២៣២គ្រួសារ ក្នុងខេត្ត៥ ផ្សេងគ្នា នៅរវាងពីថ្ងៃទី១៩ មករា ដល់ ២៩ កុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៤ ក្នុងនោះមានខេត្តនៃគម្រោង LMAP ចំនួន៤ គឺខេត្តកំពង់ចាម កំពង់ធំ ក្រុងព្រះសីហនុ និងខេត្តតាកែវ ដែលជា ខេត្តអនុវត្តកម្មវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លីនៅក្នុងដំណាក់កាលទី១នៃគម្រោង LMAP ។ ចំពោះខេត្តទី៥ គឺកំពង់ឆ្នាំង ដែលមិនស្ថិតនៅក្នុង គម្រោង LMAP ទេ យើងបានប្រើប្រាស់ខេត្តនេះជាខេត្តត្រួតពិនិត្យសំរាប់ប្រៀបធៀប ជាមួយខេត្តគម្រោងទាំង ៤ ខាងលើ ។<sup>៦</sup>

**១.១ ដំណើរការនៃគម្រោង LMAP**

ដំណើរការនៃគម្រោង LMAP ត្រូវបានអនុវត្តសាកល្បងជាលើកទី១នៅខេត្តតាកែវ និងខេត្តកំពង់ធំនៅក្នុងឆ្នាំ២០០១-២០០២ ។ គម្រោងសាកល្បងរបស់ LMAP ត្រូវបានផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុដោយរដ្ឋាភិបាលអាឡឺម៉ង់ ហ្វាំងឡង់ និងបារាំង ។ គម្រោងនេះ

<sup>៣</sup> ខេត្តកំពង់ធំ តាកែវ កំពង់ស្ពឺ ព្រៃវែង ក្រុងព្រះសីហនុ កណ្តាល ភ្នំពេញ កំពត កំពង់ចាម បាត់ដំបង និងខេត្តសៀមរាប ដែលគម្រោងនេះ ត្រូវបានគ្របដណ្តប់នៅក្នុងដំណាក់កាលដំបូង  
<sup>៤</sup> រៀបចំដោយធនាគារពិភពលោក ឆ្នាំ២០០២  
<sup>៥</sup> CDRI និង MLMUPC មុននេះបានសហការគ្នាដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់សង្គមពីកម្មវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លីនៅក្នុងឆ្នាំ២០០១-២០០២  
<sup>៦</sup> មាន ៩៩គ្រួសារ ត្រូវបានធ្វើសំភាសន៍ នៅសង្កាត់២ ក្នុងក្រុងព្រះសីហនុ ។ ការសរុបទិន្នន័យនេះ ជាមួយទិន្នន័យបានពីអង្កេតនៅ ទីក្រុងភ្នំពេញ និងបញ្ចូលទៅក្នុងរបាយការណ៍ស្តីពីដំណាក់កាលអង្កេតបឋមនៅតំបន់ទីប្រជុំជនទីក្រុង ។

បានសាកល្បងរៀបចំផែនទី និងបច្ចេកវិទ្យាវិនិច្ឆ័យ ដែលគេធ្លាប់ប្រើវានៅកន្លែងផ្សេងទៀតក្នុងតំបន់នេះ ។ គំរោងសាកល្បង ទាំងនោះបានធ្វើឡើងខុសៗគ្នា តែទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយគេបានបង្កើតនូវផែនទី Digital និងដាក់បញ្ចូលទិន្នន័យក្បាលដី ទៅក្នុង Computer ពីដើមដំបូង ។ ក្នុងដំណាក់កាលសាកល្បង ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីត្រូវបានចេញឱ្យដោយគ្មានគិតប្រាក់ តែនៅពេល នេះប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីត្រូវបានចេញឱ្យដោយយកថ្លៃសេវាទាបបំផុតដោយផ្អែកទៅតាមតំបន់ និងប្រភេទនៃការប្រើប្រាស់ដី ។

ការងារគំរោង LMAP ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយមានតម្លាភាព និងការចូលរួមដោយឆ្លងកាត់នូវដំណាក់កាលសុក្រស្នាព្វ ជាច្រើន មុននឹងឈានទៅដល់ការចេញប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ ។ ជំហានដំបូងគឺពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្សព្វផ្សាយដើម្បីឱ្យមានការយល់ដឹងជា សាធារណៈ ដោយក្រុមនៃមន្ត្រីគំរោងទៅជួបមេដឹកនាំសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងប្រជាពលរដ្ឋ ដើម្បីជូនដំណឹងអំពីកម្មវិធីចុះ បញ្ជីដីនេះ ។ ជំហានទី២ ពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើសារពើភ័ណ្ឌទ្រព្យជាដីនៅក្នុងត្រួតសារនីមួយៗ ក្នុងនោះរួមទាំងការវាស់វែងដល់ កន្លែងលើក្បាលដីរបស់ត្រួតសារនីមួយៗ ។ ការងារនេះធ្វើឡើងដោយមានរូបថតពីលើអាកាស ហើយបន្ទាប់មកមន្ត្រីនៃគំរោង LMAP ចាប់ផ្តើមការងារគូរដោយដៃនូវព្រំប្រទល់ទ្វេដីនីមួយៗ ហើយចុះលេខទ្វេដីនីមួយៗ ។ នៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ ប្រជាពលរដ្ឋទទួលបានវិក្កយប័ត្រ ជាលេខរៀងសំរាប់គ្រប់ទ្វេដីទាំងអស់នៃដីរបស់ពួកគេ ។ ព្រំប្រទល់ក្បាលដីនីមួយៗ ក្រោយមកត្រូវបានផ្ទេរទៅក្នុងផែនទីដោយប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា GIS ។ ផែនទីព្រំប្រទល់ក្បាលដី ក្រោយមកត្រូវបានបិទផ្សាយ ជាសាធារណៈនៅក្នុងភូមិរយៈពេល ៣០ថ្ងៃ ។ ករណីមានជំនឿអំពីព្រំដី ត្រូវដោះស្រាយដោយគណៈកម្មការដោះស្រាយ វិវាទនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ។ ផែនទីព្រំប្រទល់ត្រូវបានធ្វើបញ្ចប់ ហើយប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិត្រូវបានចេញឱ្យនៅគ្រប់លេខទ្វេដី នៅពេលណា ដែលប្រជាពលរដ្ឋក្នុងសហគមន៍យល់ព្រមលើព្រំប្រទល់ដីទ្វេដី និងសិទ្ធិនៃកម្មសិទ្ធិ ។ គ្រប់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីបានពិពណ៌នា អំពីរូបរាងទ្វេដី ដោយភ្ជាប់ជាមួយលេខព្រំប្រទល់ទ្វេដីនីមួយៗផងដែរ ។

**១.២ ចេនាសម្ព័ន្ធនៃរបាយការណ៍**

ជំពូក ២ បង្ហាញដោយសង្ខេបពីប្រវត្តិនៃការងាររដ្ឋបាលដីនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងពិនិត្យពីលក្ខណៈពិសេសមួយចំនួននៃ ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃដីនៅតំបន់ជនបទក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។ ជំពូក ៣ ពិភាក្សាអំពីក្របខ័ណ្ឌគំនិតដើម្បីអនុវត្តនៅក្នុង ដំណាក់កាលនៃអង្កេតមូលដ្ឋាននៅតំបន់ជនបទ ក្នុងនោះរួមមាន សេចក្តីសង្ខេបអំពីការពិនិត្យឡើងវិញនូវការយល់ដឹង ពាក់ព័ន្ធនឹងសិទ្ធិលើទ្រព្យ និងការងារអភិបាលកិច្ច ។ ជំពូក ៤ បង្ហាញនូវវិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវដែលបានធ្វើឡើងនៅក្នុងពេល អង្កេតបឋម ។ ជំពូក ៥ ពិពណ៌នាពីការស្រាវជ្រាវលើប្រជាពលរដ្ឋនៅជនបទក្នុងតំបន់នៃគំរោង LMAP នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌ ពាក់ព័ន្ធនឹងការបែងចែកការកាន់កាប់ដី និងយេនឌ័រ ។ ជំពូក ៦ នឹងធ្វើការបង្ហាញលទ្ធផលអំពីការរកឃើញពាក់ព័ន្ធនឹង ការស្រាវជ្រាវនៅជនបទនៃខេត្តគំរោង LMAP និងធ្វើការពិភាក្សាពីការគិតទុកជាមុននូវផលប៉ះពាល់ពីកម្មវិធីចុះបញ្ជីដី ។ ជំពូក ៧ បង្ហាញពីការរកឃើញ នៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យនៃខេត្តកំពង់ឆ្នាំង និងធ្វើការប្រៀបធៀបទិន្នន័យទៅនឹងការរកឃើញ ក្នុងខេត្តនៃគំរោង LMAP ។ ជំពូក ៨ ធ្វើការបូកសរុបរបាយការណ៍ ដោយមានសេចក្តីសង្ខេបពីចំណុចសំខាន់ៗ និងធ្វើការ ពិភាក្សាពីផែនការ និងការអនុវត្តគំរោង LMAP ។





## **ជំពូក ២. សាវតារៈ រដ្ឋបាលដីធ្លី និងសភាពការណ៍ដីធ្លីនាពេលបច្ចុប្បន្ន**

ចំពោះសិទ្ធិលើដីធ្លី និងការងាររដ្ឋបាលដីធ្លីនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា របាយការណ៍ភាគច្រើនបញ្ជាក់ថា ដើមឡើយដីធ្លី គឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះមហាក្សត្រ ហើយការកាប់ដីឆ្ការដាំដំណាំផ្សេងៗត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីព្រះមហាក្សត្រ ។ ដោយសារប្រជាពលរដ្ឋមានចំនួនតិច បើប្រៀបធៀបជាមួយធនធានដែលមានប្រជាពលរដ្ឋក៏អាចប្រើប្រាស់ និងគ្រប់គ្រងដីទាំងនោះ ទៅតាមតំរូវការនិងលទ្ធភាពជាក់ស្តែង ដូច្នេះទំហំដីដែលប្រជាពលរដ្ឋធ្វើការបង្កបង្កើនផល គឺផ្អែកទៅលើកំលាំងពលកម្ម និងធនធាននៃគ្រួសារនីមួយៗ ដូចជាសត្វពាហនៈដែលប្រើប្រាស់ជាកំលាំងអូសទាញជាដើម ។ នៅក្នុងស្ថានភាពបែបនេះ ការអនុវត្តន៍ប្រព័ន្ធកសិកម្មយថាផល គឺមានលក្ខណៈសំគាល់មួយចំនួនដូចជា ដង់ស៊ីតេប្រជាពលរដ្ឋទាប សិទ្ធិប្រើប្រាស់ដី មានការគ្រប់គ្រងតាមរបៀបក្រៅផ្លូវការដោយផ្អែកទៅលើប្រពៃណី និងវប្បធម៌នៅមូលដ្ឋាន ។

ប្រព័ន្ធផ្លូវការនៃការគ្រប់គ្រងដីធ្លីដែលបានទទួលស្គាល់កម្មសិទ្ធិឯកជនលើដីធ្លី ត្រូវបានអនុវត្តជាលើកដំបូង តាមរយៈការដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ ច្បាប់ភូមិបាលនៅឆ្នាំ១៨៨៤ នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃរបបអាណានិគមបារាំង ប៉ុន្តែច្បាប់នេះមិនបានអនុវត្តពេញលេញនៅឡើយទេរហូតមកដល់ក្នុងរវាងឆ្នាំ១៩៣០ ។ របាយការណ៍នាពេលថ្មីៗមួយបានឱ្យដឹងថា ប្រព័ន្ធនេះនៅមានប្រសិទ្ធភាពអនុវត្តរហូតដល់ឆ្នាំ១៩៧៥ ដូច្នេះប្រទេសកម្ពុជាគឺមានច្បាប់ផ្លូវការមួយ អមដោយរបៀបរបបអនុវត្តន៍មួយចំនួនខាងផ្នែករដ្ឋបាលដីធ្លី ដែលបានដំណើរការដ៏យូរប្រហែល ៤ជំនាន់មនុស្ស (ADB ២០០៣) ។ របាយការណ៍របស់ ADB បានបង្ហាញថា នេះជារយៈពេលវែងគ្រប់គ្រាន់ហើយសំរាប់ឱ្យប្រព័ន្ធមានភាពរឹងមាំឡើង មានលក្ខណៈជាស្ថាប័ន និងមានការទទួលយកនៅក្នុងស្ថាប័នចរន្តរបស់សង្គម ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្តី ឯកសារវាយតម្លៃគម្រោង LMAP (PAD) របស់ធនាគារពិភពលោកបានស្នើថា ប្រព័ន្ធនេះអនុវត្តបានភាគច្រើននៅតាមតំបន់ធ្វើស្រែ ដែលមានប្រជាជនរស់នៅកកកុញ ។ លើសពីនេះទៀត បន្ទាប់ពីទទួលបានឯករាជ្យនៅឆ្នាំ១៩៥៣ រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសកម្ពុជា អាចសំរេចបានការរឹតចំងើនតែមួយកំរិតលើការចុះបញ្ជីទ្រព្យមានលក្ខណៈផ្លូវការ ។<sup>៧</sup>

បញ្ហាសព្វថ្ងៃដែលជាប់ទាក់ទិននឹងសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិដីធ្លី និងការងាររដ្ឋបាលដីធ្លីនៅកម្ពុជា ភាគច្រើនអាចជាស្នាមដែលបន្សល់ទុកពីវិបត្តិផ្ទៃក្នុងសង្គ្រាម និងគោលនយោបាយធ្វើសហករណ៍យ៉ាងក្រឡាប់ចក្រ ដែលខ្លួនក្រហមបានអនុវត្តនៅក្នុងរយៈពេលនៃរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យឆ្នាំ១៩៧៥-៧៩ ។ បញ្ហាទាំងនេះក៏រួមបញ្ចូលផងដែរនូវការចាកចេញរបស់ប្រជាពលរដ្ឋយ៉ាងច្រើនទាំងនៅទីក្រុង និងនៅជនបទ ។ ទី១ នៅពេលដែលប្រជាពលរដ្ឋជាច្រើនត្រូវបានបង្ខំឱ្យបោះបង់ដី ដោយពួកគេ

<sup>៧</sup> ឯកសារវាយតម្លៃរបស់ធនាគារពិភពលោក PAD ប្រើប្រាស់ក្រមរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ១៩២០ រហូតមកដល់ពេលទទួលស្គាល់ទ្រព្យឯកជន ក៏ដូចជាការរៀបចំដែនដី និងរដ្ឋបាលដីធ្លី ។

កៀសខ្លួនមកស្នាក់នៅទីក្រុងភ្នំពេញក្នុងរយៈពេលនៃការវាយប្រហារដ៏តឹងតែងនៅឆ្នាំ១៩៧៥ ។ ទី២ គោលនយោបាយ ហោរយោដោយធ្វើការជំរុញស្រែប្រជាពលរដ្ឋដោយបង្ខំ និងទី៣ នៅពេលដែលប្រជាពលរដ្ឋកៀសខ្លួនទៅរស់នៅក្នុងជំរុំប្រទេស ថៃ និងនៅបរទេស ក្នុងពេលដែលរបបខ្មែរក្រហមទទួលបានជោគជ័យ ។

ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងនិងរដ្ឋបាលដីធ្លី សៀវភៅចុះបញ្ជីដីធ្លីនិងផែនទីសុរិយោដី ត្រូវបានបំផ្លាញអ្នកជំនាញផ្នែកដីធ្លី ស្ទើរតែទាំង អស់ត្រូវបានស្លាប់ ឬក៏បានកៀសខ្លួនពីកម្ពុជា ។ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្តដើម្បីគាំទ្រសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិដីធ្លីក្នុងកំឡុង ប្រជាពលរដ្ឋដើម្បីបើកផ្លូវសំរាប់ការអនុវត្តន៍ធ្វើកសិកម្មសមូហភាព ។ ឧទាហរណ៍ ដីសំរាប់ធ្វើស្រែស្បែកនៅខេត្តកំពង់ធំ និង ខេត្តកំពង់ចាម ភ្នំស្រែតូចៗដែលគេធ្វើឡើងដើម្បីប្រើប្រាស់ទាំងជាព្រំប្រទល់សំគាល់ក្បាលដីនីមួយៗ និងសំរាប់ជារចនាសម្ព័ន្ធ គ្រប់គ្រងទឹកត្រូវបានបំផ្លាញ ដើម្បីបង្កើតជាតំបន់មួយដែលគេបានធ្វើកសិកម្មជាលក្ខណៈសមូហភាព ។ ដីទាំងនោះ ក៏ត្រូវបាន ធ្វើកសិកម្មជាលក្ខណៈសមូហភាពជាក្រុមតូចៗ (ក្រុមសាមគ្គី) បន្ទាប់ពីរបបខ្មែរក្រហមត្រូវបរាជ័យ ហើយប្រព័ន្ធភ្នំស្រែត្រូវ បានគេស្ថាបនាឡើងវិញ ឬក៏ជួសជុលក្នុងគោលបំណងបឋម ដើម្បីគ្រប់គ្រងទឹកនៅក្នុងសម័យសាធារណៈរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ។ ឧទាហរណ៍ នៅតំបន់ខ្លះនៃខេត្តកំពង់ធំ ភ្នំស្រែត្រូវគេស្ថាបនាឡើងវិញដោយផ្អែកទៅលើព្រំប្រទល់ដីរបស់ក្រុមសាមគ្គីនានា ។<sup>៤</sup>

នៅក្រោយរបបខ្មែរក្រហម សិទ្ធិប្រើប្រាស់ដីលំនៅដ្ឋាន ត្រូវបានគេផ្តល់ជូនដោយផ្អែកទៅលើការកាន់កាប់ តែរដ្ឋនៅតែ ជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិលើដីដែល ។ នៅឆ្នាំ១៩៨៩ រដ្ឋាភិបាលបានបើកឱ្យមានកម្មសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិលើទ្រព្យឡើងវិញ តាមរយៈសេចក្តី ណែនាំលេខ ០៣ រួមជាមួយនឹងអនុក្រឹត្យលេខ ២៥ ហើយជាមួយគ្នានេះដែរបានធ្វើមោឃៈភាពរាល់កម្មសិទ្ធិដីធ្លីដែលមាននៅ មុនឆ្នាំ១៩៧៩ ។ អនុក្រឹត្យនេះបានបង្កើតសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិលើដីលំនៅដ្ឋានយ៉ាងច្រើនបំផុតត្រឹមទំហំ ២០០០ម៉ែត្រការ៉េ និង សិទ្ធិភោគៈលើដីកសិកម្មមិនឱ្យលើសពីទំហំ ៥ហិកតា ។ ចំពោះសិទ្ធិសម្បទានគឺសំរាប់ដីដាំដំណាំ លើសពីទំហំ ៥ហិកតា ។

ដីកសិកម្ម ត្រូវបានបែងចែកឱ្យគ្រួសារកសិករ ដែលទំហំដីនោះត្រូវផ្អែកទៅលើចំនួនអ្នកពេញវ័យ និងសមាជិក មាន កំលាំងពលកម្មឡើងក្នុងគ្រួសារ ។ មានការខំប្រឹងប្រែងដើម្បីធ្វើការចែកដីឱ្យស្មើភាព និងមានការព្រមព្រៀងគ្នា ដូច្នេះ ប្រជាពលរដ្ឋទទួលបានចំណែកដីមានគុណភាពស្មើគ្នា ដូចជាស្រែជំរៅ ដែលដីមានជីជាតិរោងប្រភពទឹក ។ គ្រួសារធំ ក៏បានទទួលដីបន្ថែមដែលនៅសល់ដែរ ប៉ុន្តែអាចជាដីមិនសូវមានជីជាតិ ឬក៏ទីតាំងមានលក្ខខណ្ឌមិនល្អ ។ តាមលក្ខខណ្ឌនៃតំបន់ គ្រួសារធំអាចទទួលបានក្បាលដីច្រើន និងមានទំហំធំជាងគ្រួសារតូច ។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នា នៅក្នុងតំបន់ស្រែ ប្រព័ន្ធភ្នំ សំគាល់ទ្វេដីនីមួយៗ និងសំរាប់គ្រប់គ្រងទឹក ត្រូវបានពង្រឹង និងពង្រីកបន្ថែម ។

បន្ទាប់ពីច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ១៩៩២ ត្រូវបានអនុម័ត ប្រជាពលរដ្ឋបានដាក់ស្នើសុំវិញ្ញាបនប័ត្រកាន់កាប់ដីធ្លី ដែលបញ្ជាក់ពី សិទ្ធិកាន់កាប់ និងប្រើប្រាស់ដីនោះ តែច្បាប់នេះអនុញ្ញាតឱ្យមានត្រឹមតែសិទ្ធិភោគៈ ជាជាងមានសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិលើដីនៅតំបន់ ជនបទ ។ ពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ដីជាង ៤លាន ត្រូវបានដាក់ស្នើសុំជាបន្តបន្ទាប់ ប៉ុន្តែប្រព័ន្ធសុរិយោដីដែលមានឧបករណ៍ ប្រើប្រាស់មិនគ្រប់គ្រាន់ និងមានធនធានតិចតួចដើម្បីគ្រប់គ្រងការងារដីច្រើន អាចធ្វើបានតែតិចតួចប៉ុណ្ណោះនៅពេលនោះ ។ អវត្តមានប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិផ្លូវការ ការកើតឡើងនូវទិផ្សារដី តំរូវឱ្យមានយន្តការដើម្បីសំរួលលើកិច្ចសន្យា ផ្លាស់ប្តូរសិទ្ធិលើ

<sup>៤</sup> ប៉ុន្តែដំណើការនេះ មិនបានអនុវត្តឱ្យដូចគ្នានៅគ្រប់តំបន់នោះទេ ជាឧទាហរណ៍ នៅតំបន់មួយចំនួនក្នុងខេត្តសៀមរាប ភ្នំស្រែតដើមមក សំរាប់សំគាល់ទ្វេដីនីមួយៗ នៅរក្សាបាននៅក្នុងទីតាំងនោះ ហើយតំបន់ខ្លះទៀត ប្រជាពលរដ្ឋអាចត្រលប់ទៅធ្វើកសិកម្មនៅលើដីទ្វេដី របស់គេ ដោយមិនប្រើប្រាស់ ប្រព័ន្ធក្រុមសាមគ្គីឡើយ ។

ទ្រព្យជាដីធ្លី ។ ការផ្ទេរលក់ដី ត្រូវបានធ្វើឡើងទាំងនៅក្នុងប្រព័ន្ធ និងក្រៅប្រព័ន្ធ ហើយប្រជាពលរដ្ឋបានចាប់ផ្តើមផ្ទេរលក់ដី ដោយសំអាងលើចុងសន្លឹក (វិស៊ុយ) និងឯកសារផ្សេងទៀត (ឧ. វិក្កយបត្រវាស់វែងដី) ដើម្បីឱ្យក្លាយជាឯកសារផ្ទេរកម្មសិទ្ធិ ដែលទទួលស្គាល់ដោយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានគឺមានមេភូមិ និងមេឃុំ ។ នៅពេលជាមួយគ្នានេះ ក៏មានតំរូវការចង់បានវិញ្ញាបនប័ត្រ កាន់កាប់ដីផ្លូវការ ។ ជាលទ្ធផល ដោយសារតំរូវការនៃទីផ្សារដី ឯកសារបែបនេះត្រូវបានអភិវឌ្ឍនៅក្នុងប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីផ្លូវការ ដើម្បីបំប្លែងការចង់បានបែបនេះ ប៉ុន្តែគេត្រូវបង់សេវាក្រៅផ្លូវការ ដើម្បីទទួលបានវិញ្ញាបនប័ត្រនោះ ។

ច្បាប់ភូមិបាលថ្នាក់២០០១ ត្រូវបានអនុម័ត ដែលជាការទទួលស្គាល់មួយយ៉ាងធំថា ការរីកចម្រើនឆ្ពោះទៅរកការ អភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ច ត្រូវមានជាចាំបាច់នូវការពង្រឹងប្រព័ន្ធកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ក៏ដូចជាការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងលើផ្នែក រៀបចំដែនដី និងរដ្ឋបាលដីធ្លី ។ ច្បាប់ភូមិបាលថ្នាក់ទទួលស្គាល់កម្មសិទ្ធិដី ៣ប្រភេទ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាគឺ ដីសាធារណៈរបស់រដ្ឋ ដីឯកជនរបស់រដ្ឋ និងដីឯកជន ។ នៅក្នុងប្រទេសដីឯកជន គេអាចបែងចែកជាដីបុគ្គល ដីសហគមន៍ កម្មសិទ្ធិអវិភាគ (undivided ownership) និងសហកម្មសិទ្ធិ ។ សិទ្ធិផ្សេងទៀតលើដីធ្លី រួមមាន សិទ្ធិប្រើប្រាស់និងស្នាក់នៅ សិទ្ធិផលប្រភាគ (សិទ្ធិ អាស្រ័យផល) សិទ្ធិប្រើប្រាស់ដីអ្នកដទៃ ការដាក់បញ្ចាំ វត្ថុដាក់ធានា និងលក់ ក៏ដូចជាសិទ្ធិលើកិច្ចសន្យាជាក់លាក់ ដែលបាន ព្រមព្រៀងដោយភាគីមានផលប្រយោជន៍ ។

**២.១. សភាពការណ៍ដីធ្លីនាពេលបច្ចុប្បន្ន**

សភាពការណ៍ដីធ្លីនាពេលបច្ចុប្បន្ននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាត្រូវបានកំណត់ដោយ ការកើនឡើងនៃសម្ពាធប្រជាសាស្ត្រ អសុវត្ថិភាព ក្នុងការកាន់កាប់ និងសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិដីធ្លី អសមភាពក្នុងការកាន់កាប់ដី ការកើនឡើងនៃភាពគ្មានដី និងភាពកាន់តែជិតគ្នានដី ហើយនិងកិរិតទាបនៃផលិតភាព និងការវិនិយោគ ។<sup>៩៩</sup> សភាពការណ៍បែបនេះធ្វើឱ្យមានការបាត់បង់ ជាពិសេសដោយសារមានពី ៨០-៨៥% នៃប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជា គឺជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើកសិកម្មចិញ្ចឹមជីវិត ។ លើសពីនេះទៀត នៅក្នុងចំនួន ៣៦% នៃប្រជាពលរដ្ឋរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ភាគច្រើន គឺរស់នៅតំបន់ជនបទ ។ ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជា ភាគច្រើន នឹងបន្តប្រកបរបរចិញ្ចឹមជីវិត ដោយពឹងផ្អែកជាប់មទៅលើរបបកសិកម្ម ពីព្រោះការរីកលូតលាស់លើវិស័យ ឧស្សាហកម្ម និងសេវាកម្ម មិនសង្ឃឹមថានឹងអាចស្រូបយកកំលាំងពលកម្ម ដែលនឹងរីកចម្រើននាអនាគតបានទេ ។<sup>១០</sup>

បញ្ហាដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការកាន់កាប់ដីនៅជនបទ ក៏មានផលប៉ះពាល់ផងដែរទៅតំបន់ទីប្រជុំជន ទៅតាមច្រើន រូបភាព ។ ផលប៉ះពាល់ដែលគេមើលឃើញធំជាងគេ គឺពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើចំណាកស្រុកពីសំណាក់ប្រជាពលរដ្ឋយ៉ាងច្រើនទៅ ក្នុងទីក្រុងដើម្បីរកការងារធ្វើ ។ ការធ្វើចំណាកស្រុកនេះ រួមជាមួយនឹងកត្តាផ្សេងទៀត បានដាក់ឱ្យមានសំពាធយ៉ាងខ្លាំងទៅលើ ទីផ្សារលំនៅដ្ឋាន និងសេវាកម្មសាធារណៈ (ឧ. ប្រព័ន្ធទឹក ផ្នែកអនាម័យ) ហើយនេះក៏ជាប្រភពសក្តានុពលនៃអស្ថិរភាព សង្គមផងដែរ ។ ជំនឿដីធ្លីដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយប្រជាពលរដ្ឋគ្មានដី ការចូលទៅទន្រ្ទានកាន់កាប់ដីសាធារណៈ និងដីឯកជនរបស់ រដ្ឋ ក៏មានការកើនឡើងផងដែរ ។ ភាពមិនច្បាស់លាស់អំពីសិទ្ធិលើដីធ្លីក៏បានរារាំងផងដែរ ដល់ការវិនិយោគលើផ្នែកអាជីវកម្ម

<sup>៩៩</sup> ម៉ែលី ឌុ. លោក Van Acker, Frank (1999) Biddulph Robin (Oxfam GB 2000); So et al (2001) Sophal et al (2003)  
<sup>១០</sup> កង ច្បាប់រដ្ឋ និងច្បាប់ សុផល ( CDRI 2003)

ឧស្សាហកម្ម ដែលអាចជួយផ្តល់ការងារធ្វើឱ្យអ្នកដែលមិនមែនជាកសិករ ។<sup>១១</sup> ទីផ្សារដីនៅទីក្រុង នឹងមិនមានប្រសិទ្ធភាពទេ បើសិនមានការអភិវឌ្ឍន៍ផែនការមេ (Master Plan) និងដាក់ឱ្យអនុវត្តនូវបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការកំណត់តំបន់ ។ ជាលទ្ធផលនៃ បញ្ហាទាំងអស់ខាងលើ រួមជាមួយនឹងបញ្ហាមួយចំនួនផ្សេងទៀត ការកែទម្រង់អំពីសិទ្ធិលើដី និងទ្រព្យទាំងនៅក្នុងតំបន់ជនបទ និងទីក្រុង គឺជាចំណុចដ៏ធំមួយនៃកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍របស់រដ្ឋាភិបាល ដែលបានដាក់ចេញនៅក្នុងផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និង សង្គមកិច្ចលើកទី២ (២០០១-២០០៥) និងយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ (២០០៣-២០០៥) ។

នៅភាគខាងក្រោយនៃផ្នែកនេះ នឹងមានការពិភាក្សាលម្អិតលម្អាតសំខាន់ៗនៃសភាពការណ៍ដីនាពេលបច្ចុប្បន្ន ទាំងនៅក្នុងតំបន់ជនបទ និងតំបន់ទីក្រុង ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងអង្កេតមូលដ្ឋានអំពីកម្មវិធីចុះបញ្ជីដី ក្នុងនោះនឹងរួម បញ្ចូលនូវបញ្ហាមួយចំនួនដូចជា ការវិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម និងផលិតកម្ម បញ្ហាអសមភាពក្នុងការកាន់កាប់ដី សិទ្ធិក្នុង ការកាន់កាប់ ការផ្ទេរដី និងបញ្ហាវិវាទដី ។

**២.១.១ ការវិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម និងផលិតកម្ម**

ផលិតភាពដី គិតតាមទិន្នផលទទួលបាននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា បើប្រៀបធៀបជាមួយប្រទេសនៅក្នុងតំបន់ គឺមានអត្រាទាប ជាងគេ<sup>១២</sup> ហើយផលចំណូលដែលបានមកពីការធ្វើកសិកម្មទៅគឺនៅទាបផងដែរ ។ កសិករភាគច្រើន ខ្វះខាតនូវប្រភពទុន សំរាប់ធ្វើការវិនិយោគជាធាតុចូល (ឧ. ពូជ ដី) ឧបករណ៍ប្រើប្រាស់ (ឧ. ម៉ាស៊ីនបូមទឹក ត្រាក់ទ័រ គូរដោយដៃ) ឬការរំកល់អដី (ឧ. ការធ្វើធារាសាស្ត្រខ្ពស់) ។ មានបញ្ហាមួយពាក់ព័ន្ធនឹងខ្វះខាតលទ្ធភាព ប្រើប្រាស់ឥណទានពីព្រោះ (ក) បញ្ហា ទីតាំង (ខ) អវត្តមានវត្ថុដាក់ធានាដើម្បីទទួលបានកំរិតមានអត្រាការប្រាក់ទាប និង (គ) ព័ត៌មានមិនគ្រប់គ្រាន់អំពីបទដ្ឋាន និង នីតិវិធីដើម្បីគ្រប់គ្រងឥណទាន (ឧ. ពេលវេលានៃការបង់ប្រាក់ ការមិនគោរពកិច្ចសន្យាជាដើម) ។ ជាលទ្ធផល កសិករជា រឿយៗខ្ចីប្រាក់ពីស្ថាប័នក្រៅផ្លូវការ ដែលនៅពេលខ្លះមានអត្រាការប្រាក់ខ្ពស់ ពីអ្នកកសិករក្នុងការប្រាក់សំរាប់ដោះស្រាយតម្រូវការ បន្ទាន់ (ឧ. ការថែទាំសុខភាព កង្វះម្ហូបអាហារ) និង/ឬ ផ្គត់ផ្គង់ជាធាតុចូលសំរាប់ធ្វើកសិកម្មតាមរដូវ (ឧ. គ្រាប់ពូជ ដី) ។ នៅពេលដែលគេមានជំរើសតិចតួចដើម្បីរកឥណទាន តម្រូវការខ្ចីប្រាក់ដើម្បីដោះស្រាយករណីបន្ទាន់ណាមួយ វាតែងពង្រាបប្រាក់ នោះចេញពីការវិនិយោគ ។

កសិករជាច្រើនខ្វះខាតផងដែរនូវសុវត្ថិភាពក្នុងការកាន់កាប់ដី ដែលធ្វើឱ្យពួកគេងាយរងគ្រោះ និងការរំលោភយកដី ការទន្ទ្រានយកដី និងវិវាទប្រភេទផ្សេងទៀត ។ សភាពការណ៍បែបនេះត្រលប់ទៅជាកាត់បន្ថយការលើកទឹកចិត្តលើការ វិនិយោគ ទោះបីជាគេមានប្រភពទុនច្រើនយ៉ាងណាក្តី ។ កសិករជាច្រើនមិនអាច ឬមានការស្នាក់ស្នើរ ដើម្បីប្រថុយប្រថាននឹង ហានិភ័យពាក់ព័ន្ធនឹងបំរែបំរួលលក្ខខណ្ឌដី និងអាកាសធាតុ ជាពិសេសភាពរាំងស្ងួត និងទឹកជំនន់ ។ កសិករក៏ជួបប្រទះផងដែរ នូវថ្លៃលក់ចេញទាបលើផលិតផលដែលគេផលិតបាន ដោយសារចំណាយនៃការផលិត និងចំណាយនៃការផ្ទេរពាក់ព័ន្ធនឹង សកម្មភាពទីផ្សារសុទ្ធតែខ្ពស់ ។ ក្រៅពីនេះ កសិករជាច្រើនមិនទទួលបានសេវាកម្មទាក់ទងនឹងវិធីដាំដំណាំ ការចិញ្ចឹមសត្វ និង ការចិញ្ចឹមត្រី ក៏ដូចជាព័ត៌មានអំពីលក្ខខណ្ឌទីផ្សារ និងចរន្តតំលៃទេ ។

<sup>១១</sup> ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងឯកសារយុទ្ធសាស្ត្រកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ  
<sup>១២</sup> ម៉ន សុផល គីម សេតារា និង Sarthi Achaya (CDRI 2003)

**២.១.២. អសមភាពលើការកាន់កាប់ដីធ្លី**

អង្កេតផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច (SES) ឆ្នាំ១៩៩៩ បានបង្ហាញថា យ៉ាងហោចណាស់មានក្បាលដីចំនួន ២.៨៨លានក្បាល ជាដីកសិកម្មនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។ តាមរយៈតួលេខនេះកសិករអាចមានផ្ទៃដីកសិកម្មជាមធ្យម ១.៣៧ក្បាលដីក្នុងមួយ គ្រួសារ ហើយមានទំហំជាមធ្យម ០.៩០ហិកតា ។ ការសិក្សាថ្មីៗជាច្រើនទៀតបានបង្ហាញថា<sup>១៣</sup> មានផ្ទៃដីកសិកម្មពី ០.៥០- ០.៦១ហិកតា សំរាប់គ្រួសារនីមួយៗ ដែលបង្ហាញពីអសមភាពនៃការកាន់កាប់ដីនៅប្រទេសកម្ពុជា ។ មានហេតុផលមួយចំនួន ក្នុងនោះមានកត្តាសម្ពាធប្រជាសាស្ត្រ អ្នកគ្មានទីលំនៅមានចំនួនច្រើន ទីផ្សារឥណទាននៅខ្សោយ ហើយនិងមានការទិញដី បង្កកទុកដោយអ្នកមានធនធាននៅទីក្រុង ( So et al. 2001) ។

ទាំងអស់នេះ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ដើម្បីយកមកពិចារណានៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃអសមភាពក្នុងការកាន់កាប់ដីនៅក្នុង ចំណោមគ្រួសារជាច្រើន ដូច្នេះការបែងចែកដីនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៨៩ មិនមានសមភាពទេ ។ ដូចដែលបានព្យាករណ៍ខាងលើ ដីត្រូវ បានបែងចែកដោយផ្អែកទៅលើចំណែកនៃសមាជិកពេញកំលាំងធ្វើការនៅក្នុងគ្រួសារ ។ ជាលទ្ធផល គ្រួសារធំជាច្រើន បាន ទទួលដីធំ និងមានក្បាលដីច្រើនជាងគ្រួសារតូច ។ គ្រួសារតូចដែលមានកំលាំងពលកម្មតិច ជាពិសេសគ្រួសារមានស្ត្រីជាមេគ្រូ បន្ទាប់ពីការបែងចែកដីមកគឺពួកគេមានការចាញ់ប្រៀបយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការអនុវត្តន៍ ការធ្វើកសិកម្មចិញ្ចឹមជីវិត ។ ជាលទ្ធផល ពួកគេកាន់តែងាយរងគ្រោះ នៅពេលមានគ្រោះអាសន្ន និងមានជំងឺត្រូវសង្គ្រោះបន្ទាន់ ហើយមានទំនោរទៅរកការ បាត់បង់ដីធ្លីដែលមានអត្រាលឿនជាងគ្រួសារផ្សេងទៀត ដោយសារការលក់ដីជាបន្តាន់ ។

**ភាពគ្មានដី/ភាពជិតស្និទ្ធក្នានដី**

តាមការស្រាវជ្រាវគេបានប៉ាន់ប្រមាណថា មានពី ១២-១៥% នៃចំនួនគ្រួសារនៅជនបទ គឺគ្មានដីកសិកម្មទេ ។ ហើយក៏មានការ ប៉ាន់ប្រមាណផងដែរថា អ្នកគ្មានដីនឹងកើនឡើង ២% ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ក្នុងនោះ គ្រួសារមានស្ត្រីជាមេគ្រូ មានអត្រាភាពគ្មានដី ខ្ពស់ជាងគ្រួសារមានបុរសជាមេគ្រូ (So et al. 2001) ។ ឧទាហរណ៍ តាមការស្រាវជ្រាវរបស់ Oxfam GB ( Biddulp 2000) ទៅលើ ៣០.០០០គ្រួសារ បានរកឃើញថា ២១% នៃគ្រួសារគ្មានដី គឺជាគ្រួសារមានស្ត្រីជាមេគ្រូ ទល់នឹងអត្រាគ្មានដីជាទូទៅចំនួន ១៣% ។ នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌអ្នកជិតស្និទ្ធក្នានដី ការសិក្សាបានធ្វើការប៉ាន់ស្មានថា ២៥% ជាគ្រួសារមានដីតិចជាង ០.៥ហិកតា ដែលជាទំហំដីមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ ដើម្បីធ្វើឱ្យមានចីរភាពនៅក្នុងការចិញ្ចឹមជីវិតប្រចាំថ្ងៃ Acharya et al. (2001) ។ មានការ កត់សំគាល់ថា ផ្ទៃដីតូច ស្របគ្នានឹងការអនុវត្តបច្ចេកវិទ្យាមិនទំនើប គឺជាមូលហេតុចំបងនៃភាពក្រីក្រ ។

ហេតុផលធ្វើឱ្យកើនឡើងនូវភាពគ្មានដី និងភាពជិតស្និទ្ធក្នានដី គឺជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងកត្តាសុគតស្នាព្យជាច្រើន ។ អ្នកគ្មាន ដីជាច្រើនមិនធ្លាប់មានដីកាន់កាប់ទេ យ៉ាងហោចណាស់តាំងពីទសវត្សរ៍១៩៩០ ។ ឧទាហរណ៍ អតីតជនភៀសខ្លួន ដែលត្រូវបាន ធ្វើម្ចាតភូមិនិរន្តរ៍ពីជំរុំនៅតាមព្រំដែនប្រទេសថៃ ហើយទៅរស់នៅតំបន់ជនបទនៅឆ្នាំ១៩៩២-១៩៩៣ គឺមិនបានទទួលដីធ្លីទេ ដោយសារដីរបស់ពួកគេមានការកាន់កាប់រួចហើយ ឬប៉ះពាល់ដោយសារគ្រាប់មីន ។ មានមនុស្ស ជាច្រើនទៀតធ្លាប់កាន់កាប់ដី តែត្រូវបាត់បង់ដីវិញដោយសារហេតុផលជាច្រើន ។ ហេតុផលមួយក្នុងចំណោមហេតុផលទាំងនេះ ជារឿយៗ គឺពាក់ព័ន្ធនឹងការ

<sup>១៣</sup> ច័ន្ទ សុផល គឹម សេតារា និង Sarthi Acharya (CDRI 2003)

ខ្លះខាតលទ្ធភាពទទួលបាន ដែលរុញឱ្យប្រជាពលរដ្ឋខ្លះត្រូវលក់ដីធ្លី នៅក្នុងពេលដែលមានបញ្ហាជាបន្ទាន់នានា ។ ឧទាហរណ៍ គ្រួសារគ្មានដីក្នុងទីតាំងដែលអង្គការ Oxfam ធ្វើការសិក្សាបង្ហាញថា មាន ៤៣.៦% នៃគ្រួសារធ្លាប់កាប់កាន់ដី តែក្រោយមក ត្រូវបាត់បង់ទៅវិញ ។ ក្នុងករណីទាំងនេះ មានជិត ៨៧% ត្រូវលក់ដីដោយសារមានចុះបន្ទាន់ ហើយស្ទើរតែពាក់កណ្តាលនៃ ចំនួននេះពាក់ព័ន្ធនឹងការចំណាយលើការថែទាំសុខភាព ។

មានកត្តាផ្សេងទៀតដូចជា ផលិតភាព និងចំណូលទាប ដែលបង្ខំឱ្យកសិករខ្លះបោះបង់ចោលការងារកសិកម្ម ហើយធ្វើ ចំណាកស្រុកទៅកន្លែងផ្សេងដើម្បីលក់កំលាំងពលកម្ម ។ ការរំលោភយកដី និងការទិញដីបង្កកទុក ក៏ជាបញ្ហាធ្វើឱ្យមានភាព គ្មានដីខ្លះៗដែរ ។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងការធ្វើសន្ទនាស្របរបស់ Oxfam ១៣% នៃអ្នកគ្មានដី បានរាយការណ៍ថា ដីត្រូវបានគេដកហូត ដោយពុំមានសំណង ។ សំពាចប្រជាសាស្ត្រ និងការបំបែកក្បាលដី ក៏ជាកត្តារួមចំណែកផងដែរ ។ ឧទាហរណ៍ Bidduh (2004) ធ្វើការកត់សំគាល់ថា ចំនួនគ្រួសារធ្វើបានកើនឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស ជាការកើនឡើងនៃចំនួនប្រជាពលរដ្ឋទៅ ដោយសារការ ប្រែប្រួលខុសឆ្គងនៃកំនើនប្រជាជនដែលបណ្តាលមកពីរបបប្រល័យពូជសាសន៍ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ១៩៧៥-៧៩ ។ ការសិក្សានេះ បានស្នើថា គ្រួសារត្រូវចែកក្បាលដីជាទ្វេដង ក្នុងអត្រាលើសបំផុតដើម្បីបំរើឱ្យសេចក្តីត្រូវការផ្តល់មរតកដល់កូនចៅ ។ នៅ ពេលដែលការបែងចែកនេះមិនអាចធ្វើបាន តទៅទៀត យុវជនក្មេងៗត្រូវស្វែងរកការងារនៅកន្លែងផ្សេងទៀត ។

**២.១.៣ សិទ្ធិកាន់កាប់ដីធ្លី**

របាយការណ៍ពីអគ្គនាយកដ្ឋានសុរិយោដី និងភូមិសាស្ត្រ បានបង្ហាញថា វិញ្ញាបនប័ត្រកាន់កាប់ដី តិចជាង ១៤% ត្រូវបានផ្តល់ជូន ប្រជាពលរដ្ឋ ដែលបានដាក់ពាក្យសុំកាន់កាប់ដីប្រមាណពី ៤-៥ហិកតា តាំងពីទសវត្សរ៍ឆ្នាំ១៩៩០ ។ ការចុះបញ្ជីក្បាលដី មិនមានសមាមាត្រទេ គឺត្រូវបានចេញជូនច្រើនតែក្នុងខេត្តកណ្តាល តាកែវ កំពត ក៏ដូចជាខេត្តដទៃទៀត ដែលមានប្រជាពលរដ្ឋ ច្រើនស្ថិតនៅភាគខាងត្បូងប្រទេស និងខេត្តសៀមរាប ។ នៅចន្លោះឆ្នាំ១៩៨៩-៩៥ មានចេញវិញ្ញាបនប័ត្រកាន់កាប់ដីច្រើនជាង នៅចន្លោះឆ្នាំ១៩៩៥-២០០០ មួយផ្នែកប្រហែលជាករណីងាយស្រួលជាងគេ (ឧ.ងាយនឹងចូលទៅវាស់វែង និងគ្មានវិវាទ) ត្រូវបានដោះស្រាយមុន ។<sup>១៤</sup> មានភស្តុតាងមួយចំនួនបានបង្ហាញថា ស្ត្រីជាមេគ្រួសារមានភាគរយតិចជាងបុរសជាមេគ្រួសារ<sup>១៥</sup> ក្នុងការទទួលបានវិញ្ញាបនប័ត្រកាន់កាប់ដីធ្លី ។ ទាំងអស់នេះ ត្រូវបានគេពិពណ៌នាម្យ៉ាងទៀតថា គ្រួសារក្រីក្រក្នុងនោះ រួមទាំងស្ត្រី ជាមេគ្រួសារ មិនអាចមានលទ្ធភាពចំណាយលើថ្លៃធ្វើ វិញ្ញាបនប័ត្រកាន់កាប់ដីធ្លីបានទេ ( So et al. 2002) ។

តំរូវការក្នុងការរៀបចំឯកសារដីធ្លីផ្លូវការ អាចកើនឡើងខ្ពស់នៅក្នុងតំបន់មានទីតាំងនៅតាមដងផ្លូវក្បែរទីផ្សារ នៅតាម ទីប្រជុំជននានា ដែលនៅទីនោះប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីត្រូវបានគេប្រើប្រាស់សំរាប់ការសំរួលលើការផ្ទេរដី ធ្វើការបញ្ជាក់ព្រំ ប្រទល់ដី និងជៀសវាងវិវាទជាមួយអ្នកអាចទាមទារ ។ នៅតំបន់ទីក្រុង ប្រជាពលរដ្ឋត្រូវការប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ដើម្បីពួកគេអាច ទទួលបានលិខិតអនុញ្ញាតសាសង់ ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្តី តំលៃនៃការផ្ទេរខ្ពស់ (ឧ. ពេលវេលា ថ្លៃសេវា ផ្លូវការ/ក្រៅផ្លូវការ) ជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលបានប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ បានបិទច្រកដល់ប្រជាពលរដ្ឋភាគច្រើន ក្នុងការស្វែងរកប័ណ្ណនេះ ។ ក្រៅពីនេះមាន

<sup>១៤</sup> សុផល et al. ( CDRI 19: 2001)  
<sup>១៥</sup> ស៊ុក ប៊ូរ៉ា ( CDRI: 16-2000) ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្តី ទិន្នន័យនេះពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើអង្កេតតូចតាច ។ តែយ៉ាងហោចណាស់ទំនង ជាអាចឆ្លើយតបទៅនឹងទិដ្ឋភាពដែលសាយទូទៅក្នុងចំណោមអ្នកសង្កេតការណ៍ ដែលថាមេគ្រួសារជាស្ត្រី ជាអ្នកងាយរងគ្រោះ ជាពិសេស នៅពេលរឿងនេះ ពាក់ព័ន្ធនឹងដីធ្លី ។

ប្រជាពលរដ្ឋខ្លះ ខ្លះជំនឿទុកចិត្តទៅលើសមត្ថភាពរបស់មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីអនុវត្តសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ជាពិសេសនៅពេលដែលវា ពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកមានអំណាច ។ ជាលទ្ធផល អ្នកមានទ្រព្យធន និងអ្នកមានបុណ្យសក្តិ អាចមានលទ្ធភាពធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ច្រើនជាងអ្នកគ្មានធនធាន ( So et al. 2001) ។

ជំនួសឱ្យវិញ្ញាបនប័ត្រ ប្រជាពលរដ្ឋភាគច្រើនបានប្រើប្រាស់ឯកសារផ្សេងទៀតដើម្បីបង្ហាញពីសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិ ដូចជា វិក័យប័ត្រ ( រឿងរ៉ាវ ) ដាក់ពាក្យសុំវិញ្ញាបនប័ត្រកាន់កាប់ដីធ្លី និង/ឬ ឯកសារវាស់វែងដីធ្លីជាដើម ។ ឯកសារបែបនេះ ត្រូវបាន គេប្រើប្រាស់ជាញឹកញយសំរាប់សំរួលក្នុងការផ្ទេរលក់ដី ។ ប្រភេទឯកសារទាំងពីរ និងវិញ្ញាបនប័ត្រពិតប្រាកដ បាន ពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្ទេរលក់ដី ហើយប្រជាពលរដ្ឋបានធ្វើការផ្ទេរពីមួយទៅមួយដោយគ្រាន់តែកោសល្មោះអ្នកចាស់ចេញ និងសរសេរ ល្មោះអ្នកថ្មីមួយផ្សេងទៀត ។ ប្រព័ន្ធបែបនេះអាចដំណើរការបាននៅតាមតំបន់ជាច្រើន ឱ្យតែភាគីនៃការផ្ទេរនោះព្រមទទួល យកឯកសារប្រភេទនេះ ។ ករណីនេះជារឿយៗ បានធ្វើឡើងនៅពេលដែលគេធ្វើការផ្ទេរដីនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ដែលប្រជាពលរដ្ឋ ស្គាល់គ្នាទៅវិញទៅមក ឬបើមិនដូច្នោះទេគេធ្វើសំបុត្រធានាធម្មតា ។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី លទ្ធភាពមានការយល់ច្រឡំ និង វិវាទដីធ្លី តែងកើនឡើង នៅពេលដែលការផ្ទេរដីទាំងនោះត្រូវបានធ្វើឡើង ជាមួយប្រជាពលរដ្ឋនៅសហគមន៍ខាងក្រៅ ឬ អ្នកនៅតំបន់ជិតខាង ។

**២.១.៤ ការផ្ទេរដី / ទីផ្សារដី**

ដោយផ្អែកទៅលើទិន្នន័យផ្លូវការ ចំនួនក្បាលដីដែលបានចុះបញ្ជីក្នុងការផ្ទេរទាំងដីលំនៅដ្ឋាន និងដីកសិកម្ម បានកើនឡើងខ្ពស់ បំផុតនៅឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលជាឆ្នាំលូតលាស់ខ្ពស់បំផុតផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ។ ការកាត់សំគាល់នេះ បានបង្ហាញថា ទំហំនៃការផ្ទេរដី យ៉ាង ហោចណាស់វាក៏ជាផ្នែកមួយនៃមុខងារសកម្មភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច (Sophal and Acharya, 2002a) ។

ទិន្នន័យបានបញ្ជាក់លើការចាប់អារម្មណ៍ថា ក្បាលដីមានតំលៃពាណិជ្ជកម្មខ្ពស់ ច្រើនតែត្រូវបានចុះបញ្ជី និងលក់ដូរ ។ លោក សុផល និងលោក Acharya (ibid) បានផ្តល់សម្មតិកម្មថា ខេត្តដែលមានទីក្រុងធំ តែងមានប្រជាពលរដ្ឋច្រើន និង មានសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចខ្លាំង រីឯខេត្តមានទីក្រុងតូច ហាក់ដូចជាមានការអភិវឌ្ឍន៍តិចតួច ។ គេបានរកឃើញថា ៦២% នៃដី លំនៅដ្ឋានត្រូវបានផ្ទេរ ហើយ ៦៦% នៃការផ្ទេរដីត្រូវបានធ្វើឡើងនៅក្នុងខេត្តមានទីក្រុងធំ ។ ការផ្ទេរដីនេះពាក់ព័ន្ធជាចំបង ទៅនឹងក្បាលដីមានទំហំធំ ក្បាលដីមានទំហំតូចនៅជិតកន្លែងមានផលចំណេញ (ឧ. នៅជិតទីផ្សារ ក្នុងតំបន់ទីប្រជុំជន និងនៅ តាមដងផ្លូវសំខាន់ៗ) ហើយដីទាំងនោះត្រូវបានទិញដោយអ្នកដែលមានលទ្ធភាពចំណាយលើ សេវាចុះបញ្ជីដីធ្លី និងពន្ធ ប្រថាប់ត្រា ។ នៅតំបន់ជនបទ ថ្លៃដីកសិកម្មប្រែប្រួលទៅតាមទីតាំងដីនោះ ។ ឧទាហរណ៍ ថ្លៃដីខ្ពស់បំផុត ត្រូវបានគេសង្កេត ឃើញនៅក្រុងព្រះសីហនុ និងខេត្តកំពង់ស្ពឺ ដែលជាដីមានការពេញនិយម និងមានទីតាំងនៅតាមបណ្តោយផ្លូវជាតិលេខ ៤ ។

នៅចន្លោះឆ្នាំ១៩៩៥ និងឆ្នាំ២០០១ ក្បាលដីចំនួន ៦៦៧៧ ត្រូវជា ៨០% ត្រូវបានផ្ទេរចុះឡើងនៅក្រៅទីក្រុងភ្នំពេញ ដោយប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញជាអ្នកទិញ ។ នេះអាចជាចំណែកមួយនៃការពិពណ៌នាអំពីដំណើរហេតុថា អ្នកទីក្រុង ភ្នំពេញជារឿយៗគេស្នាក់នៅឆ្ងាយពីដីដែលគេទិញ ហើយគេត្រូវការសុវត្ថិភាពកាន់កាប់ដីច្រើនជាង ។ នៅក្នុងករណីនេះ គេនឹង ត្រូវ ឬអាចចំណាយខ្ពស់នៅពេលធ្វើការផ្ទេរដីតាមផ្លូវការ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី ចំនួនពិតប្រាកដ និងច្បាស់នៃការផ្ទេរដីទាំងនោះ នៅ តំបន់ទីប្រជុំជន និងតំបន់ជនបទ គេជឿថាមានកំរិតខ្ពស់ជាងអ្វីដែលគេបានកត់ត្រាតាមផ្លូវការ ។ ប្រជាពលរដ្ឋមានទំនោរជៀស



វាងការចុះបញ្ជីតាមប្រព័ន្ធផ្លូវការ ដោយសារតែថ្លៃខ្ពស់នៃការផ្ទេរ ដែលវាជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងសេវាក្រៅផ្លូវការ និងពេលវេលាលើ ដំណើរការផ្ទេរនោះ ក៏ដូចជាប្រាក់ប្រាក់ ៤% ។ ដោយសារដីមិនបានចុះបញ្ជី ដូច្នេះការផ្ទេរជាច្រើនមិនត្រូវបានចុះបញ្ជីទេ ដែល ធ្វើឱ្យបាត់បង់ចំណូលរបស់រដ្ឋាភិបាលយ៉ាងច្រើន (So et al. 2001) ។<sup>១៦</sup>

**២.១.៥ វិវាទដីធ្លី**

ភាពញឹកញាប់ និងធម្មជាតិនៃវិវាទដីធ្លីនៅពេលនេះបានកើនឡើងនៅតំបន់ជនបទដូចជា (១) ការផ្លាស់ប្តូរលំនាំប្រើប្រាស់ដី ពីដីសំរាប់ធ្វើកសិកម្មចិញ្ចឹមជីវិត ទៅជាដីសំរាប់ធ្វើពាណិជ្ជកម្ម និង (២) អ្នកមានផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗគ្នា កំពុងប្រកួតប្រជែង ដំណើរការប្រើប្រាស់ធនធានដីកម្រ ។ ឧទាហរណ៍ មានការកើនឡើងនូវវិវាទដីធ្លី ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធ ជាមួយនឹងប្រជាពលរដ្ឋ ក្នុងភូមិ និងប្រជាពលរដ្ឋមកពីខាងក្រៅ (ឧ. បុគ្គលម្នាក់ៗ ឬក្រុមហ៊ុននានា) នៅក្នុងតំបន់ជាប់នឹងទីប្រជុំជន និងមជ្ឈមណ្ឌល ពាណិជ្ជកម្ម (So et al. ibid) ។ មានការរាយការណ៍ថា កសិករ និងប្រជាពលរដ្ឋជាច្រើន ទទួលរងនូវអំពើហិង្សាការកម្មវិធី ពីសំណាក់អ្នកមានអំណាចនៅក្នុងមូលដ្ឋាន និងពីកត្តាខាងក្រៅនានានៅក្នុងតំបន់ខ្លះ ។ នៅតំបន់ទីប្រជុំជន វិវាទដីធ្លីកើតឡើងរវាង ប្រជាពលរដ្ឋ និងពាណិជ្ជករ ដោយសារការប្រកួតគ្នាដំណើរដីដែលមានតំលៃខាងពាណិជ្ជកម្ម ។ ប្រភពវិវាទផ្សេងទៀត គឺ ពាក់ព័ន្ធជាមួយបុគ្គលឯកជន ដូចជា ជនចំណាកស្រុកដែលបានចូលទៅទន្រ្ទានកាន់កាប់ដីឯកជន ឬដីសាធារណៈ ។

ឯកសារវាយតម្លៃតំលៃរដ្ឋប្បវេណីដី និងរដ្ឋបាលដីធ្លី PAD របស់ធនាគារពិភពលោក បានចង្អុលបង្ហាញថា វិវាទដីធ្លី ជាច្រើនអាចបណ្តាលមកពីកង្វះខាតការកំណត់ច្បាស់លាស់អំពីព្រំប្រទល់រវាងដីឯកជនដែលកាន់កាប់ដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ ជាមួយ នឹងស្ថាប័ននានារបស់រដ្ឋ និងរវាងបុគ្គលឯកជនដែលជាញឹកញយមានការប្រកួតប្រជែងគ្នាទាមទារកាន់កាប់លើដីតែមួយ ។ លើស ពីនេះទៀត នៅពេលដែលតំលៃដីកើនឡើងនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការពង្រីកទីផ្សារដី ប្រជាពលរដ្ឋ ក៏ដូចជាស្ថាប័ននានាទទួល រងស្ថាប័នថា ទោះដីមានទំហំតូចក្តី ក៏វាអាចមានតំលៃច្រើនគួរកត់សំគាល់ដែរ ។

បញ្ហាពាក់ព័ន្ធនឹងវិវាទដីធ្លី វាកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរឡើងថែមទៀត ដោយសារកង្វះខាតនូវយន្តការមានប្រសិទ្ធភាព សំរាប់ ការដោះស្រាយវិវាទ និងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងសិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិ ។ ដោយសារបញ្ហាដីធ្លីក្លាយទៅជាបញ្ហាទំនាស់ កាន់តែច្រើន និងពាក់ព័ន្ធជាមួយប្រជាពលរដ្ឋមកពីតំបន់ផ្សេងៗគ្នា ករណីវិវាទកាន់តែច្រើនឡើងៗត្រូវបានប្តឹងទៅតុលាការ ដើម្បីដោះស្រាយ ។ នៅពេលនេះ មានបញ្ហាកកស្ទះកំពុងកើនឡើងលើករណីវិវាទ ដែលតម្រូវឱ្យធ្វើការពិចារណាលើពេលវេលា ដើម្បីរៀបចំតាមប្រភេទនៃវិវាទនីមួយៗ ។ បញ្ហាវិវាទដីធ្លីជាទីពេញចិត្តដែលធ្វើឱ្យទីផ្សារដីធ្លីដំណើរការ មិនមានប្រសិទ្ធភាព ដោយសារប្រជាពលរដ្ឋ ឬពាណិជ្ជករអាចស្នាក់ស្នើរក្នុងការវិនិយោគទៅលើដីដែលកំពុងមានបញ្ហា ។ អ្នកមានអំណាច និងអ្នក មានទ្រព្យធនមានលទ្ធភាពច្រើនជាងក្នុងការរង់ចាំ ហើយករណីបែបនេះគេអាចដោះស្រាយបានងាយស្រួលជាងអ្នកមានធនធាន តិចតួច ។ បញ្ហានេះបានរួមចំណែកធ្វើឱ្យ **មានវិបត្តិនៃការរៀបរយ** នៅក្នុងការងារអភិបាលកិច្ច ក្នុងចំណោមប្រជាពលរដ្ឋ ដែល គាត់មានអារម្មណ៍ថា ប្រព័ន្ធរដ្ឋបាលដីធ្លី **គឺបរិវេណនៃអ្នកមានធនធាន និងអ្នកមានអំណាច នៅក្នុងខណៈដែលមានការគ្រាន ចោលនូវការចូលរួមស្មើភាពគ្នា និងពេញលេញពីសំណាក់ប្រជាពលរដ្ឋទូទាំងខ្សែរយ** (So et al., ibid.: 41) ។

<sup>១៦</sup> ទោះបីការផ្ទេរ ត្រូវបានដំណើរការតាមរយៈប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីផ្លូវការក្តី ក៏នៅមានការបាត់បង់ខ្លះៗទៀត លោក សុផល និង លោក Acharya (ibid) បានកត់សំគាល់ថា ដីត្រូវបានផ្ទេរនៅក្រោមតំលៃពិត ដែលមានប្រហែលជា ៦០% ដែលត្រូវបានបង់ប្រាក់ចំណូល ។

### ជំពូក ៣. ក្របខ័ណ្ឌគំនិត

ការប៉ាន់ស្មាន និងការទាយទុកមុន ដែលអ្នករៀបចំផែនការធ្វើឡើងចំពោះលទ្ធផលរំពឹងទុកមុននៃកម្មវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លី បានមកពីទស្សនៈទូទៅនៃកម្មសិទ្ធិទ្រព្យសម្បត្តិ និងពីភស្តុតាងដោយសំអាងលើបទពិសោធន៍ដែលបានធ្វើការស្រាវជ្រាវពី ប្រទេសមួយចំនួនដែលមានកម្មវិធីប្រហាក់ប្រហែលគ្នានេះត្រូវបានអនុវត្ត ។ ដូច្នេះវាមានប្រយោជន៍ណាស់ក្នុងការពិភាក្សាគ្នា ដោយសង្ខេបលើបញ្ហាខ្លះដែលកើតមានកាន់តែច្រើនឡើង និងបានរកឃើញនៅក្នុងមេរៀននានាស្តីពីកម្មសិទ្ធិទ្រព្យសម្បត្តិ និង កម្មសិទ្ធិដីធ្លី មុននឹងធ្វើការពិភាក្សាលំអិតថែមទៀតនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃគំរោងអង្កេតមូលដ្ឋាន BSP ដែលដាក់បញ្ចូលមេរៀនពី គំរោងផ្សេងទៀតទៅក្នុងវិធីសាស្ត្រនៃការស្រាវជ្រាវ ។

កម្មសិទ្ធិទ្រព្យសម្បត្តិ ជាញឹកញយសំដៅទៅលើ **បណ្តុំនៃសិទ្ធិ** ដើម្បីប្រើប្រាស់ទទួលបានចំណូល និងទុកដាក់ទ្រព្យសម្បត្តិ ជាក់លាក់ណាមួយ (Barzel ១៩៨៩) ។ តំលៃនៃទ្រព្យសម្បត្តិត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុងទំរង់ (១) ការរំពឹងទុកពីផលចំណេញនា ពេលអនាគតដែលអាចនឹងទទួលបានពីទ្រព្យនោះ និង (២) សុវត្ថិភាពនៃការត្រួតពិនិត្យរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ ទៅលើសិទ្ធិដើម្បី ទទួលបានជំនួសបន្តបន្ទាប់នូវផលចំណេញដែលរំពឹងទុក (Alchian and Demsetz ១៩៧៣) ។ ទោះបីជាយ៉ាងណា ការប្រើប្រាស់ ការគ្រប់គ្រង និងសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិទៅលើទ្រព្យសម្បត្តិជាវត្ថុរូបិ ដូចជាដីធ្លីជាដើម វាមិនចាំបាច់ត្រូវតែស្របគ្នានោះទេ ។ ឧទាហរណ៍ យើងបានឃើញរួចហើយនូវបុគ្គលនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាដែល មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ដីក្នុងគោលដៅផលិត ប៉ុន្តែគ្មានសិទ្ធិយកដីនោះ ជាទំនិញ សំរាប់ធ្វើពាណិជ្ជកម្មបានទេ ។

ប្រសិទ្ធភាពផ្នែកអភិបាលកិច្ចនៃកម្មសិទ្ធិលើទ្រព្យ តំរូវឱ្យមានប្រព័ន្ធច្បាប់មួយដើម្បីដាក់បញ្ជាគំរោងការចរចា និង ពង្រឹងការអនុវត្តន៍សិទ្ធិកម្មសិទ្ធិ ការប្រើប្រាស់ និងការត្រួតពិនិត្យអំពីសិទ្ធិ ។ ដោយសារវាជាប្រភេទនៃទំនាក់ទំនងដែលមានកិច្ច សន្យា ការផ្លាស់ប្តូរសិទ្ធិលើទ្រព្យត្រូវបានគ្រប់គ្រងទាំងដោយស្ថាប័នផ្លូវការ និងក្រៅផ្លូវការ ។ ស្ថាប័នក្រៅផ្លូវការ ដូចជា បទដ្ឋានសង្គម និងក្រិត្យក្រមខាងវប្បធម៌ដែលកំណត់នូវអាកប្បកិរិយារំពឹងទុក អាចជាមធ្យោបាយមានប្រសិទ្ធភាពនៃ អភិបាលកិច្ចល្អ នៅពេលដែលការដោះដូរមានលក្ខណៈជារឿងបុគ្គលច្រើន ដូចជានៅក្នុងភូមិបែបបូរណៈនៅទីជនបទកម្ពុជា ។ ស្ថាប័នផ្លូវការ គឺមានយន្តការ និងវិធានកំណត់ដោយច្បាប់ដែលចងក្រងឡើងទៅតាមដំណើរការនយោបាយមួយ ហើយបង្ខំឱ្យ អនុវត្តដោយរដ្ឋ ។ វាមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ក្នុងករណីដែលការដោះដូរមានភាពស្មុគស្មាញខ្លាំង និងមិនមែនជារឿងបុគ្គល (North, 1991) ។ លក្ខណៈបែបនេះធ្វើឱ្យមានទិផ្សារដីកើតឡើងនៅក្នុងតំបន់ដែលមានប្រជាពលរដ្ឋរស់នៅច្រើន និងមានសកម្មភាព សេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ នៅក្នុង និងជុំវិញទីក្រុងធំៗនៅនៃប្រទេសកម្ពុជា ។

ស្ថាប័នផ្លូវការ និងក្រៅផ្លូវការនៃអភិបាលកិច្ច មិនមែនស្របគ្នាពីមួយទៅមួយទាំងអស់ទេ ដែលធ្វើឱ្យការផ្ទេរមានតំលៃ ខ្ពស់ ដោយសារតែភាពមិនច្បាស់លាស់ និងភាពតឹងតែងក្នុងការបង្កើត និងពង្រឹងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ពាក់ព័ន្ធនឹង សិទ្ធិកម្មសិទ្ធិលើ ទ្រព្យរវាងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចផ្សេងៗ ។ ភាពមិនច្បាស់លាស់នេះ កើនឡើងក្នុងចន្លោះពេលនៃការរីកលូតលាស់យ៉ាងលឿន ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ច ដែលមានលក្ខណៈជាការផ្លាស់ប្តូរខាងបច្ចេកវិទ្យា និង/ឬការផ្លាស់ប្តូរកិរិយាផ្នែកនៅមូលដ្ឋាន ដែលធ្វើ

ឱ្យប៉ះពាល់ដល់តំលៃបានរំពឹងទុកនៃទ្រព្យសកម្មផលិត ដូចជា ដីធ្លីជាដើម (Libecap, 1989; North 1990) ។ ភាពតានតឹងជាប់ពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងភាពមិនច្បាស់លាស់ ដែលជារឿយៗ បង្កើតទាំងតំរូវការកំណត់ឡើងវិញឱ្យកាន់តែច្បាស់ និងការបែងចែកឡើងវិញឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពឡើងនូវសិទ្ធិលើទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងចំណោមសមាជិកសហគមន៍ ក៏ដូចជា ក្នុងចំណោមអ្នកទាមទារពីខាងក្រៅ ដែលពួកគេអាចត្រូវបានទាក់ទាញ ដើម្បីបង្កើតនូវទ្រព្យថ្មីៗ ។ មានឧទាហរណ៍ល្អមួយនៅប្រទេសកម្ពុជា ពាក់ព័ន្ធនឹងប្រជាពលរដ្ឋ នៅតំបន់ទីប្រជុំជនដែលគាត់ទិញដីក្នុងតំបន់ជនបទ គឺគាត់ចង់បានវិញ្ញាបនប័ត្រកាន់កាប់ដី ឬប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដី សំរាប់ជាឯកសារសមស្រប ជាជាងមានតែវិក្កយប័ត្រដាក់ពាក្យសុំកាន់កាប់ដីនោះ ។

នៅតំបន់ជនបទ វិធីសាស្ត្រអនុវត្តផលិតកម្មសិកម្មយថាផល អាចសំគាល់បានតាមកិច្ចសន្យាប្រជាជនទាប និងភាពរង្វើល (ប្រៀបធៀប) នៃការដាំដុះនៅក្នុងតំបន់ណាមួយ ។<sup>១៧</sup> នៅពេលដីមានច្រើនសំរាប់ប្រជាពលរដ្ឋ កម្មសិទ្ធិលើទ្រព្យអាចគ្រប់គ្រងបានយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពដោយប្រព័ន្ធក្រៅផ្លូវការនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ដោយផ្អែកទៅលើជាតិពិន្ទុ និងតក្កវិជ្ជានៃប្រពៃណី និងទំនៀមទម្លាប់ ។ វិធីសាស្ត្រអនុវត្តបែបប្រពលវប្បកម្មនៃផលិតកម្មសិកម្ម អាចសំគាល់បានតាមកិច្ចសន្យាប្រជាជនខ្ពស់ និងភាពញឹកញាប់ (ប្រៀបធៀប) នៃការដាំដុះ ។ ក្នុងតំបន់បែបនេះ ភាពកម្រនៃដីជាយថាហេតុ អាចទាមទារឱ្យមានការគ្រប់គ្រងដោយស្ថាប័នផ្លូវការឱ្យបានច្រើនឡើងដើម្បីធ្វើការងារត្រួតពិនិត្យ និងការប្រើប្រាស់សិទ្ធិ ក៏ដូចជាការផ្តល់នីតិវិធីដែលអាចទាយទុកមុនបានសំរាប់ការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិលើទ្រព្យ (ឧ. ការលក់ ការផ្ទេរមរតកជាដើម) ។

នៅពេលតំលៃដីកើនឡើង ដោយសារវាជាទ្រព្យសំរាប់ផលិត រឺក៏នៅក្នុងតំបន់ទីក្រុងដែលមានទិដ្ឋភាពអចលនទ្រព្យ មានសកម្មភាពខ្លាំង តំរូវការនូវសិទ្ធិអចិន្ត្រៃយ៍និងអាចផ្ទេរបាន វាបង្កើនតំរូវការការងារធនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋបាលចម្រុះ ដែលផ្អែកទៅលើសិទ្ធិអំណាចរបស់រដ្ឋ ។ សំរាប់គោលបំណងនៃការពិពណ៌នា និងការវិភាគ គេគួរពិចារណាអំពីទិដ្ឋភាពដីនៅជនបទ និងទីប្រជុំជននៅប្រទេសកម្ពុជា ក្នុងបរិបទនៃការធ្វើអន្តរកាលពីគំរូនៃការប្រើប្រាស់ដីតាមបែបយថាផល ទៅជាការប្រើប្រាស់ដីតាមបែបប្រពលវប្បកម្មកាន់តែច្រើនឡើង ។

ហេតុផលសំរាប់កម្មវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លី គឺវាផ្អែកជាសំខាន់ទៅលើទ្រឹស្តីនៃការផ្សារភ្ជាប់គ្នារវាង ការលើកទឹកចិត្តវិនិយោគ និងសុវត្ថិភាពនៃកម្មសិទ្ធិលើទ្រព្យ ។ ហេតុផលជាមូលដ្ឋានគឺថា ប្រជាពលរដ្ឋគាត់មានបំណងវិនិយោគធនធាន នៅក្នុងសហគ្រាសផលិតកម្ម នៅពេលដែលគាត់មានការជឿជាក់ថា គាត់ ឬទាមទាររបស់គាត់ នឹងទទួលបានចំណេញ បានមកពីការវិនិយោគបែបនេះនាពេលអនាគត ។ ក្នុងវិស័យកសិកម្ម កសិករអាចទទួលបានឥណទានដើម្បីធ្វើវិនិយោគផ្សេងៗ ដូចជាសំរាប់ទិញសំភារៈប្រើប្រាស់ និងគ្រឿងចក្រ ក៏ដូចជាការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងផ្នែកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ។ នៅតំបន់ទីប្រជុំជន ប្រជាពលរដ្ឋអាចទទួលបានឥណទានសំរាប់វិនិយោគក្នុងការរំកិលអលំនៅដ្ឋាន ឬក៏អាជីវកម្មសហគ្រាសខ្នាតតូច និងមធ្យម (SMEs) ។ ក្នុងវិស័យទាំងពីរនេះ ការកើនឡើងលើការវិនិយោគក្នុងសកម្មភាពផលិត ត្រូវបានរំពឹងថា នឹងបង្កើនចំនួនគ្រួសារ និងសុខុមាលភាពក៏ដូចជារួមចំណែកធ្វើឱ្យមានការលូតលាស់ផ្នែកម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចនាពេលខាងមុខ ។

ការវិនិយោគបែបនេះ នឹងធ្វើឱ្យតំរូវការឥណទានកើនឡើង ។ ក្នុងទិដ្ឋភាពបែបនេះ មានការរំពឹងថា ប្រជាពលរដ្ឋ អាចប្រើប្រាស់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ដើម្បីទទួលបានឥណទានពីស្ថាប័នផ្លូវការកាន់តែច្រើនឡើង ។ ការងារនេះមានសារៈសំខាន់ណាស់

<sup>១៧</sup> Boserup (1965) ផ្តល់នូវការពិភាក្សាចុងក្រោយបំផុតនៃប្រព័ន្ធកសិកម្មយថាផល និងប្រពលវប្បកម្ម ។

នៅក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ដែលអាចឱ្យសមាជិកសហគមន៍ប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រប្រើប្រាស់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ដើម្បីទទួលបាន ប្រាក់កំចីដែលមានការប្រាក់ទាបសំរាប់គោលបំណងនៃការផលិត ។ នៅពេលដែលតម្រូវការឥណទានកើនឡើង ការផ្គត់ផ្គង់ផ្នែក ឥណទានក៏ត្រូវធ្វើការពង្រីកផងដែរ ។ ក្នុងទិដ្ឋភាពនេះ កម្មវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លី ក៏រំពឹងថានឹងជួយជំរុញឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពច្រើន ឡើងលើវិស័យសេវាកម្មហិរញ្ញវត្ថុ ដែលជាសមាសភាគគន្លឹះសំរាប់ការវិកលចរន្តលាស់លើវិស័យម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចក្នុងរយៈពេលវែង ។

កម្មវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លី ក៏ពាក់ព័ន្ធផងដែរនឹងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងការគ្រប់គ្រងទីផ្សារដីឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពឡើង ដូច្នេះភាពកម្រៃនៃធនធាននេះ ជាយថាហេតុនឹងត្រូវបានបែងចែកសំរាប់ការប្រើប្រាស់ឱ្យមានផលិតភាពខ្ពស់បំផុត ។ ទីផ្សារដីធ្លី មានចំនុចខ្សោយមួយចំនួនដូចជា ព័ត៌មានគឺមានតិចតួចបំផុត នីតិវិធីមិនអាចធ្វើការទស្សន៍ទាយបាន ហើយមានវិវាទជាច្រើន ដោយសារប្រទេសកម្ពុជាមានលក្ខណៈសេដ្ឋកិច្ចមិនមានប្រសិទ្ធភាព ពីព្រោះការផ្ទេរមានតម្លៃខ្ពស់ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការចរចាគ្នា និងការពង្រឹងការអនុវត្តន៍កម្មសិទ្ធិលើទ្រព្យ និងកិច្ចសន្យានៃការដោះដូរ ។ សុវត្ថិភាព និងកម្មសិទ្ធិលើទ្រព្យដែលអាចធ្វើការ ទស្សន៍ទាយបានជាមុន វាអាចជួយកាត់បន្ថយនូវទំរង់ការមិនប្រាកដប្រជា ព្រមទាំងផ្តល់នូវព័ត៌មានជាក់លាក់ថែមទៀតអំពី តំលៃពិតរបស់ដី ។

ទីផ្សារដីធ្លីបានចាត់ទុកថា មានវិវាទជាច្រើន និងគ្មានប្រសិទ្ធភាពលើការគ្រប់គ្រងទេ ដែលជាកត្តានាំឱ្យគ្មាន ប្រសិទ្ធភាពលើផ្នែកសង្គមកិច្ច ។ រឿងនេះ មានចោទជាពិសេសក្នុងករណីដែលប្រជាពលរដ្ឋបាត់បង់ដីរបស់ពួកគេដោយ អយុត្តិធម៌ និងគ្មានសំណងសមស្រប ដែលបង្ខំឱ្យពួកគេធ្វើចំណាកស្រុកទៅកន្លែងផ្សេងទៀតដើម្បីស្វែងរកឱកាសរកចំនូល ។ ក្នុងន័យនេះ ការចំណាយផ្នែកសង្គមកិច្ចជាសក្តានុពលមួយចំនួនទៀតពាក់ព័ន្ធនឹងការបែងចែកដីដើម្បីទទួលបានកម្មសិទ្ធិ ។ ពីមួយ ឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ ប្រសិទ្ធភាពនៃទីផ្សារដីអាចនាំឱ្យមានការប្រមូលដីទុកកាន់តែច្រើនឡើងនៅក្នុងដៃអ្នកកាន់កាប់មួយចំនួនតូច ។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី ការចំណាយលើផ្នែកសង្គមកិច្ចជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការបែងចែកបែបនេះ អាចប៉ះប៉ូវវិញបានតាមការទូទាត់ សំណងដោយយុត្តិធម៌និងសមស្របនូវដី គួបផ្សំនឹងការធ្វើវិនិយោគខាងផលិតកម្មដើម្បីបង្កើតឱកាសការងារដែលអាចចិញ្ចឹម ជីវិតបាន ។

**៣.១ សម្មតិកម្មនៃការស្រាវជ្រាវ**

តាមរយៈទ្រឹស្តីទាំងឡាយ រួមជាមួយនឹងការស្រាវជ្រាវនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងនៅកន្លែងផ្សេងទៀត គេអាចបង្កើតជា សម្មតិកម្មដែលអាចសាកល្បងបាន ដើម្បីសាងវិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវសំរាប់ប្រើប្រាស់នៅក្នុងការស្រាវជ្រាវមូលដ្ឋាននេះ ។ សម្មតិកម្មទាំងនេះអាចសាកល្បងបានតាមវិធីសាស្ត្រដូចការដកពិសោធន៍ (quasi-experimental methods) ដែលធ្វើការប្រៀបធៀប ទិន្នន័យគ្រួសារទទួលបានមកពីគំរោងអង្កេតបឋមនាពេលថ្មីៗ BSP (T<sub>0</sub>) ជាមួយនឹងទិន្នន័យប្រមូលបាននៅចំណុចក្រោយទៀត នៅអំឡុងពេលអង្កេត (T<sub>3</sub>) ទាំងតំបន់នៅក្នុងគំរោង និងតំបន់នៅក្រៅគំរោង ។ ចំណុចសេសសល់នៅក្នុងផ្នែកនេះ គឺជាការ សង្ខេបនូវផលប៉ះពាល់សំខាន់ៗខាងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ច ដែលគេគិតថា អាចទទួលបានពីគំរោងចុះបញ្ជីដីធ្លី និងការកំណត់ នូវបញ្ហាគន្លឹះនានា និងសូចនាករដែលនឹងត្រូវប្រើប្រាស់នៅក្នុងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ ។ ដំណើរការនៃការប្រមូលទិន្នន័យ នឹងធ្វើការពិភាក្សាលំអិតនៅផ្នែកខាងក្រោយ ។

**៣.១.១ ផលប៉ះពាល់សេដ្ឋកិច្ច**

ផលប៉ះពាល់សេដ្ឋកិច្ចដែលបណ្តាលមកពីកម្មវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លីត្រូវបានកត់សំគាល់ឃើញ ទាំងនៅកំរិតសហគមន៍ និងបុគ្គលម្នាក់ៗ ។ ការប៉ះពាល់បែបនេះអាចប្រែប្រួលទៅតាមកត្តាជាច្រើនដូចជា ទំហំដីដែលកំពុងកាន់កាប់ និងប្រើប្រាស់ (ឧ. ប្រព័ន្ធធើកសិកម្ម) យេនឌ័រនៃមេគ្រួសារ ទីតាំងភូមិ រចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត ព្រមទាំងគំរោងអភិវឌ្ឍន៍នានាផង ។

**៣.១.១.១. លទ្ធភាពទទួលបានឥណទាន**

ទ្រឹស្តីនៃការស្រាវជ្រាវបានគិតទុកថា ប្រជាពលរដ្ឋទាំងនៅតំបន់ជនបទ និងតំបន់ទីប្រជុំជន នឹងប្រើប្រាស់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីដើម្បីខ្ចីប្រាក់ពីស្ថាប័នឱ្យខ្ចីប្រាក់ផ្លូវការ ។ យើងអាចសង្កេតឃើញពី ការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងចរិតនៃការខ្ចីប្រាក់របស់កសិករពីស្ថាប័នក្រៅផ្លូវការ (ឧ. គ្រួសារអ្នករកស៊ីចងការប្រាក់) ទៅរកស្ថាប័នផ្លូវការវិញ (ឧ. MFIs, Aceda) ។ យើងក៏ធ្វើការកត់សំគាល់ផងដែរទៅលើការប្តូរចំនួន ទំហំ និងគំរោងប្រើប្រាស់ប្រាក់កំរិត ដោយប្រជាពលរដ្ឋខ្ចីប្រាក់កំរិតកាន់តែពិបាកប្រាប់ឡើង និងមានទឹកប្រាក់ច្រើនឡើង សំរាប់វិនិយោគលើការផលិត ។ ទ្រឹស្តីនៃការស្រាវជ្រាវក៏បានគិតទុកដែរថា ការកើនឡើងនូវតម្លៃការឥណទាននឹងធ្វើឱ្យការផ្គត់ផ្គង់ឥណទានកើនឡើង ។ ជាលទ្ធផល យើងសង្កេតឃើញថា មានការកើនឡើងនូវចំនួនសាខាការិយាល័យរបស់ស្ថាប័នផ្លូវការនៅក្នុងតំបន់ខេត្តគំរោង និង/ឬការកើនចំនួន និងទំហំនៃកំរិតស្ថាប័នផ្តល់ប្រាក់ឱ្យខ្ចី ។ ទ្រឹស្តីបែបនេះបានសន្មតជាមុនថា ទីផ្សារឥណទានផ្លូវការ មានដំណើរការល្អគួរសមនៅក្នុងតំបន់ជាក់លាក់ណាមួយ (ឧ. តំលៃនៃការផ្ទេរទាប) ។

**៣.១.១.២. ការវិនិយោគក្នុងវិស័យផលិតកម្មកសិកម្ម/ការកែប្រែដីធ្លីឱ្យប្រសើរឡើង**

ទ្រឹស្តីបានគិតទុកថា កសិករនឹងបង្កើនការចំណាយទៅលើផលិតកម្មស្រូវ ការចិញ្ចឹមសត្វ និង/ឬដាំដំណាំផ្សេងទៀត នៅក្នុងតំបន់អនុវត្តគំរោង ។ ការចំណាយទៅលើការផលិតអាចរួមបញ្ចូលនូវធាតុចូលផ្សេងៗ ដូចជា ដី ថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត កំលាំងពលកម្មគ្រឿងចក្រ និងការកែប្រែដីឱ្យប្រសើរឡើង (ឧ. ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ) ។ ការកើនឡើងនូវការចំណាយលើការវិនិយោគ អាចនឹងទទួលបានត្រលប់មកវិញនូវការកើនឡើងគួរកត់សំគាល់នូវទិន្នផល ក៏ដូចជាផលិតភាពដីធ្លី និងកំលាំងពលកម្ម ។ រឿងនេះផ្អែកលើការសន្មតទុកជាមុនថា លក្ខខណ្ឌទីផ្សារ (ឧ. ពាក់ព័ន្ធនឹងថ្លៃផលិត និងមធ្យោបាយសំរាប់ផលិត) គុណភាពដី និងអាកាសធាតុ (ឧ. មានទឹកភ្លៀងគ្រប់គ្រាន់ គ្មានទឹកជំនន់ និងភាពរាំងស្ងួត) មានស្ថិរភាពគួរសម ។ កត្តាផ្សេងទៀតដែលអាចប៉ះពាល់ដល់ការសំរេចចិត្តវិនិយោគ រួមមាន ទំហំកសិដ្ឋាន (ការកាន់កាប់ដី) និងវត្តមានកំលាំងពលកម្ម និងទ្រព្យដែលមានផលិតភាពផ្សេងៗទៀត ។ កំរិតនៃការផ្តល់សេវាកម្មពីរបៀបដាំដំណាំ និងការចិញ្ចឹមសត្វ ជូនទៅកសិករនៅក្នុងតំបន់ជាក់លាក់ណាមួយ គឺជាកត្តាសំខាន់មួយទៀតដែលអាចមានឥទ្ធិពលលើការវិនិយោគ ។

**៣.១.១.៣. ការប្រើប្រាស់ដី**

ទ្រឹស្តីនៃការស្រាវជ្រាវបានគិតទុកថា សុវត្ថិភាពនៃការកាន់កាប់ដីក្នុងទំរង់ជាប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ នឹងធ្វើឱ្យការប្រើប្រាស់ដីតំរូវទិសទៅរកការប្រើប្រាស់ដែលមានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ ។ ក្នុងទិដ្ឋភាពនេះ មានភស្តុតាងបានមកពីប្រទេសថៃ (Onchan Aungsumalin, ២០០២) បានបង្ហាញថា ការចុះបញ្ជីកម្មសិទ្ធិដីធ្លីបង្កើតឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរខ្លះៗក្នុងការប្រើប្រាស់ដី ដែលប្រែប្រួលចេញពីមុខដំណាំអស់ចំណាយតិចតែផ្តល់ផលត្រលប់វិញតិច (ឧ. ការដាំស្រូវសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសារ) ទៅជាការដាំដំណាំ

សំរាប់បំរើឱ្យវិស័យពាណិជ្ជកម្ម និងនៅក្នុងករណីខ្លះទៀត គឺការដាំដំណាំបូបផ្លែ និងដំណាំឈើផ្សេងទៀតដែលអាចផ្តល់ផល ត្រលប់មកវិញខ្ពស់ជាង ។ ថ្វីបើលក្ខខណ្ឌកសិកម្ម និងទីផ្សារមានលក្ខណៈខុសគ្នានៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ប៉ុន្តែយើងសង្ឃឹមថា កសិករនឹងចាប់ផ្តើមធ្វើចំរុះកម្មការប្រើប្រាស់ដី (ការធ្វើចំការ និងដំណាំឈើផ្សេងទៀត) ហើយផលប៉ះពាល់ពេញលេញនៃប័ណ្ណ កម្មសិទ្ធិដីនៅក្នុងរឿងនេះ អាចតំរូវឱ្យមានការធ្វើអង្កេតលើសពី ៣ឆ្នាំ ។ យើងក៏សង្ឃឹមផងដែរថា ទំហំ និងកិច្ចនៃការធ្វើ ចំរុះកម្ម នឹងកើនឡើងកាន់តែលឿន គឺស្របគ្នានឹង ទំហំនៃការកាន់កាប់ដី ។

**៣.១.១.៤. ទីផ្សារដីធ្លី**

ទ្រឹស្តីនៃការស្រាវជ្រាវបានស្សន៍ទាយថា ក្បាលដីមានប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនឹងត្រូវបានផ្ទេរតាមរយៈទីផ្សារដី ទៅរកការប្រើប្រាស់ដែល មានប្រសិទ្ធភាពផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ។ យើងអាចសង្ឃឹមថា នឹងបានឃើញជាបន្តបន្ទាប់នូវការប្រែប្រួលក្នុងលំនាំនៃការប្រើប្រាស់ដី ក៏ដូចជាការវិនិយោគដែលមានផលិតភាព ។

**ថ្លៃដី**

ដោយសារការប្រើប្រាស់ដីផ្ទាល់ប្តូរទៅរកទិសដៅដែលកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច តំលៃក្បាលដីលំនៅដ្ឋាន និង/ឬ ដីកសិកម្មដែលអាចមើលឃើញតាមកិច្ចថ្លៃដី (ឧ. ការលក់ ការជួល) នឹងកើនឡើង ។ យើងសង្ឃឹម នឹងឃើញថ្លៃដីកើនឡើង ក្នុងកិច្ចយ៉ាងលឿនលើដីដែលមានទីតាំងនៅជិតទីផ្សារ/ជិតមជ្ឈមណ្ឌលរដ្ឋបាល និងនៅតាមដងផ្លូវសំខាន់ៗ ។ ប៉ុន្តែការកើន ឡើងនេះ នឹងមានកិច្ចខ្ពស់ជាងនៅក្នុងតំបន់នៃគំរោង LMAP បើធៀបនឹងតំបន់សំរាប់ត្រួតពិនិត្យ ពីព្រោះដីដែលបានចុះបញ្ជី ច្រើនមានកិច្ចថ្លៃខ្ពស់ជាង ដីដែលមិនទាន់ចុះបញ្ជី បើសិនដីទាំងពីរមានលក្ខណៈផ្សេងៗទៀតដូចគ្នា ។

**ការផ្ទេរ**

ទ្រឹស្តីនៃការស្រាវជ្រាវបានស្សន៍ទាយថា ទីផ្សារដីដែលមានទីតាំងនៅជិតតំបន់ពាណិជ្ជកម្ម និងនៅជិតតំបន់រដ្ឋបាល និង/ឬនៅតាម ដងផ្លូវសំខាន់ៗ នឹងមានសកម្មភាពខ្លាំងជាង គិតតាមភាពញឹកញាប់និងទំហំនៃការផ្ទេរដី ហើយបើធៀបនឹងទីផ្សារដីដែលមាន ទីតាំងនៅឆ្ងាយពីតំបន់ពាណិជ្ជកម្ម និងមជ្ឈមណ្ឌលរដ្ឋបាល និង/ឬតំបន់មានផ្លូវល្អ ។ ការស្សន៍ទាយនេះ សន្មតជាមុនថា លក្ខខណ្ឌខាងម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច គឺមានស្ថិរភាពគួរសម ។<sup>១៨</sup>

**ការកត់សំគាល់លើការបែងចែកដី**

ការផ្ទេរដីបែបនេះវាមានប្រសិទ្ធភាពតិចឬច្រើនខាងផ្នែកសង្គមកិច្ច លើការបែងចែកសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិដី គឺជាបញ្ហាមួយដ៏សំខាន់ នៅក្នុងបរិបទនៃប្រទេសកម្ពុជា ។ បទពិសោធន៍នាពេលថ្មីៗបង្ហាញថា ដោយថ្លៃដីកសិកម្មវាកើនឡើង បើធៀបនឹងផលិតភាព និងចំណូលនៅជនបទ និងតំបន់នៅក្បែរទីប្រជុំជន ដូច្នេះកសិករខ្លះ អាចលក់ផ្ទៃកខ្លះ ឬទាំងអស់នៃដីកសិកម្មរបស់ខ្លួន ដើម្បីទៅ

<sup>១៨</sup> ដូចដែលបានពិភាក្សាខាងលើ Sophal and Acharya (2002) បានធ្វើការសង្កេតថា ទំហំនៃការផ្ទេរដីអាចជាកញ្ចក់ឆ្លុះបញ្ចាំងពីគំរូនៃការ រីកលូតលាស់ផ្នែកម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ។

ប្រកបរបរមិនមែនកសិកម្មវិញ ។ កសិករពេលខ្លះក៏ត្រូវលក់ដីដែរ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាបន្ទាន់ នៅក្នុងគ្រួសារ នៅពេលដែលពុំ មានលទ្ធភាពទទួលបានឥណទានផ្សេងទៀត ។

**៣.១.១.៥. រដ្ឋបាលដីធ្លី**

ទ្រឹស្តីនៃការស្រាវជ្រាវទស្សន៍ទាយថា ការកើនឡើងគិតជាភាគរយនៃការផ្ទេរដី (ឧ. ការលក់ ការផ្ទេរមរតក) ត្រូវបានសំរួល តាមរយៈប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីដី ជាពិសេសនៅតំបន់ដែលមានសកម្មភាពទីផ្សារដី និងមានតំលៃដី កំពុងកើនឡើង ។ ប៉ុន្តែកិរិយាដែល ប្រជាពលរដ្ឋប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្លូវការគឺអាចខុសគ្នា ដោយផ្អែកទៅលើសមត្ថភាព និងការសុខចិត្តចំណាយលើថ្លៃសេវា និងពន្ធ ។ ជាលទ្ធផល គ្រួសារដែលមានចំណូល និងមានធនធានច្រើន គេមានចំណូលចិត្តប្រើប្រាស់ការចុះបញ្ជីផ្លូវការ ច្រើនជាងអ្នកដែល មានធនធានតិចតួច និងមិនសូវមានចំណូល ។ ការទស្សន៍ទាយបានសន្មតជាមុនថា (១) តំលៃនៃការផ្ទេរជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការ ចុះបញ្ជីផ្លូវការ នឹងចុះទាបជាងតំលៃសព្វថ្ងៃ (២) ប្រជាពលរដ្ឋមានការជឿទុកចិត្តកាន់តែច្រើនឡើងទៅលើសុវត្ថិភាពនៃការ កាន់កាប់ដីធ្លី ជាងពេលសព្វថ្ងៃ (៣) ប្រជាពលរដ្ឋមានចំណេះដឹងគ្រប់គ្រាន់អំពីនីតិវិធីសមស្រប និងមានសមត្ថភាពដើម្បីប្រើ ប្រាស់ប្រព័ន្ធនេះ និង (៤) ប្រជាពលរដ្ឋមានការជឿទុកចិត្តថា ចំណូលពន្ធនឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់សមស្រប ។

**៣.១.១.៦. វិវាទដីធ្លី/ជំលោះដីធ្លី**

ទ្រឹស្តីនៃការស្រាវជ្រាវបានទស្សន៍ទាយថា សុវត្ថិភាពនៃការកាន់កាប់ដីធ្លី នឹងកាត់បន្ថយពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំនូវទំហំ និងភាពញឹក ញាប់នៃវិវាទដីធ្លី តាមរយៈការបញ្ជាក់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ ការកំណត់ព្រំប្រទល់ក្បាលដី និងនីតិវិធីនៃការផ្ទេរដី ។ ប៉ុន្តែបទពិសោធន៍ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា (So et al., 2002) និងបទពិសោធន៍នៅប្រទេសថៃ (Onchan Aungsumalin, 2002) បានបង្ហាញថា សកម្មភាព និងដំណើរការនានា ដើម្បីធ្វើការបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់លាស់អំពីព្រំប្រទល់ អំពីសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិ នឹងអាចបង្កើនក្នុង រយៈពេលដំបូងនូវចំនួនវិវាទ និងជំលោះដីធ្លី ។ នៅក្នុងរយៈពេលខ្លី និងមធ្យម គេរំពឹងថា ចំនួននៃជំលោះ ជាពិសេសពាក់ព័ន្ធនឹង ព្រំប្រទល់ និងការផ្ទេរដីពីគ្រួសារមួយទៅគ្រួសារមួយទៀត នឹងកើនឡើង ។ ចំនួនវិវាទនឹងថយចុះទៅតាមដំណាក់កាល វាជាប់ ពាក់ព័ន្ធផងដែរ ទៅនឹងសមត្ថភាពរបស់រដ្ឋាភិបាល ក្នុងការគ្រប់គ្រង និងពង្រឹងការអនុវត្តន៍សិទ្ធិកម្មសិទ្ធិយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព ។

**៣.១.២. ផលប៉ះពាល់សង្គម**

ផលប៉ះពាល់សង្គមដែលបណ្តាលមកពីកម្មវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លី ក៏អាចសង្កេតឃើញដែរទាំងនៅកិរិយា សហគមន៍ និងនៅតាមគ្រួសារ នីមួយៗ ។ នៅកិរិយាសហគមន៍ ការចុះបញ្ជីដីធ្លីអាចធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ទៅដល់គំនូរនៃការបែងចែកដីធ្លី ក៏ដូចជាគំនូរនៃការធ្វើចំណែក ស្រុក ។ ប៉ុន្តែទិសនៃការផ្លាស់ប្តូរបែបនេះ អាចជាប់ទាក់ទិននឹងស្ថានភាពជាក់លាក់នីមួយៗ ។ នៅថ្នាក់បុគ្គលនីមួយៗ យើង រំពឹងថា នឹងឃើញមានការផ្លាស់ប្តូរ ក្នុងចំណូល និងចំណាយរបស់គ្រួសារនៅលើផ្នែកខ្លះដូចជា ខាងអប់រំ និងថែទាំសុខភាព ទោះបីការផ្លាស់ប្តូរនេះអាចផ្អែកទៅលើកត្តាប្រជាសាស្ត្រផងដែរ ដូចជាទំហំ និងសមាសភាពនៃគ្រួសារ និងយេនឌ័រនៃមេគ្រួសារ ក្តី ។ នៅក្នុងការគ្រប់គ្រង យើងរំពឹងថា នឹងបានឃើញនូវការផ្លាស់ប្តូរជាវិជ្ជមាននូវអាកប្បកិរិយា ចំពោះការងារផ្នែករដ្ឋបាល និងគ្រប់គ្រងដីធ្លីរបស់រដ្ឋាភិបាល ។

**៣.១.២.១. ចំណូល / ចំណាយរបស់គ្រួសារ**

ទ្រឹស្តីនៃការស្រាវជ្រាវទស្សន៍ទាយថា ដីដែលមានផលិតភាពច្រើន នឹងនាំឱ្យមានកំនើនចំណូលពីការដាំដុះ ដែលបានពីកំនើន ទិន្នផលនៃសកម្មភាពកសិកម្ម ឬសកម្មភាពផ្ទះដី (ឧ. ជួល លក់) ។ ចំណូលរបស់គ្រួសារពីសកម្មភាពដែលមិនមែនកសិកម្ម (ឧ. អាជីវកម្មខ្នាតតូច) អាចកើនឡើងដោយគ្រួសារខ្លះអាចទទួលបានឥណទានសំរាប់ធ្វើការវិនិយោគ ។

ការកើនឡើងនូវកំរិតចំណូល អាចនាំឱ្យមានកំនើនការចំណាយរបស់គ្រួសារលើសកម្មភាពខ្លះ ដូចជា ការថែរក្សា សុខភាព ការអប់រំ ការកែលំអនៅដ្ឋាន និងសកម្មភាពផ្នែកសង្គម (ឧ. ពិធីបុណ្យផ្សេងៗ) ជាដើម ។ កំនើនប្រាក់ចំណូល គ្រួសារ ក៏អាចមានផលប៉ះពាល់វិជ្ជមានទៅលើការចំណាយផ្នែកសង្គមកិច្ចដែរ ។ ហេតុការណ៍សំខាន់ៗខ្លះ (ឧ. ចុះបន្ទាន់ វិបត្តិក្នុងគ្រួសារ) ក៏អាចប៉ះពាល់ដល់គ្រួសារ និងធ្វើឱ្យប្រែប្រួលដល់ " ផលប៉ះពាល់ពីការចុះបញ្ជីដី " ។

**៣.១.២.២. យេនឌ័រ**

ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីមានផលប៉ះពាល់វិជ្ជមានគួរកត់សំគាល់ទៅលើស្ត្រី ជាពិសេសស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ពីព្រោះវាជួយដល់ប្រជាពលរដ្ឋ ងាយរងគ្រោះ ដើម្បីការពារដីធ្លីរបស់ពួកគេពីការបាត់បង់ដែលបណ្តាលមកពីការរំលោភយក ឬទំរង់នៃអស្សាមិករផ្សេងទៀត (ការដកហូត) ។

ប្រសិនបើធ្វើបានដូច្នោះ យើងនឹងអាចពិនិត្យឃើញ ការថយចុះជាបន្តបន្ទាប់នូវអត្រាកំណើនភាពគ្មានដីនៅក្នុងចំណោមស្ត្រី ជាមេគ្រួសារ ។ កម្មសិទ្ធិដីធ្លីមានសារៈសំខាន់ចំពោះស្ត្រីផងដែរ ក្នុងការជួយឱ្យពួកគេអាចរកបានកំរិតសំរាប់ធ្វើវិនិយោគលើផលិតកម្ម កសិកម្ម ឬក៏សកម្មភាពរកចំនូលផ្សេងទៀត (ឧ. អាជីវកម្មខ្នាតតូច) ។ ម្យ៉ាងទៀត ដោយសារកំនើនចំណូលគ្រួសារតែងនាំឱ្យ មានចំនើនចំណាយលើការអប់រំ ដូច្នោះយើងអាចរំពឹងថា នឹងឃើញការចុះឈ្មោះចូលរៀនក្នុងចំណោមសិស្សនារីកើនឡើង ។

ស្ត្រីខ្លះមានបំណងវិនិយោគទៅលើសកម្មភាពផ្សេងទៀតដើម្បីបង្កើតចំណូលបន្ថែមពីលើការធ្វើកសិកម្ម ឬប្តូររបរចេញ ពីកសិកម្មតែម្តង ។ នៅក្នុងករណីនេះ កម្មសិទ្ធិដីធ្លីអាចធ្វើឱ្យស្ត្រីជាមេគ្រួសារ មានលទ្ធភាពទទួលបានឥណទានកាន់តែចំនើន ដែលមានលក្ខខណ្ឌកាន់តែអំណោយផលឡើង ប៉ុន្តែវាមិនមែនសុទ្ធតែនាំឱ្យមានកំនើនការវិនិយោគក្នុងវិស័យកសិកម្មនោះទេ ។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នា កម្មសិទ្ធិដីធ្លី អាចឱ្យស្ត្រីផ្សេងទៀតលក់ដីរបស់គេបានងាយស្រួល និងបានថ្លៃល្អ នៅពេលគេធ្លាក់បូកទៅ ប្រកបរបរមិនមែនកសិកម្មវិញ ។ ការធ្វើបែបនេះអាចបង្ហាញឱ្យឃើញពីការកើនឡើងនូវភាពគ្មានដីក្នុងចំណោមស្ត្រី ប៉ុន្តែវាមិន មែនសុទ្ធតែបង្ហាញនូវលទ្ធផលអវិជ្ជមាននោះទេ ប្រសិនបើអាចរកបានការងារផ្សេងទៀត ដែលអាចចិញ្ចឹមជីវិតបាន ។

**៣.១.២.៣. ចំណាកស្រុក**

វាមិនទំនងថា កម្មសិទ្ធិដីធ្លីតែងនឹងអាចប៉ះពាល់ទៅលើកំរិតនៃការធ្វើចំណាកស្រុក ។ ផលប៉ះពាល់ទៅលើកំរិតនៃការធ្វើ អន្តោប្រវេសន៍ វាផ្អែកភាគច្រើនទៅលើបែបបទដែលប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិធ្លីចូលពាក់ព័ន្ធជាមួយកត្តាផ្សេងទៀត ដូចជា សមាសភាពនៃ គ្រួសារ (ឧ.កំលាំងពលកម្ម ដែលអាចរកចំណូល) និងការប្រើប្រាស់ដី (ឧ.ការដាំដំណាំ រឺដើមឈើបូកផ្សំ) ។ ការកត់សំគាល់នេះ ត្រូវបានគាំទ្រដោយភស្តុតាងពីប្រទេសថៃដែលបង្ហាញថា ពីការថយចុះ ឬកើនឡើងនៃការធ្វើចំណាកស្រុក វាប្រែប្រួលដោយ ផ្អែកទៅតាមកាលៈទេសៈ ។



សភាពការណ៍នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាមានភាពស្មុគស្មាញដោយសារទំហំ កំរិត និងចរិតនៃភាពក្រីក្រនៅតំបន់ជនបទ ។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងសភាពការណ៍ដែលមានកំនើនវិនិយោគលើដីធ្លី និង/ឬចំណូលដែលជាលទ្ធផលនៃការចុះបញ្ជីដីធ្លី ឬក្នុងករណី ដែលការរំលោភយកដីត្រូវបានកាត់បន្ថយ គេអាចកត់សំគាល់ឃើញថា អត្រានៃការធ្វើចំណាកស្រុកមានការថយចុះ ។ នៅពេល ជាមួយគ្នានេះដែរ ប្រាក់ដែលបានធ្វើពីកម្មការធ្វើការនៅតាមរោងចក្រកាត់ដេរ និងនៅកន្លែងផ្សេងទៀត អាចជាប្រភពទុន មួយដែលគ្រួសារអាចប្រើប្រាស់សំរាប់វិនិយោគក្នុងវិស័យកសិកម្ម នៅពេលដែលដីរបស់គេមានសុវត្ថិភាព ដោយសារមានប័ណ្ណ កម្មសិទ្ធិ ។ នៅក្នុងសភាពការណ៍ដែលប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិវាជួយសំរួលដល់ការផ្ទេរ ដូចជា ការលក់ដីដោយគ្រោះអាសន្ន គេអាចពិនិត្យ ឃើញនូវការកើនឡើងនៃការធ្វើចំណាកស្រុក ។ ផលប៉ះពាល់ទាំងពីរអាចប្រែប្រួលខុសគ្នាដើម ដោយគ្រោះអាសន្ននានា ឬ វិបត្តិនានានៅក្នុងគ្រួសារ ។

**៣.១.២.៤. ការគ្រប់គ្រង**

ការយល់ឃើញរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ និងការវាយតម្លៃទៅលើការអនុវត្តន៍របស់វិស័យសាធារណៈ អាចមានការខុសគ្នាទៅតាម លក្ខណៈ និងពេលវេលានៃការដោះស្រាយទំនាស់ និងការចេញប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ។ នៅក្នុងសភាពការណ៍នេះ នៅកន្លែងណាដែល ទំនាស់ត្រូវបានដោះស្រាយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ហើយការចេញប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិអាចធ្វើបានលឿន ការជឿជាក់ និងសេចក្តី ទុកចិត្ត ទៅលើរដ្ឋាភិបាលអាចត្រូវបានជ្រើសឡើង ។ ទិដ្ឋភាពជាគន្លឹះនៃការជឿជាក់ និងសេចក្តីទុកចិត្តទៅលើការគ្រប់គ្រង គឺជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការយល់ដឹង និងចំណាប់អារម្មណ៍របស់ពួកគេ ពីភាពមិនលំអៀង ។ សមាសភាគគន្លឹះនៃភាពមិនលំអៀង នៅក្នុងរឿងនេះ គឺពាក់ព័ន្ធនឹងតម្លៃ និងគុណភាពនៃការផ្តល់សេវាកម្មជូនប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ ។ កត្តាសំខាន់ផ្សេងទៀតពាក់ព័ន្ធ នឹងការជឿជាក់ និងសេចក្តីទុកចិត្ត គឺតំលាភាពដែលការចុះបញ្ជីដីបានអនុវត្តតាមរយៈគំរោង ។ រឿងនេះដាក់ការទទួលខុសត្រូវ ច្រើនណាស់ទៅលើមន្ត្រីនៅក្នុងគំរោង LMAP ដែលកំពុងអនុវត្តគំរោងនៅថ្នាក់ភូមិ ។

## ជំពូក ៤. វិធីសាស្ត្រនៃការស្រាវជ្រាវ

របៀបរបៀបចម្លងមូលដ្ឋាននៃគំរោងអង្កេតមូលដ្ឋាន បានយកមកអនុវត្តយ៉ាងច្រើននូវក្របខ័ណ្ឌនៃការស្រាវជ្រាវដែល គេបានប្រើនៅពេលសិក្សាពីការចុះបញ្ជីដីធ្លីនៅក្នុងប្រទេសថៃ<sup>១៩</sup> ដោយមានការកែច្នៃគំរូនេះ ដើម្បីអាចឱ្យធ្វើការសាកល្បងនូវ សកម្មភាពជាក់លាក់មួយចំនួនដែលទាក់ទងទៅនឹងកម្ពុជា ។ គំរោង BSP បានប្រើប្រាស់របៀបរបៀបចម្លងតែការដកពិសោធន៍ (quasi-experimental design) ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃពីផលប៉ះពាល់ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម ពីការចុះបញ្ជីដីទៅលើគ្រួសារនីមួយៗ ដែលនេះជាផ្នែកនៃការវិភាគបឋម ។ ផ្នែកទី២នៃការវិភាគគឺ សហគមន៍ ហើយទិន្នន័យបន្ថែមទៀត ត្រូវបានប្រមូល ដើម្បី ធ្វើការវាស់វែងផលប៉ះពាល់នៅថ្នាក់សហគមន៍ ។ ការស្រាវជ្រាវនេះត្រូវបានរៀបចំ ដើម្បីផ្តល់ជាមធ្យោបាយសំរាប់ធ្វើការ ប្រៀបធៀបដោយវិភាគពីការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងក្រុមពិសោធន៍ និងក្រុមត្រួតពិនិត្យនៅ ២ ចំនុចពេលផ្សេងគ្នា (គឺមុនពេលចាប់ ផ្តើមគំរោង និងក្រោយពេលបញ្ចប់គំរោង) មានដូចខាងក្រោម៖

- OCt0 = តម្លៃនៃសូចនាករ/ការវាស់ស្ទង់នៃក្រុមត្រួតពិនិត្យនៅមុនពេលចុះបញ្ជីកម្មសិទ្ធិដីធ្លី
- OCt3 = តម្លៃនៃសូចនាករ/ការវាស់ស្ទង់នៃក្រុមត្រួតពិនិត្យនៅក្រោយពេលចុះបញ្ជីកម្មសិទ្ធិដីធ្លី
- OEt0 = តម្លៃនៃសូចនាករ/ការវាស់ស្ទង់នៃក្រុមធ្វើការពិសោធន៍នៅមុនពេលចុះបញ្ជីកម្មសិទ្ធិដីធ្លី
- OEt3 = តម្លៃនៃសូចនាករ/ការវាស់ស្ទង់នៃក្រុមធ្វើការពិសោធន៍ក្រោយពេលចុះបញ្ជីកម្មសិទ្ធិដីធ្លី

ដូចក្នុងការសិក្សានៅប្រទេសថៃដែរ វិធីសាស្ត្រជាមូលដ្ឋានដើម្បីវិភាគ គឺធ្វើការប្រៀបធៀបពីភាគរយនៃការផ្លាស់ប្តូរ រវាងក្រុមពិសោធន៍ និងក្រុមត្រួតពិនិត្យដូចខាងក្រោម៖

$$\frac{OE_{t3} - OE_{t0}}{OE_{t0}} \times 100 \quad \text{ជាមួយ} \quad \frac{OC_{t3} - OC_{t0}}{OC_{t0}} \times 100$$

នៅក្នុងករណីខ្លះយើងក៏មានបំណងធ្វើការវិភាគទិន្នន័យទៅតាម៖

$$\frac{OE_{t3}}{OC_{t3}} \quad \text{មានការខុសគ្នាគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ទេ?} \quad \frac{OE_{t0}}{OC_{t0}}$$

ការសិក្សានៅប្រទេសថៃបានលើកជាសម្ពតិកម្មថា "ការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងក្រុមធ្វើការពិសោធន៍ ដែលខុសអំពីក្រុមធ្វើការ ត្រួតពិនិត្យ គឺត្រូវចាត់ទុកជាផលប៉ះពាល់នៃគំរោង" ។ ប៉ុន្តែវាហាក់ដូចជា មិនសូវទំនងសោះដែលប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីតែងតែមាន មានផលប៉ះពាល់ខ្លាំងនៅក្នុងរឿងនានាដែលបានលើកឡើងនៅខាងលើនោះទេ ដូច្នេះគេចាំបាច់ត្រូវធ្វើការពិចារណាថា តើប័ណ្ណ កម្មសិទ្ធិវាជាប់ទាក់ទង ឬបំពេញបន្ថែមយ៉ាងណាជាមួយកត្តាផ្សេងទៀត ដើម្បីបង្កើតឱ្យមានផលប៉ះពាល់គួរឱ្យកត់សំគាល់ ។

<sup>១៩</sup> Ibid

ឧទាហរណ៍ ដើម្បីឱ្យកម្មសិទ្ធិដីធ្លីអាចជួយបង្កើនសមត្ថភាពប្រជាពលរដ្ឋដើម្បីទទួលបានឥណទានផ្លូវការ ស្ថាប័នបែបនេះត្រូវតែ មាន និងអាចទាក់ទងបាន ។ ឥទ្ធិពលនៃផលប៉ះពាល់ពីប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីទៅលើ ការវិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម ក៏កើនឡើង ផងដែរ ទៅតាមលទ្ធភាពទទួលបានកាន់តែប្រសើរនូវ ព័ត៌មានខាងបច្ចេកទេស និងទីផ្សារដី ។ នៅក្នុងករណីនេះ ការទទួលបាន សេវាកម្មផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេសខាងការដាំដុះ ការចិញ្ចឹមសត្វ និងការចិញ្ចឹមត្រី គឺជាកត្តាមួយដ៏សំខាន់ ។ ដោយផ្អែកចំណុចនេះ ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីអាចដើរតួនាទីជាកាតាលីករសំរាប់ការផ្លាស់ប្តូរ នៅពេលដែលវាបានគូបផ្សំមួយនឹងកត្តាផ្សេងទៀត ហើយ កាលទេសៈអំណោយផលល្អ ។

គំរូជាមូលដ្ឋាននៅក្នុងប្រទេសថៃ ក៏ត្រូវបានច្នៃយកមកប្រើប្រាស់នៅក្នុងកាលៈទេសៈសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចដ៏ជាក់លាក់ នៅក្នុងតំបន់ជនបទនៃប្រទេសកម្ពុជា ព្រមទាំងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍នានាដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការ ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងផ្នែកយេនឌ័រ ។ យោងតាមកំនើនគំនិតនៃលទ្ធភាពអាចប្រើប្រាស់ និងត្រួតត្រាទៅលើធនធានធម្មជាតិ ការវិភាគអំពីផលប៉ះពាល់ពីការចុះបញ្ជីដី ត្រូវតែមានជាប់ទាក់ទងច្រើនទៅនឹង ការបែងចែកផលចំណេញ ។ ដើម្បីបំរើគោល បំណងនៃការធ្វើវិភាគ ទិន្នន័យគ្រួសារត្រូវតែមានរាយការណ៍ទៅតាមទំហំដីដែលកំពុងកាន់កាប់ និងយេនឌ័រនៃមេគ្រួសារ ។

**៤.១. ការជ្រើសរើសតំបន់អន្តេត និងតំបន់ឯកសារ**

ផ្នែកនេះមានរៀបរាប់លំអិតពីវិធីសាស្ត្រសំរាប់ការជ្រើសរើសទីតាំង និងគ្រួសារធ្វើជាគំរូ ក៏ដូចជារៀបរាប់សង្ខេបពី យុទ្ធសាស្ត្រ ក្នុងការអនុវត្តន៍ ។

**៤.១.១. ការជ្រើសរើសទីតាំង**

ខេត្ត៤ ត្រូវបានជ្រើសរើសក្នុងចំណោមខេត្តដែលកំពុងអនុវត្តគំរោង LMAP ដោយធ្វើការពិភាក្សាជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធនឹងគំរោង ។ ការជ្រើសរើសចុងក្រោយបានផ្អែកទៅលើកត្តាជាច្រើន ក្នុងនោះមានទីតាំងជាយុទ្ធសាស្ត្រ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ (ឧ. ផ្លូវ) ប្រព័ន្ធច្រើកសិកម្ម និងសក្តានុពលនៃការអភិវឌ្ឍន៍ដែលអាចមានផលប៉ះពាល់ទៅលើទីផ្សារដី និងលំនាំនៃការប្រើប្រាស់ដី ។

**៤.១.១.១. ការជ្រើសរើសខេត្ត**

ក្រុងព្រះសីហនុត្រូវបានជ្រើសរើស ពីព្រោះមានទីតាំងជាយុទ្ធសាស្ត្រ តាមបណ្តោយផ្លូវជាតិលេខ ៤ ដែលជាច្រកនៃការអភិវឌ្ឍន៍ និងជាកន្លែងដែលការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកទេសចរណ៍ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ (ឧ. គំរោង អភិវឌ្ឍកំពង់ផែ) នឹងមានផលប៉ះពាល់ យ៉ាងខ្លាំងទៅលើទីផ្សារដីនៅក្នុងតំបន់នោះ ។ ខេត្តតាកែវត្រូវបានជ្រើសរើស ពីព្រោះមានប្រពៃណីធ្វើស្រែសឹងតែ ដូចគ្នាជាទូទៅ និងមានទីតាំងជិតទៅនឹងទីក្រុងភ្នំពេញតាមបណ្តោយផ្លូវជាតិលេខ ២ ដែលអាចជាប្រភពនៃតម្រូវការដែលជួយជំរុញឱ្យមាន ប្រព័ន្ធផលិតកម្មកសិកម្មកាន់តែចម្រុះ និងមានផលិតភាពខ្ពស់នាពេលអនាគត ប្រសិនបើកសិករទទួលបានការគាំទ្រទាន់ពេលវេលា និងការអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ។ ខេត្តកំពង់ចាមត្រូវបានជ្រើសរើស ព្រោះមានទីតាំងជាយុទ្ធសាស្ត្រនៅតាមបណ្តោយ ផ្លូវជាតិលេខ ៦ និងមានស្ថានមិត្តភាពកម្ពុជា-ជប៉ុន ឆ្លងកាត់ទន្លេមេគង្គ ដែលជាការតភ្ជាប់រវាងភាគឥសាននៃប្រទេសកម្ពុជា ទៅនឹងផ្ទៃប្រទេសទាំងមូល ក៏ដូចជាការនាំចេញផលិតផលកម្ពុជាជាច្រើនទៅទីផ្សាររៀតណាម ។ ខេត្តកំពង់ធំត្រូវបានជ្រើស រើស ព្រោះនៅមិនសូវឆ្ងាយពីទីក្រុងភ្នំពេញ និងមានទីតាំងជាយុទ្ធសាស្ត្រ នៅតាមបណ្តោយផ្លូវជាតិលេខ៦ ដែលភ្ជាប់ទីក្រុង

សៀមរាប និងទីក្រុងភ្នំពេញ ។ ទាំងសកម្មភាពទេសចរណ៍ និងចរាចរផ្នែកពាណិជ្ជកម្មនៅតាមផ្លូវនេះ ប្រហែលនឹងកើនឡើង នៅពេលផ្លូវជាតិលេខ៦ត្រូវបានកែលម្អអនាពេលអនាគត ។

ខេត្តកំពង់ឆ្នាំងជាខេត្តទី៥ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសធ្វើជាខេត្តសំរាប់ត្រួតពិនិត្យ ដើម្បីធ្វើការប្រៀបធៀប និងធ្វើឱ្យឃើញ ភាពខុសគ្នាពីខេត្តក្នុងតំបន់ LMAP ។ ខេត្តកំពង់ឆ្នាំងត្រូវបានជ្រើសរើស ព្រោះមានទីតាំងជាយុទ្ធសាស្ត្រនៅតាមបណ្តោយ ផ្លូវជាតិលេខ៥ និងនៅជិតទីក្រុងភ្នំពេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត មានការប្រឹងប្រែងជ្រើសយកភូមិ ដែលមានលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែល និងភូមិត្រូវធ្វើអង្កេតឯទៀតៗ ។

**៤.១.១.២. ការជ្រើសរើសឃុំ**

ការជ្រើសរើសទីតាំងឃុំត្រូវបានធ្វើនៅតាមកន្លែងដែលតំបន់ LMAP កំពុងដំណើរការ វិមានផែនការនិងដំណើរការ ។ នៅក្នុង ទីតាំងធ្វើការងារ ឧទាហរណ៍ LMAP តំបន់នៅខេត្តកំពង់ធំ យើងធ្វើការតែនៅក្នុងឃុំ២ប៉ុណ្ណោះ ដូច្នេះការជ្រើសរើសឃុំត្រូវបាន កំណត់សំខាន់ដោយកត្តានេះ ។ នៅខេត្តកំពង់ចាម LMAP កំពុងធ្វើការក្នុងឃុំមួយ (ឃុំស្រែង) និងមានផែនការបន្ថែមក្រុមមួយ ទៀតឱ្យទៅធ្វើការនៅក្នុងឃុំទី២ (ឃុំសំបូរ) នៅពេលអនាគត ។ ការជ្រើសរើសឃុំក៏ទទួលបានផលផងដែរអំពីកម្មវិធីការងារ របស់ LMAP ។ ឧទាហរណ៍ នៅខេត្តតាកែវ ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីត្រូវបានចេញនៅក្នុងភូមិជាច្រើននៃឃុំតំបន់ ដោយនៅសល់តែភូមិ ដាច់ស្រយាលមួយចំនួនប៉ុណ្ណោះដែលនឹងត្រូវបញ្ចប់ ។ ដោយ BSP ចង់ជៀសវាងតំបន់ដែលទទួលបានប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ មួយរយៈ ពេលមកហើយ BSP បានជ្រើសរើសឃុំរៀង ដែលនឹងមានកម្មវិធីធ្វើបន្តបន្ទាប់ពីឃុំជំរះពេន ។ សភាពការណ៍ដូចគ្នានេះដែរ បានកើតមាននៅក្រុងព្រះសីហនុ ដែលការងាររបស់តំបន់ LMAP ត្រូវបានបញ្ចប់នៅក្នុងកន្លែងខ្លះនៃតំបន់ដែលមានសក្តានុពល ខ្លាំងនៅតាមដងផ្លូវជាតិលេខ ៤ រួមបញ្ចូលទាំងកន្លែងសាកល្បងនៅខ័ណ្ឌព្រៃនប់ផងដែរ ។ ក្នុងគោលបំណងបញ្ចូលភូមិនៅតាម ផ្លូវជាតិលេខ ៤ ក្នុងតំបន់នោះដែរ BSP បានជ្រើសរើសឃុំមួយដែល LMAP បានធ្វើការវាស់វែងចប់ (ខ័ណ្ឌព្រៃនប់) និងឃុំ២ទៀត ដែលតំបន់ LMAP កំពុងធ្វើការ (ឃុំជើងគោ និងឃុំទឹកល្អក់) ។

នៅខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ឃុំសំរាប់ធ្វើការត្រួតពិនិត្យ២ ត្រូវបានជ្រើសរើសដោយផ្អែកទៅលើទីតាំង ។ ឃុំលាប្បូរ ត្រូវបាន ជ្រើសរើសដោយសារមានទីតាំងនៅតាមបណ្តោយផ្លូវជាតិលេខ ៥ នៅជិតទីប្រជុំជនខេត្ត គឺប្រហាក់ប្រហែលគ្នានឹងឃុំស្រយូរនៅ ក្នុងខេត្តកំពង់ធំ រីកខ័ណ្ឌព្រៃនប់នៃក្រុងព្រះសីហនុ ។ ឃុំច្រេនត្រូវបានជ្រើសរើសដោយសារវាមានទីតាំង និងលក្ខណៈផ្សេង ទៀតប្រហាក់ប្រហែលនឹងសង្កាត់ទឹកល្អក់នៅក្រុងព្រះសីហនុ និងឃុំស្រែព្នៅ នៅខេត្តកំពង់ចាម ហើយនិងឃុំ២ទៀត គឺ ឃុំត្រពាំងសាប និងឃុំរៀង នៅខេត្តកំពង់ធំ ។

**៤.១.១.៣. ការជ្រើសរើសភូមិ**

លើកលែងតែនៅក្រុងព្រះសីហនុ BSP ជ្រើសរើសភូមិចំនួន៤ នៅក្នុងឃុំនីមួយៗ ។ ការជ្រើសរើសនេះគឺផ្អែកលើការពិភាក្សាគ្នា ជាមួយសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ/សង្កាត់ ក៏ដូចជាការសង្កេតឃើញដោយផ្ទាល់ភ្នែក ។ ការសំរេចចុងក្រោយត្រូវបានធ្វើឡើង តាមរយៈការពិភាក្សាជាច្រើនជាមួយមេភូមិ និង/ឬសមាជិកនានាក្នុងសហគមន៍ ។ គោលបំណងនៃ BSP គឺជ្រើសរើសឱ្យ

បានលក្ខណៈចម្រុះគ្រើននៅក្នុងភូមិកំរិតតាង ដោយផ្តល់ឱ្យតំបន់ដែលមានសក្តានុពលច្រើននូវអាទិភាព ខ្ពស់ជាងតំបន់ដែលមានសក្តានុពលតិចជាង ។

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការជ្រើសរើសភូមិរួមមាន ការអភិវឌ្ឍន៍និងសកម្មភាពទីផ្សារដីធ្លី ការប្រើប្រាស់ដីនិងប្រព័ន្ធធើកសិកម្ម (ឧ.ការធ្វើស្រែនៅរដូវវស្សា/ប្រាំង ការធ្វើចំការ និងការដាំដំណាំដើមឈើ) ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ (ផ្លូវ ធារាសាស្ត្រ) ដង់ស៊ីតេប្រជាជន ភាពនៅជិតទីផ្សារនិងទីតាំងរដ្ឋបាល និងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចផ្សេងទៀត (ឧ. មុខរបរ) ។ ម្យ៉ាងទៀតមានកិច្ចប្រឹងប្រែងជៀសវាងការធ្វើអង្កេតនៅភូមិជាប់គ្នា ដើម្បីឱ្យមានភាពចម្រុះខាងភូមិសាស្ត្រនៅក្នុងឃុំនោះ ។ ការជ្រើសរើសរបស់ BSP ក៏ពាក់ព័ន្ធផងដែរនឹងកម្មវិធីការងារនៅក្នុងតំបន់នៃគំរោង LMAP នៅកន្លែងណាដែលមានការងារជាន់គ្នាជាមួយការងារ BSP ។

**៤.២. ការជ្រើសរើសគំរូនៃគ្រួសារ**

ជាញឹកញយ BSP បានជ្រើសរើស ៣០គ្រួសារ ដែលមានដីកសិកម្មក្នុងភូមិនៅជនបទមួយភូមិៗ ប៉ុន្តែចំនួននេះពេលខ្លះក៏ប្រែប្រួលដែរទៅតាមទំហំនៃភូមិ ។ ឧទាហរណ៍ មាន ៤០គ្រួសារ ត្រូវបានជ្រើស នៅភូមិដែលមានគ្រួសារច្រើន (ឧ. ភូមិសំបូរមាន ៨០០គ្រួសារ) ហើយភូមិខ្លះយកតែ ២០គ្រួសារ ព្រោះជាភូមិដែលមានគ្រួសារតិច (ភូមិសំរោងមានតែ ៥០គ្រួសារ) ។

វិធីសាស្ត្រ ៤ ខុសៗគ្នាត្រូវបានប្រើប្រាស់សំរាប់ជ្រើសរើសគ្រួសារតាមវិធីចៃដន្យ ដោយផ្អែកតាមបរិមាណ និងគុណភាពនៃព័ត៌មានដែលអាចទទួលបាននៅថ្នាក់ភូមិ ។ នៅភូមិភាគច្រើនគ្រួសារត្រូវបានជ្រើសរើសដោយផ្អែកទៅលើផ្ទៃដីកាន់កាប់ ។ នៅភូមិចំនួន ៨ ដែលក្រុមការងារ LMAP បានធ្វើការចប់សព្វគ្រប់ហើយ គ្រួសារត្រូវបានជ្រើសរើសដោយផ្អែកទៅលើចំនួនក្បាលដីកសិកម្មដែលគេមាន ។ នៅក្នុងភូមិមួយដែលគ្មានព័ត៌មានអ្វីសោះពីការកាន់កាប់ដី ឬចំនួនក្បាលដី គ្រួសារត្រូវបានជ្រើសរើសដោយចៃដន្យតាមវិធីរាប់ហើយស្រង់ចេញបញ្ជីរាយឈ្មោះអ្នកភូមិនូវឈ្មោះណាដែលរាប់ឃើញថាជាគ្រួសារទី n<sup>៦</sup> ។ នៅក្នុងភូមិចំនួន ៩ គឺគ្មានព័ត៌មាននៃការកាន់កាប់ដី ក៏ដូចជាចំនួនក្បាលដី និងគ្មានបញ្ជីឈ្មោះអ្នកភូមិទេ ដូច្នេះហើយអ្នកចុះអង្កេតបានដើររាប់យកផ្ទះតាមរបៀបគ្រួសារទី n<sup>៦</sup> ដូចគ្នា ។

**៤.២.១. គ្រួសារគ្មានដីធ្លី**

BSP បានផ្តោតជាប់មទៅលើគ្រួសារដែលមានទាំងដីកសិកម្ម និងដីលំនៅដ្ឋាន ។ ប៉ុន្តែដោយហេតុថា ភាពគ្មានដីកំពុងបង្កើនការព្រួយបារម្ភក្នុងចំណោមអ្នកធ្វើផែនការរបស់រដ្ឋាភិបាល ក៏ដូចជាស្ថាប័នអភិវឌ្ឍន៍នានានៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា BSP ក៏បានធ្វើការសំភាសន៍ផងដែរ ជាមួយគ្រួសារគ្មានដីកសិកម្មឱ្យបានច្រើនតាមអាចធ្វើបានផ្អែកតាមកំរិតពេលវេលាដែលអាចលែលក បាននៅក្នុងកម្មវិធីការងារ ។ តាមនេះមានសរុប ៧៦ គ្រួសារគ្មានដីកសិកម្មត្រូវបានសំភាសន៍ ។<sup>៦០</sup> ថ្វីបើអនុក្រុមនៃគ្រួសារនេះ គឺមិនអាចតំណាងឱ្យគ្រួសារគ្មានដីជាទូទៅក្តី ប៉ុន្តែវាអាចប្រើប្រាស់ជាមធ្យោបាយសំរាប់ត្រួតពិនិត្យផ្ទៃក្នុងមួយបែប ដើម្បីធ្វើការប្រៀបធៀប ។

<sup>៦០</sup> នៅក្នុងភូមិខ្លះ គ្រួសារដែលពិដេមឡើយបានធ្វើអត្តសញ្ញាណថាគ្មានដី បានត្រលប់ទៅជាមានក្បាលដីកសិកម្ម ១ ឬ ២ក្បាលវិញ ។

**៤.២.៣. ស្ត្រីមេម៉ាយជាមេគ្រួសារ**

ដោយហេតុថា ស្ត្រីមេម៉ាយជាមេគ្រួសារ ស្ថិតនៅក្នុងក្រុម អ្នកងាយរងគ្រោះជាងគេនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដូច្នេះយើងបានប្រឹងប្រែងជាពិសេសដើម្បីឱ្យមានអ្នកតំណាងគ្រប់គ្រាន់នៅក្នុងគំរូនៃអង្កេតនៅជនបទ ។ ដោយផ្អែកលើរបាយការណ៍ចំនួនស្ត្រីមេម៉ាយជាមេគ្រួសារនៅក្នុងភូមិនីមួយៗ យើងបានកំណត់នូវសមាមាត្រដែលត្រូវជ្រើសរើសមកធ្វើសំភាសន៍ ។ តាមនេះមានសរុប ៣២៤ ស្ត្រីមេម៉ាយជាមេគ្រួសារ ដែលត្រូវបានធ្វើសំភាសន៍នៅក្នុងអង្កេតគ្រួសារនៅជនបទនេះ ដែលតំណាងឱ្យប្រហែល ២៦.៣% នៃប៉ាន់គំរូសរុប ។ ក្នុងចំណោមស្ត្រី ៣២៤នាក់ មានស្ត្រី ៣៤នាក់ដែលគ្មានដីកសិកម្ម ។

**៤.៣. ការអនុវត្តន៍**

អ្នកអង្កេត ២៤នាក់ ក្នុងនេះមានស្ត្រី ១០នាក់ និងបុរស ១៤នាក់ បានចុះធ្វើសំភាសន៍ នៅថ្នាក់ភូមិ នៅចន្លោះខែ មករា-កុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៤ ។ BSP បានប្រើប្រាស់ឧបករណ៍អង្កេត ២ ខុសគ្នា គឺកំរងសំណួរសំរាប់គ្រួសារនៅជនបទ និងកំរងសំណួរសំរាប់អង្កេតលើមេភូមិ ។ កំរងសំណួរសំរាប់គ្រួសារ ត្រូវបានធ្វើការសាកល្បងជាមុននៅស្រុកកំពង់ត្រឡាចខ្ចីកំពង់ឆ្នាំង ។<sup>២១</sup> ឧបករណ៍ទី៣ ដែលបានប្រើប្រាស់ដើម្បីប្រមូលទិន្នន័យពាក់ព័ន្ធជាមួយមេភូមិ/ក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់ គឺការពិភាក្សាគ្នាជាក្រុម ។ (សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធ ក) ។

ការធ្វើសំភាសន៍នីមួយៗត្រូវចំនាយពេលជាមធ្យម ១.៧៥ម៉ោង យោងទៅតាមលទ្ធភាពរបស់គ្រួសារក្នុងការរកនីកឃើញឡើងវិញពីពេលវេលានិងតួលេខផ្សេងៗ និងទៅតាមភាពស្មុគស្មាញនៃការកាន់កាប់ដីរបស់ពួកគេ និងកត្តាផ្សេងទៀត ។ អ្នកចុះអង្កេតដល់កន្លែង បានដាក់ពិន្ទុឱ្យសំភាសន៍នីមួយៗដោយផ្អែកទៅលើការយល់ឃើញរបស់ខ្លួនពីគុណភាពព័ត៌មាន និងដំណើរការធ្វើសំភាសន៍ (តារាង ៤.៣ក) ។ អ្នកធ្វើសំភាសន៍ភាគច្រើន បានដាក់ពិន្ទុថា "ល្អណាស់" បាន ៤.៤%, "ល្អ" ៥៦.៣%, "មធ្យម" ៣៥.៤% និង "ខ្សោយ" ៤.៧% ។

**តារាង ៤.៣ក. ការវាយតម្លៃគុណភាពនៃការធ្វើសំភាសន៍**

មេគ្រួសារ	ល្អណាស់	ល្អ	មធ្យម	ខ្សោយ	សរុប *
បុរស	41	535	302	33	911
ស្ត្រី	13	158	123	25	319
សរុប	54	693	425	58	1,230

\* N = 2 missing

<sup>២១</sup> BSP សូមថ្លែងអំណរគុណមន្ត្រីនៃអង្គការ World Vision នៅស្រុកកំពង់ត្រឡាច ដោយបានជួយធ្វើការសាកល្បង ក៏ដូចជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ/សង្កាត់ មេភូមិ និងប្រជាពលរដ្ឋនៅភូមិត្រពាំងព្រាល ភូមិស្វាយបាតុ និងភូមិស្វាយក្រោម ។



## **ជំពូក ៥. អង្កេតប្រជាពលរដ្ឋនៅជនបទ៖ ការកាត់សំគាល់បឋមនិងការពិភាក្សា**

ផ្នែកនេះ នឹងធ្វើការពិភាក្សាពីការកាត់សំគាល់បឋមនៃគ្រួសារនៅជនបទ និងទិន្នន័យនៃ អង្កេតនៅភូមិក្នុង ៤ខេត្ត/ក្រុងអនុវត្តគំរោង LMAP ។ ទិន្នន័យនៃអង្កេតគ្របដណ្តប់ លើការសំភាសន៍លើ ៩៧០គ្រួសារ ក្នុង ៣២ភូមិ ។ ការពិភាក្សាទៅលើទិន្នន័យគ្រួសារនេះ ផ្តោតលើទំហំដីកាន់កាប់ និងយេនឌ័រ រីឯការពិភាក្សាអំពីទិន្នន័យភូមិបានផ្តោតទៅលើទីតាំង និងការអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ព្រមទាំងសេវាកម្មដែលអាចជះឥទ្ធិពលទៅលើផលប៉ះពាល់នៃការចុះបញ្ជីដីធ្លីនៅក្នុងភូមិទាំងមូល ។

### **៥.១. លក្ខណៈនៃគ្រួសារ**

#### **ការកាន់កាប់ដីលំនៅដ្ឋាន**

នៅក្នុងចំណោម ៩៧០ គ្រួសារនៃខេត្តគំរោង LMAP មាន ៩១៧ គ្រួសារ ( ប្រហែលជា ៩៤,៥% ) មានដីចំនួន ១.០១៨ក្បាលដីជាដីលំនៅដ្ឋាន ក្នុងនេះ ៤៩គ្រួសារគ្មាន ដីកសិកម្មទេ ( រឹ ៧៩% នៃអ្នកគ្មានដីកសិកម្មដែលមានទាំងអស់ ៥៨គ្រួសារ ) ។ គិតក្នុងចំណោម អ្នកស្នាក់នៅដែលជាម្ចាស់ដី អត្រាកាន់កាប់ដី គឺ ១,១ក្បាលដីក្នុងមួយគ្រួសារ ។ ក្នុងចំណោម ៥៣គ្រួសារដែលគ្មានដីលំនៅដ្ឋាន គឺមាន ១៣គ្រួសារដែលគ្មានដីកសិកម្ម ២១គ្រួសារកំពុងកាន់កាប់ដីកសិកម្មតិចជាង ០,៥ហិកតា និង ១១គ្រួសារមានដីកសិកម្ម ១ហិកតា ឬតិចជាង ។ នៅក្នុងករណីនេះ ភាគរយនៃគ្រួសារអ្នកមានដីលំនៅដ្ឋាន កើនឡើងយ៉ាងឡើងទាត់ស្របតាមទំហំនៃការកាន់កាប់ដីកសិកម្ម ។ ភាគរយនៃស្ត្រី និងបុរសជាមេត្រូវ កាន់កាប់ដីលំនៅដ្ឋាន មានភាពស្មើគ្នា ស្របទៅនឹងទំហំលើការកាន់កាប់ដីនីមួយៗ ។

មានគ្រួសារប្រហែល ៣៩,៣% ទទួលបានដីលំនៅដ្ឋានពីរដ្ឋ និង ៣៤,៨% ទទួលបាន ដីលំនៅដ្ឋានពីការផ្ទេរមរតក ។ មាន ១៧,៦% ផ្សេងទៀត បានទិញដីលំនៅដ្ឋាន ហើយមាន ៦,៨% បានទទួលដីលំនៅដ្ឋានដោយធ្វើការគាស់រានដី ។ ភាគរយនៃក្បាលដីលំនៅដ្ឋានដែលបានទទួលពីរដ្ឋ ជាទូទៅវាកើនឡើងស្របតាមទំហំដីកាន់កាប់ ប៉ុន្តែភាគរយនៃដីដែលទទួលបានតាមរយៈការផ្ទេរមរតក វាថយចុះ ។ ភាគរយនៃដីទទួលបានតាមរយៈការទិញ គឺមិនមានការប្រែប្រួលទេ ពីចន្លោះដីកាន់កាប់មួយថ្នាក់ទៅមួយថ្នាក់ទៀត លើកលែងតែចំពោះគ្រួសារគ្មានដីកសិកម្ម ដែលបានទិញ ៤៦,២% នៃក្បាលដីលំនៅដ្ឋានរបស់ខ្លួន ។ ចំណុចនេះបង្ហាញថា មានអ្នកគ្មានដីច្រើនគ្រួសារ (គឺគ្មានដីកសិកម្ម) នៅក្នុងតំបន់នៃគំរោង LMAP ដែលមិនបានទទួលដីលំនៅដ្ឋានពីរដ្ឋ ឬក៏បានបាត់បង់ក្បាលដីដើមរបស់ខ្លួន ហើយក្រោយមកបានទិញក្បាលដីមួយផ្សេងទៀត ។ ភាគរយនៃក្បាលដីលំនៅដ្ឋានដែលបានមកពី ការគាស់រានដី គឺមានអត្រាខ្ពស់បំផុតក្នុងចំណោមគ្រួសារដែលកំពុងកាន់កាប់ដីបំផុត (១១,១% ) ។

ចំពោះយេនឌ័រនៃមេគ្រួសារ មានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ៥១,៦% និងបុរសជាមេគ្រួសារ ៣៩,៣% បានទទួលដីលំនៅដ្ឋានពីរដ្ឋ ។ ចំនួនភាគរយនៃមេគ្រួសារជាស្ត្រី គឺខ្ពស់ជាងមេគ្រួសារជាបុរស នៅតាមចន្លោះនីមួយៗនៃការកាន់កាប់ដី ។ ពាក់ព័ន្ធនឹង



ដីលំនៅដ្ឋានដែលទទួលបានពីការផ្ទេរមរតក មានលក្ខណៈផ្ទុយពីនេះ ដោយបុរសនិងស្ត្រីជាមេគ្រួសារ បានទទួលដី ៣៧,៧% និង ២៥,៨% នៃដីលំនៅដ្ឋាន ពីការផ្ទេរមរតក ហើយនិន្នាការនេះមានដូចគ្នានៅតាមចន្លោះនៃការកាន់កាប់ដីនីមួយៗ ។ គំរូដូចគ្នានេះ ដែរ ក៏បានកើតឡើងចំពោះដីលំនៅដ្ឋានដែលទទួលបានតាមរយៈការទិញ (លើកលែងតែទំហំដីកាន់កាប់ធំបំផុត ដែលមានការ ខុសគ្នាបន្តិចបន្តួច) ។ អ្វីដែលចំលែកនោះគឺចំនួនភាគរយនៃស្ត្រីជាមេគ្រួសារដែលទទួលបានដីតាមរយៈការគាស់រានដី គឺខ្ពស់ជាង បុរសជាមេគ្រួសារ ។ យើងបានគិតថា គ្រួសារមានបុរសជាមេគ្រួសារដែលទទួលបានដីលំនៅដ្ឋានតាមរយៈការគាស់រាន គួរមានអត្រា ខ្ពស់ជាង គ្រួសារមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ពីព្រោះពួកគេហាក់ដូចមានសក្តានុពលខាងកំលាំងពលកម្មច្រើនជាង ។

**ការកាន់កាប់ដីកសិកម្ម**

គំរូនៃអង្កេតនៅក្នុងតំបន់នៃគំរោង LMAP បង្ហាញថា ពួកអ្នកកាន់កាប់ដីធំៗ មានចំណែកច្រើនពេកលើដីកសិកម្ម ។ ឧទាហរណ៍ គ្រួសារកាន់កាប់ដីតិចជាង ១,៥ ហិកតា មានចំនួន ២១,៩% នៃចំនួនគ្រួសារក្នុងគំរូអង្កេត ប៉ុន្តែដីដែលពួកគេ កាន់កាប់មានទំហំតែ ៣,៨% នៃផ្ទៃដីទាំងអស់តែប៉ុណ្ណោះ ។ អ្នកមានដីតិចជាង ១ ហិកតា មានចំនួនរហូតទៅដល់ ៤៦,២% នៃគ្រួសារប៉ាន់គំរូ ប៉ុន្តែកាន់កាប់ផ្ទៃដីតែ ១៤,៥% នៃទំហំដីទាំងអស់ នៅខណៈដែលគ្រួសារកាន់កាប់ដី ៣ហិកតា ឬ ច្រើនជាង នេះមានចំនួន ១៤,៤% នៃគ្រួសារសរុប ប៉ុន្តែបានកាន់កាប់រហូតដល់ ៤៣,៤% នៃទំហំដីទាំងអស់ ។ គ្រួសារដែលកាន់កាប់ដី ២ ហិកតា ឬច្រើនជាងនេះ មានចំនួន ២៧,៧% នៃគ្រួសារដែលអង្កេត តែកាន់កាប់ដីរហូតដល់ ៦៣,៥% នៃដីកសិកម្ម ។

ទិន្នន័យអង្កេតបង្ហាញចំនួនដំបូងមួយទៀតថា គ្រួសារកាន់កាប់ដីតូច គេមានក្បាលដីកសិកម្ម ទំហំតូចជាង និងចំនួនតិច ជាង បើប្រៀបធៀបទៅនឹងគ្រួសារកាន់កាប់ដីធំ ដែលមានក្បាលដីធំជាង និងចំនួនច្រើនជាង ។ តារាង ៥.១ក បង្ហាញថា ចំនួន និងទំហំក្បាលដីបានកើនឡើងយ៉ាងឡើងទាត់ ពីចន្លោះនៃការកាន់កាប់មួយ ទៅចន្លោះមួយផ្សេងទៀត ។ លំនាំនេះឃើញមាន ដូចគ្នា នៅក្នុង ២៧ភូមិ នៃ ៣២ភូមិនៅក្នុងគំរោង LMAP ហើយសំរាប់ ៥ភូមិទៀតគឺមានគំលាតតិចតួចណាស់ពីលំនាំទូទៅ ។

**តារាង ៥.១ក. សេចក្តីសង្ខេបការកាន់កាប់ដីកសិកម្មតាមគ្រួសារ (ហ.ត)**

ទំហំកាន់កាប់ដី	ចំនួនគ្រួសារ	ក្បាលដីសរុប	ផ្ទៃសរុប	ផ្ទៃដី/មួយគ្រួសារ	ក្បាលដី/មួយគ្រួសារ	ផ្ទៃដី/មួយក្បាលដី
< 0.5 (ហ.ត)	201	465	55.37	0.27	2.31	0.11
0.5 – 0.9 (ហ.ត)	223	843	156.11	0.70	3.78	0.18
1.0 – 1.9 (ហ.ត)	229	1,092	322.66	1.41	4.76	0.29
2.0 – 2.9 (ហ.ត)	122	653	294.25	2.41	5.35	0.45
> 3.0 (ហ.ត)	132	826	634.50	4.80	6.25	0.76
សរុប	907	3,879	1,462.8	1.59	4.23	0.37

ការពន្យល់ជាឡើយៗជាងគេអំពីលំនាំនេះ ជាប់ទាក់ទងនឹងការបែងចែកដីនៅឆ្នាំ១៩៨៩ ដែល មានការប្រឹងប្រែង ធ្វើការបែងចែកឱ្យបានស្មើគ្នានូវដីមានគុណភាពល្អ (កំនត់តាមផលិតភាព និងទីតាំង) ដោយផ្អែកទៅលើចំនួនសមាជិកគ្រួសារ ដែលស្ថិតក្នុងអាយុបញ្ចេញកំលាំងធ្វើការបាន ។ ផ្អែកលើរូបមន្តនេះ គ្រួសារដែលមានកំលាំងពលកម្មច្រើន គឺបានទទួលក្បាលដី

បន្ថែម ក្នុងនេះក្បាលដីខ្លះអាចមានគុណភាពអន់ជាង ទោះបីជាវាមានទំហំធំក៏ដោយ ។ ជាលទ្ធផល វាមានការខុសគ្នារួមជា ស្រេចទៅហើយ នៅក្នុងការបែងចែកដីឆ្នាំ១៩៨៩ បើសិនគេគិតពីទំហំដីកាន់កាប់ដោយគ្រួសារ ។<sup>២២</sup>

ជាក្រឹដដែលពីការបែងចែកដីឆ្នាំ១៩៨៩ គឺមានជាង ៥៥% នៃគ្រួសារអង្កេត បានទទួលដីកសិកម្មពីរដ្ឋ ។ ប៉ុន្តែទិន្នន័យ ពាក់ព័ន្ធនឹងបែបទនៃការទទួលបានដី ក៏បានបំភ្លឺពីវិធីដែលគ្រួសារកាន់កាប់ដីធំពីដំបូង អាចទទួលបានដីបន្ថែមទៀត ។ ឧទាហរណ៍ ទិន្នន័យបង្ហាញថា គ្រួសារធំមានកំលាំងពលកម្មច្រើន អាចមានលទ្ធភាពល្អជាងក្នុងការពង្រីកការកាន់កាប់ដីជាបន្តបន្ទាប់ ដោយ ធ្វើការគាស់រានដីបន្ថែមទៀត (តារាង៥.១៣) ។ មតិនេះត្រូវបានគាំទ្រដោយទិន្នន័យនៅក្នុងតារាង ៥.១២ ដែលបង្ហាញថា គ្រួសារដែល កាន់កាប់ដីធំៗ តែងមានកំលាំងពលកម្មច្រើន និងទ្រព្យផ្សេងទៀតសំរាប់ធ្វើការគាស់រានដីបន្ថែម ។

**តារាង ៥.១២. បែបបទនៃការទទួលបានដី (% នៃក្បាលដីសរុប)**

ទំហំដី	រដ្ឋ	មរតក	ទិញ	ការគាស់រាន	ចំនួនសរុប
< 0.5	52.9	33.6	11.6	1.9	467
0.5 – 0.99	57.2	23.5	15.9	3.2	844
1.0 – 1.9	62.5	18.6	13.6	5.3	1,095
2.0 – 2.9	55.2	17.5	16.4	10.8	659
> 3.0	46.6	20.8	17.5	15.2	824
ចំនួនសរុប	2,162	845	589	29	3,886 *
% នៃក្បាលដីសរុប	55.6	21.7	15.2	7.4	

\* Missing n = 3

តារាង ៥.១២ ក៏បានបង្ហាញដែរថា ជាមធ្យម គ្រួសារធំៗតែងមានទ្រព្យជាមូលធនច្រើន មានចំណូលខ្ពស់ និងមាន កំលាំងពលកម្មជាសក្តានុពលច្រើនជាង ។ រឿងនេះបង្ហាញតទៅទៀតថា គ្រួសារដែលមានធនធានច្រើន គឺមានលទ្ធភាព ខ្ពស់ជាងគ្រួសារតូចៗ ក្នុងការទិញដីបន្ថែម ។ មតិនេះក៏ ត្រូវបានគាំទ្រដោយទិន្នន័យនៅក្នុងតារាង ៥.១២ ដែលបង្ហាញថា គ្រួសារកាន់កាប់ដីធំ គឺមានកិរិយាភាគរយនៃដីដែលទទួលបានតាមរយៈការទិញខ្ពស់ជាងគ្រួសារតូចៗ ។ ដូច្នេះ ការផ្ទេរដីបានដើរ តួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការរក្សា និងពង្រីកទំហំដីនៃការកាន់កាប់ដីឱ្យកាន់តែធំឡើង រវាងគ្រួសារកាន់កាប់ដីតូច និង គ្រួសារកាន់កាប់ដីធំ ។

**តារាង ៥.១៣. ទ្រព្យសកម្ម និង កំលាំងពលកម្មរបស់គ្រួសារ\***

ទំហំកាន់កាប់ដី	ការចិញ្ចឹម សត្វ	ទ្រព្យសកម្ម ប្រើប្រាស់បានយូរ	ទ្រព្យសកម្ម ជាប់លាប់ មិនមែនកសិកម្ម	ទ្រព្យសកម្ម កសិកម្មមិនមែន ម៉ាស៊ីន	ទ្រព្យសកម្ម កសិកម្មម៉ាស៊ីន	កំលាំងពលកម្ម របស់គ្រួសារ
0						(4.3)
< 0.5	85.69	33.31	18.31	3.58	6.65	3.3
0.5 – 0.9	149.22	39.96	8.82	9.86	17.87	4.1
1.0 – 1.9	186.88	52.47	18.90	13.67	30.72	4.0
2.0 – 2.9	220.04	47.78	11.46	21.98	37.21	4.8
> 3.0	318.83	58.38	24.34	37.59	43.61	5.0
សរុប	179.45	45.49	16.63	15.75	25.78	4.1

\* កំលាំងពលកម្មជាសក្តានុពលក្នុងគ្រួសាររួមមាន បុរស និងស្ត្រី ដែលមានអាយុពី ១០-៦០ឆ្នាំ យោងតាមអង្កេត SES នៅកម្ពុជា

<sup>២២</sup> ការបកស្រាយនេះគឺផ្អែកទៅលើក្រុមពិភាក្សារបង្គោល ជាមួយសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាយុវ/សង្កាត់ មេភូមិ ក៏ដូចជាមន្ត្រីនៃតំណែង LMAP ។

ការបកស្រាយផ្សេងទៀតសំរាប់លំនាំនៃការបែងចែកក្បាលដី ដែលបានពិនិត្យឃើញ គឺពាក់ព័ន្ធនឹងការបំបែកក្បាលដី តាមរយៈការលក់ និង/ឬផ្ទេរមរតក ដូចមានចុះបញ្ជាក់ក្នុងការសិក្សាផ្សេងៗទៀត (ឧ. Biddulph, ២០០៤) ។ នៅក៏វិភាគមិ គ្រួសារធំៗបានទិញក្បាលដីបន្ថែមពីគ្រួសារតូច ដែលបានលក់ដីដើម្បីដោះស្រាយវិបត្តិគ្រួសារ ឬដោយហេតុផលផ្សេងទៀត ។ នៅក្នុងចំណោមគ្រួសារមានដីតូច ទំហំនិងចំនួនក្បាលដី ក៏បានថយចុះដែរ ដោយសារការបំបែកក្បាលដីសំរាប់ផ្តល់ឱ្យកូនចៅ របស់ពួកគេ ។ មតិនេះត្រូវបានគាំទ្រដោយទិន្នន័យនៅក្នុងតារាង ៥.១២ ដែលបង្ហាញពីភាពញឹកញាប់នៃការទទួលបានដី តាម រយៈការបន្តមរតក នៅក្នុងចំណោមគ្រួសារកាន់កាប់ដីតូច ។

យុទ្ធសាស្ត្រដែលប្រជាពលរដ្ឋប្រើ នៅពេលដែលគេទិញ និងលក់ដី ក៏ដូចជាការសំរេចចិត្តផ្ទេរមរតក ត្រូវមានការសិក្សា បន្ថែមទៀត ។ ការពិនិត្យមើលមួយភ្លែតដំបូងក៏ហាក់ដូចបង្ហាញថា គ្រួសារមានដីធំៗ ច្រើនទិញដីពីអ្នកមានដីតូច ដើម្បីពង្រីក ក្បាលដីចូលគ្នា ចំណែកអ្នកទិញមកពីក្រៅសហគមន៍ចូលចិត្តទិញដីដោយផ្អែកទៅលើទីផ្សារ និងទីតាំងដី (ឧ. មានផ្លូវល្អ) ។ នៅពេលជាមួយគ្នា អ្នកមានដីតូចធ្វើការលក់ដីដើម្បីទទួលបានប្រាក់ដែលគេត្រូវការ ។ ដីកសិកម្មជាធម្មតា គឺជាទ្រព្យចុង ក្រោយដែលត្រូវលក់ (លើកលែងតែដីភូមិ) ហើយចំពោះការសំរេចចិត្តថា ត្រូវលក់ក្បាលដីណា ឬបំបែកក្បាលដីណាដើម្បីលក់ ជាធម្មតាគឺផ្អែកទៅលើចំនួនប្រាក់ដែលគេត្រូវការចាំបាច់នៅពេលលក់នោះ ។ ជាលទ្ធផល អ្នកមានដីតូចលក់ក្បាលដីម្តងមួយ ឡើងៗ ហើយបានកាត់បន្ថយសមត្ថភាពផលិតរបស់ខ្លួន ដូច្នេះក៏ឈានទៅរកភាពគ្មានដីធ្លីកាន់តែលឿនឡើងៗ ។

**៥.១.១. យេនឌ័រ**

ទិន្នន័យមានចំនុចគួរកត់សំគាល់មួយទៀតពាក់ព័ន្ធនឹងទំនាក់ទំនងរវាង (ក) ទំហំដីកាន់កាប់ ការទទួលបានដី ទ្រព្យសកម្មនិង ចំណូលរបស់គ្រួសារ និងកំលាំងពលកម្ម ហើយនិង (ខ) យេនឌ័រនៃមេគ្រួសារ ។ ជាទូទៅ លំនាំដែលបានកត់សំគាល់ខាងលើ ពាក់ព័ន្ធនឹងការបែងចែកក្បាលដី នៅក្នុងអង្កេតនៅនៃតំបន់គំរោង LMAP គឺមានដូចគ្នាទាំងសំរាប់បុរសជាមេគ្រួសារ និង ស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ។ ប៉ុន្តែ ចំនួននិងទំហំជាមធ្យមនៃក្បាលដីរបស់ស្ត្រីជាមេគ្រួសារ គឺមានតិចជាងបុរសជាមេគ្រួសារ ។ បុរសជាមេគ្រួសារ ដីជាមធ្យម ៤.៤ក្បាលដីក្នុងមួយគ្រួសារ ដែលមានទំហំ ០.៣៩ហិកតាក្នុងមួយក្បាលដី រីឯស្ត្រីជាមេគ្រួសារដីជាមធ្យម ៣.៧៨ក្បាលដី ដែលមានទំហំជាមធ្យម ០.៣០ហិកតា ក្នុងមួយក្បាលដី (តារាង ៥.១២) ។

**តារាង ៥.១២. សេចក្តីសង្ខេបការកាន់កាប់ដីកសិកម្មបែងចែកតាមយេនឌ័រ**

ទំហំដី	ចំនួនគ្រួសារ		ក្បាលដី		ផ្ទៃដី		ផ្ទៃដី/គ្រួសារ		ក្បាលដី/គ្រួសារ		ផ្ទៃដី/ក្បាលដី	
	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស
< 0.5	123	78	281	184	34.9	20.5	0.28	0.26	2.28	2.36	0.12	0.11
0.5 – 0.99	164	59	616	227	114.9	41.2	0.70	0.69	3.78	3.89	0.18	0.18
1.0 – 1.99	180	49	876	216	253.7	69.0	1.40	1.40	4.86	4.40	0.28	0.31
2.0 – 2.99	102	20	540	113	248.4	45.9	2.43	2.29	5.29	5.65	0.46	0.40
> 3.0	113	19	714	112	547.3	87.2	5.36	4.59	6.32	5.89	0.76	0.77
សរុប	682	225	3,027	852	1,199	263.8	1.75	1.17	4.44	3.78	0.39	0.30

ទិន្នន័យក៏បានបង្ហាញដែរថា ៣៤% នៃស្ត្រីជាមេគ្រូ កាន់កាប់ដឹកសិកម្មតិចជាងកន្លះហិកតា ហើយមានតែ ១៨% នៃបុរសជាមេគ្រូប៉ុណ្ណោះដែលកាន់កាប់ដីតិចជាងកន្លះហិកតា ។ លើសពីនេះទៀត ស្ត្រីជាមេគ្រូ ៦០% បានកាន់កាប់ដីតិចជាងមួយហិកតា ហើយមានបុរសជាមេគ្រូតែ ៤២% ដែលកាន់កាប់ដីតិចជាងមួយហិកតា ។ ផ្ទុយទៅវិញមាន ១៧% នៃស្ត្រីជាមេគ្រូបានកាន់កាប់ដីធំជាង ២ហិកតា និងមាន ៣១% នៃបុរសជាមេគ្រូ ដែលកាន់កាប់ដីធំជាង ២ហិកតា ។

បែបបទនៃការទទួលបានដី ក៏បង្ហាញផងដែរពីកត្តាសំខាន់ៗជាច្រើនដែលពាក់ព័ន្ធនឹងទំនាក់ទំនងរវាងយេនឌ័រ និងកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ។ ឧទាហរណ៍ ស្ត្រីជាមេគ្រូមានចំនួនភាគរយ (៧០,៩%) នៃ ដីឡូត៍ដែលទទួលបានពីរដ្ឋ ខ្ពស់ជាងបុរសជាមេគ្រូ (៥១,៣%) ។ នៅពេលជាមួយគ្នា ចំនួនភាគរយនៃ ក្បាលដីដែលទទួលបានតាមរយៈការផ្ទេរមរតក គឺមានតួលេខទាបណាស់ចំពោះស្ត្រីជាមេគ្រូ (១១,២%) បើប្រៀបធៀបជាមួយ បុរសជាមេគ្រូ (២៤,៦%) ។ ភាពខុសគ្នានេះគ្មានអ្វីគួរភ្ញាក់ផ្អើលទេពីព្រោះតាមរបៀបរបបជាប្រពៃណី ប្រជាពលរដ្ឋនៅជនបទកម្ពុជាតែងផ្តល់ដីមរតកឱ្យកូនប្រុសច្រើនជាងកូនស្រី ។

**តារាង ៥.១៥. ការទទួលបានដីបែងចែកតាមយេនឌ័រ**

ទំហំ	រដ្ឋ		បន្ទុមរតក		ទិញ		ការគាស់រានដី	
	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស
< 0.5	39.5	73.1	43.1	19.4	14.9	6.5	2.5	1.1
0.5 – 0.9	52.0	71.6	29.6	6.7	15.7	16.4	2.6	4.9
1.0 – 1.9	58.7	77.9	21.5	6.9	14.9	8.3	4.9	6.9
2.0 – 2.9	51.5	73.5	18.5	12.4	18.5	6.2	11.4	8.0
> 3.0	46.1	50.0	22.1	12.5	16.7	22.3	15.2	15.2
សរុប	51.3	70.9	24.7	11.0	16.1	11.6	7.8	6.3

តារាង ៥.១៥ ខាងលើក៏បង្ហាញដែរថា ចំនួនភាគរយនៃក្បាលដីដែលស្ត្រីជាមេគ្រូទទួលបានតាមរយៈការទិញ និងការគាស់រាន វាមានកំរិតទាបជាងបុរសជាមេគ្រូ ។ សរុបមកយើងឃើញថា ចំនួនភាគរយទាប ទាំងការផ្ទេរមរតក ការទិញ ការគាស់រានដី បង្ហាញថា ស្ត្រីជាមេគ្រូមានលទ្ធភាពតិចជាងបុរសជាមេគ្រូក្នុងការទទួលបានក្បាលដីបន្ថែម ។ តារាង ៥.១៦ នឹងជួយបកស្រាយពីរឿងនេះ ។ ទិន្នន័យ បង្ហាញថា ស្ត្រីជាមេគ្រូនៅគ្រប់ចន្លោះកាន់កាប់ដីនីមួយៗ ជាមធ្យមមានទ្រព្យនិងចំណូលតិចជាងបុរសជាមេគ្រូ ។ ទ្រព្យសកម្មតិចតួចនេះ ជាពិសេសធនធានសំរាប់ធ្វើកសិកម្ម និងកំលាំងពលកម្ម ជាកំហិតមួយ ចំពោះទំហំដីធ្លីដែលអាចធ្វើការបង្កបង្កើនផល រីឯចំណូលតិចគឺជាឧបសគ្គចំពោះការទិញដីបន្ថែមថ្មី ។

**តារាង ៥.១៦. ទ្រព្យ និង កំលាំងពលកម្មរបស់គ្រួសារ**

ទំហំដី (ហ.ត)	ការចិញ្ចឹមសត្វ		ទ្រព្យសកម្មប្រើប្រាស់បានយូរ		ទ្រព្យសកម្មជាប់លាប់មិនមែនកសិកម្ម		ទ្រព្យសកម្មមិនមែនម៉ាស៊ីន		ទ្រព្យសកម្មជាម៉ាស៊ីន		កំលាំងពលកម្មគ្រួសារ	
	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស
0											4.1	4.6
< 0.5	110.9	74.3	36.4	28.1	29.9	2.4	3.7	3.4	9.2	2.0	3.6	2.9
0.5 – 0.99	158.4	134.6	40.7	37.8	10.4	3.3	11.2	5.8	22.1	3.4	4.2	3.8
1.0 – 1.99	204.9	117.5	62.4	14.1	23.9	0.8	14.8	9.5	36.7	5.2	4.5	2.2
2.0 – 2.99	240.2	127.6	51.7	27.8	12.8	5.3	23.5	13.2	41.5	11.6	4.9	4.4
> 3.0	30.9	273.8	60.6	43.5	24.6	22.3	40.2	20.2	45.9	29.6	5.1	4.4
សរុប	198.2	121.9	50.7	28.8	20.4	4.1	18.2	7.8	31.4	6.7	4.4	3.4

លំនាំទាំងនេះវាស្របគ្នានឹងការសិក្សាផ្សេងទៀត ដែលគូសបញ្ជាក់ពីការចាញ់ប្រៀបជាច្រើនរបស់ស្ត្រីជាមេគ្រូ ក្នុងការកាន់កាប់ដីធ្លី និងការដោះស្រាយជីវភាពឱ្យមានចីរភាព ។<sup>២៣</sup> ប៉ុន្តែទិន្នន័យនេះ មានមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ទេ ដើម្បីតាមដានការវិវត្តន៍នៃលំនាំបែបនេះពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ ។ ឧទាហរណ៍ តើនៅពេលណាពួកគេក្លាយទៅជាស្ត្រីមេម៉ាយ ហើយតើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះការកាន់កាប់ដីរបស់ពួកគេ? យើងអាចសន្មតថា ស្ត្រីជាមេគ្រូប្រហែលជាទទួលបានដីតិចជាងនៅក្នុងពេលបែងចែកដីនៅឆ្នាំ១៩៨៩ ដោយផ្អែកទៅលើទិន្នន័យនៃអង្កេតស្តីពីកំលាំងពលកម្មនៅក្នុងគ្រួសារមានបុរសជាមេគ្រូ និងស្ត្រីជាមេគ្រូ ប៉ុន្តែតើមានអ្វីបានកើតឡើងចំពោះស្ត្រីដែលក្លាយជាមេម៉ាយ ឬត្រូវប្តីបោះបង់ចោល នៅក្រោយពេលនោះ?

**៥.១.២. ភាពគ្រប់គ្រាន់នៃផលស្រូវ**

សូចនាករដែលតែងតែប្រើប្រាស់ដើម្បីវាស់ស្ទង់ពីសុខុមាលភាពនៃគ្រួសារនៅជនបទគឺ សន្តិសុខស្បៀងដែលកំណត់ជាចំនួនខែដែលគ្រួសារមានផលស្រូវសំរាប់ដោះស្រាយការហូបចុកក្នុងផ្ទះ ឬក៏ផលស្រូវលើសអាចយកទៅលក់ដូរបាន ។ ជាធម្មតា គ្រួសារណាដែលផលិតស្រូវបានគ្រប់គ្រាន់សំរាប់លក់ ត្រូវបានចាត់ទុកថា ធូរធារជាងគ្រួសារ ដែលផលិតស្រូវបានសំរាប់តែហូបចុករយៈពេល៣ខែ ។ ទិន្នន័យលើភាពគ្រប់គ្រាន់នៃផលស្រូវ ក៏អាចប្រើការផងដែរជាសូចនាករដ៏ល្អនៃវិបត្តិធានានៅក្នុងគ្រួសារ ដូចជាភាពរាំងស្ងួត ឬទឹកជំនន់ ដែលអាចបំផ្លាញផលដំណាំ ។

អង្កេតទៅលើក្រុមនៅក្នុងតំបន់នៃគំរោង LMAP បង្ហាញថា ២៨.២% នៃគ្រួសារបានផលិតលើស ហើយអាចធ្វើការលក់ដូរបាន នៅពេលដែល ១២.៩% ផលិតបានសំរាប់តែការប្រើប្រាស់នៅក្នុងគ្រួសារ ។ ប្រហែលជា ១៨.៩% ផលិតបានគ្រប់គ្រាន់តែសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសាររយៈពេលតែពី ៧-១០ខែ គឺបានន័យថាពួកគេត្រូវការ ទិញស្រូវសំរាប់ពី ២-៥ ខែបន្ថែមរីង ១៥.៣% ផ្សេងទៀត ផលិតបានគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ប្រើប្រាស់រយៈពេល ៣-៦ ខែប៉ុណ្ណោះ ។ ប្រហែលជា ១០% នៃគ្រួសារដែលផលិតស្រូវបានសំរាប់ការប្រើប្រាស់រយៈពេលតែ ៣ខែ ឬតិចជាង ហើយមាន ១៤.៥% ត្រូវការទិញស្រូវ សំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងពេញមួយឆ្នាំតែម្តង (តារាង ៥.១ឃ) ។

**តារាង ៥.១ឃ. ភាពគ្រប់គ្រាន់នៃការផលិតស្រូវ**

ទំហំដី (ហិ.ត)	អតិរេក		គ្រប់គ្រាន់		គ្រប់ ៧ - ១០ខែ		គ្រប់ ៣ - ៦ខែ		គ្រប់តិចជាង ៣ខែ		ខ្វះពេញមួយឆ្នាំ		សរុប	
	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស
0	5	0	3	0	0	0	0	0	0	1	32	20	40	21
< 0.5	9	5	13	4	32	21	33	20	19	17	17	11	123	78
0.5 - 0.9	52	12	17	13	45	16	25	9	14	3	11	5	164	58
1.0 - 1.9	65	12	33	7	30	7	24	9	15	8	13	6	180	49
2.0 - 2.9	40	10	15	1	13	3	13	0	7	3	14	3	102	20
> 3.0	56	7	17	2	15	1	11	4	9	2	5	3	113	19
សរុបចំនួន	227	46	98	27	135	48	106	42	64	34	92	48	722	245
សរុប	273		125		183		148		98		140		967	

<sup>២៣</sup> បានលើកឡើងដោយ Biddulph, Robin (2000) and So et al. (2001)

ដូចការរំពឹងទុក ភាពគ្រប់គ្រាន់នៃការផលិតស្រូវជាប់ទាក់ទងជិតស្និតទៅនឹងទំហំដីដែលកំពុងកាន់កាប់ ។ ជាទូទៅ ចំណែកជាភាគរយនៃគ្រួសារដែលផលិតស្រូវគ្រប់គ្រាន់ ឬលើស គឺមាននិន្នាការកើនឡើង ស្របតាមកំនើននៃទំហំដីកំពុង កាន់កាប់ រីឯចំណែកភាគរយនៃគ្រួសារដែលទិញស្រូវសំរាប់ រយៈ ៩ខែ ឬច្រើនជាងនេះក្នុងមួយឆ្នាំ ថយចុះយ៉ាងខ្លាំងនៅពេល ទំហំដីកាន់កាប់កើនឡើង ។ គ្រួសារដែលកាន់កាប់ដីធំ ក៏ហាក់ដូចកំពុងមានប្រៀបជាច្រើនបែបទៀត ទៅលើគ្រួសារដែល កាន់កាប់ដីតូចដែរ ។ ឧទាហរណ៍ គ្រួសារដែលមានដីចាប់ពី ៣ហិកតាឡើងទៅ តំណាងឱ្យ ២៣% នៃគ្រួសារដែលផលិត បានលើស ទោះបីជាពួកគេមានចំនួនតែ ១៣% នៃគ្រួសារនៅក្នុងតំបន់ដែលអង្កេតក្តី ។ គ្រួសារដែលមានដីកន្លះហិកតា ឬតិច ជាងនេះ (រួមទាំងអ្នកគ្មានដីផង) តំណាងឱ្យ ៦,៨% នៃអ្នកដែលផលិតលើស ប៉ុន្តែពួកគេមានចំនួនច្រើនរហូតដល់ ២៧% នៃគ្រួសារទាំងអស់ ។ គ្រួសារគ្មានដីតំណាងឱ្យ ៣៧% នៃគ្រួសារដែលទិញស្រូវពេញមួយឆ្នាំ ប៉ុន្តែពួកគេមានតែ ៦,៣% នៃគ្រួសារទាំងអស់ប៉ុណ្ណោះ ។

គួរចាប់អារម្មណ៍ថា គ្រួសារដែលមានដី ២ហិកតា ឬច្រើនជាងនេះមានចំនួន ២៤% នៃគ្រួសារ ទាំងអស់ដែលត្រូវទិញ ស្រូវទាំងអស់ ។ បើមើលមួយភ្លែត រឿងនេះហាក់ដូចមិនត្រឹមត្រូវទេ ព្រោះគេរំពឹងថា គ្រួសារដែលមានដីច្រើនទោះយ៉ាងណាក៏ អាចផលិតស្រូវបានខ្លះដែរ ។ ការបកស្រាយមួយបែប គឺការខូចខាតផលដំណាំបណ្តាលមកពីសត្វល្អិត ទឹកជំនន់ ឬការរាំងស្ងួត ។ រឿងនេះក៏អាចជួយពន្យល់ថា ហេតុអ្វីបានជាគ្រួសារដែលមានដីតូចជាង ក៏ត្រូវទិញស្រូវសំរាប់ពេញមួយឆ្នាំដែរ ។ មតិនេះត្រូវ បានគាំទ្រ ដោយទិន្នន័យស្តីពីវិបត្តិ និងការប៉ះទង្គិចផ្សេងៗនៅក្នុងគ្រួសារ ដែលបង្ហាញថា ៦៧គ្រួសារនៅក្នុងក្រុមអង្កេត នៃតំបន់តំរោង LMAP ធ្លាប់ទទួលការបំផ្លាញផលដំណាំដោយសត្វល្អិតយ៉ាងហោចណាស់មួយលើក ក្នុងនេះគឺមាន ១៣គ្រួសារ ដែលមានដីកសិកម្ម ៣ហិកតា ឬច្រើនជាង ។ មានសរុប ៣៩៨គ្រួសារ ក៏បានរាយការណ៍ផងដែរថា ផលដំណាំរបស់គេត្រូវ ខូចខាតដោយសារទឹកជំនន់ រឺការរាំងស្ងួត ក្នុងនេះមាន ៧១គ្រួសារដែលមានដី ៣ហិកតា ឬច្រើនជាង ។<sup>២៤</sup>

ទិន្នន័យដែលបង្ហាញពីភាពគ្រប់គ្រាន់នៃការផលិតស្រូវគិតតាមយេនឌ័រនៃមេគ្រួសារបង្ហាញថា បុរសជាមេគ្រួសារប្រៀប ជាងស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ។ ឧទាហរណ៍ បុរសជាមេគ្រួសារតំណាងឱ្យ ៨៣,២% នៃគ្រួសារដែលផលិតបានលើស ប៉ុន្តែមានចំនួនត្រឹម ៧៤,៦% នៃគ្រួសារទាំងអស់ប៉ុណ្ណោះ ។ ស្ត្រីជាមេគ្រួសារតំណាងឱ្យ ៣៤% នៃគ្រួសារដែលត្រូវតែទិញស្រូវសំរាប់ពេញមួយឆ្នាំ ប៉ុន្តែពួកគេមានចំនួនតែ ២៥% នៃគ្រួសារទាំងអស់ប៉ុណ្ណោះ ។ ស្ត្រីជាមេគ្រួសារមានចំនួន ៥៣,១% នៃគ្រួសារដែលអាចផលិតបាន ស្រូវសំរាប់ប្រើប្រាស់រយៈពេល ៣ ខែ ឬក៏តិចជាង និង ៣៩,៦% នៃគ្រួសារដែលអាច ផលិតស្រូវប្រើប្រាស់បានពី ៣-៦ ខែ ។

**៥.១.៣ សេចក្តីសង្ខេប**

ទំហំនៃការកាន់កាប់ដី និងយេនឌ័រនៃមេគ្រួសារ ជួយឱ្យយើងអាចទស្សន៍ទាយបានល្អអំពី កំលាំងពលកម្ម ទ្រព្យសម្បត្តិ ចំណូល និងភាពគ្រប់គ្រាន់នៃការផលិតស្រូវ ។ ជាលទ្ធផល ទំហំនៃការកាន់កាប់ដី គឺជាសន្ទស្សន៍ដ៏ល្អនៃសក្តានុពលសមត្ថភាពរបស់ គ្រួសារក្នុងការទទួលបានផលចំណេញពី កម្មវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លី ។ យើងកត់សំគាល់ថា គ្រួសារកាន់កាប់ដីធំទូទៅច្រើនមាន ស្ថានភាពពិធីមទី អំណោយផលជាងគ្រួសារកាន់កាប់ដីតូច ក្នុងការទទួលបានផលចំណេញពីការចុះបញ្ជីដី ។ ដូច្នេះយើងអាចហៅ គ្រួសារដែលកាន់កាប់ដីធំ មានទ្រព្យមូលធន កំលាំងពលកម្ម និងចំណូលច្រើនថាជាគ្រួសារមានផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលខ្ពស់

<sup>២៤</sup> ប៉ុន្តែដីទាំងនេះមិនមែនសុទ្ធតែជាដីសំរាប់ធ្វើស្រែទាំងអស់នោះទេ ។

(High Potential Impacts: HPIs) ។ ផ្ទុយទៅវិញ គ្រួសារមានផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលទាប (Low Potential Impacts: LPIs) គឺមានដីកសិកម្មតូច ចំនួនក្បាលដីតិច ចំណូលតិច កំលាំងពលកម្មតិច និងទ្រព្យធនតិច ហើយក្នុងនេះក៏មានទាំង គ្រួសារងាយរងគ្រោះជាងគេ ដូចជាគ្រួសារមានស្ត្រីមេម៉ាយជាមេគ្រូ ជាដើម ។

**៥.២. លក្ខណៈគុម្ព**

ដូចបានពិភាក្សាខាងលើ ការទទួលបានឥណទាន ទីផ្សារធាតុចូល និងចេញ សេវាកម្មរដ្ឋបាល គឺជាកត្តាដ៏សំខាន់ដែលជះឥទ្ធិផលលើផលប៉ះពាល់នៃការចុះបញ្ជីដីធ្លីនៅក្នុងតំបន់ណាមួយ ។ តាមនេះ ទីតាំងនៅជិតផ្លូវថ្នល់ និងទីផ្សារ គឺជាសូចនាករដ៏ល្អនៃការទទួលបានឥណទាន និងសេវាកម្មផ្សេងៗបច្ចេកទេស ទីផ្សារ និងមជ្ឈមណ្ឌលរដ្ឋបាល ។ ទីតាំងក៏ជាសូចនាករល្អផងដែរនៃកិច្ចស្នាក់នៅ និងការអភិវឌ្ឍន៍ទីផ្សារដី ។<sup>២៥</sup> បើសិនកត្តាផ្សេងៗទៀតមានស្មើគ្នា ផលប៉ះពាល់នៃការចុះបញ្ជីដីធ្លីនៅក្នុងភូមិមានទីតាំងនៅតាមដងផ្លូវជាតិ និងនៅជិតទីផ្សារ និងមជ្ឈមណ្ឌលរដ្ឋបាល គឺប្រហែលមានច្រើនជាង នៅក្នុងភូមិមានទីតាំងនៅឆ្ងាយពីផ្លូវជាតិ ឆ្ងាយពីទីផ្សារ និងឆ្ងាយពីមជ្ឈមណ្ឌលរដ្ឋបាល ។

**តារាង ៥.២ក. លទ្ធភាពទទួលបានឥណទាននៅតាមឃុំ**

ឃុំ	អេស៊ីលីដា	ស្ថាប័ន មីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ NGO	ផ្សេងទៀត	ចំងាយមធ្យម
ត្រពាំងសាប	yes	two reported	one SHG	5
រវៀង	yes	two reported	one source reported	7.5
ជើងគោ	yes	yes		10
ព្រៃនប់	yes	yes		13
ទឹកល្អក់		yes		13.5
ស្រយ៉ូរ	yes		yes	7
ទីពោធិ៍				~ 25
សំបួរ	yes	yes	one SHG reported	18.75
ស្រងើ				12
រលាប្បៀរ *	yes	one reported	one source report	10
ច្រេស *		yes	one source report	~ 5.0

\* ខេត្តកំពង់ឆ្នាំងសំរាប់ត្រួតពិនិត្យ

ឧទាហរណ៍ដ៏ល្អមួយក្នុងរឿងនេះ គឺពីភាពផ្ទុយគ្នាដែលបានពិនិត្យឃើញរវាងឃុំ២ នៃតំបន់ LMAP នៅក្នុងខេត្តកំពង់ធំ (សូមមើលតារាង ៥.២ក ខាងលើ) ។ ឃុំស្រយ៉ូរ ស្ថិតនៅតាមដងផ្លូវជាតិលេខ ៦ ចំងាយប្រហែល ៥គ.ម ពីទីរួមខេត្ត ។ យោងតាមលទ្ធភាពទទួលបានសេវាកម្មឥណទានផ្លូវការ (ដូចជា ធនាគារអេស៊ីលីដា និងស្ថាប័នផ្សេងទៀត) សេវាកម្មផ្សេងៗបច្ចេកទេស មួយចំនួន និងស្ថានភាពនៅជិតទីផ្សារក្នុងតំបន់ ភូមិចំនួន៤ ក្នុងឃុំស្រយ៉ូរ ត្រូវបានចាត់ទុកថា ស្ថិតក្នុងតំបន់មានសមត្ថភាពខ្ពស់ (High Capacity Area: HCA) ។ ចំណែកឃុំទីប្លូ វិញ គឺមានទីតាំងនៅឆ្ងាយពីផ្លូវធំ មានការលំបាកក្នុងការទទួលបានសេវាកម្មឥណទាន និងទីផ្សារ ហើយអាចទទួលបានសេវាកម្មផ្សេងៗបច្ចេកទេសតែម្តងម្កាលប៉ុណ្ណោះ ។ ថ្វីបើនៅ

<sup>២៥</sup> Sophal and Acharya (2002) ធ្វើការពិភាក្សាទៅលើការផ្ទេរដី នៅក្នុងបរិបទ នៃទីក្រុងតូច ឬធំនៅតាមខេត្តមួយចំនួន ។

ឃុំទឹកថ្លា មានផ្លូវជនបទល្អ ប៉ុន្តែស្ថានភាពនៅឆ្ងាយ គឺជាចំណុចចាញ់ប្រៀបក្នុងការទទួលបានសេវាកម្មអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។ រឿងនេះធ្វើឱ្យភូមិចំនួន ៤ នៅឃុំទឹកថ្លា<sup>២៦</sup> ស្ថិតក្នុងតំបន់មានសមត្ថភាពទាប ( Low Capacity Area: LCA) ។

មានឧទាហរណ៍មួយចំនួនទៀតពាក់ព័ន្ធជាមួយឃុំចំនួន៣ នៅតំបន់សោម ក្នុងនេះមានឃុំពីរគឺ ជើងគោ និងព្រៃនប់ ដែលមានទីតាំងនៅតាមដងផ្លូវជាតិលេខ ៤ និងនៅជិតតំបន់ទីផ្សារ។ ឃុំជើងគោ នៅជិតទីប្រជុំជនវាលវិញ ដែលមានទីផ្សារ រស់រវើក និងដែលនៅទីនោះមានសាខាធនាគារ ACLEDA រីឯឃុំព្រៃនប់គឺមានទីផ្សារក្នុងមូលដ្ឋានផ្ទាល់ដែលកំពុងរីកដុះដាល ។ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ GRET ក៏បានផ្តល់បច្ចេកទេសដាំដំណាំ និងសេវាកម្មផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេសមួយចំនួននៅក្នុង តំបន់នេះ ហើយបានជួយបង្កើត EMT ដែលជាស្ថាប័នមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ (MFI) ដ៏ល្អមួយសំរាប់បម្រើប្រជាពលរដ្ឋក្នុងតំបន់ ។<sup>២៧</sup> ឃុំ ទាំងពីរនេះត្រូវបានចាត់ទុកជាតំបន់សមត្ថភាពខ្ពស់ (HCA) ។<sup>២៨</sup> ឃុំទឹកថ្លាស្ថិតនៅតាមដងផ្លូវទើបជួសជុលកែលំអមួយ ដែល ភ្ជាប់ពីវាលវិញទៅកំពត ។ ជាលទ្ធផល ប្រជាពលរដ្ឋនៅភូមិទួល និងភូមិកំពង់ស្មាច់តូច សព្វថ្ងៃអាចទៅកម្មវិធីបានងាយ រៀនសូត្រជាងមុន និងបានប្រើប្រាស់សេវាកម្មធនាគារនៅវាលវិញ ធ្វើបើភូមិកំពង់ស្មាច់តូចមានទីតាំងនៅឆ្ងាយបន្តិចពីផ្លូវធំក្តី ។

**តារាង ៥.២២. ការអភិវឌ្ឍន៍ និងសេវាកម្មផ្នែកសង្គមកិច្ចនៅតាមឃុំ**

ភូមិ	ពិន្ទុសេវាបច្ចេកទេសកសិកម្ម	សេវាសុខាភិបាល និងត្រូវបង្ហើយ	NGOs/ភូមិ	ផ្លូវថ្នល់
ត្រពាំងសាប	2.0		2.0	HW-3, 2 <sup>nd</sup>
រវៀង	4.5		2.0	HW-3, 2 <sup>nd</sup>
ជើងគោ	5.0		2.5	HW-4
ព្រៃនប់	3.5		3.0	HW-4, 2 <sup>nd</sup> , Canal
ទឹកល្អក់	5.5		.75	HW, 2 <sup>nd</sup>
ស្រប្តី	8.25		3.0	HW-6, 2 <sup>nd</sup>
ទឹកពោធិ៍	3.5		6.25	2 <sup>nd</sup> , 3 <sup>rd</sup>
សំបួរ	5.85		1.5	HW, 2 <sup>nd</sup>
ស្រងែ	3.0		2.7	HW-6, 2 <sup>nd</sup>
រលាប្បៀរ *	2.75		2.0	HW-5, 2 <sup>nd</sup> , 3 <sup>rd</sup>
ច្រេះ *	5.75		3.0	HW-5, 2 <sup>nd</sup> , 3 <sup>rd</sup>

\* ខេត្តកំពង់ឆ្នាំងសំរាប់ត្រួតពិនិត្យ

ការវាយតម្លៃជាទូទៅនេះ ក៏ត្រូវពាក់ព័ន្ធនឹងកត្តាជាច្រើនទៀតដូចជា គុណភាពដី ប្រភពទឹក ការប្រើប្រាស់ដី ឱកាស មានការងារធ្វើ លក្ខណៈប្រជាសាស្ត្រនៅមូលដ្ឋាន និងធាតុចូលសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ ។ ឧទាហរណ៍ ដីមានជីជាតិ និងប្រភពទឹក គឺ ជាកត្តាចំបងដែលបង្កើនផលិតភាពដី ។ ជាទូទៅ ម្ចាស់ដីចូលចិត្តធ្វើវិនិយោគច្រើនជាង ទៅលើដីដែលអាចមានផលិតភាពខ្ពស់ ។ តាមនេះ ភូមិនៅដីទំនាប ដែលលទ្ធភាពខ្លះខាងធារាសាស្ត្រ (និងមានប្រព័ន្ធការពារពីទឹកជំនន់) អាចទទួលបានប្រយោជន៍ពី គំរោងចុះបញ្ជីដីធ្លី បានច្រើនជាងភូមិដទៃទៀត ។ ប៉ុន្តែរឿងនេះ ក៏អាចជាប់ទាក់ទងនឹងថ្លៃធាតុចូល និងថ្លៃធាតុចេញនៃផលិតកម្ម

<sup>២៦</sup> ត្រកាក ល្អកំដូល សំរោង និងផ្លូវ ។  
<sup>២៧</sup> EMT ត្រូវបានគេស្គាល់ជាស្ថាប័នមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុអម្រឹត  
<sup>២៨</sup> ចំការកោស្តី ត្រពាំងគៀ ព្រៃនប់ ១ និងបាយក្រាំង



ផងដែរ ។ ឧទាហរណ៍ នៅឃុំទីប្តី ម្ចាស់ដីអាចផ្លាស់ប្តូរពិការធ្វើស្រែ ទៅដាំដើមស្វាយចន្ទីវិញ បើសិនគ្រាប់ស្វាយចន្ទីឡើងថ្លៃ ច្រើនជាងស្រូវអង្ករ ។ ដូច្នេះ ការចុះបញ្ជីដីធ្លីអាចមាន ផលប៉ះពាល់គួរកត់សំគាល់បានមួយចំនួនពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ ថ្វីបើឃុំទីប្តី មានទីតាំងចាញ់ប្រៀបគេក្តី ។

ភាពចម្រុះមុខនៃប្រាក់ចំនូល និងឱកាសការងារ ក៏ជាកត្តាសំខាន់មួយដែរ ។ ប្រជាពលរដ្ឋដែលមានចំណូលពីច្រើនប្រភព គេអាចគ្រប់គ្រងលើកំចៃធំៗ បានល្អជាង អ្នកដែលពឹងផ្អែកទៅលើការធ្វើស្រូវតែមួយមុខ ហើយក៏អាចធ្វើវិនិយោគបានច្រើនជាង នៅក្នុងផលិតកម្ម ។ ឧទាហរណ៍ មានប្រជាពលរដ្ឋជាច្រើន នៅភូមិក្រុងថាណុងនៃឃុំរៀង (ខេត្តតាកែវ) បានធ្វើការត្បាញ ក្រណាត់សូត្រ ដែលជាប្រភពចំណូលបន្ថែមមួយ អាចយកទៅធ្វើវិនិយោគក្នុងផលិតកម្មកសិកម្មបាន ។ ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ក៏អាច យកទៅប្រើប្រាស់ដើម្បីទទួលបានប្រាក់កំចៃសំរាប់ធ្វើវិនិយោគនៅក្នុងផលិតកម្មសូត្រ ។ ដូចគ្នាដែរ នៅភូមិកំពង់ស្មាច់តូច (ឃុំទឹកល្អក់) គ្រួសារភាគច្រើនបានយកការនេសាទ ធ្វើជាមុខរបរបឋម ឬបន្ទាប់បន្សំ ។ ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីនៅក្នុងភូមិនេះ អាចជួយឱ្យប្រជាជននេសាទទទួលបានឥណទានសំរាប់វិនិយោគបង្កើន សមត្ថភាពធ្វើនេសាទរបស់ខ្លួន ។

ទាក់ទិននឹងលក្ខណៈប្រជាសាស្ត្រ និងលំនាំប្រើប្រាស់ដី ភូមិភូមិនានា មានកំរិតដង់ស៊ីតេប្រជាពលរដ្ឋខ្ពស់គ្នាច្រើន បើគិត តាមការកាន់កាប់ដីកសិកម្មជាមធ្យមក្នុងមួយគ្រួសារ ដោយនៅភូមិខ្លះ ការកាន់កាប់ដីមានកំរិតទាបត្រឹម ០,៤ហិកតា ក្នុងមួយ គ្រួសារ ឯភូមិខ្លះទៀតមានកំរិតខ្ពស់រហូតដល់ ៦,២ហិកតាក្នុងមួយគ្រួសារ ។ ទិន្នន័យអង្កេតបឋម បានបញ្ជាក់គាំទ្រលើការ កត់សំគាល់ពីខាងដើមដែលថា កសិដ្ឋានតូចៗនៅកម្ពុជា ច្រើនមានផលិតភាពខ្ពស់ជាង បើគិតតាមទិន្នផលក្នុងមួយហិកតា ។ រឿងនេះប្រហែលមកពីពួកគេមានដីល្អជាង ប៉ុន្តែលក្ខណៈនេះមិនមែនសុទ្ធតែនាំឱ្យមានសន្តិសុខស្បៀងនោះទេ (បង្ហាញនៅក្នុង ផ្នែក ៦.២ ខាងក្រោម) ។ ជាលទ្ធផល កសិករតូចៗមួយចំនួន អាចមានការស្នាក់នៅក្នុងការធ្វើវិនិយោគច្រើនទៀតទៅលើ ផលិតកម្មកសិកម្ម ដើម្បីបង្កើនចំនួនប្រភពប្រាក់ចំនូល សំរាប់ទិញម្ហូបអាហារបន្ថែម និងដោះស្រាយតំរូវការបន្ថែមក្នុងគ្រួសារ ។ ផ្ទុយទៅវិញ គ្រួសារកាន់កាប់ដីធំ អាចមានលំនាំប្រើប្រាស់ដីច្រើនបែបយ៉ាង ដូច្នេះចំណូលបានពីសកម្មភាពកសិកម្មរបស់ ពួកគេអាចមានមូលដ្ឋានចម្រុះច្រើនមុខជាង ។ ឧទាហរណ៍ នៅឃុំទីប្តី ដែលមានអត្រាកាន់កាប់ដីជាមធ្យមក្នុង មួយគ្រួសារកំរិត ខ្ពស់ មានគ្រួសារមួយចំនួនបានធ្វើការដាំដុះស្វាយចន្ទី ជាបន្ថែមលើការធ្វើស្រែស្បៀង ។ នៅភូមិពុកយ៉ុក មានគ្រួសារមួយចំនួន បានបង្កបង្កើនផលនៅលើដីស្រែលិចទឹកដែលនៅឆ្ងាយពីភូមិ ។ ភូមិនានាដែលមានផ្ទៃដីធំ អាចមានដីចំការខ្លះ ដែលអាចដាំដំណាំ ពាណិជ្ជកម្មបាន (បង្ហាញក្នុង ផ្នែក ៦.២ ខាងក្រោម) ។

ធាតុចូលសំរាប់អភិវឌ្ឍន៍ ដូចជាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងសំភារៈជាមូលធន គឺជាកត្តាមួយទៀត ដែលអាចមានឥទ្ធិពលទៅ លើវិសាលភាព និងកំរិតនៃផលប៉ះពាល់ពីការចុះបញ្ជីដីនៅក្នុងតំបន់ខ្លះ ។ នៅក្នុងតំបន់យកធ្វើជាគំរូ ឃុំសំបូរក្នុងខេត្តកំពង់ចាម អាចជាកន្លែងមានសន្តិសុខខ្លាំងជាងគេខាងការអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនាពេលបច្ចុប្បន្ន ។ ឃុំនេះស្ថិតនៅអមសងខាងផ្លូវ ដែល តភ្ជាប់ផ្លូវជាតិលេខ ៦ (ត្រង់ចន្លោះពីភ្នំពេញ ទៅខេត្តកំពង់ចាម) ទៅនឹងកំពង់ចំលងព្រែកក្តាម ដើម្បីឆ្លងកាត់ទន្លេសាប ទៅកាន់ផ្លូវជាតិលេខ ៥ ។ ផ្លូវនេះបានធ្វើការកែលម្អឡើងវិញ ហើយបច្ចុប្បន្នគឺមានការពិភាក្សាមួយចំនួនពីលទ្ធភាពឱ្យអ្នកខាង ក្រោមកវិនិយោគធ្វើទំនប់ធំមួយ ដើម្បីការពារទឹកជំនន់ ។

វត្តមានសំភារៈបរិក្ខារកសិកម្ម និងចំនួនសត្វសំរាប់អូសទាញនៅក្នុងភូមិ គឺសូចនាករក៏ល្អមួយ សំរាប់បង្ហាញពី កំរិតធ្វើ យន្តកម្មលើផលិតកម្មកសិកម្ម ។ ប្រជាពលរដ្ឋរស់នៅក្នុងតំបន់ដែលមានការវិនិយោគទុនច្រើនរួចហើយក្នុងផលិតកម្មកសិកម្ម អាចមានប្រើប្រាស់ច្រើននូវប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ដើម្បីទទួលបានឥណទានសំរាប់ធ្វើវិនិយោគថែមទៀត ។ ក្នុងនេះ ភូមិមួយនៅ ក្នុងឃុំស្រែងែង អាចត្រូវបានចាត់ទុកជា ភូមិមានសក្តានុពលខ្ពស់ ។ ប៉ុន្តែ តំបន់ដែលមានចំនួនសត្វចិញ្ចឹមច្រើនក្នុងមួយគ្រួសារ ក៏អាចមានសមត្ថភាពផលិតកម្មជាសក្តានុពលខ្ពស់ដែរ ពីព្រោះមានកំលាំងអូសទាញគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើកសិកម្ម ព្រមទាំងទ្រព្យ សកម្មសំរាប់ប្រើការនៅពេលមានវិបត្តិ និងតំរូវការបន្ថែមផ្សេងៗ ។

**៥.២.១. សេចក្តីសង្ខេប**

ទីតាំងភូមិដែលនៅជិតផ្លូវថ្នល់ក្រាលកៅស៊ូ និងនៅជិតមជ្ឈមណ្ឌលពាណិជ្ជកម្ម និងរដ្ឋបាលក្នុងមូលដ្ឋាន គឺជាសូចនាករដ៏ល្អមួយ បង្ហាញពីលទ្ធភាពមានទីផ្សារ ក៏ដូចជាឥណទាន សេវាកម្មផ្សព្វផ្សាយបច្ចេកទេស និងសេវាកម្មសង្គម ។ យើងកត់សំគាល់ថា គ្រួសារមានទីតាំងនៅជិតមជ្ឈមណ្ឌលទាំងនេះ ហាក់មានប្រៀបក្នុងការទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ជាងគ្រួសារ ដែលមានទីតាំងនៅឆ្ងាយ ។ ប៉ុន្តែនៅមានកត្តាមួយចំនួនទៀត ដែលត្រូវយកមកពិចារណា ។ ដូច្នោះ ភូមិដែលមានទីតាំងល្អ មានប្រភពទឹក មានលំនាំប្រើប្រាស់ដីច្រើនបែប និងមានឱកាសការងារធ្វើច្រើនមុខ ក៏ដូចជាធាតុចូលផ្សេងៗដើម្បីអភិវឌ្ឍ យើងចាត់ជាតំបន់មានផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលខ្ពស់ (High Potential Impact areas: HPIs) ។ ផ្ទុយទៅវិញ តំបន់មាន ផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលទាប (Low Potential Impact areas: LPIs) សំដៅដល់ភូមិដែលមានទីតាំងនៅឆ្ងាយពីផ្លូវថ្នល់ និង/ឬ មជ្ឈមណ្ឌលពាណិជ្ជកម្ម និងរដ្ឋបាល ខ្លះប្រភពទឹក មានលំនាំប្រើប្រាស់ដីតិចមួយមុខ ព្រមទាំងឱកាសការងារធ្វើដ៏តិចតួច ក្រៅពីការធ្វើស្រែ ។



## **ជំពូក ៦. ការអភិវឌ្ឍ និងការវិនិយោគលើគ្រួសារនៅជនបទ** **(តំបន់អង្កេតនៃគំរោង LMAP)**

នៅពេលដែលកត្តាកម្ម និងគ្រួសារត្រូវបានដាក់រួមបញ្ចូលគ្នា គំរូសាមញ្ញមួយត្រូវបានរចនាឡើងដែលអាចធ្វើការទស្សន៍ទាយអំពីផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលនៃការចុះបញ្ជីដីធ្លី ។ ដោយផ្អែកលើគំរូនេះ គ្រួសារមានផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលខ្ពស់ នឹងទទួលបានផលចំណេញយ៉ាងច្រើននៅក្នុងតំបន់មានសមត្ថភាពខ្ពស់ ដោយសារការធ្វើកសិកម្មជាលក្ខណៈប្រពលវប្បកម្ម និង/ឬទីផ្សារដឹកជញ្ជូនមានគំរូរូការ ។ ផ្ទុយទៅវិញ គ្រួសារមានផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលទាប នឹងទទួលបានផលចំណេញតិចនៅក្នុងតំបន់សមត្ថភាពទាប ដោយសារការធ្វើកសិកម្មតាមបែបយថាផល ហើយទីផ្សារដី មានគំរូរូការតិចតួច ។ នៅក្នុងចន្លោះប្រភេទទាំងពីរខាងលើ គឺសំដៅលើគ្រួសារមានផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលខ្ពស់ ស្ថិតក្នុងតំបន់សមត្ថភាពទាប ហើយនិងគ្រួសារមានផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលទាប ស្ថិតក្នុងតំបន់សមត្ថភាពខ្ពស់ ។ កំរិតនៃផលប៉ះពាល់ក្នុងប្រភេទទីទាំងពីរនេះអាចផ្អែកទៅលើអត្រានៃការផ្លាស់ប្តូរ ឬការវិវត្តន៍របស់កត្តាគន្លឹះផ្សេងៗ ។ ឧទាហរណ៍ គ្រួសារមានផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលខ្ពស់ ស្ថិតក្នុងតំបន់សមត្ថភាពទាប អាចឈរនៅទីតាំងមានប្រេង ដើម្បីធ្វើការប្រកួតប្រជែងក្នុងការទទួលបានផលចំណេញពីការចុះបញ្ជីដីធ្លី នៅពេលដែលមានការអភិវឌ្ឍន៍កើតឡើង ។ នៅខណៈនេះដែរ គ្រួសារមានផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលទាបមានលទ្ធភាពប្រកួតប្រជែងតិចតួច ក្នុងការទទួលបានផលចំណេញ នៅក្នុងតំបន់សមត្ថភាពខ្ពស់ លើកលែងតែពួកគេមានលទ្ធភាពប្រើប្រាស់កត្តានានាដែលមានសមត្ថភាពខ្ពស់ (ឧ. ឥណទាន និងសេវាកម្មបច្ចេកទេស) ។

ក្របខ័ណ្ឌនៃការវិភាគ ដែលកើតឡើងពីការពិចារណាទៅលើគ្រួសារមានផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលខ្ពស់ និងទាបនៅក្នុងបរិបទនៃភូមិមានសមត្ថភាពខ្ពស់ និងទាប វាផ្តល់នូវមធ្យោបាយដ៏ល្អមួយ សំរាប់ធ្វើការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលនៃប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីលើសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម ដូចបានទស្សន៍ទាយតាមទ្រឹស្តី និងការស្រាវជ្រាវជាក់ស្តែងកន្លងមក ។ ដើម្បីធ្វើឱ្យមានភាពងាយស្រួល និងស៊ីសង្វាក់គ្នា ការពិភាក្សាជាបន្តបន្ទាប់នឹងអនុវត្តតាមចំណុចទូទៅ ដូចដែលបានប្រើប្រាស់នៅក្នុងផ្នែកខាងដើម (ផ្នែក ៤.២.១.) ដើម្បីពិភាក្សាអំពីទ្រឹស្តីនៃការស្រាវជ្រាវ ។

### **៦.១. ឥណទានៈ សកម្មភាពខ្ចីប្រាក់ និងការផ្តល់ប្រាក់ខ្ចីនៅថ្នាក់គ្រួសារនីមួយៗ**

តាមរយៈក្រុមអង្កេតនៃគំរោង LMAP ៥៣១គ្រួសារ (ប្រហែលជា ៥៤,៧% នៃគ្រួសារអង្កេត) បានរាយការណ៍ថា បានខ្ចីប្រាក់ចំនួន ៧៤៣ ករណីនៅក្នុងរយៈពេល ៦ខែ មុនពេលការធ្វើអង្កេត ។ តួលេខនេះបង្ហាញថា កំរិតប្រហែលជា ១,៤០ករណីត្រូវបានខ្ចីក្នុងចំណោមគ្រួសារនីមួយៗ ។ បុរស និងស្ត្រីជាមេគ្រួសារបានខ្ចីប្រាក់ចំនួន ៧៩% និង ២១% រៀងគ្នានៃប្រាក់កំរិត ។ តាមតារាង (តារាង៦.១ក) បង្ហាញថា ប្រហែលជា ៦០% នៃកំរិត ត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈប្រព័ន្ធក្រៅផ្លូវការ ដែលក្នុងនោះមានសាច់ប្រាក់ និងមិត្តភក្តិ (៤៣,៧%) និងអ្នករកស៊ីចងការប្រាក់ (១៦,០%) ។ ចំនែកនៅសល់ ៣១% នៃកំរិតបានទទួលពីប្រព័ន្ធ

ផ្លូវការ ក្នុងនោះមានធនាគារ ACLEDA (៦,១%) និង MFI (២៤,៩%) ។ ប្រហែល ៩% នៃកំចីបានទទួលពីស្ថាប័នអង្គការ មិនមែនរដ្ឋាភិបាល ពាក់កណ្តាលផ្លូវការ “semi-formal” ។

**តារាង ៦.១ក. ប្រភពឥណទាន (% នៃចំនួនកំចីសរុប)**

ទំហំដី (ហ.ត)	សាច់ញាតិ/មិត្តភក្តិ		អ្នកចងការ		អង្គការ NGOs		អេស៊ីលីដា		ស្ថាប័នមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ		កំចីសរុប	
	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស
0	13.3	25.0	26.7	33.3	10.0	0	10.0	25.0	4.0	16.7	30	12
< 0.5	43.5	41.5	20.2	13.2	4.8	15.1	4.0	1.9	29.4	28.3	124	53
0.5 – 0.99	53.7	38.9	13.6	11.1	8.6	25.0	8.6	2.8	5.4	22.2	162	36
1.0 – 1.99	48.1	46.9	15.3	15.6	5.3	3.1	3.8	0	27.4	34.4	131	32
2.0 – 2.99	36.0	30.0	12.5	40.0	15.6	10.0	9.4	0	27.6	20.0	64	10
> 3.0	43.2	28.6	10.8	28.6	12.2	7.1	8.1	7.1	25.8	28.5	74	14
% សរុប	45.0	38.9	15.6	17.8	8.4	12.7	6.7	3.8	24.5	26.7	585	157
កំចីសរុប	263	61	91	28	49	20	39	6	143	42	585	157
សរុប	324		119		69		45		185		742	
% កំចីសរុប	43.7		16.0		9.3		6.1		24.9			

តារាង ៦.១ខ ខាងក្រោមបង្ហាញថា កំចីសំរាប់វិនិយោគលើការផលិតមានចំនួន ៣៦% នៃឥណទានទាំងអស់នៅក្នុង ក្រុមអង្កេតនៃតំបន់តំរោង LMAP ក្នុងនោះមានអាជីវកម្មខ្នាតតូច (១២%) ផលិតកម្មកសិកម្ម (១៤,៤%) និងការចិញ្ចឹមសត្វ (៩,៦%) ។ ភាគច្រើនបុរសជាមេត្រូវបានខ្ចីប្រាក់ សំរាប់ធ្វើកសិកម្ម និងអាជីវកម្ម រីឯស្ត្រីជាមេត្រូវបានខ្ចីប្រាក់សំរាប់ការចិញ្ចឹមសត្វ ។

ទោះជាយ៉ាងណា ការចំណាយលើការថែទាំសុខភាព (២១,៧%) និងម្ហូបអាហារ (១៧,៩%) មានតួលេខ ជិតដល់ ៤០% នៃឥណទានទាំងអស់នៅក្នុងចំណោមក្រុមអង្កេត ។ មានភាគរយប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ចំពោះបុរស និងស្ត្រីជាមេត្រូវបានខ្ចីប្រាក់ដើម្បីថែទាំសុខភាព ប៉ុន្តែការខ្ចីប្រាក់ដើម្បីបំពេញកង្វះខាតម្ហូបអាហារ ស្ត្រីជាមេត្រូវបានខ្ចីប្រាក់យកខ្ពស់ជាង ។ តាមតួលេខ នេះ បុរសនិងស្ត្រីជាមេត្រូវបានផលប៉ះពាល់ដោយជំងឺដូចគ្នា ប៉ុន្តែស្ត្រីជាមេត្រូវបានសមត្ថភាពតិចជាងបុរសក្នុងការផលិត ម្ហូបអាហារឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ។ មានកំចី ២៤,៩% សំរាប់ប្រើប្រាស់នៅក្នុង សកម្មភាពផ្សេងទៀត ដូចជា ពិធីបុណ្យសង្គម ការសង់លំនៅដ្ឋាន និងការធ្វើដំណើរ ។ រីឯចំនួនភាគរយនៃកំចីផ្សេងទៀត មានតិច ឬច្រើន វាអាស្រ័យទៅលើយេនឌ័រ និងទំហំនៃការកាន់កាប់ដី ។

គ្រួសារស្ថិតនៅចន្លោះកាន់កាប់ដី ២ថ្នាក់ ធំជាងគេ មានបំណងខ្ចីប្រាក់តិចជាងគ្រួសារផ្សេងទៀត នេះប្រហែលជាពួក គេមានសមត្ថភាពល្អជាងមុន ក្នុងការពឹងផ្អែកទៅលើធនធានរបស់ខ្លួនដើម្បីបង្កបង្កើនផល ។ គ្រួសារស្ថិតនៅចន្លោះកាន់កាប់ដី ៣ថ្នាក់ធំជាងគេ មានបំណងខ្ចីប្រាក់ច្រើនសំរាប់គោលបំណងផលិតកម្មនានា ជាងក្រុមកាន់កាប់ដីតូច ។ កំរិតនៃការខ្ចីប្រាក់សំរាប់ កង្វះខាតម្ហូបអាហារ ហាក់ដូចជាមានច្រើនដដែលនៅក្នុងចំណោមគ្រួសារទាំងអស់ ប៉ុន្តែគ្រួសារកាន់កាប់ដីតូច មានបំណងខ្ចីប្រាក់ សំរាប់ការថែទាំសុខភាពច្រើនជាងគ្រួសារកាន់កាប់ដីធំ ។

**តារាង ៦.១៦. ការប្រើប្រាស់ឥណទានដោយគ្រួសារ**

ទំហំដី	កសិកម្ម		ជំនួញ		កង្វះស្បៀង		ថែទាំសុខភាព		ការចិញ្ចឹមសត្វ		ផ្សេងទៀត		សរុប	
	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស
0	3.3	0	33.3	33.3	20.0	8.3	10.0	33.3	10.0	8.3	23.3	16.8	30	12
< 0.5	9.5	3.8	8.7	9.6	15.9	25.0	31.7	19.2	7.9	15.4	26.3	27.0	126	52
0.5 – 0.99	12.3	19.4	13.0	2.8	15.4	30.6	18.5	11.1	9.3	16.7	31.5	19.4	162	36
1.0 – 1.99	15.8	0	10.5	0	21.8	28.1	27.1	31.3	5.3	21.9	19.5	18.7	133	32
2.0 – 2.99	28.1	20.0	10.9	0	20.3	10.0	15.6	10.0	4.7	20.0	20.4	40.0	64	10
> 3.0	25.0	42.9	20.8	7.1	6.9	0	15.3	14.3	12.5	0	19.5	35.7	72	14
% សរុប	15.3	10.9	13.3	7.1	16.7	22.4	22.1	19.9	8.0	15.4	24.6	24.3		
កំរិតសរុប	90	17	78	11	98	35	130	31	47	24	144	38	587	156
សរុប/គោលបំណង	107		89		133		161		71		182		743	
% សរុប	14.4		12.0		17.9		21.7		9.6		24.5		743	

តារាង ៦.១៦ ខាងក្រោមបង្ហាញថា ទំហំកំរិតជាមធ្យមពីធនាគារ ACLEDA មានប្រហែល ៨៩ម៉ឺនរៀល ដែល គេគិតថា វាខ្ពស់ជាងប្រភពផ្សេងទៀត ។ មានប្រភពគួរឱ្យកត់សម្គាល់មួយទៀតគឺ MFIs អនុញ្ញាតឱ្យខ្ចីជាមធ្យម ២៨.១៣ម៉ឺនរៀល ដែលជាតួលេខមួយជិតស្មើទំហំកំរិតជាមធ្យមពីបងប្អូន និងមិត្តភក្តិ ២៩.៥ម៉ឺនរៀល ។ ទំហំកំរិតជា មធ្យមពីអ្នកចងការប្រាក់ និង NGOs មានប្រហាក់ប្រហែលគ្នាគឺ ២៣.៧៧ម៉ឺនរៀល និង ២៥.១៩ម៉ឺនរៀលរៀងគ្នា ។ ជាទូទៅ គេកត់សំគាល់ថា ទំហំកំរិត ជាមធ្យមសំរាប់សកម្មភាពផលិតកម្ម (ឧ. ការធ្វើជំនួញ ការផ្ទេរកសិកម្ម ការចិញ្ចឹមសត្វ) មានកំរិតខ្ពស់ជាងទំហំកំរិតជាមធ្យម ប្រើប្រាស់សំរាប់កង្វះខាតម្ហូបអាហារ និងការថែទាំសុខភាព ។ ប៉ុន្តែ ទំហំកំរិតជាមធ្យមផ្សេងទៀត (៤២.៧២ម៉ឺនរៀល) ជាកំរិតទី២ បើធៀបនឹងទំហំកំរិតជាមធ្យម សំរាប់សកម្មភាពជំនួញ (៥៣.២៦ម៉ឺនរៀល) ។

**តារាង ៦.១៧. ប្រភពឥណទាន**

គោលបំណង	សាច់បញ្ចេញ/មិត្តភក្តិ		អ្នកចងការ		អង្គការ NGOs		អេស៊ីស៊ីដា		ស្ថាប័ន MFIs		កំរិតសរុប	
	ចំនួន	ប្រើមណា	ចំនួន	ប្រើមណា	ចំនួន	ប្រើមណា	ចំនួន	ប្រើមណា	ចំនួន	ប្រើមណា	ចំនួន	ប្រើមណា
កសិកម្ម	36	21.97	22	22.39	14	20.71	6	59.2	28	33.07	106	26.9
ជំនួញ	18	72.57	14	24.46	14	20.79	14	137.9	28	29.14	88	53.26
កង្វះស្បៀង	70	13.61	25	19.98	3	10.67	10	27.7	26	12.36	134	15.55
សុខុមាលភាព	82	24.88	22	21.05	7	24.00	7	45.0	42	15.16	160	22.65
ការចិញ្ចឹមសត្វ	15	36.53	5	14.8	17	19.82	4	140.0	34	28.59	75	33.23
ផ្សេងទៀត	103	38.07	31	30.87	14	44.22	6	124.2	30	53.93	184	42.72
សរុប	324	29.5	119	23.77	69	25.19	47	89.00	188	28.13	747	31.60
% សរុប	43.40		15.9		9.2		6.3		25.2			

ទិន្នន័យនេះ មានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការប្រៀបធៀប ជាមួយនឹងការសិក្សាផ្សេងទៀត ។ ឧទាហរណ៍ សុផល និង Acharya (2002) បានរកឃើញថា ប្រភពឥណទានធំជាងគេ គឺបានមកពីសាច់បញ្ចេញ និងមិត្តភក្តិ (៤៤.៥%) បន្ទាប់មកពីអ្នក

ចងការប្រាក់ (៣៣,១%) ពីស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ (១៥,៧%) និងភាគរយនៅសល់បានមកពីប្រភពផ្សេងទៀត ។ ទោះបីភាគរយនៃប្រាក់កំចាត់សាច់ប្រាក់ និងមិត្តភក្តិ អាចកត់សំគាល់ថាមានទំហំប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ប៉ុន្តែភាគរយនៃប្រាក់កំចាត់អ្នកចងការប្រាក់នានា (១៦%) និងស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ (៣១%) គឺជាកន្លែងណាស់ មានភាពបញ្ហាសន្សំអង្កេតមូលដ្ឋាន ។ ការពន្យល់សមរម្យមួយចំពោះបញ្ហានេះ អាចដោយសារវត្តមានដីច្រើន នៃស្ថាប័នឥណទានផ្គត់ផ្គង់នៅក្នុងតំបន់នានានៃតំបន់អង្កេតមូលដ្ឋាន (សូមមើលតារាង ៥.២ក ខាងលើ) បើធៀបនឹងតំបន់ដែលលោក សុផល និង Acharya ធ្វើការសិក្សា ។ ក្នុងករណីនេះ ទិន្នន័យអង្កេតមូលដ្ឋាន អាចឆ្លុះបញ្ចាំងទៅលើការរីកចម្រើនជាទូទៅនៃ MFIs នៅក្នុងតំបន់ជាច្រើននៃប្រទេសកម្ពុជាតាំងពីឆ្នាំ២០០១ ។ មានការស្នើផងដែរថា នៅតំបន់មានវត្តមានឥណទាន ប្រជាពលរដ្ឋអាចមានទំនោរប្រើប្រាស់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ទៅរកអ្នកចងការប្រាក់ បើសិនជាគេអាចទប់ទល់នឹងការប្រាក់បាន ហើយអាចបំពេញតម្រូវការផ្គត់ផ្គង់របស់រាប់ធ្វើការដាក់បញ្ចាំ ។

ទិន្នន័យពីទំហំកំចាត់មធ្យមដែលរកឃើញតាមរយៈអង្កេតមូលដ្ឋាននេះ ត្រូវគ្នានឹងទិន្នន័យពីជីវភាពប្រចាំថ្ងៃនៅតាមជនបទ ។ នៅក្នុងការសិក្សាទាំងពីរ ទំហំកំចាត់មធ្យម គឺច្រើនបំផុតបានពីធនាគារ ACLEDA ដែលជាស្ថាប័នមិត្តភក្តិហិរញ្ញវត្ថុរឹងមាំបំផុត កំពុងដំណើរការនៅកម្ពុជាក្នុងរយៈពេលមានការសិក្សាអំពីជីវភាពប្រចាំថ្ងៃនៅជនបទ (លោក សុផល និង Acharya ២០០២) បន្ទាប់មកជាកំចាត់អ្នកចងការប្រាក់ និងពីសាច់ប្រាក់ និងមិត្តភក្តិ ។ ភាពខុសគ្នាចំបងគឺថា ស្ថាប័ន MFIs ផ្សេងទៀតមិនបានធ្វើការបញ្ជាក់នៅក្នុងការសិក្សានោះទេ ។ ដូច្នេះយើងរំពឹងថា ទំហំកំចាត់មធ្យមទាំងនេះ អាចធ្លាក់ចុះខ្លះរវាងធនាគារ ACLEDA និងអ្នកចងការប្រាក់ ប៉ុន្តែអង្កេតមូលដ្ឋាន បានរកឃើញថា ទំហំកំចាត់មធ្យម បានពី MFIs ពិតជាតិជាងទំហំកំចាត់មធ្យមបានពីសាច់ប្រាក់ និងមិត្តភក្តិមែន ។

ទ្រឹស្តីនៃការស្រាវជ្រាវបានទស្សន៍ទាយថា ចំនួន និងទំហំកំចាត់មធ្យមសំរាប់ធ្វើការវិនិយោគទៅលើផលិតកម្មកសិកម្ម និងសកម្មភាពបង្កើតចំណូលផ្សេងទៀត (ឧ.ការចិញ្ចឹមសត្វ អាជីវកម្មខ្នាតតូច) មានការកើនឡើងបើប្រៀបធៀបជាមួយកំចាត់សំរាប់ចំណាយប្រើប្រាស់ និងសំរាប់សកម្មភាពផ្សេងទៀត ។ ទ្រឹស្តីនៃការស្រាវជ្រាវ ក៏បានធ្វើការទស្សន៍ទាយផងដែរថា នៅពេលបរិមាណ និងទំហំកំចាត់កើនឡើង ប្រភពនៃប្រាក់កំចាត់នឹងប្តូររូបរាងពីស្ថាប័នក្រៅផ្លូវការទៅជាស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ការវិញ ។ រឿងនេះសន្មតថា តម្រូវការ នៃកំចាត់សំរាប់ថែទាំសុខភាព និងទិញម្ហូបអាហារ នឹងថយចុះធៀបជាមួយកំចាត់សំរាប់ផលិតកម្ម ។

កំរងសកម្មភាពទាំងនេះក៏បានសន្មតផងដែរថា ទីផ្សារឥណទាន មានដំណើរការល្អនៅក្នុងតំបន់ជាក់លាក់ណាមួយ (ឧ. មានវត្តមានឥណទាន រីឯតំលៃប្រតិបត្តិការទាប) ហើយថា ប្រជាពលរដ្ឋមានចំណូលចិត្ត និងសមត្ថភាពក្នុងការខ្ចី ។ មានការសន្មតដែរថា អត្រាការប្រាក់របស់ស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ អាចមានលក្ខណៈល្អជាងអត្រាការប្រាក់របស់អ្នកចងការប្រាក់នៅមូលដ្ឋាន ។ បើកត្តាផ្សេងទៀតមានលក្ខណៈដូចគ្នា យើងសង្ឃឹមថានឹងឃើញបរិមាណធំឡើងៗនៃសកម្មភាពឥណទាន នៅក្នុងតំបន់ដែលស្ថាប័នផ្គត់ផ្គង់ការកាន់តែមានភាពងាយស្រួល ចំពោះកសិករនៅមូលដ្ឋាន ។ បញ្ហានេះបានស្នើថា ប្រជាសកិករដែលមានទីតាំងកាន់តែជិតតំបន់ទីប្រជុំជនស្រុក និង/ឬមជ្ឈមណ្ឌលទីផ្សារនៅតាមដងផ្លូវ ហាក់ដូចជាទទួលបានឥណទានផ្គត់ផ្គង់ច្រើនជាងអ្នកដែលមានទីតាំងនៅឆ្ងាយ រឺនៅតំបន់ដាច់ស្រយាល ។

យើងក៏សង្ឃឹមផងដែរថានឹងបានឃើញនូវសកម្មភាពឥណទានខុសៗគ្នាមួយចំនួន អាស្រ័យទៅលើទំហំកាន់កាប់ដី និងយេនឌ័រនៃគ្រួសារទាក់ទងនឹងភាពញឹកញាប់នៃការខ្ចី បរិមាណ និងការប្រើប្រាស់ឥណទាន ។ ឧទាហរណ៍ ការបែងចែក

ឥណទានអាចមានភាពខុសគ្នា អាស្រ័យទៅលើសមត្ថភាពនៃគ្រួសារក្នុងការគ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់ឥណទានដែលមានទំហំផ្សេងៗគ្នា ។ គ្រួសារក្រីក្រអាច គ្រប់គ្រងបានតែឥណទានតូចៗប៉ុណ្ណោះ ដោយសារការដាក់បញ្ចាំ (ឧ. ទំហំដីឡូត៍) រឺលទ្ធភាពសងត្រលប់វិញតាមតារាងសំណងថេរ ហើយពួកគេអាចបន្តប្រើប្រាស់នូវប្រភពឥណទានផ្សេងទៀត ។ នៅខណៈនេះដែរ គ្រួសារដែលមានដីច្រើន ផលទុនច្រើន និងចំណូលច្រើន អាចប្រើប្រាស់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីដើម្បីទទួលបានឥណទានកាន់តែធំ សំរាប់ពង្រីកសកម្មភាព អាជីវកម្មផ្សេងៗ និង/រឺ ធ្វើកសិកម្មពហុវប្បកម្ម របស់ពួកគេ ។

**៦.២. ការវិនិយោគលើការងារកសិកម្ម ផលិតភាព និងការប្រើប្រាស់ដី**

តារាង ៦.២ក ខាងក្រោមបង្ហាញថា ការចំណាយសំរាប់ផលិតកម្មស្រូវក្នុងរដូវប្រមូលផលយោងតាមអង្កេត គឺភាគច្រើនទៅលើកំលាំងពលកម្មសំរាប់ការរៀបចំដី ការដាំដុះ និងការច្រូតកាត់ ក៏ដូចជាលើការប្រើប្រាស់ដីគីមី ។ បន្ទាប់មកគឺ មានការចំណាយលើធាតុចូលផ្សេងទៀតដូចជា ការបូមទឹកបញ្ចូលស្រែ ការបោកបែន និងការជួលដី ។ ចំណាយជាមធ្យមក្នុងមួយគ្រួសារ អាចនឹងកើនឡើងទៅតាមទំហំនៃការកាន់កាប់ដី ។ ឧទាហរណ៍ ក្នុងចន្លោះនៃការកាន់កាប់ដី ២ តូចជាងគេ មានចំណាយជាមធ្យមពី ១៣.០៣ ទៅ ២១.៥៧ម៉ឺនរៀលក្នុងមួយគ្រួសារ រៀងគ្នា ចំណែកចន្លោះនៃការកាន់កាប់ដី ២ ធំជាងមានពី ៣១.៦ ទៅ ៥១.៩៨ម៉ឺនរៀលរៀងគ្នា ។ ចន្លោះនៃការកាន់កាប់ដីនៅកណ្តាល មានចំណាយជាមធ្យម ៣១.៧៧ម៉ឺនរៀល ។ គ្រួសារកាន់កាប់ដីធំមិនត្រឹមតែមានដីច្រើនប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងមានធនធានច្រើនសំរាប់វិនិយោគលើផលិតកម្មកសិកម្មរបស់គេទៀតផង ។

**តារាង ៦.២ក. ធាតុចូលសំរាប់ទិន្នផលស្រូវ (គិតជា ម៉ឺនរៀល ក្នុងមួយហិកតា)**

ធាតុចូល	< .5		0.5 – 0.99		1.0 – 1.99		2.0 - 2.99		≥ 3.0		មធ្យមភាគ	
	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស		
ដីគីមី	5.8	5.7	10.6	8.7	12.0	8.3	13.6	8.9	17.6	32.7	11.21	
ថ្នាំកំចាត់សត្វល្អិត	1.4	.8	2.1	1.2	2.0	1.1	1.5	1.5	3.1	3.1	2.06	
ការបូមទឹក	3.2	2.7	4.0	4.0	5.1	4.1	7.5	3.0	11.5	15.0	5.59	
ពលកម្មធ្វើដី	4.6	3.1	6.7	5.2	11.6	7.1	10.6	5.5	18.4	17.3	9.01	
ពលកម្មដាំដុះ	6.8	5.7	9.2	8.3	11.8	8.8	14.5	11.1	22.5	33.5	12.2	
ពលកម្មច្រូតកាត់	5.3	3.4	6.2	4.0	8.3	5.4	12.1	9.9	13.5	18.3	8.46	
ពលកម្មបោកបែន	2.7	2.3	2.8	2.3	3.9	3.2	5.8	3.6	6.7	9.3	4.2	
ជួសជុល	1.5	1.1	2.2	1.6	2.3	2.4	1.7	.95	1.9	15.0	2.07	
ដឹកជញ្ជូន	1.8	2.0	2.7	2.6	3.2	2.6	3.5	1.9	6.6	3.9	3.23	
ជួលដី	7.5		6.1	1.7	10.8		6.0		10.9		7.7	
ជួលសត្វពាហនៈ	.2	5.0	4.9		3.2	5.0		6.0	10.0	1.5	4.48	
ផ្សេងៗ	4.6	.97	4.4	5.5	10.6	20.0	3.1	10.0	7.4	6.3	7.2	
<b>សរុប</b>	14.4	10.8	23.1	17.0	34.4	20.0	32.8	25.0	50.7	60.2	30.7	19.8
<b>សរុប</b>	13.03		21.57		31.77		31.6		51.98		28.2	

លំនាំការចំណាយ ក៏មានការទាក់ទងនឹងយេនឌ័ររបស់មេគ្រួសារផងដែរ ។ ជាមធ្យម បុរសជាមេគ្រួសារ ចំណាយច្រើនជាងស្ត្រីជាមេគ្រួសារប្រហែល ៥០% សំរាប់ផលិតកម្មស្រូវ ។ ជាងនេះទៅទៀត បុរសជាមេគ្រួសារ ចំណាយច្រើនជាងស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ស្ទើរតែ



គ្រប់ចន្លោះនៃការកាន់កាប់ដី ។ កត្តានេះអាចឱ្យយើងកំណត់បានថា (១) ស្ត្រីជាមេគ្រូ ជាទូទៅមាន ដីតូច (តារាង ៥.១ ខាងលើ) និង (២) មានភាពខុសគ្នាលើចំនួនធនធាន រាប់ទាំងកំលាំងពលកម្មដែលមាន ចំពោះបុរសជាមេគ្រូ និងស្ត្រីជាមេគ្រូ (តារាង ៥.១ ខាងលើ) ។ មានភាពខុសគ្នាមួយ នៅក្នុងចន្លោះនៃការកាន់កាប់ដីជាងគេ គឺស្ត្រីជាមេគ្រូ មានការចំណាយច្រើនជាងបុរសជាមេគ្រូ ។ ភាគច្រើននៃភាពខុសគ្នានេះ គឺបណ្តាលមកពីការចំណាយលើដីគីមី និងកំលាំងពលកម្ម សំរាប់ការដាំដុះ និងការច្រូតកាត់ ។ ការពន្យល់សមរម្យគឺថា ស្ត្រីជាមេគ្រូ ប្រើចំណាយទាំងនេះ ដើម្បីប៉ះប៉ូវការខ្លះខាតកំលាំងពលកម្ម ។

**៦.២.១ ប្រភពហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ការចំណាយ**

តារាង ៦.២១ ខាងក្រោមបង្ហាញថា ចំណាយលើការងារកសិកម្មសំរាប់ដាំដុះស្រូវប្រហែល ៩០% គឺត្រូវបានទូទាត់ដោយហិរញ្ញវត្ថុផ្ទាល់ខ្លួន បន្ទាប់មកដោយកំចីពីសាច់ប្រាក់ និងមិត្តភក្តិ (៨.៣%) និងដោយឥណទានបានតាមរយៈកម្មវិធី រួមមានក្រុមសន្សំ និងកំចីពាក់កណ្តាលផ្លូវការពី MFIs និងធនាគារពាណិជ្ជកម្ម (២.៣%) ។ ចំនុចលើកំលាំងសំខាន់មួយ ចំពោះនិទ្ទាការទូទៅ គឺទាក់ទងនឹងការប្រើដីគីមី ដោយត្រូវប្រើថវិកាផ្ទាល់ខ្លួនដល់ ៧៩% និងកំចី ២១% ដែលបានខ្ចីពីគ្រួសារ មិត្តភក្តិ និងកម្មវិធីឥណទានផ្សេងៗ ។ កំលាំងពលកម្មសំរាប់ការរៀបចំដី ការដាំដុះ និងការច្រូតកាត់ មានពី ៩២% ទៅ ៩៦% បានទូទាត់ដោយប្រភពហិរញ្ញវត្ថុផ្ទាល់ខ្លួន ។

**តារាង ៦.២២. ប្រភពចំណាយសំរាប់ធាតុចូលផ្នែកកសិកម្ម**

ធាតុចូល	ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន		សាច់ប្រាក់/មិត្តភក្តិ		កម្មវិធីឥណទាន		សរុប
	ចំនួន	%	ចំនួន	%	ចំនួន	%	
ដីគីមី	473	79.0	106	17.7	20	3.3	599
ថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត	195	96.1	4	2.0	4	2.0	203
ការបូមទឹក	250	89.6	24	8.6	5	1.8	279
ការរៀបចំដី	355	92.4	19	4.9	10	2.6	384
ការដាំដុះ	387	92.6	23	5.5	8	1.9	418
ការច្រូតកាត់	357	95.5	12	3.2	5	1.3	374
សរុប	2,017	89.4	188	8.3	52	2.3	2,257

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ មានភាពខុសប្លែកគ្នាខ្លះនៅពេលយើងពិចារណាពីការបែងចែកប្រភពថវិកា សំរាប់ធាតុចូលនានាទៅតាមទំហំកាន់កាប់ដី ។ ឧទាហរណ៍ ដើម្បីទូទាត់លើកំលាំងពលកម្ម គ្រួសារមានដីធំបំផុតពីរក្រុម បានខ្ចីថវិកាពីគ្រួសារ មិត្តភក្តិ និងពីកម្មវិធីឥណទាន ច្រើនជាងគ្រួសារមានដីតូចបានធ្វើ ។ ការសង្កេតនេះបញ្ជាក់ថា ការទទួលឥណទានអាចចាប់ផ្តើមពីការខ្ចីបុលគ្រួសារ និងមិត្តភក្តិ មុននឹងចាប់ផ្តើមខ្ចីពីស្ថាប័នឥណទានផ្លូវការ (មើលជំពូក ៧.១ ខាងក្រោម) ។ ការសង្កេតក៏បញ្ជាក់ដែរថា និទ្ទាការបែបនេះអាចផ្តួចផ្តើមពីគ្រួសារមានដីធំ ។

តារាង ៦.២២ ខាងក្រោមបង្ហាញថា ទាំងក្រុមមានទំហំដីធំបំផុត និងតូចបំផុត គឺផ្អែកលើថវិកាគ្រួសារ និងមិត្តភក្តិច្រើនជាង ២០% សំរាប់ចំណាយលើដីគីមី រីឯក្រុមមានទំហំដីធំបន្ទាប់ ប្រើកម្មវិធីឥណទានចំនួន ៧.៧% ។ ការពន្យល់ មួយផ្នែកផ្សេងពីបញ្ហានេះ គឺពាក់ព័ន្ធនឹងការចំណាយខ្ពស់លើដីគីមី ដែលជាមធ្យមមានប្រហែល ១១.២១ម៉ឺនរៀលក្នុងមួយគ្រួសារ

(រាប់ទាំង ៥.៨ម៉ឺនរៀល សំរាប់គ្រួសារកាន់កាប់ដីតូច) ។ គ្រួសារកាន់កាប់ដីតូច អាចមានធនធាន ផ្ទាល់ខ្លួនតិចសំរាប់ការចំណាយលើធាតុចូល ដូច្នោះ ពួកគេសង្ឃឹមច្រើនលើថវិកាខ្ចីពីគ្រួសារ និងមិត្តភក្តិ ។ គ្រួសារកាន់កាប់ដីធំ អាចមានធនធានច្រើនប៉ុន្តែពួកគេក៏មានដីច្រើនដែរ ដូច្នោះពួកគេប្រហែលជាត្រូវការខ្ចីបុលពីប្រភពផ្សេងៗដែរ ។

**តារាង ៦.២គ. ប្រភពចំណាយសំរាប់ដីគីមី**

ធាតុចូល	ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន		សាច់ប្រាក់/មិត្តភក្តិ		កម្មវិធីឥណទាន		សរុប
	ចំនួន	%	ចំនួន	%	ចំនួន	%	
< 0.5	99	75.0	30	22.7	3	2.3	132
0.5 – 0.99	131	82.4	23	14.5	5	3.1	159
1.0 – 1.99	112	78.9	26	18.3	4	2.8	142
2.0 – 2.99	64	82.1	8	10.3	6	7.7	78
> 3.0	67	76.1	19	21.6	2	2.3	88
<b>សរុប</b>	<b>473</b>	<b>79.0</b>	<b>106</b>	<b>17.7</b>	<b>20</b>	<b>3.3</b>	<b>599</b>

**៦.២.២ ផលិតភាព**

ទ្រឹស្តីនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវបានព្យាករណ៍ថា សុវត្ថិភាពនៃការកាន់កាប់ដីធ្លីនឹងជំរុញឱ្យមានកំណើនការចំណាយសំរាប់ការផលិតស្រូវ និង/ឬផលិតផលផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងតំបន់គំរោង LMAP ហើយការចំណាយនេះ អាចបង្កើនផលិតភាពខាងទិន្នផលស្រូវ ។

ទិន្នន័យក្នុងតារាង ៦.២ឃ បញ្ជាក់ពីទំនាក់ទំនងរវាងទំហំដី និងផលិតភាពដែលបានពីអង្កេតនៅអាស៊ី និងកម្ពុជា (Sophal និង Acharya, 2002) ។ កសិដ្ឋានតូចអាចផ្តល់ផលស្រូវច្រើនជាងកសិដ្ឋានធំ ដោយមិននិយាយអំពីភេទនៃមេគ្រួសារទេ ។ មូលហេតុនៃកត្តានេះគឺថា ដីឡូត៍តូចជាទូទៅជាចំណែកនៃដីដែលមានជីជាតិ ។ ករណីនេះហាក់ដូចជាសមនឹងលំនាំទូទៅនៃការបែងចែកដីនៅប្រទេសកម្ពុជាក្នុងឆ្នាំ១៩៨៩ ដូចបានលើកឡើងខាងលើ ។ មូលហេតុមួយទៀតគឺ កសិករកាន់កាប់ដីតូចអាចមានបច្ចេកទេស និងការគ្រប់គ្រងល្អនៅពេលដែលពុំមានវិធីសាស្ត្រកសិកម្មទំនើប ។ កសិករកាន់កាប់ដីតូច អាចអនុវត្តការងារគ្រួសារ និងធាតុចូលដោយមានប្រសិទ្ធភាពជាង ។

**តារាង ៦.២ឃ. ទិន្នផលស្រូវជាមធ្យម លើផ្ទៃដីបានប្រមូលផលសរុប (គ.ក/ហ.ត)**

ទំហំដី (ហ.ត)	បុរស		ស្ត្រី		សរុប	
	គ្រួសារ	ទិន្នផល	គ្រួសារ	ទិន្នផល	គ្រួសារ	ទិន្នផល
< 0.5	107	2,138	70	1,918	177	2,051
0.5 – 0.99	156	1,660	51	1,724	207	1,676
1.0 – 1.99	169	1,516	41	1,247	210	1,464
2.0 – 2.99	98	1,189	19	920	117	1,145
≥ 3.0	110	1,013	17	1,041	127	1,016
<b>សរុប</b>	<b>640</b>	<b>1,519</b>	<b>198</b>	<b>1,558</b>	<b>838</b>	<b>1,528</b>

កសិករកាន់កាប់ដីតូចនៅប្រទេសកម្ពុជា ក៏មានការដាក់ធាតុចូលក្នុងមួយហិកតាច្រើនជាងកសិករកាន់កាប់ដីធំ ។ តារាង ៦.២ង ខាងក្រោមផ្តល់ការសង្ខេបលំអិតអំពីចំណាយលើធាតុចូលបានជ្រើសរើស សំរាប់ដីក្នុងមួយហិកតា ។ ជាទូទៅ គ្រួសារកាន់កាប់ដីតូចពីរក្រុម ចំណាយលើធាតុចូលក្នុងមួយហិកតា ច្រើនជាងគ្រួសារកាន់កាប់ដីធំពីរក្រុម ។ បើនិយាយអំពីធាតុចូលក្នុង

មួយហិកតា គ្រួសារកាន់កាប់ដីតូចពីរក្រុមនេះចំណាយ ៥១.៣ម៉ឺនរៀល និង ៣២.៤ម៉ឺនរៀល រៀងគ្នា រីឯគ្រួសារកាន់កាប់ដីធំពីរ ក្រុមវិញចំណាយតែ ១៨.៥ម៉ឺនរៀល និង ១៩.៥ម៉ឺនរៀល រៀងគ្នាប៉ុណ្ណោះ ។

**តារាង ៦.២៥. ធាតុចូលសំរាប់ផលិតផលស្រូវ (ម៉ឺនរៀល/ហ.ត)**

ធាតុចូល	< .5		0.5 – 0.99		1.0 – 1.99		2.0 - 2.99		≥ 3.0		សរុប	
	ចំនួន	ប្រើប្រាណ	ចំនួន	ប្រើប្រាណ	ចំនួន	ប្រើប្រាណ	ចំនួន	ប្រើប្រាណ	ចំនួន	ប្រើប្រាណ	ចំនួន	ប្រើប្រាណ
ជីគីមី	131	23.0	159	15.7	139	10.7	77	8.5	87	8.4	593	14.1
ថ្នាំកំចាត់សត្វល្អិត	23	3.1	45	4.4	53	1.6	35	0.9	46	1.4	202	2.23
ការបូមទឹក	54	17.2	74	5.6	74	4.6	29	4.5	45	5.1	276	7.4
ពលកម្មធ្វើដី	91	14.8	90	9.9	88	9.7	55	5.1	54	6.1	378	9.8
ការដាំដុះ	51	27.8	83	12.2	99	11.0	35	7.4	51	8.7	319	13.2
សរុប	169	51.3	202	32.4	185	29.4	104	18.5	121	19.5	781	31.9

ទោះបីជាកសិដ្ឋានខ្នាតតូច អាចផ្តល់ផល (គីឡូក្រាម/ហិកតា) ខ្ពស់ជាងកសិដ្ឋានខ្នាតធំក្តី កសិដ្ឋានខ្នាតតូច មិនមាន ផលិតភាពល្អសំរាប់ធ្វើការវិនិយោគទេ (គីឡូក្រាម/ម៉ឺនរៀល) ។ តារាង ៦.២៥ បង្ហាញថា កសិដ្ឋានទំហំតូចជាងកន្លះហិកតា ផ្តល់ផលស្រូវ ៣៩.៩៨គ.ក សំរាប់ការចំណាយមួយម៉ឺនរៀល រីឯកសិដ្ឋានទំហំ ២-២.៩៩ហ.ត និងធំជាង ៣ហ.ត ផ្តល់ផលស្រូវ ៦១.៨៩គ.ក និង ៥២.១គ.ក រៀងគ្នា ។ ចំពោះការជួយគ្រួសារក្រីក្រដើម្បីបង្កើនជីវភាពរស់នៅ និងចាក់ផុតពីភាពក្រីក្រ មានការស្នើថា ប្រសិទ្ធភាពនៃការវិនិយោគមានសារៈសំខាន់ដូចកំរិតនៃការវិនិយោគដែរ ។ ចំពោះឥទ្ធិពលនៃការចុះបញ្ជីដី លទ្ធភាពទទួលបានឥណទានប្រើសំរាប់ការវិនិយោគ ត្រូវតែបំពេញឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ជាមួយនឹងសេវាកម្មបច្ចេកទេស ដើម្បី កែលំអផលិតភាពនៃមូលធន ។

**តារាង ៦.២៦. ផលិតភាព និងតំលៃ\***

ទំហំដី (ហ.ត)	ទិន្នផល (គ.ក/ហ.ត)	ការចំណាយ (ម៉ឺនរៀល/ហ.ត)	តំលៃ (គ.ក/ម៉ឺនរៀល)	ការចំណាយ (ម៉ឺនរៀល/ហ.ត)
< 0.5	2,051	51.3	39.98	16.01
0.5 – 0.99	1,676	32.4	51.72	22.81
1.0 – 1.99	1,464	29.4	49.80	34.31
2.0 – 2.99	1,145	18.5	61.89	33.37
≥ 3.0	1,016	19.5	52.10	62.81

\* រដូវប្រមូលផលឆ្នាំ (២០០៣) មុនការចុះអង្កេតក្នុងខែមករា និងកុម្ភៈ ២០០៤

កសិដ្ឋានតូចដែលមានផលិតភាពខ្ពស់ មិនមែនមានន័យថាមានផលិតផលជាមធ្យមខ្ពស់សំរាប់គ្រួសារនីមួយៗឡើយ ។ ទោះបីកសិដ្ឋានតូចផ្តល់ទិន្នផលខ្ពស់ក្តី ប៉ុន្តែវាមានដីតូចណាស់ ។ តារាង ៦.២៦ បង្ហាញថា គ្រួសារកាន់កាប់ ដីតូចជាងកន្លះហិកតា អាចផលិតស្រូវបានតែ ៦៤០.៣គ.ក ប៉ុណ្ណោះ ទោះជាវាមានផលិតភាពខ្ពស់ក៏ដោយ ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ គ្រួសារកាន់កាប់ដីធំផលិត ស្រូវបានដល់ ៣.២៧តោន ទោះជាផលិតភាពមានត្រឹមតែពាក់កណ្តាលនៃកសិដ្ឋានតូចក៏ដោយ ។

តំលាតនៃផលិតផលទាំងនេះកើតឡើង ទោះជាមានអាត្រាការប្រើប្រាស់ដ៏ខ្ពស់ជាងក្នុងចំណោមកសិដ្ឋានតូចក៏ដោយ ។ ឧ. កសិដ្ឋានតូចបំផុតមានដី ០,២៧ហិ.ត ជាមធ្យមក្នុងមួយគ្រួសារ ប៉ុន្តែប្រមូលផលបានជាង ០,៣១២ហិ.ត ដែលមានអាត្រាប្រើប្រាស់ ១១៦% (នេះបញ្ជាក់អំពីកិរិតនៃការជួលដី) ។ ចន្លោះដីដែលធំបំផុតមានជាមធ្យម ៤,៨៤ហិ.ត ប៉ុន្តែប្រមូលផលបាន ៣,២២ហិ.ត ដោយមានកិរិតនៃការប្រើប្រាស់ប្រហែល ៦៦,៥% ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ចន្លោះរវាងការកាន់កាប់ដីតូច និងដីធំ គឺមានគំលាតខ្លាំងស្មើនឹង ៨០,៤ <sup>២៥</sup> ។ នេះបញ្ជាក់អំពីភាពខុសគ្នានៃសមត្ថភាពផលិត និងលក្ខខណ្ឌនៅក្នុងតំបន់ LMAP ។

លើសពីនេះ ផលិតភាពខ្ពស់របស់ដីនៃកសិដ្ឋានតូច មិនមែនមានន័យថា មានកិរិតផលិតផលជាមធ្យមខ្ពស់ក្នុងមនុស្សម្នាក់ពេញកំលាំងពលកម្មឡើយ ។ នៅពេលយើងពិនិត្យលើផលិតភាព ដែលវាស់វែងតាមផលិតផលក្នុងមនុស្សម្នាក់ពេញកំលាំងពលកម្ម យើងឃើញថា ទិន្នផលជាមធ្យមក្នុងមនុស្សម្នាក់ពេញកំលាំងពលកម្មនៃគ្រួសារកាន់កាប់ដីតូច គឺតិចជាងគ្រួសារកាន់កាប់ដីធំខ្លាំងណាស់ ។ ឧទាហរណ៍ គ្រួសារកាន់កាប់ដីតូចជាងកន្លះហិកតា ផលិតបាន ១៩៤គ.ក ក្នុងមនុស្សម្នាក់ពេញកំលាំងពលកម្ម រីឯគ្រួសារកាន់កាប់ដីធំជាង ៣ហិ.ត ផលិតបាន ៦៥៤គ.ក ក្នុងមនុស្សម្នាក់ ។

ចំពោះសមត្ថភាពវិនិយោគ មានការស្នើថា ដីស្រែទំហំតូចពុំមានភាពប្រសើរសំរាប់រយៈពេលវែងទេ ដោយកសិករត្រូវបន្តប្រើធនធានកំររបស់គ្រួសារដើម្បីផលិតអាហារបំពេញការខ្វះខាត <sup>៣០</sup> ជាជាងវិនិយោគក្នុងការផលិត ឬសកម្មភាពសំខាន់នានា ដូចជាការអប់រំកូនចៅជាដើម ។ វាក៏បង្ហាញអំពីបញ្ហា ដែលជាប់ទាក់ទងនឹងការចំណាយមិនសមរម្យ ដូចបានលើកឡើងខាងលើ ។ ប្រសិនបើកសិករខ្ចីបុលដើម្បីធ្វើការវិនិយោគលើផលិតកម្ម ដែលមិនបានផលិតគ្រប់គ្រាន់ និងលើសសំរាប់លក់ទៅកសិករនិងជំពាក់បំណុលគេកាន់តែច្រើន ។ រឿងនេះបង្ហាញម្តងទៀត ពីតំរូវការសេវាកម្មបច្ចេកទេស និងការអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ សំរាប់ពង្រីកអត្ថប្រយោជន៍នៃការចុះបញ្ជីដីក្នុងតំបន់ជាក់លាក់ណាមួយ ។

ផលប៉ះពាល់នៃការចុះបញ្ជីដីទៅលើទំហំដី គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់សំរាប់ពិចារណា ។ ភស្តុតាងបានពីប្រទេសថៃបង្ហាញថា ចំនួន និងទំហំដីទ្វេដងក្នុងមួយគ្រួសារមានការថយចុះជាមួយនឹងការចុះបញ្ជី។ ដូចដែលបានលើកឡើងខាងលើ ទំហំដីដែលបានកាន់កាប់ជាមធ្យមប្រហែលជាមិនគ្រប់គ្រាន់សំរាប់សុវត្ថិភាពម្ហូបអាហារនៅប្រទេសកម្ពុជាទេ ។ នៅពេលដែលកសិករបន្តដាក់ទុនលើធាតុចូលសំរាប់ដីតូចៗ ទំហំដីតូចនេះអាចនឹងរារាំងការវិនិយោគធំៗបាន ដូចជាការទិញគ្រឿងចក្រ និងកែលំអហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជាដើម ។

<sup>២៥</sup> តួលេខនេះ ផ្តល់ជាមួយតួលេខ សំរាប់ចំណាយជាមុនរៀង/ហិកតា ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងតារាង ៦.២ក ខាងលើ ។ តារាង៦.២ក ត្រូវបានដកស្រង់ដោយផ្ទាល់ពីការធ្វើសំភាសន៍ដែលគេឆ្លើយទៅនឹងសំណួរអំពីចំណាយនៅខណៈដែលនៅក្នុងតារាង ៦.២ខ ត្រូវបានគិតគូរដោយផ្អែកទៅលើការធ្វើសំភាសន៍ ដែលគេឆ្លើយទៅនឹងសំណួរអំពីតំបន់ និងទិន្នផលសរុប ។ តួលេខទាំងពីរនេះ បង្ហាញលទ្ធផលដែលអាចឱ្យមានការពិនិត្យដោយផ្អែកលើការវិញទៅមក ទៅលើភាពត្រឹមត្រូវនៃទិន្នន័យ ។ ប្រសិនបើមានអ្វីផ្សេងទៀតមានភាពខុសគ្នា គេអាចស្នើថា អ្នកឆ្លើយតបមានទំនោរទៅរកការប៉ាន់ស្មានទាបពេកអំពីទិន្នន័យ ឬការប៉ាន់ស្មានខ្ពស់ពេកលើការចំណាយ ។ នេះវាជារឿងធម្មតាទៅតំបន់ជនបទនៅកម្ពុជា ។

<sup>៣០</sup> គំលាតផលិតកម្ម ត្រូវបានគេគណនាដោយយក ១ ដកភាគរយផលិតផលសរុបជាមធ្យមក្នុងមួយគ្រួសារ សំរាប់ចន្លោះកាន់កាប់ដីតូច និងធំ បំផុត ។

**តារាង ៦.២ឆ. ផលិតផលប្រចាំគ្រួសារ**

ទំហំដី (ហ.ត)	កំលាំងពលកម្ម ក្នុងគ្រួសារ	ទិន្នផល (គ.ក/ហ.ត)	ផ្ទៃដី (ហ.ត/គ្រួសារ)		ផលិតផលសរុប (គ.ក/គ្រួសារ) និង គ.ក/កំលាំងពលកម្ម	
			កម្មសិទ្ធិ	បានប្រមូល	ទិន្នផល x ផ្ទៃដីប្រមូលផល	គ.ក/គ្រួសារ/ ពលកម្ម/ហ.ត
< 0.5	3.3	2.051	0.27	.3122	640.3	194.0
0.5 – 0.99	4.1	1,676	0.70	.704	1,180.0	287.8
1.0 – 1.99	4.0	1,464	1.41	1.167	1,708.5	427.1
2.0 – 2.99	4.8	1,145	2.41	1.8037	2,065.2	430.0
≥ 3.0	5.0	1,016	4.80	3.2208	3,272.3	654.4

**៦.២.៣ ការប្រើប្រាស់ដី**

ដូចកន្លែងផ្សេងទៀតនៅប្រទេសកម្ពុជា ដីនៅក្នុងតំបន់អង្កេតរបស់តំរោង LMAP និងតំបន់សំរាប់សិក្សាប្រៀបធៀបនៅខេត្តកំពង់ឆ្នាំង គឺត្រូវបានបែងចែកជា៖ (១) ដីលំនៅដ្ឋាន (២) ដីដាំដុះ និងដីកសិកម្ម និង (៣) ដីរួម-ដីរដ្ឋ ដែលរួមទាំងព្រៃឈើ និងតំបន់ទឹកលិចកំពុងមានការនេសាទ និងការដាំដំណាំ ។ បញ្ហាប្រឈមមុខដ៏សំខាន់មួយ នៃការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនៅប្រទេសកម្ពុជា គឺត្រូវរៀបចំវិធីសាស្ត្រមានចីរភាព ដើម្បីបែងចែកការប្រើប្រាស់ដី ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច ។ ការប្រើប្រាស់ដីបែបចំរុះ អាចជាសូចនាករមួយនៃប្រសិទ្ធភាព សំរាប់ទាំងដីលំនៅដ្ឋាន និងដីកសិកម្ម ។

**តារាង ៦.២ឈ. ការប្រើប្រាស់ដីលំនៅដ្ឋាន (ភាគរយនៃដីទ្វេត)**

ការប្រើប្រាស់ដីលំនៅដ្ឋាន	ដីលំនៅដ្ឋាននៅក្នុងតំបន់សិក្សា LMAP						សរុប
	0	< 0.5	0.5-0.99	1-1.99	2-2.99	> 3.0	
ទូកចោល	6.0	2.	4.0	3.0	5.0	7.0	4.0
ជួលឱ្យគេ ឬជួលផ្ទះ	0.0	0.0	1.0	0.0	0.0	0.0	0.0
បងប្អូននៅបណ្តោះអាសន្នដោយមិនគិតថ្លៃ	2.0	1.0	0.0	2.0	3.0	2.0	2.0
រស់នៅ និង ដាំដំណាំ	37.0	44.0	50.0	54.0	53.0	53.0	50.0
ដាំដំណាំ បន្លែ (មិនរស់នៅ)	4.0	3.0	3.0	6.0	7.0	6.0	5.0
រស់នៅ និង រកស៊ី	8.0	13.0	16.0	15.0	14.0	14.0	14.0%
រកស៊ីសុទ្ធសាធ	0.0	0.0	0.0	0.0	1.0	0.0	0.0%
រស់នៅសុទ្ធសាធ	43.0	37.0	26.0	20.0	17.0	18.0	25.0
ផ្សេងៗ	0.0	1.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
ចំនួនដីទ្វេតសរុប	51	187	227	256	139	153	1,013

**ដីលំនៅដ្ឋាន:** សារៈសំខាន់នៃដីលំនៅដ្ឋាន ត្រូវបានពិភាក្សាផ្អែកលើផលប៉ះពាល់នៃប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ និងការចុះបញ្ជីដីពីព្រោះនៅក្នុងសង្គមកម្ពុជា ដីលំនៅដ្ឋានមិនត្រឹមតែប្រើសំរាប់សង់ផ្ទះប៉ុណ្ណោះទេ គឺប្រើសំរាប់ដាំដំណាំ និងប្រកបមុខរបរតូចតាចទៀតផង ដូចជា ការចិញ្ចឹមសត្វ ការដាំបន្លែ ដើម្បីរកចំណូលបន្ថែមដល់គ្រួសារ ។ តារាង ៦.២ឈ សង្ខេបអំពីការប្រើប្រាស់ដីលំនៅដ្ឋាននៅក្នុងតំបន់នៃតំរោង LMAP ។ ប្រហែល ៩២% នៃប្រជាជននៅក្នុងតំបន់នៃតំរោង LMAP រស់នៅលើដីលំនៅដ្ឋានរបស់ខ្លួន ។ ប្រហែល ២៤,៩% ប្រើប្រាស់ដីលំនៅដ្ឋានសំរាប់តែការរស់នៅប៉ុណ្ណោះ រីឯ ៦៤,២% ប្រើប្រាស់ដីទាំងនេះ

សំរាប់ការរស់នៅ និងសកម្មភាពផ្សេងទៀត ដូចជា ការដាំដំណាំ (៥០%) ការរកស៊ី (៩,៨%) និងការលក់ដូរផលដំណាំ (៤,៤%) ។ ប្រហែល ៣,៨% នៃប្រជាពលរដ្ឋ ទុកដីលំនៅដ្ឋានរបស់ខ្លួនឱ្យទំនេរ ។

ការប្រើប្រាស់ដីលំនៅដ្ឋានបែបចម្រុះ មានការកើនឡើងទៅតាមទំហំកាន់កាប់ដី ប៉ុន្តែក្រុមគ្រួសារកាន់កាប់ដីទំហំធំ ហាក់ដូចជាប្រើប្រាស់ដីលំនៅដ្ឋានតិចតួចប៉ុណ្ណោះសំរាប់ការរស់នៅ ។ ឧទាហរណ៍ ១៨% និង ១៧% នៃក្រុមកាន់កាប់ដីធំជាង គេចំនួនពីររៀងគ្នា ប្រើប្រាស់ដីលំនៅស្ថានសំរាប់តែការរស់នៅ រីឯក្រុមកាន់កាប់ដីតូចជាងគេចំនួនពីរ មានដល់ទៅ ៣៧% និង ២៦% រៀងគ្នា ។

**ដឹកសិក្ខៈ** ទិន្នន័យអង្កេត បញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់អំពីសម្មតិកម្មស្រាវជ្រាវដែលថា លំនាំប្រើប្រាស់ដីកាន់តែមានលក្ខណៈ ចម្រុះនៅពេលទំហំកាន់កាប់ដីមានការកើនឡើង ។ ឧទាហរណ៍ ភាគរយនៃដីឡូត៍ដែលបានបំរុងទុកសំរាប់ដំណាំស្រូវវិស្សា បាន ថយចុះជាលំដាប់ពី ៨៩,១% សំរាប់គ្រួសារកាន់កាប់ដីតិចជាងកន្លះហិកតាទៅ ៧០% សំរាប់គ្រួសារ កាន់កាប់ដីធំជាង ៣ហិ.ត ។ នៅពេលដូចគ្នា ភាគរយនៃដីឡូត៍បានបំរុងទុកសំរាប់ដំណាំស្រូវប្រាំង បានកើនឡើងជាលំដាប់ តាមទំហំដីកាន់កាប់ពី ២៨,៨% សំរាប់គ្រួសារកាន់កាប់ដីតិចជាងកន្លះហិកតាទៅ ១២,៧% សំរាប់គ្រួសារដែលមានដីធំជាង ៣ហិ.ត ។ ភាគរយនៃដីឡូត៍ដែល បានទុកសំរាប់ធ្វើចំការដំណាំរដូវ (៦,៧%) គឺមានលំនឹងក្នុងគ្រប់ទំហំដីកាន់កាប់ រីឯភាគរយនៃដីឡូត៍ដែលបានទុកសំរាប់ធ្វើ ចំការដំណាំយូរអង្វែង និងដំណាំគ្រប់ប្រភេទ គឺថាមានតិចសំរាប់រាល់ករណី គឺ ០,១% ។ មានការបង្ហាញឱ្យឃើញនូវលក្ខខណ្ឌ ជាច្រើនសំរាប់ដំណាំចម្រុះ នាពេលអនាគតក្នុងតំបន់ LMAP ។

ចំពោះការប្រើប្រាស់ក្បាលដីជាក់ស្តែង ប្រហែល ៩០% គឺបានប្រើសំរាប់ការដាំដុះ ទោះជាមានភាគរយថយចុះ តាមទំហំ ដីក៏ដោយ ។ ភាគរយនៃក្បាលដីដែលបានដាំដំណាំសំរាប់បុរសជាមេគ្រូ និងស្ត្រីជាមេគ្រូ គឺមានប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ។ ភាគរយ នៃក្បាលដីបានជួលឱ្យគេ (១,៦%) គឺមិនប្រែប្រួលក្នុងគ្រប់ករណីនៃការកាន់កាប់ដី ។ មិនគួរអោយភ្ញាក់ផ្អើលនោះទេ នៅពេល ភាគរយនៃក្បាលដីទំនេរ (៧,៦%) បានកើនឡើងស្របជាមួយនឹងទំហំដី ពី ៣,២% សំរាប់ គ្រួសារកាន់កាប់ដីតូចជាង ០,៥ហិ.ត ទៅ ១១,៥% សំរាប់គ្រួសារកាន់កាប់ដីច្រើនជាង ៣ហិ.ត ។ ស្ត្រីជាមេគ្រូ មានដីទំនេរ និងជួលដីឱ្យគេច្រើនជាង បុរសជាមេគ្រូ ។

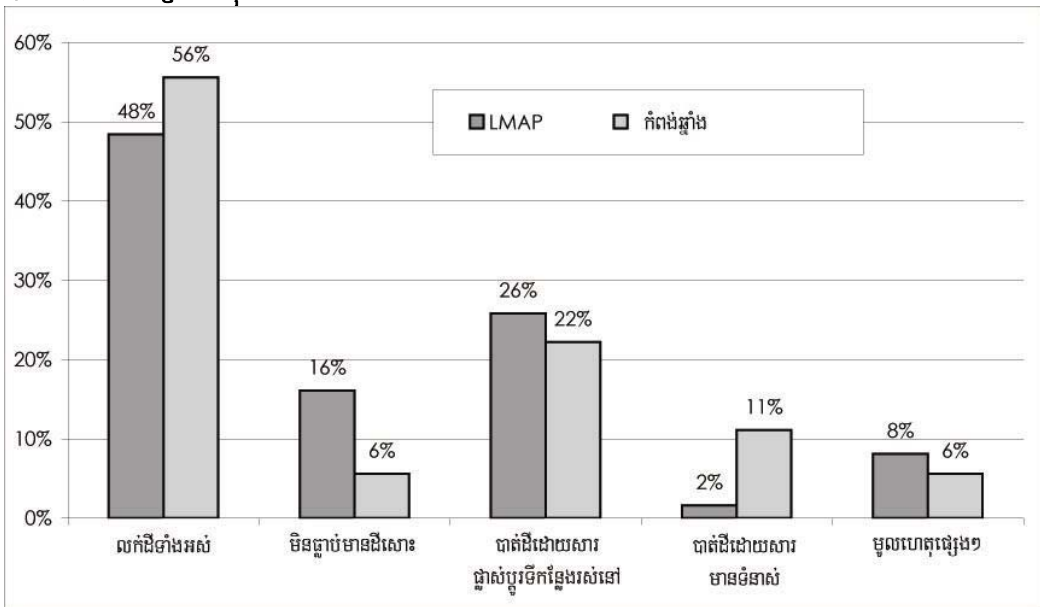
ក្នុងចំណោមដីដាំដុះ ៣.៨៩១ក្បាលដី មានដីចំនួន ២៩៥ ត្រូវបានគ្រួសារចំនួន ១៧៥ ទុកទំនេរចោលក្នុងរដូវធ្វើស្រែ ឆ្នាំមុន ។ នៅមានមូលហេតុចម្រុះបីបានលើកឡើងគឺ ខ្វះកំលាំងពលកម្ម (៣៤%) មិនចំណេញ (១៦%) និងខ្វះទុនវិនិយោគ (៩%) ។ រីឯ ៤២% ទៀត បានលើកឡើងនូវមូលហេតុផ្សេងៗទៀត ។ ស្ត្រីជាមេគ្រូ (៣៨%) ច្រើនជាងបុរសជាមេគ្រូ (៣៣%) បានលើកឡើងថា ខ្វះកំលាំងពលកម្ម ។ ម្យ៉ាងទៀត បុរសជាមេគ្រូ (១៨%) ច្រើនជាងស្ត្រីជាមេគ្រូ (៩%) បានលើក ឡើងថា មិនចំណេញ ។ ភាគរយរបស់ស្ត្រីជាមេគ្រូ និងបុរសជាមេគ្រូ មានចំនួនស្មើគ្នា បានលើកឡើងថា ខ្វះទុនវិនិយោគ ។ ចំលើយទទួលបានពីគ្រួសារនីមួយៗ ហាក់ដូចជាមានភាពស៊ីគ្នា ជាមួយមូលហេតុដែលលើកឡើងនៅក្នុងការពិភាក្សាជាក្រុម ដែលថា ការខូចខាតនៃផលដំណាំបណ្តាលមកពីបញ្ហាអាកាសធាតុ ហើយវាជាមូលហេតុចម្រុះនាំឱ្យគេទុកដីទំនេរចោល ។ ការទុកដីទំនេរចោល ក៏អាចដោយសារការប្រែប្រួល មិនសមហេតុផលនៃទីផ្សារ និងតំលៃផលដំណាំ រួមផ្សំនឹងទិន្នផលតិច ពីព្រោះដីខ្វះជីជាតិ និងដាក់វិនិយោគតិចលើធាតុចូលនៃកសិកម្មទំនើប ជាពិសេស ជីគីមី (Chan and Acharya, 2002) ។

ការជួញដូរដីធ្លីជាបញ្ហាសំខាន់មួយទៀត ដែលទុកដីឱ្យនៅទំនេរ ជាពិសេសក្នុងករណីដែលដីនោះមានម្ចាស់មិនមែនជាអ្នកនៅ ក្នុងភូមិ ។

ចំពោះលំនាំការដាំដំណាំ ប្រហែល ៧៩% នៃក្បាលដី បានប្រើសំរាប់ធ្វើស្រូវវស្សាតែមួយលើកក្នុងមួយឆ្នាំ ខណៈ ៧,៣% បានប្រើសំរាប់ធ្វើស្រូវប្រាំង ។ គ្មានអ្វីគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលទេ ពេលលំនាំការដាំដំណាំនេះ មានការស៊ីគ្នានឹងលំនាំ បែងចែកដីដូចបាន លើកឡើងខាងលើ ។ រឿងនេះគឺថាភាគរយនៃក្បាលដីសំរាប់ធ្វើស្រូវវស្សា បានថយចុះ នៅពេលដែលទំហំកាន់កាប់ដីបានកើន ឡើង ប៉ុន្តែភាគរយនៃក្បាលដីសំរាប់ធ្វើស្រូវប្រាំង បានកើនឡើងតាមទំហំកាន់កាប់ដី ។ ប្រហែល ៤% នៃក្បាលដី បានប្រើ សំរាប់ធ្វើស្រូវវស្សាចំនួនពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ និង ៣,៨% សំរាប់ដាំដំណាំហូបផ្លែ និងដំណាំផ្សេងទៀត ។

ដូចបានលើកឡើងខាងលើ ទ្រឹស្តីនៃការស្រាវជ្រាវបានព្យាករណ៍ថា វិសាលភាព និងកិរិយានៃប្រើប្រាស់ដីបែបចម្រុះ នឹងកើន ឡើងលឿនទៅតាមទំហំកាន់កាប់ដី ។ អត្រានៃការប្រើប្រាស់ដី ក៏អាចកើនឡើងដែរ នៅពេលកសិករចាប់ផ្តើម ដាក់ទុនវិនិយោគ កាន់តែច្រើនលើការងារកសិកម្ម ទោះបីជាពុំមានគោលនយោបាយណាមួយ លើកកម្ពស់អត្រានៃការប្រើប្រាស់ដីក៏ដោយ (ឧ. ការយកពន្ធលើដីទំនេរទោល) ។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី ផលប៉ះពាល់នៃការចុះបញ្ជីដីធ្លី មានភាពខុសគ្នាទៅតាមទីតាំង និង ស្ថានភាពធានា ដូចជា វត្តមានឥណទាន និងសេវាកម្មបច្ចេកទេស និងការឈានចូលទៅក្នុងទីផ្សារ (ឧ. ចំណាយលើការដឹកជញ្ជូន និងតំលៃផ្ទេរ ក៏ដូចជា ពន្ធផ្សេងៗ) និងតំលៃផលិតផល ។<sup>៣១</sup>

**មូលហេតុដែលនាំឱ្យគ្មានដីក្នុងតំបន់ LMAP និងតំបន់សំរាប់ប្រៀបធៀបនៅខេត្តកំពង់ឆ្នាំង**



<sup>៣១</sup> សូមអានឯកសាររបស់លោក កង ថ័ន្តតារាវត្ត និង ថ័ន្ត សុផល (២០០៣) សំរាប់ការពិភាក្សាទាក់ទងនឹងចំណាយលើការលក់ដូរខាង កសិកម្ម ។

**ការកត់សំគាល់លើភាពគ្មានដី:** គ្រួសារគ្មានដី ៨០គ្រួសារ (៦២% ក្នុងតំបន់ LMAP និង ១៨គ្រួសារក្នុងខេត្តកំពង់ឆ្នាំង) បានលើកឡើងនូវមូលហេតុចម្បងបីដែលនាំឱ្យគ្មានដី គឺការលក់បន្ទាន់/ព្យាបាលជំងឺ ការផ្លាស់ប្តូរទីកន្លែងរស់នៅ និងការមិនធ្លាប់មានដីសោះ ។ ស្ត្រីជាមេគ្រូ ហាក់ដូចជាងាយទទួលបានអនុវត្តភាពគ្មានដីពីការលក់បន្ទាន់/ព្យាបាលជំងឺ (ជាងបុរសជាមេគ្រូ) ដោយសារកង្វះខាតទ្រព្យ និងចំណូល ។ ទោះបីជាគំរូវាតូចពេកសំរាប់ធ្វើការសន្មតជាទូទៅ ក៏ទិន្នន័យបានបង្ហាញថា អ្នកមានដីតូចជាង ១ហ.ត គឺអាចទទួលបានអនុវត្តភាពគ្មានដី បើសិនជាពួកគេមានវិបត្តិក្នុងគ្រួសារ ។ ករណីនេះកើតឡើងជាពិសេសនៅក្នុងតំបន់ ដែលការអភិវឌ្ឍន៍ និងសេវាកម្មសង្គម ពុំមានវត្តមាន រឺមានតំលៃថ្លៃ ។

**ការកត់សំគាល់លើដីរដ្ឋ:** ក្នុងអំឡុងពេលចុះសិក្សា យើងអង្កេតឃើញមានការទន្ទ្រានយកដីរដ្ឋ និងផ្លាស់ប្តូរទៅជាដីកសិកម្ម ។ ទោះបីជាយើងពុំបានដឹងពីទំហំជាក់លាក់នៅក្នុងតំបន់អង្កេតក៏ដោយ យើងពុំឃើញមានដីរដ្ឋ ឬដីរួមណាមួយទុកសំរាប់សកម្មភាពសហគមន៍ឡើយ លើកលែងនៅឃុំទីពោធិ៍ ខេត្តកំពង់ធំ ។ ដីព្រៃធំៗនៅតាមផ្លូវជនបទថ្មីៗ និងកន្លែងមានគំរោងធារាសាស្ត្រ ត្រូវបានកាប់ឆ្ការទុកសំរាប់គោលដៅផ្សេងៗ ។ ឧទាហរណ៍ ដីព្រៃយ៉ាងធំ នៅឃុំទីពោធិ៍ បានផ្លាស់ប្តូរទៅជាចំការ ដំណាំស្វាយចន្ទី ឬទុកទំនេរចោល ។

នៅឃុំច្រេះ ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង (តំបន់អង្កេតសំរាប់ប្រៀបធៀប) ព្រៃលិចទឹកជាច្រើនត្រូវបានប្តូរទៅជាដីធ្លីស្រូវប្រាំងនាឆ្នាំថ្មីៗកន្លងមក ។ ករណីនេះមូលហេតុមួយចំនួន គឺមានដីសំរាប់កាន់កាប់មិនគ្រប់គ្រាន់ និងផលិតភាពទាប គួបផ្សំនឹងអត្រាកំនើនប្រជាជនបច្ចុប្បន្ន ។ ដោយប្រជាជនមានជំនឿថា គំរោង LMAP តំណាងឱ្យដំណើរការចុងក្រោយនៃការទទួលស្គាល់កម្មសិទ្ធិដីកជន ពួកគេព្យាយាមទន្ទ្រានយកដីរដ្ឋ ឱ្យបានមុនការអនុវត្តគំរោង ។ ករណីនេះហាក់ដូចជាកើតឡើងនៅឃុំទីពោធិ៍ខេត្តកំពង់ធំ ។ ទោះយ៉ាងណា សកម្មភាពទាំងនេះអាចនឹងថយចុះនៅពេលដែលដីកជន និងដីរដ្ឋទាំងអស់បានចុះបញ្ជី ឬកំណត់ព្រំរួច ។

**៦.៣. និរន្តរៈ គំរោង ថ្លៃ និងការដោះដី**

តារាង ៦.៣ក បង្ហាញថា តំលៃដី (ម៉ឺនរៀល/ហិកតា)<sup>៣២</sup> បានធ្លាក់ចុះនៅពេលដែលទំហំកាន់កាប់ដីកើនឡើង ។ ករណីនេះមានទាំងស្ត្រីជាមេគ្រូ និងបុរសជាមេគ្រូ ។ បើរំលឹកឡើងវិញអំពីករណីពិភាក្សាដែលទាក់ទងនឹងការបែងចែកដីក្នុងឆ្នាំ១៩៨៩ យើងអាចពន្យល់ថា កសិដ្ឋានតូចៗតែងមានដីគុណភាពខ្ពស់ ។ ទំនាក់ទំនងរវាងដីមានគុណភាពខ្ពស់ និងដីមានតំលៃខ្ពស់ក្នុងកសិដ្ឋានតូចៗ គឺឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីកិរិយាខ្ពស់នៃផលិតកម្ម (តារាង ៦.២ឃ) ។ កសិដ្ឋានតូចៗ អាចមានការប្រជុំនូវក្បាលដី ដែលមានទីតាំងអំណោយផល ចំណែកឯកសិដ្ឋានធំៗ អាចមានដី ដែលមិនសូវមានជីជាតិ និងស្ថិតនៅក្នុងទីតាំងដែលមិនសូវអំណោយផល ។

ទោះបីជាដីមានតំលៃក្នុងមួយហិកតាខ្ពស់ក៏ដោយ តំលៃជាមធ្យមនៃក្បាលដីដីមួយៗ គឺមានកិរិយាខ្ពស់ចំណោមកសិដ្ឋានតូចៗ និងមានកិរិយាខ្ពស់ក្នុងចំណោមកសិដ្ឋានធំៗ ។ រឿងនេះ គឺជាមុខងារផ្ទាល់របស់ទំហំមធ្យម នៃក្បាលដីរបស់កសិដ្ឋានតូច និងកសិដ្ឋានធំ ។ លទ្ធផលមួយនៃលំនាំនេះ គឺជាប់ទាក់ទងនឹងការទទួលបានឥណទាន ។ ប្រសិនបើទំហំកំចី ផ្អែកមួយផ្នែកលើ

<sup>៣២</sup> ទិន្នន័យនៅក្នុងតារាងយកការណែនាំតំលៃដី គឺផ្អែកលើការវាយតំលៃផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកឆ្លើយសំភាសន៍ ។



របស់ធានាដែលមាន (បណ្តាំកម្មសិទ្ធិ ដែលបានចេញជាផ្លូវការ ដោយឡែកពីគ្នាសំរាប់ក្បាលដីនីមួយៗ) នោះកសិដ្ឋានធំៗ នឹងអាចទទួលបានប្រាក់កំចីច្រើនជាងកសិដ្ឋានតូចៗ បើសិនអ្វីៗទាំងអស់ដូចគ្នា ។ ក្រៅពីផលប៉ះពាល់នៃអត្រាការប្រាក់ រឿងនេះអាចធ្វើឱ្យកសិករតូចតាចរួចផុតពី ទិផ្សារឥណទានតូចចង្អៀតនេះ ។

**តារាង ៦.៣ក. តំលៃដីគិតតាមទំហំហិកតា និងក្បាលដី (ម៉ឺនរៀល/ហ.ត)**

ទំហំដី (ហ.ត)	ចំនួនក្បាលដី	ទំហំមធ្យម	បុរសជាមេគ្រួសារ	ស្ត្រីជាមេគ្រួសារ	សរុបមធ្យម	តំលៃ/ក្បាលដី
< 0.5	467	0.11	1,077	866	993	109.2
0.5 – 0.9	836	0.18	691	702	694	124.9
1.0 – 1.9	1,089	0.29	511	347	478	138.6
2.0 – 2.9	660	0.45	324	345	328	147.6
> 3.0	824	0.76	238	220	223	169.5
សរុប	3,876	0.37	502	536	510	188.7

**៦.៣.១ ការផ្ទេរដីធ្លី**

តារាង ៦.៣ខ បង្ហាញថា គ្រួសារចំនួន ២០១ បានលក់ដីកសិកម្មចំនួន ៣០៣ក្បាលដី ចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៨៩ គឺប្រហែលនឹង ៧,៨% នៃដីកសិកម្មទាំងអស់ក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ។ មានតួលេខការលក់ដីមិនត្រឹមត្រូវក្នុងចំណោមគ្រួសារកាន់កាប់ដីតូចជាងគេចំនួនពីរក្រុម ប្រៀបធៀបនឹងគ្រួសារកាន់កាប់ដីធំជាងគេចំនួនបីក្រុម ។ មានរបាយការណ៍ថា គ្រួសារកាន់កាប់ដីតូចជាងគេចំនួនពីរ ក្រុមមានក្បាលដីសរុបចំនួន ១.៣០៨ រឺ ៣៣,៧២% នៃក្បាលដីទាំងអស់ (៣.៨៧៩) បានជ្រើសជាគំរូសំរាប់ការសិក្សា ។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី មានរបាយការណ៍ថា ពួកគេបានលក់អស់ ១២៨ក្បាលដី រឺ ៥០,៧៩% នៃចំនួនក្បាលដីសរុបបានលក់ ។ ចំណែកគ្រួសារកាន់កាប់ដីធំជាងគេចំនួនពីរក្រុម មាន ៣៨,១៣% នៃក្បាលដីសរុប ប៉ុន្តែបានលក់ក្បាលដីអស់តែ ២៤,១% ។ ប្រហែលមួយភាគបីនៃក្បាលដីបានលក់ ក្នុងចំណោមក្រុមគ្រួសារកាន់កាប់ដីតូចជាងគេចំនួនពីរ គឺស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ។ ទោះបីជាស្ត្រីជាមេគ្រួសារដីសរុបប្រហែល ៥៤% នៃក្បាលដីទាំងអស់ក្នុងចន្លោះក្រុមមានដីតូចជាងគេទាំងពីរ ។ ការបែងចែកការលក់ដី និងកម្មសិទ្ធិក្បាលដីក្នុងចំណោមស្ត្រីជាមេគ្រួសារ មានភាពស៊ីគ្នាទៅនឹងចន្លោះក្រុមមានដីធំជាងគេទាំងពីរ ។

**តារាង ៦.៣ខ. ការលក់ដីកសិកម្មគិតតាមទំហំកាន់កាប់ដី និងយេនឌ័រ**

ទំហំដី (ហ.ត)	ចំនួនក្បាលដី	ចំនួនលក់សរុប	ចំនួនលក់		ទំហំមធ្យម		តំលៃ (ម៉ឺនរៀល/ហ.ត)		ផ្ទៃដីសរុប (ហ.ត)	
			ប	ស	ប	ស	ប	ស	តំលៃ	ផ្ទៃដី
0		50	33	17	.50	.21	698	1,618	1,011	.40
< 0.5	465	65	43	22	.17	.14	727	1,750	1,074	.16
0.5 – 0.9	843	63	42	21	.21	.32	5,605	1,276	4,162	.24
1.0 – 1.9	1,092	52	37	15	.27	.32	1,061	224	819	.28
2.0 – 2.9	653	29	25	4	.39	.25	337	6,373	1,169	.37
> 3.0	826	44	38	6	.57	.41	211	692	277	.55
សរុប	3,879	303	218	85	.34	.25	1,585	1,480	1,555	.34

របាយនៃការលក់ដីតាមឃុំ និងបង្កាញក្នុងតារាង ៦.៣៣ ខាងក្រោម គាំទ្រការព្យាករណ៍ដែលថា ការលក់ដី គឺជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងទីតាំង និងសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ ។ ឧទាហរណ៍ ប្រហែល ២៩% នៃការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិដីបានរាយការណ៍ទាំងអស់ គឺធ្វើឡើង នៅឃុំសំបូរ ជិតក្រុងភ្នំពេញ តាមបណ្តោយផ្លូវជាតិទៅកាន់ខេត្តកំពង់ចាម ។ មានគំរោងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្សេងៗកំពុងត្រូវបានលើកឡើង និងអនុវត្តន៍ ។ នៅខេត្តតាកែវ ឃុំត្រពាំងសាប និងឃុំរៀង មានក្បាលដីចំនួន ២៩% ត្រូវបានលក់ដូរបន្ថែមទៀត ។ ទីតាំងឃុំទាំងពីរនេះ ក៏នៅជិតក្រុងភ្នំពេញដែរ ហើយជាប់នឹងផ្លូវជាតិ ទៅកាន់ខេត្តតាកែវ ។ ឃុំស្រយ៉ូរ ស្ថិតនៅក្បែរ ទីរួមខេត្តកំពង់ធំ តាមបណ្តោយផ្លូវជាតិលេខ ៦ ។ ចំណែកឃុំពីរទៀត ពុំសូវមានការលក់ដី (ឃុំទឹកល្អក់ និងឃុំទិពោធី) គឺស្ថិតនៅឆ្ងាយពីផ្លូវជាតិ និងហាក់ដូចជានៅដាច់ស្រយាល បើធៀបនឹងឃុំផ្សេងៗ ។ ប៉ុន្តែ ការលក់ដីអាចកើនឡើងនៅឃុំទឹកល្អក់ ព្រោះមានផ្លូវថ្មីមួយដែលភ្ជាប់ក្រុងព្រះសីហនុ និងខេត្តកំពត ទើបតែសង្វែង និងឆ្លងកាត់ឃុំនេះ ។

**តារាង ៦.៣៣. ការលក់ដី គិតតាមឃុំ**

ឃុំ	ចំនួនលក់	ទំហំដីមធ្យម (ហ.ត)	តំលៃ (ម៉ឺនរៀល/ហ.ត)	ខេត្ត
ត្រពាំងសាប	39	.151	1,535	តាកែវ ***
រៀង	48	.120	6,088	តាកែវ
ជើងគោ	18	.461	333	ក្រុងព្រះសីហនុ
ព្រៃនប់	19	.697	728	ក្រុងព្រះសីហនុ
ទឹកល្អក់	7	.515	153	ក្រុងព្រះសីហនុ
ស្រយ៉ូរ	35	.314	910	កំពង់ធំ
ទិពោធី	14	.400	130	កំពង់ធំ
សំបូរ	90	.405	382	កំពង់ចាម
ស្រងែ	33	.162	911	កំពង់ចាម
សរុប	303	.314	1,555	

ទិន្នន័យដែលទាក់ទងនឹងតំលៃនៃការលក់ដី<sup>៣៣</sup> ក៏គាំទ្រទំនាក់ទំនងរវាងកំណើនទីផ្សារដី ទីតាំង និងការអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ។ តំបន់ចំនួនបួនដែលមានតំលៃដីខ្ពស់បំផុត គឺស្ថិតនៅ ជិតទីក្រុងភ្នំពេញ ក្នុងទីរួមខេត្ត និង/ឬ ជាតំបន់មានរីកចម្រើនអនុវត្ត គំរោងអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ។ ឃុំស្រងែមានការប្រើប្រាស់ដីបែបប្រពលវប្បកម្មដែលបច្ចុប្បន្ន ដ៏ខ្លះអាចធ្វើកសិកម្ម បានបីដងក្នុងមួយឆ្នាំ ។ តំលៃដី នឹងកើនឡើងក្នុងតំបន់ទាំងនេះ នៅពេលមានការផ្តល់បណ្តុំកម្មសិទ្ធិដីថ្មី ។ ជាងនេះទៅទៀត ឃុំពីរបានលើកឡើងខាងលើ (ឃុំទិពោធី និងឃុំទឹកល្អក់) ដែលស្ថិត នៅឆ្ងាយពីផ្លូវជាតិ ផ្សារ និងមជ្ឈមណ្ឌលរដ្ឋបាល មានថ្លៃដីថោកបំផុត ។ យើងសង្ឃឹមថាតំលៃដីយ៉ាងហោចណាស់ នឹងកើនឡើងនៅឃុំទឹកល្អក់ បន្ទាប់ពីសំណង់ផ្លូវជាតិថ្មី ត្រូវបានសង្វែង ។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី តំលៃដីលក់ជាមធ្យម នៅឃុំសំបូរ ទាបជាងតំលៃដែលយើងបានរំពឹងទុក ។ តួលេខនេះអាចខុស ឬក៏ប្រជាជនកំពុងលក់ដីមានផលិតភាពទាប (ឧ. ដីគ្មានជីជាតិ ដីលិចទឹក) ។ យើងរំពឹងថា យ៉ាងហោចណាស់ ថ្លៃដីគួរតែមានកំរិតប្រហែលនឹង ថ្លៃដីនៅឃុំស្រងែ ។

ទំនាក់ទំនងរវាងការកើនឡើងទីផ្សារដី ទីតាំង និងការអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ គឺគាំទ្រដោយទិន្នន័យនៅក្នុងតារាង ៦.៣៤ ខាងក្រោម ។ តារាងនេះបង្ហាញថា ៦២% នៃការលក់ដីបានរាយការណ៍ បានធ្វើឡើងតាំងពីឆ្នាំ១៩៩៨ ។ ចំនុចគួរឱ្យចាប់

<sup>៣៣</sup> ទិន្នន័យដែលបានរាយការណ៍ពីតំលៃដីគឺផ្អែកទៅលើការវាយតំលៃពីអ្នកឆ្លើយសំណួរស្តីពីស្ថានភាពដី ។

អារម្មណ៍គឺថា ៦៧% នៃការលក់ដីនៅឃុំសំបូរ និងជិត ៧៨% នៃការលក់ដីនៅឃុំរវៀង (ខេត្តតាកែវ) បានកើតឡើងតាំងពី ឆ្នាំ១៩៩៨ ម៉្លោះ ហើយពាក់កណ្តាលនៃចំនួននេះ ត្រូវបានលក់នៅឆ្នាំ២០០២ ។ មានការចាប់អារម្មណ៍ធ្វើការសង្កេតថា ការផ្ទេរ កម្មសិទ្ធិដីធ្លី មានការកើនឡើង រឹបនូវកើនយឺតៗ នៅតាមបណ្តោយ ផ្លូវជាតិលេខ ៤ ក្នុងសង្កាត់ជើងគោ និងសង្កាត់ព្រៃនប់ ។ ដោយដឹងទាំងនោះមានទីតាំងជាយុទ្ធសាស្ត្រ យើងធ្វើការស្រាវជ្រាវថា ការលក់ដីអាចនឹងកើនឡើងនៅប៉ុន្មានឆ្នាំខាងមុខទៀត ដោយសារមានប្រជាពលរដ្ឋច្រើនពីភ្នំពេញ ឬពីកន្លែងផ្សេងទៀត (ឧ.អ្នកទីក្រុងព្រះសីហនុ) ពិចារណាធ្វើការវិនិយោគបង្កើត ឱ្យមានទីផ្សារដី ។

**តារាង ៦.៣៧. ការលក់ដីនៅតាមឆ្នាំ**

ឃុំ	< 1989	1989-93	1994-97	1998-2001	2002-2004	សរុប
ត្រពាំងសាប	0	7	16	8	5	36
រវៀង	0	3	9	22	14	48
ជើងគោ	0	4	1	7	6	18
ព្រៃនប់	0	2	9	6	2	19
ទឹកល្អក់	1	2	1	3	0	7
ស្រែឃ្នុំ	0	5	9	18	3	35
ទីពោធិ៍	0	1	5	6	2	14
សំបូរ	0	16	13	33	28	90
ស្រែដំរី	0	4	7	18	4	33
សរុប	1	44	70	121	64	300

ជាចុងក្រោយ តារាង ៦.៣៧ ខាងក្រោមបង្ហាញថា គ្រួសារបានលក់ដីដោយសារហេតុផលផ្សេងៗ ។ វាមិនមានការ ភ្ញាក់ផ្អើលទេដែលថា ហេតុផលជាច្រើនទីមួយ គឺទាក់ទងនឹងបញ្ហាថែទាំសុខភាព (២៤,៩%) ។ ប្រសិនបើចំណាយលើការ ថែទាំសុខភាពមិនធ្លាក់មកនៅក្នុងតំបន់នៃតំបន់ LMAP នោះយើងនឹងឃើញមានអត្រាដូចគ្នានៃ ការលក់ដីដោយ សារហេតុផលនេះ ។ ហេតុផលទីពីរ គឺពាក់ព័ន្ធនឹងការវិនិយោគលើមុខរបរ (១៨,៦%) ។ នៅពេលខាងមុខ ប្រសិនបើ ប្រជាពលរដ្ឋប្រើប្រាស់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ដើម្បីទទួលបានកម្រៃវិនិយោគលើមុខរបរ ឬសកម្មភាពផ្សេងទៀត នោះយើងអាច នឹងឃើញការធ្លាក់ចុះនៃការលក់ដី ។ ចំលើយរបស់គ្រួសារចំនួន ២៤ (៩,៧%) ពីលក្ខណៈនៃក្បាលដីមានជាអាទិ៍ ក្បាលដីតូច ពេក/ដីមិនសូវផ្តល់ផលដ៏គ្មានគុណភាព ឬដីមានទីតាំងនៅឆ្ងាយពេក ។ ចំនួន ៨,៩%ផ្សេងទៀត ពាក់ព័ន្ធនឹងការលក់ដី គឺដោយ សារកង្វះខាតមូលហេតុ ។ យើងរំពឹងថា ការលក់ដីដោយសារហេតុផលទាំងនេះ នឹងនៅតែបន្តក្នុងអត្រាដូចគ្នា រឺខ្ពស់ជាងនេះ នៅតំបន់ដែលការផ្តល់សេវាកម្មបច្ចេកទេស និងសេវាឥណទាននៅមានការខ្វះខាត ។ កត្តារួមផ្សំផ្សេងទៀត គឺការសងបំណុល ការធ្វើបុណ្យសព ការធ្វើអន្តោប្រវេសន៍ និងវិបត្តិក្នុងគ្រួសារ ។

**តារាង ៦.៣៥. ការលក់ដី និងហេតុផលនៃការលក់ដី**

ឃុំ	ជំនួញ	ថែទាំសុខភាព	ទិញស្បៀង	លក្ខណៈទ្វេភាព	ផ្សេងទៀត	សរុប
ត្រពាំងសាប	4	7	1	8	13	33
រវៀង	5	6	8	7	12	38
ជើងគោ	2	5	2	1	7	17
ព្រៃនប់	3	4	0	0	11	18
ទឹកល្អក់	1	0	1	0	4	6
ស្រែយូរ	5	10	4	1	7	27
ទិពោធី	5	5	1	1	1	13
សំបួរ	13	19	4	6	30	72
ស្រែដំ	8	5	0	0	10	23
សរុប	46	61	21	24	95	247

ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីតែឯង ទោះបីជាយ៉ាងណាក្តី មិនអាចធ្វើអោយអត្រានៃការលក់ដីយឺត រឺលឿននៅក្នុងចំណោមអ្នកកាន់កាប់ដីនោះទេ ។ ដូចបានកត់សំគាល់ យើងរំពឹងថា ការលក់ដីដោយសារហេតុផលខាងលើនឹងបន្តក្នុងអត្រាដូចគ្នា ឬអាចឡើងខ្ពស់ជាងនេះនៅក្នុងតំបន់ ប្រសិនបើការផ្តល់សេវាកម្មសុខាភិបាល សេវាកម្មបច្ចេកទេស និងសេវាកម្មឥណទានមានការខ្វះខាត ។ ក្រៅពីនេះ ប្រសិនបើប្រជាពលរដ្ឋប្រើប្រាស់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីក្នុងបំណងយកប្រាក់កម្ចី ដើម្បីវិនិយោគលើមុខរបរ និងសកម្មភាពផ្សេងទៀត យើងអាចនឹងឃើញ ការថយចុះនៃការលក់ដីដោយសារហេតុផលនេះ លើកលែងតែជំនួញត្រូវបង់ខាតហើយប្រជាជនត្រូវលក់ដីសងបំណុល ។ នៅក្នុងករណីបែបនេះ ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីអាចឱ្យប្រជាពលរដ្ឋទទួលបានតំលៃដ៏ល្អប្រសើរជាងមុន ។ ដូច្នេះប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីនេះ អាចជារង្វាន់ល្អចិត្តតិចតួចសំរាប់អ្នកទាំងឡាយណាដែលគ្មានជំរើសផ្សេងក្រៅពីការដាំដុះ ។

នៅពេលក្រោយ ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី អាចបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃទីផ្សារដី ដោយកាត់បន្ថយតំលៃនៃការផ្ទេរពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចសន្យានៃការផ្ទេរសិទ្ធិ (ឧ. ព័ត៌មាន តំលៃលើការពង្រឹងការអនុវត្ត) ។ នៅពេលតំលៃជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹង អសុវត្ថិភាពនៃការផ្ទេរសិទ្ធិត្រូវបានកាត់បន្ថយ ចំនួន និងភាពញឹកញាប់នៃការផ្ទេរដីនឹងបានកើនឡើង ជាពិសេសនៅក្នុងតំបន់ដែលដីមានផលិតភាពខ្ពស់ និង/ឬ តំលៃប៉ាន់ស្មាននៃដីកើនឡើង ។ ដូចបានកត់សំគាល់ខាងលើកំរិតដែលទីផ្សារដី ធ្វើឱ្យការប្រើប្រាស់ដី តំរង់ទៅរកទិសដៅឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព គឺវាផ្អែកទៅលើកត្តាជាច្រើន ។ វាមិនអាស្រ័យតែទៅលើ កំរិតដែលប្រជាពលរដ្ឋមានការជឿទុកចិត្តទៅលើសុវត្ថិភាពនៃការកាន់កាប់ដីធ្លី ដែលបានផ្តល់ជូន និងពង្រឹងការអនុវត្ត ដោយរដ្ឋាភិបាលនោះទេ ។

**៦.៤ រដ្ឋធាន និងការគ្រប់គ្រងដីធ្លី**

នៅក្នុងចំណោម ១.០១៨ក្បាលដីលំនៅដ្ឋាន នៅក្នុងតំបន់អង្កេតមាន ៦៦៧ក្បាលដី (៦៥.៦%) មិនធ្លាប់មានប្លង់ ឬលិខិតស្នាមអ្វីទេ ។ ភាគរយនៃបុរសជាមេគ្រូ (៦៧%) ច្រើនជាងភាគរយនៃស្ត្រីជាមេគ្រូ (៦១.៣%) មិនធ្លាប់មានឯកសារលិខិត

ស្នាមអ្វីទេ ។ មានប្រហែលជា ៣% នៃក្បាលដី ធ្លាប់មានឯកសារ ប៉ុន្តែឯកសារទាំងនោះ បានបាត់បង់ទៅហើយ ។ និយាយពី ឯកសារក្បាលដីលំនៅដ្ឋាន ចំនួន ២២,២% មានវិក័យប័ត្រដាក់ពាក្យសុំកាន់កាប់ដី រីឯ ៤,៩% ផ្សេងទៀត មានឯកសារវាស់វែង ក្បាលដី ។ មានតែ ៤,២% ប៉ុណ្ណោះ ដែលមានវិញ្ញាបនប័ត្រកម្មសិទ្ធិដីធ្លីពិតប្រាកដ ។ អវត្តមាននូវឯកសារ និងការប្រើប្រាស់ វិក័យប័ត្រដាក់ពាក្យសុំកាន់កាប់ដីជំនួស តែងឃើញកើតមានតិច ឬច្រើននៅគ្រប់ចន្លោះក្រុមកាន់កាប់ដី ។

**ដីកសិកម្ម:** នៅក្នុងចំណោម ៣.៨៧៩ ក្បាលដីកសិកម្ម នៅក្នុងតំបន់អង្កេត មាន ២.៤២៦ក្បាលដី (៦២,៥%) មិន ធ្លាប់មានប្លង់ ឬលិខិតស្នាមអ្វីទេ ។ ក្បាលដីដែលបានចុះបញ្ជីតាមមធ្យោបាយផ្សេងៗ មានចំនួន ១.២៧៤ក្បាលដី (៣២,៨%) ដែលនាពេលថ្មីៗនេះមានឯកសារខ្លះៗ ។ រីឯ ១៧៨ក្បាលដី ផ្សេងទៀត (៤,៧%) បានបាត់បង់ ឯកសារក្បាលដី (ទាំងផ្លូវការ និងក្រៅផ្លូវការ) ។ រឿងនេះ មានន័យថា ក្នុងពេលតែមួយ ៣៧,៥% នៃក្បាលដីផ្សេងទៀត មានឯកសារបញ្ជាក់ខ្លះៗ ឬក៏មាន ការស្នើថាជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ។

នៅក្នុងចំណោម ១.២៨៦ ក្បាលដីមានឯកសារ ៦៧,៣% មានវិក័យប័ត្រដាក់ពាក់សុំកាន់កាប់ដី រីឯ ១៦,៧% មាន ឯកសារវាស់វែងដី ។ ៩% តែប៉ុណ្ណោះ មានវិញ្ញាបនប័ត្រ ឬប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីពិតប្រាកដ រីឯ ៦,៩% ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់ ប្រភេទឯកសារផ្សេងទៀត ។ តារាង ៦.៤ក ខាងក្រោមបង្ហាញថា ចំនួនស្នើគ្នាគួរអោយភ្ញាក់ផ្អើល រវាងស្ត្រី និងបុរសជាមេគ្រូ បានទុកចិត្តទៅលើវិញ្ញាបនប័ត្រកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ប៉ុន្តែ ភាគរយខ្ពស់ចំពោះបុរសជាមេគ្រូ បានទុកចិត្តលើវិក័យប័ត្រដាក់ពាក្យសុំ កាន់កាប់ដី ។ មានការភ្ញាក់ផ្អើលផងដែរថា ទំហំកាន់កាប់ដី ហាក់មិនមានឥទ្ធិពលខ្លាំងគ្នាទៅលើប្រភេទនៃឯកសារដីធ្លីនោះទេ ។ ក្នុងន័យនេះ ការយកវិក័យប័ត្រដាក់ពាក់សុំកាន់កាប់ដី មកប្រើប្រាស់ជាឯកសារសំអាង ត្រូវបានអនុវត្តដោយគ្រួសារនៅគ្រប់ ចន្លោះក្រុមកាន់កាប់ដី ។

**តារាង ៦.៤ក. ឯកសារដីកសិកម្ម**

ទំហំដី (ហិ.ត)	វិក័យប័ត្រសុំកាន់កាប់ដី		ឯកសារអង្កេត		ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ		ផ្សេងទៀត		សរុប	
	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស
< 0.5	74	39	18	15	5	1	5	9	102	64
0.5 – 0.9	177	54	43	19	3	20	7	1	230	94
1.0 – 1.9	210	50	46	7	28	28	12	8	296	93
2.0 – 2.9	112	33	23	11	6	8	22	1	163	53
> 3.0	101	17	29	4	16	1	23	1	169	23
សរុប	673	193	159	56	58	58	69	20	959	327
សរុប *	866		215		116		89		1,286	

\* Missing n = 126 (response = 'no')

ពាក់ព័ន្ធនឹងរដ្ឋបាលដីធ្លី ទិន្នន័យនេះផ្តោតលើហេតុផល ដែលអ្នកឆ្លើយតបបានផ្តល់សំរាប់ការមិនបានចុះបញ្ជីក្បាលដី កសិកម្មរបស់ពួកគេ ។ តារាង ៦.៤ខ ខាងក្រោមបង្ហាញថា ២២,១% នៃក្បាលដីមិនបានទាន់ចុះបញ្ជី ពួកគេនិយាយថា ដោយសារពួកគេមិនបានដឹងពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជី ១៩,៨% ថា ដោយសារគេពួកគិតថា វាមិនចាំបាច់ ៧,២% ថាដោយសារតែ ប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីវាមានភាពស្មុគស្មាញពេក ហើយនិង ៤,៩% ថា ពីព្រោះតែដីមានវិវាទ ។ ទាំងអស់នេះគឺ បង្ហាញនូវហេតុផល

ពាក់ព័ន្ធនឹងដំណើរការដែលជាការស្នើថា មានការភាន់ច្រឡំកិរិយាខ្ពស់ក្នុងចំណោមប្រជាពលរដ្ឋពាក់ព័ន្ធនឹងទិដ្ឋភាពផ្សេងទៀតនៃប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីដីធ្លី ។ បញ្ហាទាំងនេះស្នើត្រូវលប់មកវិញថា ការកើនឡើងនូវក្នុងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីដី គឺវាផ្អែកមួយភាគធំទៅលើបរិមាណ និងគុណភាពនៃព័ត៌មានដែលផ្សព្វផ្សាយ ជូនប្រជាពលរដ្ឋ និងកិរិយាដែលគេយល់ដឹងពីនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីដីធ្លី ។ រឿងនេះ គឺវាអាស្រ័យផងដែរទៅលើភាពអាចទទួលបាន និងប្រសិទ្ធភាពនៃប្រព័ន្ធ ។

មានតួលេខគួរឱ្យក្លាក់ផ្អើលមួយថា មានតែ ២,៦% ប៉ុណ្ណោះនៃក្បាលដីមិនបានចុះបញ្ជី ពីព្រោះតែមកពីតំលៃសេវាក្រៅផ្លូវការ រីឯ ៣,២% ពីព្រោះតែគេគិតថា ដំណើរការវាមិនយុត្តិធម៌ ។ មានប្រជាពលរដ្ឋតិចតួចប៉ុណ្ណោះ ដែលបាននិយាយយោងទៅលើកត្តាពន្ធដារ ឬសោហ៊ុយសេវា ថាជាហេតុផល ដែលគេមិនបានចុះបញ្ជីដីរបស់ខ្លួន ។ ដោយផ្អែកទៅលើការសិក្សាផ្សេងទៀត (So et al. 2001) គេរំពឹងថានឹងមានអ្នកឆ្លើយតបច្រើនជាងនេះ សំដៅទៅលើចំណាយពាក់ព័ន្ធនឹងថ្លៃសេវាក្រៅផ្លូវការ និងការយកពន្ធ ដែលបណ្តាលអោយមិនបានចុះបញ្ជីដីធ្លី ។ យើងអាចបន្ថែមតួលេខបែបនេះក្នុងប្រភេទ “Other” ដែលគ្រប់ដណ្តប់ស្មើតែ ៤៦% នៃក្បាលដីអង្កេតគំរូ ។

**តារាង ៦.៤ខ. ហេតុផលបណ្តាលអោយមិនបានចុះបញ្ជីដីកសិកម្ម**

ទំហំដី (ហ.ត)	មិនត្រូវការ		មិនដឹងពីនីតិវិធី		ទំនាស់		ប្រព័ន្ធសុគមភាព		ផ្សេងទៀត		សរុប	
	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស
< 0.5	38	28	49	23	6	10	10	3	71	38	174	102
0.5 – 0.9	86	29	66	28	17	9	35	5	162	45	366	116
1.0 – 1.9	99	25	112	38	17	2	56	8	259	39	543	112
2.0 – 2.9	42	15	91	18	35	1	24	2	181	24	373	60
> 3.0	98	30	107	14	23	0	18	18	290	28	536	90
សរុប	363	127	425	121	98	22	143	36	963	174	1192	480
សរុប	490		546		120		179		1,137		2,472	

**៦.៤.១ ការផ្ទេរដី**

តារាង ៦.៤គ ខាងក្រោមបង្ហាញថា មានភាគរយតិចបំផុតនៃការលក់ដីកសិកម្ម បានចុះបញ្ជីដោយមានការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះនៅលើវិក័យប័ត្រដាក់ពាក្យសុំកាន់កាប់ដី ។ ចំនួនការលក់បានរាយការណ៍ ដែលបានធ្វើឡើងដោយមិនចុះបញ្ជីផ្លូវការ វាមិនបាច់សង្ស័យអ្វីទេ គឺមានកិរិយាខ្ពស់ ដូចជាប្រភេទ “Other” មានចំនួនសរុបដល់ ១០១ករណី ដែលប្រហែលជារួមបញ្ចូលជាមួយនូវលិខិតព្រមព្រៀង និងវិធីសាស្ត្រក្រៅផ្លូវការផ្សេងទៀត ។ មានការកត់សំគាល់គួរអោយចាប់អារម្មណ៍ថា ចំនួនការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះនៅលើវិក័យប័ត្របានរាយការណ៍ មានការថយចុះ ធ្មេវបន្តិចមួយ ។ ឧទាហរណ៍ ច្រើនជាពាក់កណ្តាល (៥១,៧៦%) នៃការលក់ដី បានចុះបញ្ជីដោយមានការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះ នៅថ្នាក់ភូមិ រីឯ ១១,៧៦% បានចុះបញ្ជីនៅថ្នាក់ឃុំ ។ មានតែការលក់ដី ៣ករណី ប៉ុណ្ណោះបានចុះបញ្ជីនៅថ្នាក់ស្រុក និង ១ករណី បានធ្វើឡើងដល់ថ្នាក់ខេត្ត ។ រឿងនេះស្នើថា តំលៃលើការផ្ទេរដី រួមផ្សំនឹងការធ្វើដំណើរ និងពេលវេលា គឺជាឧបសគ្គដ៏ធំ ដល់ការទទួលបានប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីដីផ្លូវការ ។

ទ្រឹស្តីនៃការស្រាវជ្រាវ បានព្យាករណ៍ថាមានកំនើនភាគរយនៃការផ្ទេរដី (ឧ. ការលក់ ការផ្ទេរមរតក) ដែលត្រូវបានធ្វើការកែសំរួល និងកត់ត្រាទុក ដោយប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីផ្លូវការ ជាពិសេសនៅក្នុងតំបន់ទីផ្សារដីមានសកម្មភាពខ្លាំង ដែលតំលៃដី

កំពុងកើនឡើង ។ ការព្យាករណ៍ទាំងនេះគឺថា (១) តំលៃលើការផ្ទេរដី ពាក់ព័ន្ធនឹងការចុះបញ្ជីផ្លូវការ និងទាបជាងតំលៃនា ពេលបច្ចុប្បន្ន (២) ប្រជាពលរដ្ឋមានការជឿជាក់កាន់តែច្រើនឡើង ទៅលើសុវត្ថិភាពនៃការកាន់កាប់ដីធ្លីជាងពេលបច្ចុប្បន្ន និង (៣) ប្រជាពលរដ្ឋមានចំណេះដឹងគ្រប់គ្រាន់លើនីតិវិធី និងសមត្ថភាព សមស្របក្នុងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធ ។

**តារាង ៦.៤៣. ការលក់ដី និងការរៀបចំឯកសារ**

ឃុំ	ប្តូរឈ្មោះកិច្ចកម្ម	ប្តូរឈ្មោះកិច្ចឃុំ	ប្តូរឈ្មោះកិច្ចស្រុក	ប្តូរឈ្មោះកិច្ចខេត្ត	ផ្សេងទៀត	សរុប
ត្រពាំងសាប	25	5	0	0	10	33
រវៀង	30	4	3	0	11	40
ជើងគោក	7	9	0	0	2	17
ព្រៃនប់	14	2	0	0	3	17
ទឹកល្អក់	1	0	0	0	6	18
ស្រែយ៉ូរ	19	0	0	1	14	27
ទីពោធិ៍	8	0	0	0	5	14
សំបូរ	44	5	0	0	40	73
ស្រែងែ	13	8	0	0	11	25
សរុប	161	33	3	1	101	300

ទោះបីយ៉ាងណា កិច្ចដែលប្រជាពលរដ្ឋប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្លូវការ អាចមានការខុសគ្នាដោយផ្អែកទៅលើសមត្ថភាព និងសុច្ឆន្ទៈនៃគ្រួសារក្នុងការចំណាយលើសោហ៊ុយសេវា និងពន្ធប្រចាំប្រតិបត្តិ ។ និយាយជាទូទៅ គ្រួសារដែលមានចំណូល និង ទ្រព្យច្រើនអាចមាននិន្នាការទៅរកការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្លូវការច្រើនជាងគ្រួសារដែលមានចំណូល និងទ្រព្យតិចតួចនៅក្នុងផ្នែក នេះ ពីព្រោះតែគ្មានដីច្រើនដើម្បីធ្វើឱ្យមានសុវត្ថិភាពតាមរយៈការចុះបញ្ជីផ្លូវការ ។ នៅពេលជាមួយគ្នានេះ គ្រួសារតូចៗអាច មាននិន្នាការទៅរកការគេចវេសក្នុងការបង់ពន្ធដារផងដែរ ប្រសិនបើគ្មានអារម្មណ៍ថា អត្រាតំលៃនោះខ្ពស់ខ្លាំង ហើយវិធាន ការយកពន្ធមិនមានភាពសមស្រប ឬអនុវត្តមិនមានភាពយុត្តិធម៌ ។

**ការកត់សំគាល់ទៅលើផ្នែកអភិបាលកិច្ច ការយល់ឃើញរបស់ប្រជាពលរដ្ឋលើផលចំណេញពីការចុះបញ្ជីដីធ្លី**

ជាទូទៅ ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងតំបន់អង្កេត មានការយល់ឃើញជាវិជ្ជមានច្រើន ចំពោះដំណើរការនៃគំរោង LMAP ។ ហេតុផល មួយគឺថា មន្ត្រីជំនាញនៃគំរោង LMAP នៅក្នុងតំបន់របស់ពួកគេ ហាក់ធ្វើការដោយចិត្តលក្ខណៈមានតំណភាព និងមាន គោលដៅច្បាស់លាស់ ។ ប្រជាពលរដ្ឋមានអារម្មណ៍ផងដែរថា ដំណើរការក្នុងការដោះស្រាយវិវាទដែលបានកើតឡើង គឺមាន ភាពយុត្តិធម៌ ។ ជាលទ្ធផល ប្រជាពលរដ្ឋ ហាក់ដូចជាមានសេចក្តីទុកចិត្តយ៉ាងខ្លាំង លើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីដែលគេសង្ឃឹមថានឹងបាន ទទួល ។

គ្រួសារចំនួន ៧៩,៦% ដែលជាភាគរយច្រើនគួរឱ្យកត់សំគាល់ មានអារម្មណ៍ថា សុវត្ថិភាពនៃការកាន់កាប់ដីធ្លី គឺមាន សារៈសំខាន់បំផុត លើផលចំណេញបានពីប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដី ។ ឆ្លើយតបទៅនឹងអ្វីដែលជាការយល់ឃើញថាមានសារៈសំខាន់

ទីពឹងលើផលចំណេញនោះ គ្រួសារចំនួន ៥៣,៧% បានគូសបញ្ជាក់ពីការកាត់បន្ថយវិវាទដីធ្លី ។ ទាក់ទិននឹងផលចំណេញមានសារៈសំខាន់ទីបី គ្រួសារចំនួន ៤០,៣% បានគូសបញ្ជាក់ថា ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដី អាចធ្វើឱ្យពួកគេមានភាពងាយស្រួលក្នុងការខ្ចីប្រាក់នៅខណៈដែល ៤០,៣% ផ្សេងទៀតបាននិយាយថា ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីក៏អាចធ្វើឱ្យមានភាពងាយស្រួលផងដែរទៅលើការផ្តេរដី ។

**៦.៥. វិវាទដីធ្លី និងការដោះស្រាយ**

មានវិវាទដីធ្លីសរុបចំនួន ៦១ករណី ត្រូវបានរាយការណ៍ថា បានកើតឡើងនៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំបន់ LMAP តាំងពីការបោះឆ្នោតក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់ ។ នៅក្នុងចំណោម ៦០ ករណីវិវាទពាក់ព័ន្ធនឹងការកាន់កាប់ដីកសិកម្ម ៤៨ករណី (៨០%) គឺពាក់ព័ន្ធនឹងបុរសជាមេគ្រួសារ រីឯ ១២ ករណី (២០%) ពាក់ព័ន្ធនឹងស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ។ ប្រហែលជា ៤៨% នៃវិវាទ (២៩ករណី) ត្រូវបានរាយការណ៍ថា គឺពាក់ព័ន្ធជាមួយគ្រួសារដែលមានដីកសិកម្មមួយហិកតា ឬតិចជាងនេះ រីឯ ២៨% (១៧ករណី) គឺពាក់ព័ន្ធនឹងគ្រួសារដែលមានដី ២ហិកតា ឬច្រើនជាងនេះ (សូមមើលនៅក្នុងតារាង ៦.៥ក) ។ ប្រភេទដីពាក់ព័ន្ធនឹងវិវាទ ជាញឹកញយ គឺបានបែងចែកជា ដីកសិកម្ម (៣១ ករណី) និងដីលំនៅដ្ឋាន (២៩ករណី) ។

**តារាង ៦.៥ក. របាយការណ៍នៃវិវាទដីធ្លី**

យើងខ្ញុំ	< 0.5	0.5- .99	1.0 – 1.99	2.0 – 2.99	≥ 3	សរុប
បុរស	8	14	11	9	6	48
ស្ត្រី	6	1	3	1	1	12
សរុប	14	15	14	10	7	60

វិវាទព្រំប្រទល់ដីជាមួយអ្នកជិតខាងមានចំនួន ២៣ករណី (៣៨,៣%) បន្ទាប់មកគឺ ១៣ករណី ជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងភូមិផ្សេងទៀត (២១,៦%) និង ១២ករណី ជាវិវាទជាមួយសាច់ញាតិ (២០%) ។ ៦ករណី (១០%) ត្រូវបានរាយការណ៍ថា មានការទន្ទ្រានកាន់កាប់ដី ដែលមួយផ្នែកជាអាជ្ញាធរ ឬអ្នកមានអំណាច និងមាន ៦ករណី ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាផ្សេងទៀត ។ ការបែងចែកប្រភេទវិវាទដីធ្លី គឺសំខាន់លើការកត់សំគាល់ដោយការសិក្សាពីមុន (So et al. ២០០១) ដែលបានស្នើថា ស្ទើរតែគ្រប់ករណីវិវាទ គឺមាននៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ដែលក្នុងនោះពាក់ព័ន្ធនឹងជំនោះព្រំប្រទល់ជាមួយអ្នកជិតខាង ឬអ្នកផ្សេងទៀតនៅក្នុងភូមិ ឬជំនោះកម្មសិទ្ធិនៅក្នុងចំណោមសាច់ញាតិ ។ មានការសិក្សាផ្សេងទៀត បានរាយការណ៍ថា កំរិតខ្ពស់នៃការដណ្តើមយកដី និងការទន្ទ្រានកាន់កាប់ដី មានស្ទើរតែគ្រប់ទីកន្លែងនៃប្រទេសកម្ពុជា ហើយក៏បានស្នើផងដែរថា វិសាលភាព និងកំរិតនៃវិវាទដីធ្លីជាញឹកញយ គឺផ្អែកទៅតាមសភាពការណ៍ជាក់ស្តែង ។ ក្នុងន័យនេះ វាអាចធ្វើឱ្យយើងពិចារណាថា ការជ្រើសរើសតំបន់នៃតំបន់ LMAP សំរាប់អនុវត្តដំណើរការចុះបញ្ជីដីធ្លី គឺសំដៅទៅរកតំបន់ណាដែលមានស្ថិរភាព ។ ពោលគឺជាតំបន់បង្កបង្កើនផលស្រូវតាមលក្ខណៈយថាផល ដែលជារបៀបធ្វើកសិកម្មបែបសាមញ្ញបំផុត ។ ជាលទ្ធផល ចំនួន វិវាទដីធ្លីនៅតំបន់អង្កេតនៃតំបន់ LMAP បានរាយការណ៍មក គឺមិនគួរឱ្យមានការភ្ញាក់ផ្អើលនោះទេ ។



**៦.៥.១ ការដោះស្រាយវិវាទដីធ្លី**

តាមរបាយការណ៍ ៦១គ្រួសារ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិវាទដីធ្លី បានប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រផ្សេងៗគ្នាក្នុងការដោះស្រាយ ហើយមានករណី វិវាទជាច្រើន បានដំណើរការដោះស្រាយដោយច្រើនជំហាន ។ នៅក្នុងជំហានទី១ មាន ២១គ្រួសារ ព្យាយាមចរចាដើម្បីរក ដំណោះស្រាយដោយផ្ទាល់ ជាមួយភាគីជំនាញ រីឯ ២៣គ្រួសារ បានឡើងទៅដល់ប្រធានភូមិ ។ មាន ៨គ្រួសារ បានឡើងទៅ ដល់មេឃុំ និង ៣គ្រួសារ ឡើងទៅដល់គណៈកម្មការដោះស្រាយវិវាទថ្នាក់ស្រុក ។ ២គ្រួសារ បានទៅរកអ្នកណាម្នាក់នៅក្នុង ភូមិដើម្បីឱ្យជួយដោះស្រាយ (ឧ.អ្នកជិតខាង ព្រះសង្ឃ) ហើយនឹង ៤គ្រួសារទៀត បានប្រើប្រាស់មធ្យោបាយផ្សេងទៀត ដើម្បី ដោះស្រាយ ។ ដោយសារស្ទើរតែគ្រប់វិវាទពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងប្រជាពលរដ្ឋ នៅក្នុងភូមិតែមួយ ការពេញនិយមដោះស្រាយវិវាទ នៅថ្នាក់ភូមិ គឺមិនគួរអោយភ្ញាក់ផ្អើលទេ ។ កត្តាផ្សេងទៀតពាក់ព័ន្ធ នឹងការដោះស្រាយវិវាទ គឺមានទំនាក់ទំនងជាមួយ ពេលវេលា ការធ្វើដំណើរ និងថ្លៃសេវាផ្សេងៗ ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់អាជ្ញាធរប្រយោល (សូមមើលផ្នែក ៧.៤) ។ ទោះយ៉ាងណា ករណីវិវាទតិចជាងពាក់កណ្តាល (២៨ករណី) ត្រូវបានដោះស្រាយនៅក្នុងពេលធ្វើការចរចាលើកទី១ រីឯ ៣១ករណី មិនអាចដោះស្រាយបាន ។

នៅក្នុងចំណោម ៣១ករណី មាន២១ករណី បានរាយការណ៍ថា ស្ថិតនៅក្នុងជំហានទី២ នៃការចរចា និង ១០ករណី មិនអាចដោះស្រាយបាន ។ ភ័ក្តិអោយទៅរួចដែរថា គ្រួសារមួយចំនួនក្នុងចំណោម ១០គ្រួសារទាំងនេះ អាចចាក់ចេញពីវិវាទ ដោយហេតុផលផ្សេងៗគ្នា ប្តីក៏មិនបានរាយការណ៍ពីជំហានបន្តបន្ទាប់ទៅអ្នកធ្វើសំភាសន៍ ។ ក្នុងចំណោម ២១ករណី នៅក្នុង ជំហានទី២ មាន ៧ករណី ត្រូវបានរាយការណ៍ថាឡើងដល់មេភូមិ នៅខណៈដែលមានមួយករណីពាក់ព័ន្ធជាមួយអ្នកជិតខាង ។ នៅសល់ ១១ករណី ពាក់ព័ន្ធជាមួយអាជ្ញាធរខាងក្រៅ ក្នុងនោះ រួមមាន មេឃុំ (៨ករណី) គណៈកម្មការដោះស្រាយវិវាទដី ថ្នាក់ខេត្ត (២ករណី) និងមួយករណីនៅគណៈកម្មការដោះស្រាយវិវាទដីធ្លីថ្នាក់ជាតិ ។ ថ្វីបើចំនួននៃករណីវិវាទ គឺជាជំនោះ បន្តិចបន្តួច ប៉ុន្តែមានការស្នើថា ប្រជាពលរដ្ឋមានបំណងប្តឹងខ្លួនទៅអាជ្ញាធរថ្នាក់ខ្ពស់ជាងនេះ នៅពេលដែលគេមិនអាច ដោះស្រាយបាននៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក្តី ក្នុងចំណោម ២១ករណី មានតែ ៥គ្រួសារប៉ុណ្ណោះ បានរាយការណ៍ថា ករណីរបស់ពួកគេ ត្រូវបានដោះស្រាយហើយ រីឯ ១៦ករណី មិនអាចដោះស្រាយបាននៅក្នុងជំហានទី ២នៃការចរចានោះទេ ។

នៅក្នុងចំណោម ១៦ករណី មាន ១០គ្រួសារ បានរាយការណ៍ថា បានធ្វើការចរចានៅជំហានទី ៣ ។ មានមួយករណី ពាក់ព័ន្ធនឹងការចរចាគ្នាដោយផ្ទាល់ រីឯ ៨ករណី ពាក់ព័ន្ធជាមួយអាជ្ញាធរខាងក្រៅ ក្នុងនោះមាន មេឃុំ (២ករណី) គណៈកម្មការ ដោះស្រាយវិវាទថ្នាក់ស្រុក (៣ករណី) និងគណៈកម្មការដោះស្រាយវិវាទថ្នាក់ជាតិ (២ករណី) ។ នៅសល់ ២ករណីទៀត ពាក់ព័ន្ធនឹងការដោះស្រាយតាមមធ្យោបាយផ្សេងទៀត ។ មានករណីវិវាទចំនួន ៦ ត្រូវបានដោះស្រាយ នៅជំហានទី៣ រីឯ ៤ ករណីមិនអាចដោះស្រាយបាន ។

ទាក់ទិននឹងចំណាយលើការចរចាដើម្បីដោះស្រាយវិវាទបានរាយការណ៍ មាន ៥៨គ្រួសារពាក់ព័ន្ធនឹងការចរចា ដោះស្រាយវិវាទនៅជំហានទី១ ត្រូវចំណាយជាមធ្យមចំនួន ០,៧៩៧ ម៉ឺនរៀល នៅខណៈដែល ២១គ្រួសារ បានចំណាយជា មធ្យមចំនួន ២,២១៤ម៉ឺនរៀល នៅក្នុងការចរចាជំហានទី២ និងមាន ១០គ្រួសារ បានចំណាយជាមធ្យមចំនួន ៣,៥ម៉ឺនរៀល នៅក្នុងការចរចាជំហានទី ៣ ។ ជាថ្មីម្តងទៀត ទោះបីជាចំនួនករណីវិវាទនេះមានតិចតួច ទិន្នន័យនេះបានស្នើថា គ្រប់លំដាប់

ជំហាននីមួយៗក្នុងការចរចា មានការចំណាយកើនឡើងជាលំដាប់ ។ នេះវាប្រហែលមកពីជំហានបន្តបន្ទាប់ គឺមានការពាក់ព័ន្ធ ច្រើន ជាមួយអាជ្ញាធរខាងក្រៅ (ឧ. ការធ្វើដំណើរ និងចំណាយផ្សេងៗទៀត) ។ ជាលទ្ធផល ១០គ្រួសារ ដែលឡើងទៅដល់ការ ចរចាដោះស្រាយវិវាទគ្រប់ជំហានទាំង៣បានរាយការណ៍ បានចំណាយជាមធ្យម ៦,៥ម៉ឺនរៀល ។ មានគ្រួសារខ្លះយើងគិតថា អាចចំណាយច្រើនជាងនេះ ។

គ្រួសារមួយចំនួនត្រូវបានសួរពីការបាត់បង់ដីរបស់ពួកគេ បន្ទាប់ពីលទ្ធផលនៃការដោះស្រាយវិវាទ ។ នៅក្នុងចំណោម ៥៥គ្រួសារ ដែលដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងកំរងទិន្នន័យ មាន ១៤ គ្រួសារ បានបញ្ជាក់ដោយគ្មានយោបល់/មិនឆ្លើយ ។ ជិត ៣៩ករណី វិវាទ ដែលលើកឡើងខាងលើ មានការដោះស្រាយខ្លះៗ ។ នៅក្នុងចំណោម ៤១គ្រួសារ មាន ១៨គ្រួសារ ត្រូវបានរាយការណ៍ ថាមិនមានការបាត់បង់ដីទេ រីឯ ១៤ គ្រួសារ មានការបាត់បង់ដីខ្លះ និង ៩គ្រួសារ បានបាត់បង់ដីទាំងស្រុង ។

គ្រួសារទាំងនោះក្រោយមក ត្រូវបានសួរពីការពេញចិត្តនឹងការដោះស្រាយវិវាទ និងអង្គការជួយដោះស្រាយករណីវិវាទ ដែលត្រូវបានដោះស្រាយ ។ ២៧គ្រួសារ នៅក្នុងចំណោម ៤៣គ្រួសារ (៦២,៨%) បានបញ្ជាក់ថា គេមានការពេញចិត្ត នៅខណៈដែលនៅសល់ ១៦ គ្រួសារ (៣៧,២%) ឆ្លើយថាមិនពេញចិត្ត ។ វាមិនមែនជាការភ្ញាក់ផ្អើលអ្វីទេដែល ២៦គ្រួសារ និយាយថាការដោះស្រាយនេះគឺមានយុត្តិធម៌ នៅខណៈដែល ១៣គ្រួសារ គិតថាអយុត្តិធម៌ និង ៤គ្រួសារឆ្លើយថា មិនដឹង ។ ជាក់ស្តែង គឺមានភាពច្បាស់លាស់នៃទំនាក់ទំនងរវាងការពេញចិត្តរបស់នរណាម្នាក់ពីលទ្ធផលដៃព្រួចព្រួមក និងអារម្មណ៍របស់ នរណាម្នាក់ទៀតពីភាពយុត្តិធម៌ នៃដំណោះស្រាយ ឬដំណើរការដោះស្រាយ ។

**សេចក្តីសង្ខេប**

និយាយជាទូទៅ យើងរំពឹងថា ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដី និងនាំទៅរកភាពយូរអង្វែង ក្នុងការកាត់បន្ថយចំនួនជំលោះដីយ៉ាងច្រើននៅ ក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំរោង LMAP ។ មានហេតុផលមួយ គឺថាដំណើរការចុះបញ្ជីដីខ្លួនឯង ត្រូវឱ្យមានការដោះស្រាយវិវាទដី ចប់សព្វគ្រប់ជាមុនសិន ។ ទោះបីយ៉ាងណាក្តី ដោយសារប្រជាពលរដ្ឋជាច្រើន យល់ឃើញថាដំណើរការចុះបញ្ជីដីរបស់តំរោង LMAP ជាដំណើរការចុងក្រោយ បញ្ហាអសកម្មភាពរយៈយូរ ឬវិវាទមិនអាចដោះស្រាយបាន អាចនឹងកើតឡើង នៅពេល កម្មវិធីចុះបញ្ជីដី ត្រូវបានប្រកាសជាលើកទី១ នៅតំបន់ជាក់លាក់ណាមួយ ។ ប្រជាពលរដ្ឋខ្លះ អាចប្រើប្រាស់ឱកាសនេះ ទៅទន្ទ្រាន ឬទៅរំលោភយកដី មុនពេលចាប់ផ្តើមដំណើរការតំរោង LMAP ។ នៅក្នុងករណីនេះ ដំណើរការរបស់តំរោង អាចធ្វើឱ្យមានកាន់តែច្រើនឡើងនូវចំនួននៃ របាយការណ៍វិវាទនៅក្នុងពេលដំណើរការចុះបញ្ជីដីនៃតំរោង LMAP ។ ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិត្រូវបានចេញជូន យើងរំពឹងថា ចំនួនវិវាទនឹងមានការធ្លាក់ចុះ ជាពិសេសពាក់ព័ន្ធនឹងជំលោះព្រំប្រទល់ ជាមួយអ្នកជិតខាង ។ ជំលោះលើកម្មសិទ្ធិដី ក៏អាចថយចុះផងដែរ ប៉ុន្តែប្រហែលមិនទាំងស្រុងនោះទេ ជាពិសេសករណីវិវាទ ពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្ទេរមរតក និងបញ្ហាគ្រួសារផ្សេងទៀត ។

បញ្ហាទាំងនេះក៏អាចធ្វើការកាត់សំគាល់ផងដែរថា តំរោងអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនៅជនបទនាពេលថ្មីៗនេះ ធ្វើឱ្យ មានផលប៉ះពាល់ខ្លាំងលើសេដ្ឋកិច្ចនៅជនបទ ហើយបង្កើនសក្តានុពលតំលៃផលិតកម្មនៃដី ។ ឆ្លើយតបនឹងបញ្ហានេះ អ្នកមកពី ខាងក្រៅ (ភាគច្រើនមកពីតំបន់ទីក្រុង) បានធ្វើការទិញដីជនបទនៅតាមដងផ្លូវសំខាន់ៗ និងនៅជិតមជ្ឈមណ្ឌលទីផ្សារមុន ពេល និងក្រោយពេលអនុវត្តតំរោងអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ។ គ្រួសារក្រីក្រជាច្រើនបានលក់ដី លំនៅដ្ឋានរបស់ពួកគេក្នុង

នោះក៏មានអ្នករៀបការថ្មីៗបានប្តូរទៅរស់នៅ ឬបើមិនដូច្នោះទេធ្វើការផ្លាស់ប្តូរពីដីកសិកម្ម ដែលនៅឆ្ងាយពីដងផ្លូវសំខាន់ៗ របស់គេឱ្យទៅជាដីលំនៅដ្ឋាន ។

គេមិនឃើញមានចំនួននៃករណីវិវាទកើតឡើងច្រើននៅក្នុងតំបន់អង្កេតទេ ដោយសារអ្នកខាងក្រៅបានទុកដីទំនេរចោល ក្នុងខណៈដែលធ្វើការបដិសេធការប្រើប្រាស់របស់ប្រជាពលរដ្ឋ ។ ប៉ុន្តែ ករណីវិវាទនេះ ជាត្រឹមត្រូវម្តងបងរបស់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ ។ នៅក្នុងករណីនេះ សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំដែលបានធ្វើសំភាសន៍នៅក្នុងពេលធ្វើការសិក្សា មានការជឿជាក់ថា ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ផ្លូវការ និងនីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីនឹងសំរួលដល់ការពង្រឹងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិមានស្រាប់ ព្រមទាំងជួយកាត់បន្ថយ នូវវិវាទដីធ្លីនៅក្នុងតំបន់យុត្តាធិការរបស់ពួកគេ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី កំរិតនៃការទទួលខុសត្រូវជាក់ស្តែងរបស់សមាជិកក្រុម ប្រឹក្សាឃុំជាច្រើន គឺមិនមានភាពច្បាស់លាស់ទេ ។

## **ជំពូក ៧.**

### **ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង៖ តំបន់សិក្សា**

#### **៧.១ លក្ខណៈរបស់គ្រួសារ**

**ដីលំនៅដ្ឋាន៖** ក្នុងចំណោម ២៦០គ្រួសារ ក្នុងតំបន់ដែលយកធ្វើជាកំរិតសំរាប់ត្រួតពិនិត្យ មាន ២៥០គ្រួសារកាន់កាប់ដីលំនៅដ្ឋាន ចំនួន ២៩១ ក្នុងនោះមាន ១៨គ្រួសារ គ្មានដីកសិកម្ម ។ វាតំណាងឱ្យ ៩៦,២% នៃគ្រួសារនៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យដោយ ច្រើននឹង ៩៤,៥% នៃគ្រួសារនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ។ ក្បាលដីកសិកម្មប្រហែល ៥៦,៧% (១៦៥ក្បាលដី) បានទទួលពីរដ្ឋ ចែកឱ្យ រីង ៣០,២% (៨៨ក្បាលដី) ផ្សេងទៀត បានមកតាមរយៈការធ្វើមរតក បើប្រៀបធៀបចំនួន ៣៩,៣% បានទទួលពីរដ្ឋ ចែកឱ្យ និង ៣៤,៨% បានមកតាមរយៈការធ្វើមរតក នៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ។ ក្បាលដីបានមកតាមរយៈការទិញប្រហែល ៧,៩% និង ៤,៨% បានមកដោយសារការកាប់រាន បើប្រៀបធៀបជាមួយនឹង ១៧,៦% បានមកពីការទិញ និង៦,៨% បានមក ពីការកាប់រានដីនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ។

បើគិតតាមយេនឌ័រនៃមេគ្រួសារ ៥៣% នៃក្បាលដីលំនៅដ្ឋានកាន់កាប់ដោយបុរសជាមេគ្រួសារ បានទទួលពីរដ្ឋចែកឱ្យ រីង ៦៧,១% នៃក្បាលដីកាន់កាប់ដោយស្ត្រីជាមេគ្រួសារ បានទទួលពីរដ្ឋចែកឱ្យដូចគ្នា ។ ប្រហែល ២៦,៣% នៃក្បាលដីកាន់កាប់ដោយ ស្ត្រីជាមេគ្រួសារ និង ៣១,៦% នៃក្បាលដីកាន់កាប់ដោយបុរសជាមេគ្រួសារ បានមកតាមរយៈការធ្វើមរតក ។ ប្រហែល ៨,៨% នៃ ក្បាលដីកាន់កាប់ដោយបុរសជាមេគ្រួសារ និង ៥,៣% នៃក្បាលដីកាន់កាប់ ដោយស្ត្រីជាមេគ្រួសារ បានមកតាមរយៈការទិញ ។ ជាចុងក្រោយមាន ៦% នៃក្បាលដីកាន់កាប់ដោយបុរសជាមេគ្រួសារ និង ១,៣% នៃក្បាលដីកាន់កាប់ដោយស្ត្រីជាមេគ្រួសារ បាន តាមរយៈការកាប់រាន ។ ជាទូទៅ គំរូនៃការទទួលបានដី ជាប់ទាក់ទងនឹងកត្តាយេនឌ័រនៃមេគ្រួសារ គឺដូចគ្នានឹងគំរូដែលបានរក ឃើញនៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំបន់ LMAP ។

#### **ការកាន់កាប់ដីកសិកម្ម**

ការបែងចែកកម្មសិទ្ធិនៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យ គឺប្រហាក់ប្រហែលគ្នានឹងតំបន់អង្កេត LMAP ដែលអ្នកកាប់កាប់ដីទំហំធំ មានដី កសិកម្មធំលើសពីធម្មតា ។ ឧទាហរណ៍ គ្រួសារកាន់កាប់ដីតិចជាង ០,៥ហិកតា មានចំនួន ២៦,៩% នៃគំរូអង្កេត ប៉ុន្តែមានដីតែ ៦,៦% ប៉ុណ្ណោះ ។ គ្រួសារកាន់កាប់ដីតិចជាង ១ហិកតា មានប្រហែលជា ៦០% នៃគំរូអង្កេត ប៉ុន្តែមានដីតែ ២៧,១% ប៉ុណ្ណោះ រីឯគ្រួសារកាន់កាប់ដីចាប់ពី ៣ហិកតា ឡើងទៅ មានប្រហែលជា ៧,៤% នៃគំរូអង្កេត ប៉ុន្តែ មានដីរហូតដល់ ២៦,៥% ។ គ្រួសារ កាន់កាប់ដី ២ហិកតា ឬច្រើនជាងនេះ មានប្រហែលជា ១៥% នៃគំរូអង្កេត ប៉ុន្តែមានដីកសិកម្មរហូតដល់ ៤៣% ។

តារាង ៧.១ក ខាងក្រោមបង្ហាញពីគំរូដូចគ្នានេះដែរនូវទំនាក់ទំនងរវាងទំហំដី ចំនួនក្បាលដី និងតំបន់នៃក្បាលដី នៅក្នុងខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ដែលដូចគ្នានៅក្នុងគំរូនៃតំបន់ LMAP ។ គ្រួសារកាន់កាប់ដីតូច មានក្បាលដីតិចតួច និងមានទំហំដីតូច

ធៀបនឹងគ្រួសារកាន់កាប់ដីធំ ដែលមានក្បាលដីច្រើន និងមានទំហំដីធំ ។ ទិន្នន័យបង្ហាញថា ចំនួន និងទំហំក្បាលដី បានកើនឡើងបន្តិចម្តងៗពីប្រភេទនៃការកាន់កាប់ដីមួយ ទៅប្រភេទនៃការកាន់កាប់ដីមួយផ្សេងទៀត ដូចដែលមាននៅក្នុងតារាង ៥.១ក ខាងលើ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងទីតាំងនៃតំបន់ LMAP ។

**តារាង ៧.១ក. សង្ខេបគ្រួសារកាន់កាប់ដីកសិកម្ម**

ទំហំដី (ហ.ត)	ចំនួនគ្រួសារ	ចំនួនទ្វារសរុប	ផ្ទៃដីសរុប	ផ្ទៃដី/គ្រួសារ	ទ្វារ/គ្រួសារ	ផ្ទៃដី/ទ្វារ
< 0.5	65	167	18.18	0.280	2.569	0.109
0.5 – 0.9	81	368	56.29	0.695	4.543	0.153
1.0 – 1.9	59	376	81.08	1.374	6.373	0.216
2.0 – 2.9	19	144	46.21	2.432	7.579	0.321
> 3.0	18	177	72.66	4.037	9.833	0.411
សរុប	242	1,232	274.42	1.13	5.09	.2200

ទោះជាតួលេខនេះ មានការខុសគ្នាពីចន្លោះនៃការកាន់កាប់ដីមួយ ទៅចន្លោះនៃការកាន់កាប់ដីមួយផ្សេងទៀតក៏ដោយ គំរូដែលហាក់ប្រហែលទៅនឹងគំរូនៃតំបន់តំបន់ LMAP បានបង្ហាញពីការពាក់ព័ន្ធនឹងរបៀបនៃការទទួលបានដី នៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យ (សូមមើលតារាង ៧.១ខ) ។ គ្រួសារកាន់កាប់ដីតូច មានភាគរយក្បាលដីរបស់ពួកគេ ទទួលបានពីរដ្ឋចែកឱ្យ និងពីការផ្ទេរមរតក ធំជាងគ្រួសារកាន់កាប់ដីធំ ។ ដូចនៅក្នុងតំបន់នៃតំបន់ LMAP ដែរ ចន្លោះនៃការកាន់កាប់ដីនៅកណ្តាលមានភាគរយក្បាលដីទទួលបានពីរដ្ឋច្រើនជាង គ្រប់ចន្លោះនៃការកាន់កាប់ដីផ្សេងទៀត ។ នៅពេលជាមួយគ្នានេះដែរ គ្រួសារកាន់កាប់ដីធំ មានភាគរយនៃក្បាលដីបានមកតាមរយៈការទិញខ្ពស់ជាងគ្រួសារកាន់កាប់ដីតូច ។ លើសពីនេះ ២២.៧% នៃក្បាលដីរបស់គ្រួសារកាន់កាប់ដីមានទំហំ ៣ហ.ត ឬច្រើនជាងនេះ គឺបានទទួលតាមរយៈការកាប់រាន ដែលផ្ទុយនឹង ៥.៣% និង៤.៨% នៃក្បាលដីរបស់ក្រុមគ្រួសារកាន់កាប់ដីតូចជាងគេចំនួនពីរ ។

**តារាង ៧.១ខ. ប្រភេទនៃការទទួលបានដីកសិកម្ម តាមការកាន់កាប់ ដី**

ទំហំដី (ហ.ត)	រដ្ឋ	កេរ្តិ៍មរតក	ទិញ	ការរានព្រៃ	ចំនួនសរុប
< 0.5	45.0	44.4	5.3	5.3	169
0.5 – 0.9	55.3	26.9	13.0	4.8	376
1.0 – 1.9	62.0	14.2	14.2	9.6	324
2.0 – 2.9	44.0	21.1	25.3	9.6	166
> 3.0	38.7	14.9	23.8	22.7	181
ចំនួនសរុប=ទ្វារ	628	284	189	115	1,216
% នៃសរុប	51.6	23.4	15.5	9.5	100

គ្រួសារនៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យខេត្តកំពង់ឆ្នាំង និងតំបន់អង្កេត LMAP ក៏មានចរិកលក្ខណៈដូចគ្នាផ្សេងទៀតដែរ ។ ឧទាហរណ៍ តារាង ៧.១គ បង្ហាញថា អ្នកកាន់កាប់ដីធំនៅក្នុងខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ចង់កាន់កាប់ទ្រព្យសកម្មមានលក្ខណៈមិនមែនកសិកម្ម និងលក្ខណៈកសិកម្មច្រើនជាង ។ រឿងនេះ ពាក់ព័ន្ធជាពិសេសនឹងសត្វចិញ្ចឹម (សត្វសំរាប់អូសទាញ) ទ្រព្យសកម្មធ្វើ

កសិកម្មមិនមែនគ្រឿងម៉ាស៊ីន និងគ្រឿងម៉ាស៊ីនធ្វើកសិកម្ម ។ កត្តាទាំងនេះនឹងជួយពន្យល់ពីហេតុផល និងមធ្យោបាយ ដែលបណ្តាលអោយកំរិតនៃចំណូលរបស់គ្រួសារ មានកំនើនទន្ទឹមគ្នាជាមួយនឹងការកាន់កាប់ដី ដូចដែលមាននៅក្នុងតំបន់ LMAP ។ គេអាចសន្មតបានថា កំនើនកម្មសិទ្ធិនៃកត្តាគន្លឹះនានារបស់ផលិតកម្ម ( នៅក្នុងករណីដីធ្លី និងទ្រព្យសកម្មធ្វើកសិកម្ម) អាចនាំទៅដល់ការរកចំណូលបានខ្ពស់ ។ កំរិតនៃចំណូលខ្ពស់នៅក្នុងក្រុមចន្លោះនៃការកាន់កាប់ដីធំបំផុត ២ ក៏អាចជួយឱ្យគេទទួលបានចំណែកដីរបស់ពួកគេ ខ្ពស់តាមរយៈការទិញដី ។ ដូចមាននៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP គំរូនៃវដ្តនេះ បានអះអាងថា អ្នកមានដីកាន់តែច្រើន ពួកគេកាន់តែទទួលបានដីច្រើនដែរ ។

**តារាង ៧.១៣. កំលាំងពលកម្ម និង មូលធនរបស់គ្រួសារ**

ទំហំដី (ហ.ត)	កំលាំងពលកម្ម ជាមធ្យម	ការចិញ្ចឹម ជាមធ្យម	ទ្រព្យសកម្ម ប្រើបានយូរ	ទ្រព្យសកម្ម ជាប់លាប់ មិនមែនកសិកម្ម	ទ្រព្យសកម្ម កសិកម្ម មិនមែនម៉ាស៊ីន	ទ្រព្យសកម្ម កសិកម្ម ជាម៉ាស៊ីន	ចំណូល គ្រួសារ
< 0.5	3.1	112.5	27.0	5.1	11.4	25.7	80.3
0.5 – 0.99	4.0	170.9	56.8	7.7*	12.9	24.5	125.6
1.0 – 1.99	4.8	233.1	46.7	4.2	18.2	28.7	152.0
2.0 – 2.99	4.7	242.9	67.3	3.6	17.1**	53.35	216.3
> 3.0	4.0	434.0	55.1	10.1	20.1	77.86	166.5

**៧.១.១. យេនឌ័រ**

គំរូកាន់កាប់ដីសំរាប់បុរស និងស្ត្រីជាមេគ្រួសារនៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យ មានប្រហាក់ប្រហែលគ្នានឹងតំបន់នៃគំរោង LMAP ។ ជាមធ្យម បុរសជាមេគ្រួសារ មានដីកាន់កាប់ច្រើនជាងស្ត្រីជាមេគ្រួសារ បើគិតពីទំហំដី និងចំនួនក្បាលដីសរុប ។ ទោះយ៉ាងណា ទំហំជាមធ្យមនៃក្បាលដី (0.២២ហ.ត) វាប្រហាក់ប្រហែលគ្នាសំរាប់បុរស និងស្ត្រីជាមេគ្រួសារ (តារាង ៧.១៤) ដែលខុសគ្នាពីតំបន់អង្កេត LMAP ដែលនៅទីនោះ ទំហំជាមធ្យមនៃក្បាលដីរបស់បុរស និងស្ត្រីជាមេគ្រួសារគឺ 0.៣៥ហ.ត និង 0.៣០ហ.ត រៀងគ្នា ។

**តារាង ៧.១៤. ការកាន់កាប់ដីតាមយេនឌ័រ**

ទំហំដី (ហ.ត)	ចំនួនគ្រួសារ		ចំនួនទ្វេសរុប		ផ្ទៃដីសរុប		ផ្ទៃដី/គ្រួសារ		ទ្វេដី/គ្រួសារ		ផ្ទៃដី/ទ្វេដី	
	ប្រ	ស	ប្រ	ស	ប្រ	ស	ប្រ	ស	ប្រ	ស	ប្រ	ស
< 0.5	44	21	120	47	12.0	6.2	0.27	0.29	2.72	2.23	0.10	0.13
0.5 – 0.99	61	20	272	96	42.4	13.9	0.69	0.69	4.45	4.80	0.15	0.14
1.0 – 1.99	45	14	286	90	61.3	19.8	1.36	1.41	6.35	6.42	0.21	0.22
2.0 – 2.99	14	5	120	24	34.8	11.4	2.48	2.27	8.57	4.80	0.29	0.47
> 3.0	15	3	147	30	60.6	12.1	4.03	4.02	9.80	10.0	0.41	0.33
សរុប	179	63	945	287	211.1	63.4	1.18	1.00	5.27	4.55	0.22	0.22

ទិន្នន័យនេះបង្ហាញថា ៣៣% នៃស្ត្រីជាមេគ្រួសារ បានកាន់កាប់ដីកសិកម្មតិចជាង 0.៥ហ.ត រីឯបុរសជាមេគ្រួសារ មានចំនួន ២៤.៦% ។ ប្រហែលជា ៦៥% នៃស្ត្រីជាមេគ្រួសារ និង ៥៨.៧% នៃបុរសជាមេគ្រួសារ បានកាន់កាប់ដីតិចជាង 0.៥ហ.ត ។ គំលាតនៅក្នុងការបែងចែកដីនេះ មានតួចជាងការរកឃើញនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ។ ប្រហែលជា ១២.៧%

នៃស្ត្រីជាមេគ្រួសារ បានកាន់កាប់ដីច្រើនជាង ២ហិកតា រីឯបុរសជាមេគ្រួសារមានចំនួន ១០,៦% ។ វាខុសគ្នាពីតំបន់អង្កេត LMAP ដែលនៅទីនោះ ១៧% នៃស្ត្រីជាមេគ្រួសារ និង ៣១% នៃបុរសជាមេគ្រួសារ បានកាន់កាប់ដីកសិកម្មច្រើនជាង ២ហិកតា ។ ទោះយ៉ាងណាចំនួនគ្រួសារបានជ្រើសរើសជាគំរូ ជាពិសេសស្ត្រីជាមេគ្រួសារ គឺមានចំនួនតិចតួចប៉ុណ្ណោះ ។

គំរូនៃការទិញក្បាលដីកសិកម្មតាមយេនឌ័រនៃមេគ្រួសារនៅតំបន់ត្រួតពិនិត្យក្នុងខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ក៏មានលក្ខណៈដូចគ្នា នឹងតំបន់អង្កេត LMAP ដែរ ។ ឧទាហរណ៍ ស្ត្រីជាមេគ្រួសារ មានភាគរយនៃក្បាលដី (៦៧,២%) ទទួលបានពីរដ្ឋចែកឱ្យ ខ្ពស់ជាងបុរសជាមេគ្រួសារ (៤៦,៨%) ។ នៅពេលជាមួយគ្នានេះ ភាគរយនៃក្បាលដីដែលទទួលបានតាមរយៈការធ្វើមរតក គឺមានកំរិតទាបណាស់ សំរាប់ស្ត្រីជាមេគ្រួសារ (១៣,៩%) បើធៀបនឹងបុរសជាមេគ្រួសារ (២៦,៣%) ។ ភាគរយនៃក្បាលដី ដែលទទួលបានតាមរយៈការទិញ (៩,៨%) និងតាមរយៈការកាប់រាន (៩,១%) ចំពោះស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ទាបជាងបុរសជា មេគ្រួសារ (១៧,៣% បានតាមរយៈការទិញ និង ៩,៦% បានតាមរយៈការកាប់រាន) ។ ដូចនៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃគំរោង LMAP តួលេខភាគរយទាបនៃដីបានមកតាមរយៈការធ្វើមរតក ការទិញ និងការកាប់រាន បង្ហាញថា ស្ត្រីជាមេគ្រួសារ មានលទ្ធភាព ទទួលបានក្បាលដីបន្ថែម តិចជាងបុរសជាមេគ្រួសារ (តារាង ៧.១ង) ។

**តារាង ៧.១ង ការទទួលបានដីតាមយេនឌ័រ**

ទំហំដី (ហិ.ត)	រដ្ឋ		កេរ្តិ៍មរតក		ទិញ		រានព្រៃ	
	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស
< 0.5	35.2	75.6	52.3	19.5	6.3	2.4	6.3	2.4
0.5 – 0.9	47.4	74.5	33.8	10.0	13.9	10.9	4.9	4.5
1.0 – 1.9	61.2	64.6	14.0	14.6	16.1	8.5	8.7	12.2
2.0 – 2.9	41.5	58.3	23.2	8.3	26.8	16.7	8.5	16.7
> 3.0	37.7	43.3	13.2	23.3	25.8	13.3	23.2	20.0
ចំនួនទ្បត់សរុប	435	193	244	40	161	28	89	26
% នៃគំរូ	46.8	67.2	26.3	13.9	17.3	9.8	9.6	9.1

បើគិតពីទំហំនៃការកាន់កាប់ដី ក្រុមកាន់កាប់ដីទំហំតូច ២ បានទទួលក្បាលដីលើសពាក់កណ្តាលពីរដ្ឋចែកឱ្យ និងតាម រយៈការផ្ទេរមរតក ដែលផ្ទុយពីការទិញ និងការកាប់រាន ។ ក្នុងករណីនេះ ភាគរយនៃដីទទួលបានពីរដ្ឋចែកឱ្យ ហាក់ដូចជាថយចុះ ដោយសារទំហំដីកើនឡើង ជាពិសេសចំពោះស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ។ ចំណែកភាគរយនៃក្បាលដីទទួលបានតាមរយៈការទិញ និង ការកាប់រាន ហាក់ដូចជាកើនឡើង ស្របជាមួយនឹងទំហំនៃការកាន់កាប់ដី សំរាប់មេគ្រួសារទាំងស្ត្រី និងបុរស ។

តារាង ៧.១ង ខាងក្រោមបង្ហាញថា ជាមធ្យម ស្ត្រីជាមេគ្រួសារនៅគ្រប់ចន្លោះនៃការកាន់កាប់ដី មានទ្រព្យសកម្ម និង ចំណូលទាបជាងបុរសជាមេគ្រួសារ ដែលវាស៊ីសង្វាក់គ្នានឹងគំរូនៃរបាយទ្រព្យសកម្ម និងចំណូលនៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃគំរោង LMAP ។ ចំនុចលើកលែងតែមួយគត់នៃគំរូនេះគឺ ស្ត្រីជាមេគ្រួសារកាន់កាប់ដីច្រើនជាង ២ហិកតា ត្រូវបានរាយការណ៍ថា មាន ចំណូលខ្ពស់ជាងបុរសជាមេគ្រួសារ ។ ការពន្យល់សមរម្យគឺ គ្រួសារទាំងនោះ អាចពាក់ព័ន្ធនឹងការងារមិនមែនកសិកម្ម ដូចជា ការធ្វើជំនួញ ឬធ្វើអាជីវកម្មផ្សេងៗ ។ គួរគិតពិចារណាផងដែរថា ចំនួនស្ត្រីជាមេគ្រួសារនៅក្នុងចន្លោះនេះ គឺមានចំនួនតិច តួចណាស់ ។ ដូចមាននៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ទ្រព្យសកម្មធ្វើកសិកម្មដីតិចតួច គឺជាកំហិតនៃចំនួនដីសំរាប់ធ្វើការដាំដុះ រីឯចំណូលដីតិចតួច គឺជាកំហិតលើសមត្ថភាពនៃការទិញដីថ្មី ។

**តារាង ៧.១៥. កំលាំងពលកម្ម ទ្រព្យ ចំណូល តាមយិនឌ័រនៃមេគ្រួសារ**

ទំហំដី (ហិ.ត)	គ្រួសារ		កំលាំងពលកម្ម		ការចិញ្ចឹមសត្វ ជាមធ្យម		ទ្រព្យសកម្មប្រើបាន យូរ មិនមែនកសិកម្ម		ទ្រព្យសកម្មជាប់លាប់ មិនមែនកសិកម្ម	
	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស
0			2.8	2.7						
< 0.5	44	21	3.4	2.5	132.6	60.6	37.7	4.6	5.6	3.3
0.5 – 0.99	61	20	4.4	3.0	187.3	113.8	66.2	28.1	9.2	2.6*
1.0 – 1.99	45	14	5.2	3.4	239.0	212.5	53.1	26.1	3.6	5.9
2.0 – 2.99	14	5	4.4	5.6	256.2	200.0	83.0	23.4	4.0	1.7
> 3.0	15	3	5.0	3.0	488.1	163.3	64.0	10.7	11.4	2.0

ទំហំដី (ហិ.ត)	ទ្រព្យសកម្មកសិកម្ម/មិនមែនម៉ាស៊ីន		ទ្រព្យសកម្មកសិកម្ម/ម៉ាស៊ីន		ចំណូលគ្រួសារ	
	បុរស	ស្ត្រី	បុរស	ស្ត្រី	បុរស	ស្ត្រី
0						
< 0.5	12.3	7.7	32.1	0	93.0	53.7
0.5 – 0.99	14.5	7.9	32.5	7.8	137.0	90.8
1.0 – 1.99	19.3	14.9	36.5	9.6	166.4	105.9
2.0 – 2.99	20.5	7.3**	63.7	15.3	206.8	243.0
> 3.0	19.2	24.2	91.2	20.0	165.5	171.1

**៧.១.២. ភាពគ្រប់គ្រាន់នៃផលស្រូវ**

នៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យក្នុងខេត្តកំពង់ឆ្នាំង គ្រួសារចំនួន ២៧.៣% ផលិតបានលើសពីសេចក្តីត្រូវការសំរាប់យកទៅលក់ ដែលមានចំនួនប្រហាក់ប្រហែលគ្នានឹងភាគរយនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ដែលនៅទីនោះ គ្រួសារ ២៨.២% ផលិតបានលើសពីសេចក្តីត្រូវការ ។ នៅមានផលស្រូវ ២០% ផ្សេងទៀត ផលិតបានគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសារ ធៀបនឹង ១២.៩% នៅក្នុងតំបន់ LMAP ។ គ្រួសារប្រហែលជា ២០.៣% ផលិតបានសំរាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសារត្រឹមតែពី ៧-១០ខែ រីឯ ១៣.១% ផលិតគ្រប់គ្រាន់សំរាប់តែរយៈពេលពី ៣-៦ខែ និងប្រហែល ៩.៣% ផលិតបានគ្រប់គ្រាន់សំរាប់តែរយៈពេល ៣ ខែ ឬតិចជាងប៉ុណ្ណោះ ។ ឯគ្រួសារចំនួន ១០% ទៀត ត្រូវទិញស្រូវ សំរាប់ប្រើប្រាស់ពេញមួយឆ្នាំ (តារាង ៧.១១) ។

**តារាង ៧.១១. ភាពគ្រប់គ្រាន់នៃការផលិតស្រូវ**

ទំហំដី (ហិ.ត)	អតិរេក		គ្រប់គ្រាន់		ខ្វះពី ៧ខែ- ១០ខែ		ខ្វះពី ៣ខែ- ៦ខែ		ខ្វះតិចជាង ៣ខែ		ទិញស្រូវរៀង ពេញមួយឆ្នាំ		សរុប	
	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស
0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	6	10	8	10
< 0.5	4	3	7	2	15	4	11	5	7	3	1	3	45	20
0.5 – 0.9	22	5	17	3	12	5	4	3	4	2	1	3	60	21
1.0 – 1.9	14	5	12	1	9	5	3	3	4	0	1	0	43	14
2.0 – 2.9	9	2	4	0	1	0	0	1	2	1	0	1	16	5
> 3.0	6	1	4	2	2	0	3	0	0	0	0	0	15	3
សរុប	55	16	44	8	39	14	22	12	18	6	9	17	187	73
សរុប	71		52		53		34		24		26		260	



ក្នុងចំណោម ៧១គ្រួសារ ដែលផលិតស្រូវបានលើសពីសេចក្តីត្រូវការ មាន ៣៤គ្រួសារ (៤៧,៩%) កាន់កាប់ដី តិចជាងមួយហិកតា រីឯ ៣៧គ្រួសារ (៥២,១%) បានកាន់កាប់ដីមួយហិកតា ឬច្រើនជាងនេះ ។ នៅក្នុងចំណោម ៥២គ្រួសារ ដែលផលិតស្រូវបានគ្រប់គ្រាន់ មានគ្រួសារ ៦៥% បានកាន់កាប់ដី ១ហ.ត ឬច្រើនជាងនេះ រីឯ ៣៥% ទៀត បានកាន់កាប់ដី តិចជាង ១ហ.ត ។ មានគ្រួសារកាន់កាប់ដីមួយហិកតា ឬច្រើនជាងនេះចំនួន ២ បានទិញស្រូវបូសសំរាប់រយៈពេលមួយឆ្នាំពេញ រីឯ ២៣គ្រួសារទៀត បានទិញស្រូវសំរាប់បូសពេញមួយឆ្នាំដែរ តែកាន់កាប់ដីតិចជាងមួយហិកតា ។

ស្ត្រីជាមេគ្រួសារចំនួន ៦៥,៤% នៅក្នុងចំណោមគ្រួសារទាំងអស់ បានទិញស្រូវសំរាប់បរិភោគពេញមួយឆ្នាំ ប៉ុន្តែពួកគេ មានចំនួនតែ ២៨,១% នៃគ្រួសារក្នុងគំរូត្រួតពិនិត្យប៉ុណ្ណោះ ។ ស្ត្រីជាមេគ្រួសារគ្មានដីចំនួន ១០គ្រួសារ ត្រូវទិញស្រូវបូស ពេញមួយឆ្នាំ ។ ពួកគេតំណាងឱ្យ ៦២,៥% នៃគ្រួសារគ្មានដី ដែលត្រូវទិញស្រូវសំរាប់បរិភោគពេញមួយឆ្នាំ ។ ស្របពេលជាមួយ គ្នា មានស្ត្រីជាមេគ្រួសារចំនួន ១៥,៥% អាចផលិតស្រូវសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសារបានគ្រប់គ្រាន់ ឬលើសពីសេចក្តីត្រូវការ ។

**៧.២. ឥណទានៈ សកម្មភាពខ្ចីប្រាក់ និង ការផ្តល់ប្រាក់ខ្ចីទៅអ្នកគ្រួសារ**

គ្រួសារប្រហែលជា ៤៥,៦% (១១៥គ្រូ) នៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យក្នុងខេត្តកំពង់ឆ្នាំង បានរាយការណ៍ថា បានទទួលកំរិតចំនួន ១៥៥ ក្នុងរយៈពេល ៦ខែ មុនពេលធ្វើអង្កេត ដែលគិតជាមធ្យមមានប្រហែល ១,៣៥កំរិត ក្នុងមួយគ្រួសារ ។ នេះបើធៀបនឹង អត្រាកំរិត ១,៤០ ក្នុងមួយគ្រួសារ នៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ។ បុរស និងស្ត្រីជាមេគ្រួសារចំនួន ៧៣,៥% និង ២៦,៥% រៀងគ្នា បានខ្ចីប្រាក់ពីគេ ។ បើប្រៀបធៀបតួលេខនេះជាមួយនឹងតំបន់អង្កេតនៃតំបន់ LMAP គឺបុរស និងស្ត្រីមាន ចំនួនកំរិតហូតទៅ ដល់ ៧៩% និង ២១% រៀងគ្នា ។

ប្រហែលជា ៧៤,៨% នៃកំរិត ត្រូវបានទទួលពីស្ថាប័នក្រៅផ្លូវការ (ឧ. ខ្ចីពីគ្រួសារ មិត្តភក្តិ ឬអ្នកចងការប្រាក់) ហើយ តួលេខនេះ ខ្ពស់ជាងនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP (៦០%) ។ កំរិតនៅសល់ ត្រូវបានបែងចែកទៅក្នុងកំរិតពីស្ថាប័នផ្លូវការចំនួន (១៤,៩%) និងស្ថាប័នពាក់កណ្តាលផ្លូវការចំនួន (១០,៣%) ។ នេះគឺជាចំនួនភាគរយទាបនៃកំរិតពីស្ថាប័នផ្លូវការ បើ ធៀបនឹងតំបន់អង្កេតនៃតំបន់ LMAP (៣១%) ។ រឿងនេះបង្ហាញថា ស្ថាប័នផ្លូវការមិនមានជាទូទៅ នៅក្នុងខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ដូចដែលមាននៅក្នុងតំបន់អង្កេតខ្លះនៃតំបន់ LMAP ទេ ។

**តារាង ៧.២កៈ ប្រភពឥណទាន ដោយអ្នកកាន់ កាប់ដី (តជ)**

ទំហំដី (ហ.ត)	សាច់ញាតិ/មិត្តភក្តិ		អ្នកចងការប្រាក់		អង្គការ NGO		អេស៊ីលីដា		ស្ថាប័ន MFIs		សរុប	
	បី	ស	បី	ស	បី	ស	បី	ស	បី	ស	បី	ស
០	1	0	0	0	0	0	0	0	1	2	2	2
< 0.5	17	4	6	0	5	1	1	0	4	1	33	6
0.5 – 0.99	22	16	8	2	3	1	1	1	3	1	37	21
1.0 – 1.99	16	5	2	1	2	1	1	0	6	0	27	7
2.0 – 2.99	4	4	2	0	1	0	0	0	1	0	9	4
> 3.0	3	1	1	0	2	0	0	0			6	1
សរុប %	57	73	16.7	7.3	11.4	7.3	2.5	2.4		9.8		
កំរិតសរុប	64	30	19	3	13	3	3	1	11	4	114	41
បំណងសរុប	94		22		16		4		19		155	
% កំរិត	60.6		14.2		10.3		2.6		12.9		100	

តារាង ៧.២១ ខាងក្រោមបង្ហាញថា កម្រិតសំរាប់វិនិយោគលើផលិតកម្មមានចំនួន ៤២% នៃសកម្មភាពកំចាត់អស់នៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យ ធៀបនឹងកម្រិត ៣៦% នៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ។ ១១% នៃកម្រិត គឺសំរាប់យកទៅប្រើប្រាស់នៅក្នុងសកម្មភាពអាជីវកម្មតូច ២៥.២% ក្នុងសកម្មភាពផលិតកម្មកសិកម្ម និង ៥.៨% ក្នុងការចិញ្ចឹមសត្វ ។ ភាគរយទាំងនេះ វាមានភាពប្រហាក់ប្រហែលគ្នា បើធៀបនឹងតំបន់អង្កេត LMAP ។ បុរសជាមេគ្រួសារ បានប្រើប្រាស់កម្រិត ៨៨% សំរាប់វិនិយោគលើផលិតកម្ម បើធៀបនឹងតំបន់អង្កេតនៃតំបន់ LMAP មានតែ ៨៣.៦% ប៉ុណ្ណោះ ។

ការប្រើប្រាស់លើការថែទាំសុខភាព និងការទិញម្ហូបអាហារមានចំនួន ២៩.៧% នៃកម្រិត នៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យ ធៀបនឹង ៤០% នៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ។ បុរសជាមេគ្រួសារ បានខ្ចីប្រហែលជា ៦០% នៃប្រាក់កម្រិតនេះ ។ នៅសល់ ២៧.៧% ទៀត ត្រូវបានប្រើប្រាស់នៅក្នុងគោលដៅផ្សេងទៀត ក្នុងនោះមាន ការសងបំណុល ការសងលំនៅដ្ឋាន និងការធ្វើដំណើរ ។ បុរសជាមេគ្រួសារ បានខ្ចីចំនួន ៧៥% នៃកម្រិតប្រភេទនេះ ។

ដូចនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីធំបំផុតចំនួន ២ បានខ្ចីប្រាក់ មិនសូវញឹកញាប់ដូចក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីផ្សេងទៀតទេ ។ គំរូនេះ គឺស្របគ្នាច្រើន ជាមួយនឹងក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីទាំងអស់ រួមទាំងគោលដៅផលិតកម្ម (ឧ. ការធ្វើកសិកម្ម ការធ្វើជំនួញ ការចិញ្ចឹមសត្វ) ដែលមានចំនួនច្រើនលើសលុប នៅក្នុងក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីខ្ពស់បំផុត ២ នៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ។

**តារាង ៧.២២. ការប្រើប្រាស់ឥណទាន តាមទំហំកាន់កាប់ដីធ្លី**

ទំហំដី (ហិកតា)	កសិកម្ម		ជំនួញ		ស្បៀងអាហារ		ថែទាំសុខភាព		ចិញ្ចឹមសត្វ		ផ្សេងទៀត		សរុប	
	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស
0	0	0	1	1	0	1	0	0	0	0	1	0	2	2
<0.5	7	0	0	0	6	1	9	2	1	0	10	3	33	6
0.5-0.99	9	6	4	3	2	3	6	5	5	0	10	5	37	21
1.0-1.99	9	1	3	1	2	2	3	2	2	0	6	1	27	7
2.0-2.99	2	1	4	0	0	0	0	2	1	0	2	1	9	4
>3.0	3	1	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	6	1
សរុប %														
កម្រិតសរុប	30	9	12	5	10	7	18	11	9	0	33	10	114	41
បំណងសរុប	39		17		17		29		9		44		155	
% កម្រិត	25.2		11.0		11.0		18.7		5.8		28.4		100	

តារាង ៧.២២ ខាងក្រោមបង្ហាញថា កម្រិតជាមធ្យមធំបំផុត បានទទួលពីសាច់ញាតិ និងមិត្តភក្តិ បន្ទាប់មកទទួលបានពីធនាគារ ACLEDA និងបន្ទាប់មកទៀតពីអ្នកចងការប្រាក់ ។ ទំហំនៃកម្រិតស្ថាប័នពាក់កណ្តាលផ្លូវការ និងពី MFIs គឺមានកម្រិតប្រហាក់ប្រហែលគ្នាច្រើន ។ គំរូនេះ មានភាពខុសគ្នានឹងគំរូនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ដែលនៅទីនោះ ទំហំកម្រិតជាមធ្យមពីធនាគារ ACLEDA គឺធំជាងគេ បន្ទាប់មកកម្រិតពីសាច់ញាតិ និងមិត្តភក្តិ ។ តួលេខនេះ បានអះអាងជាថ្មីទៀតថា ស្ថាប័នឥណទានផ្លូវការនៅក្នុងខេត្តកំពង់ឆ្នាំង (យ៉ាងហោចណាស់នៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យអង្កេត) គឺមិនទាន់មានការអភិវឌ្ឍន៍ ដូចនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP នៅឡើយទេ ។

**តារាង ៧.២៣. ប្រភពធនធានដែលប្រើប្រាស់សំរាប់កម្ម**

គោលបំណង	សាច់បញ្ចាំ/មិត្តភក្តិ		អ្នកចងការប្រាក់		ស្ថាប័ន NGO (SHGs)		អេស៊ីណីដា		ស្ថាប័ន MFIs		សរុប	
	No.	Amt*	No.	Amt.	No.	Amt.	No.	Amt.	No.	Amt.	No.	Amt.
កសិកម្ម	26	11.9	5	12.00	9	7.07	1	20.0			41	11.0
ជំនួញ	11	33.6	1	10.00	0		2	60.0	3	11.2	17	31.4
កង្វះម្ហូបអាហារ	14	6.0	2	15.5	1	90.00			2	60.0	19	12.5
ថែទាំសុខភាព	17	52.9	2	15.50	2	77.50			8	16.0	29	42.1
ចិញ្ចឹមសត្វ	5	82.6	2	19.50	2	20.00					9	54.7
ផ្សេងទៀត	24	73.5	11	43.46	2	6.48	1	10.0	6	26.8	44	55.1
សរុប	97	39.4	23	28.22	16	22.6	4	37.5	19	23.7	159	34.1
% កម្រិតសរុប	61.00		14.5		10.1		2.5		9.4		100	

\* Average amount in moeun riels

**៧.៣ ការវិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម ផលិតកម្ម និងការប្រើប្រាស់ដីធ្លី**

តារាង ៧.៣៣ ខាងក្រោម រៀបរាប់ត្រួតពិនិត្យអំពីចំណាយលើវិស័យកសិកម្ម សំរាប់ផលិតកម្មស្រូវនៅក្នុងអំឡុងពេលរដូវធ្វើស្រែ នាពេលថ្មីបំផុតនេះ យោងតាមអង្កេតនៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យនៅខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ។ ដូចនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ចំណាយជា មធ្យមសំរាប់គ្រួសារនីមួយៗ មាននិរន្តរភាពកើនឡើងទៅតាមទំហំកាន់កាប់ដី ។ ចំណុចខុសគ្នាមួយគឺ ចំណាយសំរាប់គ្រួសារ កាន់កាប់ដីពី ៣ហិ.ត ឬច្រើនជាងនេះ ធ្លាក់ចុះក្នុងកំរិតដូចគ្នានឹងក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីកណ្តាល ។ កំរិតចំណាយនៅក្នុងតំបន់ អង្កេត LMAP និងតំបន់ត្រួតពិនិត្យគឺ ប្រហាក់ប្រហែលគ្នា នៅក្នុងចំណោម ក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីតូចបំផុតចំនួន ៣ ។ ដូច្នេះ វាមានភាពខុសគ្នាគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ នៅក្នុងចំណោមក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីធំបំផុតទាំង ២ ។

ដូចនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ក៏មានគំរូច្បាស់លាស់ពីការចំណាយដោយផ្អែកទៅលើយេនឌ័រនៃមេគ្រួសារ ។ ជាមធ្យម បុរសជាមេគ្រួសារចំណាយប្រហែល ៧៥,៨% ច្រើនជាងស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ធៀបនឹងតំបន់អង្កេត LMAP មានប្រហែល ៥៥% ប៉ុណ្ណោះ ។ ស្ត្រីជាមេគ្រួសារបានចំណាយច្រើនជាងបុរសជាមេគ្រួសារ តែទៅលើធាតុចូលជាក់លាក់ណាមួយតែប៉ុណ្ណោះ (ឧ. កំលាំងពលកម្មសំរាប់ការដាំដុះ និងការប្រមូលផល) នៅក្នុងក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដី ទំហំជាក់លាក់ (ឧ. ២,០-២,៩៩ ហិ.ត) ។

ដូចនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ចំណាយសំរាប់ផលិតកម្មស្រូវភាគច្រើនបំផុត គឺជាចំណាយទៅលើធាតុចូលកំលាំង ពលកម្ម ដែលសំខាន់សំរាប់ការដាំដុះ និងការប្រមូលផល ក៏ដូចជាការចំណាយទៅលើជីគីមី និងចំណាយទៅលើការបូមទឹក ដាក់ស្រែ ។ គួរកត់សំគាល់ថា ការជួលដី គឺមានតែលើក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីតូចបំផុត២ ដែលមានអត្រាប្រើប្រាស់ដីខ្ពស់គ្រាន់បើ ដូចដែលឃើញនៅក្នុងតារាង ៧.៣៣ ។

**តារាង ៧.៣ក. ធាតុចូលសំរាប់ផលិតកម្មស្រូវ\***

ធាតុចូល	< .5		0.5 – 0.99		1.0 – 1.99		2.0 - 2.99		≥ 3.0		សរុបគិតជាមធ្យម
	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	
ជីគីមី	4.4	3.2	8.2	5.2	10.9	6.5	14.9	8.2	9.3	1.3	7.7
ថ្នាំកំចាត់សត្វល្អិត	0.8	3.1	0.9	.59	1.5	1.2	1.7	1.2	1.4	4.6	1.3
បូមទឹកចូលស្រែ	6.3	2.2	8.2	4.4	9.8	7.7	9.4	9.4	10.9	2.0	7.8
ពលកម្មរៀបចំដី	4.0	3.0	4.3	3.6	4.1	4.1	11.9	3.0	2.7	3.0	4.5
ពលកម្មដកស្ទូង	8.0		8.1	4.1	14.8	22.0	18.4	25.0	9.4	7.0	11.0
ពលកម្មច្រូតកាត់	4.7	1.0	8.2	6.5	8.7	7.7	13.5	20.0	5.7	8.0	8.3
បោកបែន	1.8	1.4	3.9	2.3	3.8	3.0	6.4	6.8	5.3		3.5
ជួសជុលឧបករណ៍	0.2	3.0	.86	.33	1.6	1.8	15.0	16.5	2.3		2.7
ដឹកជញ្ជូន	1.9	1.3	2.9	2.2	2.6	2.0	6.1	1.0	6.2		2.8
ជួលដី	7.2	3.0	9.9	22.4							11.1
ជួលសត្វពាហនៈ		.45	1.8	.30			3.5		8.0		2.8
ផ្សេងទៀត	.75	.75	2.75		3.0		15.5	10.0	2.5		4.3
<b>សរុប</b>	15.1	7.2	22.9	13.0	31.3	20.0	54.2	32.4	28.7	12.1	26.2   14.9
<b>សរុប</b>	12.9		20.6		28.7		48.6		26.8		23.5

\* Note: Data gaps (e.g., Female/.3.0 hectares) to be resolved.

**៧.៣.១ ប្រភពនៃហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ធ្វើការចំណាយ**

តារាង ៧.៣ខ ខាងក្រោមបង្ហាញថា ច្រើនជាង ៩៤% នៃចំណាយលើផលិតកម្មស្រូវនៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យ គឺបានផ្គត់ផ្គង់ថវិកា ដោយធនធានផ្ទាល់ខ្លួន បើធៀបនឹង ៨៩.៤% នៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ។ ប្រាក់ចំណាយបានមកពីសាច់ប្រាក់ និងមិត្តភក្តិ មានប្រហែល ៥.០% ហើយភាគរយនៅសល់ដ៏តូច (០.៩០%) គឺជាកំចៃបានពីកម្មវិធីឥណទាន ។ លើកលែងតែការចំណាយ លើជីគីមី (៨៥.៩%) គឺច្បាស់ណាស់ថា ការចំណាយទាំងកំលាំងពលកម្ម និងធាតុចូលផ្សេងទៀត ដោយប្រើធនធានផ្ទាល់ខ្លួន ។ ជាថ្មីម្តងទៀត គួរកត់សំគាល់ថា ទីផ្សារឥណទាន អាចមិនមានការអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុង ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ដូចនៅក្នុងតំបន់អង្កេតខ្លះ នៃតំបន់គំរោង LMAP ទេ ។

**តារាង ៧.៣ខ. ប្រភពធនធានសំរាប់ចំណាយទៅលើធាតុចូលសំខាន់ៗ**

ធាតុចូល	ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន		សាច់ប្រាក់/មិត្តភក្តិ		កម្មវិធីឥណទាន		សរុប
	ចំនួន	ភាគរយ	ចំនួន	ភាគរយ	ចំនួន	ភាគរយ	
ជីគីមី	165	85.9	24	12.5	3		192
ថ្នាំកំចាត់សត្វល្អិត	64	100.0					64
បូមទឹកបញ្ចូលស្រែ	115	95.0	4	3.3	2	.83	121
រៀបចំដី	73	97.3	2	2.6			75
ដកស្ទូង	93	100.0					93
ច្រូតកាត់	76	98.7	1	1.3			77
<b>សរុប</b>	586	94.2	31	4.9	5	.90	622

ទិន្នន័យក៏បានបង្ហាញដែរថា និន្នាការទៅរកការទូទាត់ធាតុចូលវិស័យកសិកម្ម ដោយប្រើធនធានផ្ទាល់ខ្លួន លើគ្រប់ក្រុម ចន្លោះកាន់កាប់ដី គឺរួមបញ្ចូលរាល់ធាតុចូលសំខាន់ៗ លើកលែងតែជីគីមី ។ តារាង ៧.៣៣ ខាងក្រោមបង្ហាញថា ប្រហែល ១៥% នៃធាតុចូល គឺបានផ្គត់ផ្គង់ថវិកាដោយកិច្ចសាច់ញាតិ និងមិត្តភក្តិ នៅក្នុងចំណោមក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីតូចបំផុត ៣ ។ ទោះជាយ៉ាងណា ក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីបំផុត ២ ដំបូងគឺពឹងផ្អែកទៅលើធនធានផ្ទាល់ខ្លួនក្នុងការផ្គត់ផ្គង់ហិរញ្ញវត្ថុ ។ គំរូនេះ គឺខុសគ្នាពីគំរូនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ។

**តារាង ៧.៣៣. ប្រភពហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ប្រើប្រាស់ជាធាតុចូលលើជីគីមី**

ធាតុចូល	ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន		សាច់ញាតិ/មិត្តភក្តិ		កម្មវិធីឥណទាន		សរុប
	ចំនួន	ភាគរយ	ចំនួន	ភាគរយ	ចំនួន	ភាគរយ	
< 0.5	43	84.3	7	13.7	1	1.9	51
0.5 – 0.99	54	84.4	10	15.6			64
1.0 – 1.99	37	82.2	7	15.5	1	2.2	45
2.0 – 2.99	17	100.0					17
> 3.0	14	93.3			1	6.6	15
សរុប	165	85.9	24	12.5	3	1.6	192

**៧.៣.២ ផលិតភាព**

ដូចនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ទិន្នន័យនៅក្នុងតារាង ៧.៣៤ បញ្ជាក់នូវភាពបញ្ហាស្ថានភាពនៃទំនាក់ទំនងរវាងទំហំកសិដ្ឋាន និង ផលិតភាព ដែលក្នុងនោះកសិដ្ឋានតូច ហាក់ដូចជាមានផលិតភាពខ្ពស់ បើគិតពីការប្រមូលផលស្រូវក្នុងមួយហិកតាច្រើនជាង កសិដ្ឋានធំ ។ ជាទូទៅ ផលិតផលជាមធ្យមសំរាប់គ្រប់ក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP និងតំបន់ត្រួតពិនិត្យ មានលក្ខណៈស្មើគ្នា លើកលែងតែចន្លោះទី ២ ។

**តារាង ៧.៣៤. ផលិតផលស្រូវជាមធ្យមនៅតំបន់ប្រមូលផលទាំងអស់ (គ.ក/ហ.ត)**

ទំហំដី (ហ.ត)	បួរស		ស្រ្តី		សរុប	
	គ្រួសារ	ទិន្នផល	គ្រួសារ	ទិន្នផល	គ្រួសារ	ទិន្នផល
< 0.5	44	2,114	17	1,821	61	2,032
0.5 – 0.99	57	2,126	19	1,743	76	2,032
1.0 – 1.99	42	1,593	13	1,105	55	1,478
2.0 – 2.99	16	1,296	4	819	20	1,200
≥ 3.0	15	1,046	3	975	18	1,034
សរុប	174	1,836	56	1,511	230	1,757

ដូចនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP មានហេតុផលមួយចំពោះផលិតភាពដីខ្ពស់របស់ពួកគេគឺ កសិករតូចៗ ហាក់ដូចជាទិញ ធាតុចូលមានភាពចម្រុះក្នុងដីមួយហិកតា ច្រើនជាងកសិដ្ឋានធំ ។ ឧទាហរណ៍ បើគិតជាធាតុចូលទាំងអស់ក្នុងមួយហិកតា ក្រុម ចន្លោះកាន់កាប់ដីតូចបំផុត ២ បានចំណាយ ៣៨,១ម៉ឺនរៀល និង ៣៩,០ម៉ឺនរៀល រៀងគ្នា រីឯក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីធំបំផុត ២ បានចំណាយតែ ២៥,៧ម៉ឺនរៀល និង១៧,៥ ម៉ឺនរៀល រៀងគ្នា (តារាង ៧.៣៥) ។

**តារាង ៧.៣៣. ចំណាយលើធាតុចូលនៃផលិតផលស្រូវ (ម៉ឺនរៀល/ហ.ត)**

ធាតុចូល	< .5		0.5 – 0.99		1.0 – 1.99		2.0 – 2.99		≥ 3.0		សរុបជាមធ្យម	
	N	Amt	N	Amt	N	Amt	N	Amt	N	Amt	N	Amt
ជីគីមី	50	12.8	62	12.1	45	8.9	16	7.2	15	6.2	188	10.6
ថ្នាំកំចាត់សត្វល្អិត	13	3.1	17	2.9	20	1.9	6	1.4	7	1.9	63	2.4
បូមទឹកបញ្ចូលស្រែ	28	18.1	35	21.2	31	11.8	13	4.8	12	6.3	119	14.7
ពលកម្មរៀបចំដី	28	12.7	20	8.3	16	5.7	7	5.6	4	2.1	75	8.8
ផលិតកម្មសរុប	57	38.1	74	39.0	53	27.8	19	25.7	17	17.5	220	33.3

ភាពខុសគ្នារវាងផលិតភាពដី (ផលក្នុងមួយហិកតា) និងការវិនិយោគលើផលិតភាព (ផលក្នុងមួយម៉ឺនរៀល/ហ.ត) នៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ក៏មានកត់សំគាល់នៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យខេត្តកំពង់ឆ្នាំងដែរ ។ តារាង ៧.៣៤ បង្ហាញថា កសិដ្ឋានទំហំតូចជាង ០.៥ហ.ត ទទួលបានស្រូវ ៥៣.៣គ.ក ក្នុងការចំណាយមួយម៉ឺនរៀល រីឯកសិដ្ឋានទំហំធំជាង ៣ហ.ត ទទួលបានប្រហែលជា ៥៩គ.កស្រូវ សំរាប់ការចំណាយមួយម៉ឺនរៀល ។ ដូចនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ការវិនិយោគក្នុងមួយហិកតាដីហាក់ដូចជាធ្លាក់ចុះ នៅពេលដែលទំហំដីកើនឡើង ។

**តារាង ៧.៣៤. ដី និងការវិនិយោគលើផលិតភាព**

ទំហំដី (ហ.ត)	ផ្ទៃដីត្រួតកាត់	ទិន្នផល (គ.ក/ហ.ត)	ការចំណាយ (ម៉ឺនរៀល/ហ.ត)	ការចំណាយ (គ.ក/ម៉ឺនរៀល)	ការចំណាយ (ម៉ឺនរៀល/គ្រួសារ)
< 0.5	.4041	2,032	38.1	53.3	15.40
0.5 – 0.99	.6267	2,032	39.0	52.1	24.44
1.0 – 1.99	1.071	1,478	27.8	53.2	29.77
2.0 – 2.99	1.812	1,200	25.7	46.7	46.57
≥ 3.0	2.493	1,034	17.5	59.1	43.63

ដូចនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ដីមានផលិតភាពខ្ពស់បំផុត មិនមានន័យថាមានកំរិតផលិតផលស្រូវខ្ពស់ដែរនោះទេ សំរាប់គ្រួសារនីមួយៗ ។ តារាង ៧.៣៥ បង្ហាញថា គ្រួសារកាន់កាប់ដីតិចជាង ០.៥ហ.ត ផលិតបានស្រូវតែ ៨២១,១៣គ.ក ប៉ុណ្ណោះ ទោះបីជាផលិតភាពរបស់ពួកគេខ្ពស់ក៏ដោយ ។ រីឯគ្រួសារកាន់កាប់ដី ៣ហ.ត ឬច្រើនជាងនេះ ផលិតស្រូវបានដល់ ២,៥៨តោនក្នុងមួយគ្រួសារ ទោះជាមានផលិតភាពតែពាក់កណ្តាលប៉ុណ្ណោះ ធៀបនឹងផលិតភាពរបស់កសិដ្ឋានតូចបំផុតនៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យ ។

ភាពមិនស្របគ្នាដោយអន្លើនៃផលិតផលទាំងនេះ ក៏កើតឡើងផងដែរ ទោះបីជាអត្រាខ្ពស់នៃការប្រើប្រាស់ដីនៅក្នុងចំណោមកសិដ្ឋានតូចៗ ។ ឧទាហរណ៍ កសិដ្ឋានតូចៗ ត្រូវបានរាយការណ៍ថាមានកាន់កាប់ដីជាមធ្យម ០,២៨ហ.ត/គ្រួសារ ប៉ុន្តែអាចប្រមូលផលបានច្រើនជាង ០,៤ហ.ត ដែលកំរិតនៃការប្រើប្រាស់ដី ១៤៣% (មានការជួលដីខ្លះ) ។ ក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីធំបំផុត មានដីទំហំ ៤,០៤ហ.ត ប៉ុន្តែអាចប្រមូលផលបានតែ ២,៤៩៨ហ.ត ដែលកំរិតនៃការប្រើប្រាស់ដីមានត្រឹម ៦២% ។ យ៉ាងណាក៏ដោយ គំណាតផលិតផលរវាង ក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីតូចបំផុត និងធំបំផុតនៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យ (៦៨,២%) គឺតូច

ជាងនៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំរោង LMAP (៨០,៤%) ។ រឿងនេះបានអះអាងថា ភាពផ្សេងៗគ្នានៃសមត្ថភាពផលិត និងលក្ខខណ្ឌនានា នៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP គឺធ្វើឱ្យមានការខុសគ្នាទៅវិញទៅមក ។

**តារាង ៧.៣៥. ផលិតផលនៅក្នុងគ្រួសារ**

ទំហំដី (ហ.ត)	ទិន្នផល (គ.ក/ហ.ត)	ផ្ទៃដី (ហ.ត/គ្រួសារ)		ផលិតកម្មសរុប (គ.ក/គ្រួសារ) ទិន្នផល x ផ្ទៃដីប្រមូលផល
		កម្មសិទ្ធិ	ប្រមូលផល	
< 0.5	2.032	0.28	.4041	821.13
0.5 – 0.99	2.030	0.70	.6267	1,272.2
1.0 – 1.99	1.478	1.37	1.071	1,582.9
2.0 – 2.99	1.201	2.43	1.812	2,176.2
≥ 3.0	1.035	4.04	2.493	2,580.3

**៧.៣.៣ ការប្រើប្រាស់ដី**

ដូចនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ដីលំនៅដ្ឋាននៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ច្រើនគោលដៅ ប៉ុន្តែភាពចម្រុះនៃការប្រើប្រាស់ដីលំនៅដ្ឋានវិញ វាបង្ហាញពីគំរូចម្រុះនៃការប្រើប្រាស់ ដោយផ្អែកទៅលើទំហំដី ។ ឧទាហរណ៍ ការប្រើប្រាស់ដីលំនៅដ្ឋានសំរាប់សង់លំនៅ និងដាំដើមឈើ គឺមានភាពស្របគ្នានៅក្នុងចំណោមក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីទាំងអស់ ។ នៅខណៈនេះដែរ គ្រួសារកាន់កាប់ដី ៣ហ.ត ឬច្រើនជាងនេះ មិនបង្ហាញនូវការប្រើប្រាស់ដីលំនៅដ្ឋាន សំរាប់សង់លំនៅតែមួយមុខគត់នោះទេ ហើយ ១៥% នៃដីលំនៅដ្ឋានរបស់ពួកគេ ត្រូវបានទុកទំនេរចោល ។ ការប្រើប្រាស់ដីលំនៅដ្ឋាន សំរាប់សង់លំនៅ ដាំបន្លែ និងធ្វើអាជីវកម្មខ្នាតតូច ក៏មានភាពផ្សេងៗគ្នា ដោយផ្អែកទៅលើទំហំកាន់កាប់ដី ទោះបីជាមិនមានភាពស្របគ្នាក៏ដោយ ។

**តារាង ៧.៣៦. ការប្រើប្រាស់ដីលំនៅដ្ឋាន**

គោលបំណងប្រើប្រាស់	ភាពគ្មានដី	នៅកំពង់ឆ្នាំង					សរុប
		< 0.5	0.5-0.99	1-1.99	2-2.99	> 3.0	
ទុកចោលទំនេរ	0.0	0.0	8.0	8.0	0.0	15.0	6.0
សាច់ញាតិរស់នៅបណ្តោះអាសន្នមិនគិតល្បួលផ្ទះ	0.0	2.0	1.0	2.0	0.0	0.0	1.0
រស់នៅ និង ដាំដំណាំ	58.0	52.0	48.0	45.0	52.0	58.0	50.0
ដាំដំណាំ/បន្លែ	5.0	7.0	10.0	8.0	5.0	15.0	8.0
រស់នៅ និង ធ្វើជំនួញ	21.0	31.0	29.0	30.0	33.0	12.0	28.0
ធ្វើជំនួញ	0.0	0.0	0.0	2.0	0.0	0.0	0.0
រស់នៅ	16.0	8.0	4.0	6.0	10.0	0.0	6.0
ផ្សេងទៀត	0.0	2.0	0.0	2.0	0.0	0.0	1.0
សរុប	19	62	93	67	21	26	288

**ដឹកសិកម្ម**

ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់ដី ទិន្នន័យអង្កេតនៅខេត្តកំពង់ឆ្នាំង បង្ហាញនូវគំរូប្រហាក់ប្រហែលគ្នានឹងទិន្នន័យបានកត់សំគាល់នៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ។ ជាទូទៅ ភាគរយនៃក្បាលដីបែងចែកសំរាប់បង្កបង្កើនផលស្រូវនៅរដូវវស្សា មាននិរន្តរភាពចុះតាមទំហំកាន់កាប់ដី រីឯភាគរយនៃក្បាលដីសំរាប់បង្កបង្កើនផលស្រូវនៅរដូវប្រាំង មានការកើនឡើង ។ ទោះជាយ៉ាងណា ភាគរយនៃក្បាលដីបែងចែកសំរាប់បង្កបង្កើនផលស្រូវនៅរដូវវស្សា (៧២%) គឺតិចជាងនៅក្នុង តំបន់អង្កេតនៃតំរោង LMAP

(៨០,៤%) ។ រឿងនេះគឺឆ្លើយតបទៅលើភាពខុសគ្នានៃភាគរយនៃការបែងចែកក្បាលដីសំរាប់ធ្វើស្រែនៅរដូវប្រាំងរវាងខេត្តកំពង់ឆ្នាំង (១៧%) និងតំបន់អង្កេតនៃតំរោង LMAP (៦,៦%) ។ ភាគរយនៃក្បាលដីបែងចែកសំរាប់ធ្វើចំការ (៤% ជាទូទៅ) និងភាគរយនៃក្បាលដីទុកចោលទំនេរ (៤% ជាទូទៅ) កើនឡើងបន្តិចបន្តួចទៅតាមទំហំដី ។

បើនិយាយពីការប្រើប្រាស់ក្បាលដីជាក់ស្តែង ក្បាលដីទាំងអស់ ៩១% ត្រូវបានធ្វើការដាំដុះ ។ ប៉ុន្តែ មិនដូចនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP អត្រាប្រើប្រាស់ដី គឺមានភាពប្រែប្រួលបន្តិចបន្តួច គ្រប់ទំហំកាន់កាប់ដី ។ អត្រានៃការធ្វើកសិកម្មសំរាប់ស្រ្តីជាមេគ្រួសារ គឺទាបជាងបុរសជាមេគ្រួសារ ។ ប្រហែលជា ២% នៃក្បាលដី ត្រូវបានជួលឱ្យគេ និង ៥% ទៀតទុកទំនេរចោល ។ ដូចនៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំរោង LMAP ស្រ្តីជាមេគ្រួសារ មានអត្រាភាគរយខ្ពស់ជាងបុរសជាមេគ្រួសារបន្តិច ទាំងការ ជួលដី និងការទុកដីទំនេរចោល ។ ភាគរយនៃក្បាលដីសំរាប់ការបង្កបង្កើនផល និងដាំដំណាំផ្សេងទៀត ក៏មានការកើនឡើងតាមទំហំកាន់កាប់ដី ទោះបីជាភាគរយសរុបមានកំរិតទាបក៏ដោយ (៣%) ។

ដូចនៅក្នុងតំបន់អង្កេត LMAP ហេតុផលសំខាន់ ៤៧ បណ្តាលអោយទុកដីកសិកម្មឱ្យនៅទំនេរចោល គឺដោយសារខ្វះខាតកំលាំងពលកម្ម (២៨%) មិនចំណេញ (៣២%) និងខ្វះទុនវិនិយោគ (១១%) ។ ហេតុផលផ្សេងទៀត មានចំនួន ៣១% ។ ទោះបីជាចំនួនឆ្លើយតបជាក់ស្តែងមានតិចតួច ភាគរយដ៏ធំនៃស្រ្តីជាមេគ្រួសារ បានបង្ហាញពីការខ្វះខាតកំលាំងពលកម្ម រីឯភាគរយដ៏ធំនៃបុរសជាមេគ្រួសារ បង្ហាញថា មិនមានការចំណេញ និងខ្វះខាតទុនវិនិយោគ ។ ភាគរយស្រដៀងគ្នានៃបុរស និងស្រ្តីជាមេគ្រួសារបង្ហាញពីហេតុផលផ្សេងទៀត ។

**៧.៤ និស្សរដីធ្លី៖ តំលៃ ថ្លៃ និងការធ្វើដីធ្លី**

គំរូនៃតំលៃដីបានរាយការណ៍ក្នុងខេត្តកំពង់ឆ្នាំង គឺមានភាពខុសគ្នាដោយអន្លើទៅនឹងតំបន់អង្កេតនៃតំរោង LMAP ដែលនៅទីនោះតំលៃដី (ម៉ឺនរៀល/ហិកតា) គឺមានការធ្លាក់ចុះសន្ធឹមៗ ពេលទំហំកាន់កាប់ដីកើនឡើង ទាំងសំរាប់បុរស និងស្រ្តីជាមេគ្រួសារ ។ នៅខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ទោះយ៉ាងណាក្តី គំរូនេះ គឺកើតមានតែទៅលើ ស្រ្តីជាមេគ្រួសារប៉ុណ្ណោះ រីឯបុរសជាមេគ្រួសារ គំរូនេះមានភាពចម្រុះគ្នា ។ រឿងនេះ ជាលទ្ធផលនៃគំរូចម្រុះគ្នា សំរាប់គ្រប់គ្រួសារ ដូចក្រុមអង្កេតភាគច្រើន រាប់បញ្ចូលទាំងបុរសជាមេគ្រួសារ ។ ប៉ុន្តែ គំរូនៃតំលៃក្បាលដីជាមធ្យម គឺប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ទៅនឹងគំរូក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំរោង LMAP ព្រោះតំលៃក្បាលដីមានការធ្លាក់ចុះ នៅពេលទំហំកាន់កាប់ដីកើនឡើង ។ មានការលើកលែងមួយពាក់ព័ន្ធនឹងក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីធំបំផុត ដែលបង្ហាញនូវការថយចុះធៀបនឹងក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីតិមុន (តារាង ៧.៤ក) ។

**តារាង ៧.៤ក. តំលៃដី គិតជាហិកតា និងក្បាលដី (ម៉ឺនរៀល/ហ.ត)**

ទំហំកាន់កាប់ដី (ហ.ត)	ចំនួនទ្វេដង	ទំហំ (ហ.ត)	តំលៃ/ហ.តបុរស	តំលៃ/ហ.ត ស្រ្តី	តំលៃ/ហ.តសរុប	តំលៃ/ទ្វេដង
< 0.5	128	0.109	583	695	610	66.6
0.5 – 0.9	266	0.153	820	490	724	110.8
1.0 – 1.9	242	0.216	716	494	660	142.6
2.0 – 2.9	142	0.321	712	466	677	217.3
> 3.0	151	0.411	357	292	346	142.2
សរុប	929 *	.2200	669	498	628	138.2

n = 303 plots missing



គ្រួសារចំនួន ៤៧ ត្រូវបានរាយការណ៍ថា បានលក់ដីកសិកម្មចំនួន ៦៥ក្បាលដី តាំងពីឆ្នាំ១៩៨៩ ដែលតំណាងឱ្យ ប្រហែលជា ៥.៣% នៃក្បាលដីនៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យ ។ តួលេខនេះ មានចំនួនតិចជាង នៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំបន់ LMAP ដែលមានចំនួន ៧.៨% ។ ដូចនៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំបន់ LMAP មានចំនួនមិនសមមាត្រនៃការលក់ដីនៅក្នុងចំណោម ក្រុមកាន់កាប់ដីតិចបំផុតចំនួន ២ ធៀបនឹងក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីធំបំផុត ២ទៀត ។ ក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីតិចបំផុត ២ បានរាយការណ៍ថា កាន់កាប់ក្បាលដីសរុបចំនួន ៥៣៥ ក្បាលដី ឬប្រហែលជា ៤៣.៤% នៃក្បាលដីទាំងអស់ (១២៣២ក្បាលដី) នៅក្នុងតំបន់គំរូ ។ ប៉ុន្តែ មានរបាយការណ៍ថា មានការលក់ដី ៣២ក្បាលដី រឺ ៤៩.២% នៃចំនួនក្បាលដីបានលក់ទាំងអស់ ។ នៅខណៈដែល ក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីធំបំផុត ២ បានកាន់កាប់ក្បាលដី ២៦.១% ប៉ុន្តែបានលក់អស់តែ ៩.២% នៃក្បាលដីបាន លក់ទាំងអស់ ។ ចំនួនប្រហែលជា មួយភាគបីនៃការលក់ នៅក្នុងចំណោមក្រុមចន្លោះកាន់កាប់ដីតិចបំផុត ២ គឺពាក់ព័ន្ធនឹងស្ត្រីជា មេគ្រួសារ ។ ជាទូទៅ ប្រហែលជា ៣៣.៨% នៃការលក់ដី គឺពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ។<sup>៣៤</sup>

**តារាង ៧.៤ខ. ការលក់ក្បាលដី តាមទំហំកាន់កាប់ដី និងយេនឌ័រ នៃមេគ្រួសារ**

ទំហំដី (ហ.ត)	ឡូត៍	ការលក់		ផ្ទៃដីមធ្យម		ផ្ទៃ (ម៉ឺនរៀល/ហ.ត)		ផ្ទៃដីសរុប (ហ.ត)		
		ប	ស	ប	ស	ប	ស	ផ្ទៃ	ផ្ទៃដី	
0		14	4	10	.11	.32	944	202	414	.26
< 0.5	167	16	12	3	.26	.20	420	567	449	.25
0.5 – 0.9	368	17	9	8	.15	.18	618	301	469	.17
1.0 – 1.9	376	13	12	1	.18	.10	1,213	1,000	1,197	.17
2.0 – 2.9	144	3	3	0	.13		858		858	.13
> 3.0	177	3	3	0	.60		289		2289	.60
សរុប	1,232	65	43	22	.22	.24	753	324	608	.23

ជាទូទៅ ផ្ទៃដីលក់ជាមធ្យមបានរាយការណ៍ នៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យនៅខេត្តកំពង់ឆ្នាំង (៦០៨ម៉ឺនរៀល/ហ.ត) គឺទាប ជាងផ្ទៃដីលក់ជាមធ្យមនៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំបន់ LMAP (១,៥៥៥ ម៉ឺនរៀល/ហ.ត) ។ ផ្ទៃដីជាមធ្យម មានភាពប្រហាក់ ប្រហែលគ្នាដោយអន្លើសំរាប់ឃុំរលាប្បូរ (៥៩០ម៉ឺនរៀល/ហ.ត) និងឃុំច្រេស (៦៣០ម៉ឺនរៀល/ហ.ត) ។ ឃុំរលាប្បូរមាន ទីតាំងនៅជិតទីរួមខេត្តកំពង់ឆ្នាំង រីឯឃុំច្រេស នៅជិតនឹងទីក្រុងភ្នំពេញ ។ ឃុំទាំងពីរ មានទីតាំងដីនៅតាមដងផ្លូវជាតិលេខ ៥ ។ បើប្រៀបធៀបផ្ទៃលក់ជាមធ្យម នៅក្នុងឃុំទាំងពីរនេះ ជាមួយផ្ទៃលក់ ជាមធ្យមនៅតំបន់អង្កេតនៃតំបន់ LMAP ឃុំរលាប្បូរ និងឃុំច្រេស គឺស្ថិតនៅចន្លោះរវាងឃុំសំបូរ (៣៨២ម៉ឺនរៀល/ហ.ត) និងឃុំព្រៃនប់ (៧២០ម៉ឺនរៀល/ហ.ត) ។ គួរឱ្យកត់ សំគាល់ថា ផ្ទៃដីលក់ជាមធ្យមបានរាយការណ៍ ៦០៨ម៉ឺនរៀល/ហ.ត (តារាង ៧.៤ខ) ស្ទើរតែស្មើតំលៃដីជាមធ្យម បាន រាយការណ៍ ៦២៨ម៉ឺនរៀល/ហ.ត (តារាង ៧.៤ក) ។

**តារាង ៧.៤គ. ការលក់ក្បាលដីតាមឃុំ**

ឃុំ	ចំនួនឡូត៍	ទំហំឡូត៍ជាមធ្យម (ហ.ត)	ផ្ទៃ (ម៉ឺនរៀល/ហ.ត)	ខេត្ត
រលាប្បូរ	36	.20	590	កំពង់ឆ្នាំង
ច្រេស	29	.25	630	កំពង់ឆ្នាំង
សរុប	65	.23	608	

<sup>៣៤</sup> នៅក្នុងចំណោមគ្រួសារដែលគ្មានដី ដែលបានរាយការណ៍ថាបានលក់ដី ៧០% មានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ។

នៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំរោង LMAP ៦២% នៃការលក់ដីបានរាយការណ៍ បានធ្វើឡើងតាំងពីឆ្នាំ១៩៩៨ រីឯនៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យនៅខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ៦៤% នៃការលក់ដី បានធ្វើឡើងនៅក្នុងអំឡុងពេលដូចគ្នា ។ ដូចនៅឃុំអង្កេតភាគច្រើននៃតំបន់តំរោង LMAP ការលក់ដីទាំងនៅក្នុងឃុំរលាប្បូរ និងឃុំច្រេស ហាក់ដូចជាបានកើនឡើងខ្ពស់បំផុត នៅអំឡុងពេលឆ្នាំ១៩៩៨-២០០១ ។

**តារាង ៧.៤៧. ការលក់ក្បាលដី តាមឆ្នាំ (ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង)**

ឃុំ	< 1989	1989-93	1994-97	1998-2001	2002-2004	សរុប
រលាប្បូរ	1	8	7	16	4	36
ច្រេស	4	1	3	15	6	29
សរុប	5	9	10	32	10	65

ចុងក្រោយ ហេតុផលបានលើកឡើងពីកញ្ចប់បំផុតទី១នៃការលក់ដី គឺបញ្ហាសុខភាព (២៣ករណី) រឺ ២៥% នៃហេតុផលបានលើកឡើង ហើយតួលេខនេះ គឺវាមានកំរិតខ្ពស់ជាងតួលេខនៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំរោង LMAP (២៤.៩%) ។ ហេតុផលលើកឡើងពីកញ្ចប់បំផុតទី២ គឺបញ្ហាខ្លះម្តូបអាហារ (៩ករណី) រឺ ១៣.៨% ។ តួលេខនេះ គឺខុសគ្នាពីតួលេខនៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំរោង LMAP ដែលនៅទីនោះ ហេតុផលលើកឡើងពីកញ្ចប់ទី២ គឺបញ្ហាទុនវិនិយោគធ្វើអាជីវកម្ម រឺ ២៨.៦% ។ ដូចមាននៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំរោង LMAP ហេតុផលផ្សេងទៀត មានភាគរយច្រើនគួរឱ្យកត់សំគាល់ ក្នុងនោះមានការសងបំណុល ការធ្វើបុណ្យសព និងពិធីបែបសង្គមផ្សេងៗ ការចំណាយលើការផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅ និងវិបត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងភាពគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗ ។ ចំពោះហេតុផលនៃការលក់ដីតំបន់ត្រួតពិនិត្យ ២ នៅខេត្តកំពង់ឆ្នាំង មានហេតុផលដូចគ្នាទៅនឹងតំបន់ អង្កេត ២ នៃតំរោង LMAP នៅខេត្តតាកែវ ។

**តារាង ៧.៤៨. ការលក់ក្បាលដី ដោយហេតុផលផ្សេងៗ**

ឃុំ	ជំនួញ	ថែទាំសុខភាព	ទិញស្បៀង	លក្ខណៈទ្វេភាព	ផ្សេងទៀត	សរុប
រលាប្បូរ	4	9	1	4	18	36
ច្រេស	1	5	7	1	15	29
សរុប	5	23	9	5	33	65

**៧.៥ ការរៀបចំដីលំនៅ និងរដ្ឋបាលដី**

ក្នុងចំណោមក្បាលដីលំនៅដ្ឋានចំនួន ២៩១ នៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យ មាន ១៤០ក្បាលដី (៥០.៩%) មិនដែលមានឯកសារអ្វីទាំងអស់ ។ តួលេខនេះ គឺទាបខ្លាំងណាស់បើធៀបនឹងតួលេខ នៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំរោង LMAP (៦៥.៦%) ។ ក្បាលដីប្រហែលជា ៥.៨% មានឯកសារនៅពេលផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែឯកសារទាំងនោះ បានបាត់បង់អស់ទៅហើយ ។ ក្នុងចំណោមក្បាលដីលំនៅដ្ឋាននៅសល់ចំនួន ៩៩ មាន ៦៧ក្បាលដី មានឯកសារជាវិក័យប័ត្រដាក់ពាក្យសុំកាន់កាប់ដី រឺ ៥២ក្បាលដីផ្សេងទៀត

មានវិញ្ញាបនប័ត្រកាន់កាប់ដី ។ ភាគរយនៃវិញ្ញាបនប័ត្រកាន់កាប់ ដីលំនៅដ្ឋាននៅខេត្តកំពង់ឆ្នាំង (៥២,៥%) គឺមានអត្រាខ្ពស់ណាស់ធៀបនឹងភាគរយនៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃគំរោង LMAP (៤,២%) ។ ក្បាលដីលំនៅដ្ឋាននៅសល់ ៥ផ្សេងទៀត មានតែឯកសារវាស់វែងដីប៉ុណ្ណោះ ។

**ដីកសិកម្ម:** នៅក្នុងចំណោម ១.២៣២ក្បាលដីកសិកម្ម នៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យ មាន ៦៩២ក្បាលដី (៥៦,២%) មិនដែលមានឯកសារអ្វីទេ ។ ក្បាលដីបានរៀបចំឯកសារតាមមធ្យោបាយផ្សេងៗ ក្នុងនោះមាន ៤៧៩ក្បាលដី (មានឯកសារខ្លះក្នុងដៃ) ហើយ ៤៨ក្បាលដីផ្សេងទៀត (ឯកសារទាំងផ្លូវការ និងក្រៅផ្លូវការ) បានបាត់បង់ឯកសារ ។ ជាលទ្ធផល ៤៣,៨% នៃក្បាលដីកសិកម្ម មានឯកសារខ្លះធ្វើការបញ្ជាក់ រីឯយ៉ាងហោចណាស់មានការប្រកាសថាជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ។ តួលេខនេះគឺខ្ពស់ជាង ៣៧,៣% នៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃគំរោង LMAP ។

ក្បាលដីមានឯកសារចំនួន ៥៩,៣% គឺមានតែវិក័យប័ត្រដាក់ពាក្យសុំកាន់កាប់ដី ដែលវាប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹង ៦១,៦% នៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃគំរោង LMAP ។ ចំនួន ២២,៨% ផ្សេងទៀត មានវិញ្ញាបនប័ត្រកាន់កាប់ដីពិតប្រាកដ ហើយនេះជាភាគរយយ៉ាងខ្ពស់ ធៀបនឹង ៨,១% នៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃគំរោង LMAP ។ រឿងនេះអាចបណ្តាលមកពីខេត្តទាំងនោះមានការខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីផ្តល់វិញ្ញាបនប័ត្រនៅក្នុងតំបន់ជាក់លាក់ណាមួយ ដែលអាចជាការឆ្លុះបញ្ចាំងថា ការបែងចែកវិញ្ញាបនប័ត្រគឺមានរបាយស្នើគ្នានៅគ្រប់ក្រុមចន្លោះនៃការកាន់កាប់ដី ។ នៅខណៈនេះដែរ ចំនួន ៩,៨% មានឯកសារវាស់វែងដី និង ៨,១% មានការប្រើប្រាស់ឯកសារផ្សេងទៀត ។

**តារាង ៧.៥ក. ឯកសារដីកសិកម្ម**

ទំហំដី (ហិ.ត)	វិក័យប័ត្រសុំកាន់កាប់ដី		ឯកសារអង្កេត		ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដី		ផ្សេងទៀត		សរុប	
	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស
< 0.5	24	1	0	0	12	4	4	0	40	5
0.5 - 0.9	65	24	19	4	16	4	2	0	102	32
1.0 - 1.9	64	18	13	0	19	12	19	0	115	30
2.0 - 2.9	40	9	10	0	14	7	1	0	65	16
> 3.0	38	1	1	0	17	4	13	0	69	5
សរុប	231	53	43	4	78	31	39	0	391	88
សរុប	284		47		109		39		479	

តារាង ៧.៥ខ ពាក់ព័ន្ធនឹងហេតុផលដែលអ្នកឆ្លើយតប បានផ្តល់ចំពោះការមិនបានចុះបញ្ជីក្បាលដីកសិកម្មរបស់ពួកគេ ។ វាបង្ហាញថា ២០,៤% នៃក្បាលដីកសិកម្មមិនបានធ្វើឯកសារ ដោយសារការបង់ថ្លៃសេវាក្រៅផ្លូវការខ្ពស់ក្នុងដំណើរការចុះបញ្ជី ។ រឿងនេះ មានភាពខុសគ្នាយ៉ាងខ្លាំងពីតំបន់អង្កេតនៃគំរោង LMAP ដែលនៅទីនោះ មានអ្នកឆ្លើយតបតែពីរ-បីនាក់ប៉ុណ្ណោះបានបញ្ជាក់ពីការបង់សេវាក្រៅផ្លូវការ ។ ប្រហែលជា ១៤,៨% មិនទាន់បានចុះបញ្ជី ពីព្រោះតែគេគិតថាវាមិនចាំបាច់ ។ ចំនួន ១២,២% ផ្សេងទៀតនៃក្បាលដីមិនបានចុះបញ្ជី ពីព្រោះតែគេមិនដឹងពីនីតិវិធី រីឯ ៥,៤% នៃក្បាលដីមិនបានចុះបញ្ជី ពីព្រោះតែគេគិតថា ដំណើរការនេះ វាមានភាពស្មុគស្មាញពេក ។ ប្រហែលជា ៤៧,២% នៃក្បាលដីមិនបានរៀបចំឯកសារ គឺដោយសារហេតុផលផ្សេងៗគ្នា តែគ្មានទិន្នន័យជាក់លាក់ ។

**តារាង ៧.៥២. ហេតុផលនាំឱ្យគេមិនធ្វើការចុះបញ្ជីដឹកសិកម្ម**

ទំហំដី (ហ.ត)	មិនចាំបាច់		មិនយល់ព័ន្ធតិរិច្ច		ថ្លៃសេវាក្រៅផ្លូវការ		ប្រព័ន្ធស្មុតស្មាញ		ផ្សេងទៀត	
	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស	ប	ស
< 0.5	18	6	16	4	10	5	4	0	39	18
0.5 – 0.9	25	6	44	0	19	27	12	2	63	36
1.0 – 1.9	24	2	7	4	30	18	8	0	49	28
2.0 – 2.9	8	1	3	4	14	0	13	0	39	3
> 3.0	16	0	5	0	14	9	0	0	47	16
សរុប	91	15	75	12	87	59	37	2	237	101
សរុប *	106		87		146		39		338	

\* Total n = 716 (may include some “no” in category with paper.)

ភាគរយនៃការផ្ទេរដីដោយធ្វើការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះនៅលើវិក័យប័ត្រដាក់ពាក្យសុំកាន់កាប់ដី គឺស្ទើរតែមានភាពដូចគ្នា បេះបិទរវាងក្រុមអង្កេត និងក្រុមនៅតំបន់ត្រួតពិនិត្យ (មាន ៦៥%) ។ នៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃគំរោង LMAP របាយការណ៍នៃ ការលក់ដីមិនទាន់ចុះបញ្ជីផ្លូវការ គឺមានអត្រាខ្ពស់ ពីព្រោះ ២១ករណី នៃហេតុផលផ្សេងទៀត ប្រហែលជាមូលហេតុចម្បង កិច្ចព្រមព្រៀង និងវិធីសាស្ត្រក្រៅផ្លូវការផ្សេងទៀត ។ ជាមួយផ្សេងទៀត នៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃគំរោង LMAP របាយការណ៍នៃ ការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះនៅលើវិក័យប័ត្រ គឺមានការថយចុះជាបង្អួច ដែលមានការស្នើថា តំលៃនៃការផ្ទេរជាប់ពាក់ព័ន្ធជាមួយការ ធ្វើដំណើរ ពេលវេលា គឺជាឧបសគ្គយ៉ាងសំខាន់ ដល់ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីផ្លូវការ ។

**តារាង ៧.៥៣. ការលក់ក្បាលដី គិតតាមការរៀបចំឯកសារ (នៅក្នុងខេត្តកំពង់ឆ្នាំង)**

ឃុំ	ប្តូរឈ្មោះកិច្ចសន្យា	ប្តូរឈ្មោះកិច្ចសន្យា	ប្តូរឈ្មោះកិច្ចសន្យា	ប្តូរឈ្មោះកិច្ចសន្យា	ផ្សេងទៀត	សរុប
រលាប្បូរ	17	11	1		6	35
ច្រែស	12	2			15	29
សរុប	29	13	1		21	64*

\* N = 1 missing

**៧.៦. វិវាទ និងជំនាញដី**

មានរបាយការណ៍ថា វិវាទដីចំនួន ១៥ករណី បានកើតឡើងនៅក្នុងតំបន់ត្រួតពិនិត្យតាំងពីការបោះឆ្នោតឃុំមកម៉្លោះ ។ ចំនួននេះ ស្មើនឹង ៥,៧៧% នៃគ្រួសារចំនួន ២៦០ ដែលជាអត្រាទាបជាងបន្តិចធ្ងន់បន្តិច ៦,៣% នៅក្នុងតំបន់អង្កេត នៃគំរោង LMAP ។ នៅក្នុងចំណោម ១៥ករណី មាន ៩ករណី (៦០%) គឺពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងបុរសជាមេគ្រួសារ ហើយ ៦ករណី (៤០%) ពាក់ព័ន្ធ ជាមួយនឹងស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ។ មាន ៨ករណី (៥៥,៣%) ពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងគ្រួសារកាន់កាប់ដីកសិកម្មមួយហិកតា ឬតិចជាង នេះ រីឯ ២ករណី ពាក់ព័ន្ធជាមួយគ្រួសារកាន់កាប់ដីពី ២-៣ហិកតា ។ មិនមានរបាយការណ៍ពីវិវាទដីនៅក្នុងចំណោម គ្រួសារកាន់កាប់ដីច្រើនជាង ៣ហិកតានោះទេ ។ ដូចនៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃគំរោង LMAP ប្រភេទដីពាក់ព័ន្ធនឹងវិវាទ គឺមានការ បែងចែកជាដឹកសិកម្ម (៧ករណី) និងដីលំនៅដ្ឋាន (៨ករណី) ។

**តារាង ៧.៦ក. របាយការណ៍ពិវាទដីធ្លីតាំងពីឆ្នាំ២០០១**

យេនឌ័រ	< 0.5	0.5-99	1.0 - 1.99	2.0 - 2.99	≥ 3.0	សរុប
បុរស	1	3	4	2	0	9
ស្ត្រី	1	4	1	0	0	6
សរុប	2	7	5	2	0	15

វិវាទព្រំប្រទល់ជាមួយអ្នកជិតខាងមាន ៧ ករណី (៤៦,៦%) បន្ទាប់មកមាន ៤ករណី ពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកភូមិផ្សេងទៀត និង ១ករណី ជាជំនាញរវាងសាច់ញាតិ ។ មាន ៣ករណី ជាវិវាទពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាផ្សេងទៀត ។ វាមិនដូចនៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃគំរោង LMAP ពីព្រោះមិនមានរបាយការណ៍អំពីវិវាទដីធ្លីពាក់ព័ន្ធជាមួយអាជ្ញាធរ ឬអ្នកមានអំណាចទេ ។ ការបែងចែកប្រភេទនៃវិវាទ គឺវាឆ្លើយតបនឹងការកត់សំគាល់ ដែលបានធ្វើការបរិយាយនៅ ខាងលើនៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃគំរោង LMAP ។ ភាគច្រើននៃជំនាញដីធ្លី គឺមានលក្ខណៈនៅមូលដ្ឋានសុទ្ធសាធ ដូចជាពាក់ព័ន្ធនឹងព្រំប្រទល់ជាមួយអ្នកជិតខាង ឬក៏ជំនាញសិទ្ធិរវាងបងប្អូន ។

**៧.៦.១ ការដោះស្រាយវិវាទ**

ចំនួន ១៥គ្រួសារពាក់ព័ន្ធនឹងវិវាទ បានប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រដោះស្រាយវិវាទចំនួនតិចជាងគ្រួសារ នៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃគំរោង LMAP ។ បញ្ហានេះ អាចបណ្តាលមកពីនៅក្នុងខេត្តកំពង់ឆ្នាំង មានចំនួនវិវាទដីធ្លី តិចតួចជាងនៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃគំរោង LMAP ។ នៅក្នុងការចរចាគ្នានៅជំហានទី ១ គ្រួសារចំនួន ៦ ព្យាយាមដោះស្រាយដោយផ្ទាល់ជាមួយភាគីម្ខាងទៀត រីឯ ៥គ្រួសារ បានឡើងទៅដល់មេភូមិ និង ៤គ្រួសារ បានឡើងទៅដល់មេឃុំ ។ មានករណីវិវាទចំនួន ៨ ត្រូវបានដោះស្រាយនៅជំហានទី១ រីឯ ៧ករណី មិនត្រូវបានដោះស្រាយទេ ។

នៅក្នុងចំណោម ៧ករណី ដែលមិនទាន់បានដោះស្រាយនៅក្នុងជំហានទី១ ៥គ្រួសារ ត្រូវបានរាយការណ៍ថា បានធ្វើការចរចាគ្នានៅជំហានទី ២ ។ ក្នុងនោះមាន ៣គ្រួសារ បានឡើងដល់មេភូមិ និង ២ករណីបានឡើងដល់មេឃុំ ។ នៅក្នុងចំណោម ៥ករណី មាន ១ករណី ត្រូវបានដោះស្រាយរួច ។ នៅក្នុងចំណោម ៤ករណី មិនទាន់ដោះស្រាយនៅក្នុងជំហានទី២ ចំនួន ៣គ្រួសារ ត្រូវបានរាយការណ៍ថា បានឡើងទៅដល់ជំហានទី ៣ ។ មួយករណីឡើងទៅដល់ មេឃុំ រីឯនៅសល់ ២ករណីទៀត ឡើងទៅដល់គណៈកម្មការដោះស្រាយវិវាទថ្នាក់ស្រុក ។ នៅក្នុងចំណោម ៣ករណី មួយករណីត្រូវបានដោះស្រាយ និង ២ករណីទៀតដោះស្រាយមិនចេញ ។

ទាក់ទងនឹងរបាយការណ៍អំពីការចំណាយលើការចរចាដោះស្រាយវិវាទ ចំនួន ១៥គ្រួសារ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការចរចាដោះស្រាយវិវាទនៅជំហានទី១ ត្រូវបានរាយការណ៍ថាចំណាយជាមធ្យមមាន ប្រហែលជា ១,៤៨ ម៉ឺនរៀល រីឯ ៥គ្រួសារ ដែលធ្វើការចរចាដោះស្រាយវិវាទនៅជំហានទី ២ ត្រូវចំណាយជាមធ្យមចំនួន ០,១៤ម៉ឺនរៀល ។ ចំនួន ៣ គ្រួសារដែលធ្វើការចរចាដោះស្រាយវិវាទនៅជំហានទី ៣ ត្រូវបានរាយការណ៍ថា ចំណាយជាមធ្យមចំនួន ១,០៧ម៉ឺនរៀល ។ គំរូនេះគឺមានភាព

ផ្សេងៗគ្នាទៅនឹងគំរូនៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំបន់ LMAP ។ ហេតុផលមួយនៅលើភាពផ្សេងគ្នានេះ គឺអាចពាក់ព័ន្ធនឹងប៉ាន់ គំរូដ៏តូចនៃវិវាទនៅក្នុងខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ។

ដូចក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំបន់ LMAP គ្រួសារជាច្រើនត្រូវបានគេសួរពីការបាត់បង់ដី បន្ទាប់ពីលទ្ធផលនៃការដោះស្រាយ វិវាទ ។ នៅក្នុងចំណោម ១៤គ្រួសារ ដែលបានបញ្ចូលទៅក្នុងកំរងទិន្នន័យ ៦គ្រួសារ ត្រូវបានរាយការណ៍ថា គេមិនបាត់បង់ដីទេ រីឯ ៤គ្រួសារ ត្រូវបានរាយការណ៍ថាបាត់បង់ដីខ្លះ ។ ចំនួន ២គ្រួសារ ត្រូវបានរាយការណ៍ថា បានបាត់បង់ដីទាំងស្រុង ។ ដីទាំងនេះ ប្រហែលជាសំដៅលើក្បាលដីពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងវិវាទ មិនមែនលើក្បាលដីកាន់កាប់ទាំងស្រុង ដូចនៅក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំបន់ LMAP នោះទេ ។ ចំនួន ២គ្រួសារ ត្រូវបានរាយការណ៍ថា គ្មានយោបល់ ឬ មិនឆ្លើយតប ។

ជាចុងក្រោយ គ្រួសារត្រូវបានគេសួរពីការពេញចិត្តអំពីមធ្យោបាយ ឬអ្នកដែលជួយដោះស្រាយវិវាទ ។ ៧គ្រួសារ ឆ្លើយ ថា ពេញចិត្ត រីឯ ៥គ្រួសារទៀត ឆ្លើយថា មិនពេញចិត្ត ។ ដូចក្នុងតំបន់អង្កេតនៃតំបន់ LMAP ដែរ ចំនួនគ្រួសារដូចគ្នា បាននិយាយថា ដំណើរការនេះមានភាពយុត្តិធម៌ រីឯ ចំនួនដូចគ្នាមួយទៀត គឺគេគិតថា ដំណើរការនេះមិនយុត្តិធម៌ទេ ។



## ជំពូក ៨.

### សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និងការកត់សំគាល់នានា

សុវត្ថិភាពលើសិទ្ធិនៃការកាន់កាប់ដីធ្លី អាចរួមចំណែកធ្វើឱ្យមានការលូតលាស់ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចនិងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនៅជនបទ ដោយផ្អែកយ៉ាងខ្លាំងទៅលើសមត្ថភាពរបស់រដ្ឋបាលសាធារណៈដើម្បីគ្រប់គ្រង និងពង្រឹងការអនុវត្តឱ្យបានត្រឹមត្រូវនៃប្រសិទ្ធភាព ។ ផលប៉ះពាល់នៃកម្មសិទ្ធិដីធ្លី វាហាក់ដូចជាមានភាពខ្លាំង នៅពេលដែលប្រជាពលរដ្ឋជឿជាក់ទៅលើសមត្ថភាព និងការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលដើម្បីអនុវត្ត និងពង្រឹងនូវការអនុវត្តសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិលើដីធ្លីដោយយុត្តិធម៌ និងមានតំណភាព ។ នៅក្នុងទិដ្ឋភាពបែបនេះ ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងតំបន់អង្កេតមូលដ្ឋាន បានបង្ហាញនូវការឆ្កើមមានទំនុកចិត្តលើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីដែលទើបតែបានចេញឱ្យនាពេលថ្មីៗនេះ ។

ផលប្រយោជន៍ពីប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីនេះ ក៏វាអាស្រ័យផងដែរទៅលើកាលៈទេសៈអំណោយផល ក្នុងនោះមាន (ក) កំរិតនៃសកម្មភាពទីផ្សារ (ខ) វត្តមាននៃឥណទានបាន សេវាកម្មបច្ចេកទេស លទ្ធភាពអាចប្រើប្រាស់សេវាកម្មថែទាំសុខភាពបាន និងសេវាផ្នែកសង្គមកិច្ចផ្សេងទៀត (គ) កំរិតនៃការអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្សេងៗ និង (ឃ) ទីតាំងភូមិសាស្ត្រនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការដឹកជញ្ជូន និងទីផ្សារ ។ ផលចំណេញសំរាប់គ្រួសារ និងសហគមន៍ វាហាក់ដូចជាល្អបំផុតចំពោះតំបន់មានសមត្ថភាពខ្ពស់ ដែលបានចាត់ថា មានសកម្មភាពទីផ្សារដីធ្លី ភាពងាយស្រួលក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ និងការផ្តល់សេវាកម្មផ្នែកសង្គមកិច្ច លក្ខខណ្ឌដីមានគុណភាពល្អ លទ្ធភាពអាចប្រើប្រាស់ប្រភពទឹក និងសក្តានុពលនៃភាពចម្រុះក្នុងការប្រើប្រាស់ដី និងឱកាសមានការងារធ្វើ ។ ចំពោះតំបន់មានសមត្ថភាពទាប ក្នុងនោះមានភូមិ មានទីតាំងនៅឆ្ងាយពីផ្លូវថ្នល់ និង/ឬនៅឆ្ងាយពីមជ្ឈមណ្ឌលពាណិជ្ជកម្ម និងរដ្ឋបាល មានដីគុណភាពអន់ ខ្វះប្រភពទឹក ហើយគំរូនៃការប្រើប្រាស់ដីមានលក្ខណៈតែមួយមុខ និងមានឱកាសការងារតិចតួចក្រៅពីធ្វើកសិកម្ម ។

ផលចំណេញពីប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ក៏វាអាស្រ័យផងដែរទៅនឹងលក្ខណៈនៃគ្រួសារ ។ នៅក្នុងករណីនេះ ទំហំកាន់កាប់ដី និងយេនឌ័រនៃមេគ្រួសារ គឺជាកត្តាកំណត់ដ៏សំខាន់នៃកំលាំងពលកម្ម ទ្រព្យ និងចំណូលរបស់គ្រួសារ ហើយផ្តល់នូវសូចនាករដ៏ល្អនៃសមត្ថភាពសក្តានុពលរបស់គ្រួសារ ដើម្បីទទួលបានផលចំណេញពីកម្មវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លី ។ យើងរំពឹងថា គ្រួសារកំពុងកាន់កាប់ដីធំ គឺជាគ្រួសារដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពគួរឱ្យពេញចិត្តជាងគ្រួសារកាន់កាប់ដីតូច ។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ បុរសជាមេគ្រួសារហាក់ស្ថិតនៅក្នុងទីតាំងគួរឱ្យពេញចិត្តផងដែរក្នុងការទទួលបានផលចំណេញពីប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដី ជាងស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ។ និយាយជាទូទៅ គ្រួសារមានផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលខ្ពស់ គឺជាគ្រួសារដែលមានដីកាន់កាប់ធំ មានកំលាំងពលកម្មច្រើន មានទុនវិនិយោគច្រើន និងមានចំណូលខ្ពស់ ។ គ្រួសារមានផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពលទាប គឺគ្រួសារដែលមានដីកាន់កាប់តូច មានកំលាំងពលកម្មតិច មានទុនវិនិយោគតិច និងមានចំណូលទាប ។ គេបានដាក់បញ្ចូលគ្រួសារងាយរងគ្រោះ ដូចជាស្ត្រីមេម៉ាយ



ជាមេត្រូវសារផងដែរ ។ ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ត្រូវបានរំពឹងថា នឹងអាចមានឥទ្ធិពលលើការទទួលបានឥណទាន ការវិនិយោគខាង  
កសិកម្ម និងការប្រើប្រាស់ដី ការអភិវឌ្ឍទីផ្សារដី ការផ្ទេរដី ការប្រើប្រាស់ការចុះបញ្ជីផ្លូវការ និងចំនួននៃវិវាទដីធ្លី ។ នៅ  
ចំណុចបន្ទាប់ ជាសង្ខេបនៃការព្យាករណ៍ខ្លះៗ ដោយផ្អែកទៅលើការពិភាក្សាខាងលើនៃទិន្នន័យអង្កេតមូលដ្ឋាន ។

**ឥណទាន:** យើងធ្វើការព្យាករណ៍ថា ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីនឹងធ្វើឱ្យកំរើកឡើងនូវសកម្មភាពឥណទាន ហើយស្ថាប័នឥណទាន  
ផ្លូវការនឹងកាន់តែងាយស្រួលដល់ប្រជាជន ។ កសិកររស់នៅជិតទីប្រជុំជនស្រុក និង/ឬនៅជិតមជ្ឈមណ្ឌលទីផ្សារនៅតាមដងផ្លូវ  
អាចមានលទ្ធភាពច្រើនដើម្បីទទួលបានឥណទានពីស្ថាប័នផ្លូវការ ជាងកសិកររស់នៅតំបន់ដាច់ស្រយាល ។ យើងកត់សំគាល់  
ឃើញថា មានភាពខុសគ្នាដោយផ្អែកទៅលើទំហំកាន់កាប់ដី យេនឌ័រនៃមេត្រូវសារ នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃភាពញឹកញាប់ ទំហំ និង  
ការប្រើប្រាស់ដី ។ និយាយជាទូទៅ គ្រួសារកាន់កាប់ដីតូច មានធនធានតិច នឹងទទួលបានឥណទានតិច ហើយកាន់តែតិចទៅៗ  
រីឯគ្រួសារកាន់កាប់ដីធ្លីធំ នឹងទទួលបាន ឥណទានច្រើន ហើយកាន់តែច្រើនឡើងៗ ។

**ការវិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម និងការប្រើប្រាស់ដី:** យើងធ្វើការព្យាករណ៍ថា អត្រានៃការវិនិយោគលើវិស័យកសិកម្ម  
នឹងមានភាពខុសគ្នាដោយផ្អែកទៅលើទំហំកាន់កាប់ដី ដោយគ្រួសារកាន់កាប់ដីធំ នឹងធ្វើការវិនិយោគច្រើនជាងគ្រួសារកាន់កាប់  
ដីតូច ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ អត្រា និងប្រភេទនៃការវិនិយោគ អាចផ្អែកទៅលើ វត្តមាននៃឥណទាន និងសេវាកម្មបច្ចេកទេស  
នៅក្នុងតំបន់នោះផងដែរ ។ អត្រានៃការវិនិយោគ វាក៏អាស្រ័យផងដែរទៅនឹងលក្ខខណ្ឌនៃទីតាំង ក្នុងនោះមានបញ្ហា  
អាកាសធាតុ លក្ខខណ្ឌដី និងវត្តមានប្រភពទឹក ។ យើងធ្វើការកត់សំគាល់ឃើញថា ការកើនឡើងនូវកិច្ចផលិតភាពស្រែប្រែ  
ជាមួយនឹងការកើនឡើងនៃសកម្មភាពវិនិយោគ ទោះបីរឿងនេះវាផ្អែកទៅលើលក្ខខណ្ឌនៃទីតាំងក៏ដោយ ។ អត្រានៃការប្រើ  
ប្រាស់ដីបែបចម្រុះ ក៏វាផ្អែកផងដែរទៅលើកត្តាខុសៗគ្នាជាច្រើន ដូចជា ថ្លៃនៅទីផ្សារ និងព័ត៌មាន ។ យើងរំពឹងថា គ្រួសារកាន់  
កាប់ដីធំ នឹងចាប់ផ្តើមប្រើប្រាស់ដីក្នុងលក្ខណៈចម្រុះបន្តិចម្តងៗ ដូច្នោះ ផលប៉ះពាល់ពិតប្រាកដ មិនអាចនឹងធ្វើការកត់សំគាល់បានទេ  
បន្ទាប់ពីរយៈពេល ៣ឆ្នាំ ។ យើងក៏រំពឹងដែរថា គ្រួសារកាន់កាប់ដីធំ នឹងបង្កើននូវអត្រាប្រើប្រាស់ដីរបស់ពួកគេ ។

**ទីផ្សារដីធ្លី:** យើងរំពឹងថា ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីអាចធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្កើតទីផ្សារដី ជាពិសេសនៅ  
តាមតំបន់ដងផ្លូវជាតិសំខាន់ៗ តំបន់នៅជិតមជ្ឈមណ្ឌលទីផ្សារ និងរដ្ឋបាល ដោយធ្វើការកាត់បន្ថយនូវតំលៃនៃការផ្ទេរ ដែលជាប់  
ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចសន្យាផ្លាស់ប្តូរ ។ តំលៃដីពិតប្រាកដ ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងតំលៃផលិតកម្មពិតនៃដី ជារឿយៗវាតំរង់ឆ្ពោះទៅរកការ  
ប្រើប្រាស់ដីកាន់តែមានលក្ខណៈសេដ្ឋកិច្ច ។ យើងរំពឹងនិងកត់សំគាល់ឃើញពីការកើនឡើងនៃចំនួនការផ្ទេរលក់ក្បាលដី ពិសេស  
នៅក្នុងតំបន់ដែលហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធត្រូវបានពង្រឹង ហើយតំលៃផលិតកម្មនៃដី មានការកើនឡើង ។ ទោះជាយ៉ាងណា ប័ណ្ណ  
កម្មសិទ្ធិដីធ្លីតែងតែ គឺវានឹងមិនអាចឡើង ឬពន្លឿននូវអត្រាលក់ដីនោះទេ ព្រោះការលក់ដី គឺវាអាស្រ័យលើកត្តាជាច្រើនទៀត ។  
នៅក្នុងតំបន់ដែលខ្វះសេវាកម្មថែទាំសុខភាព និងសេវាផ្នែកសង្គមកិច្ចផ្សេងទៀត ទំហំនៃការលក់ដីជាបន្ទាន់នៅក្នុងចំណោមអ្នក  
ក្រីក្រ អាចនឹងកើនឡើង រីឯនៅតំបន់មានភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួលបានឥណទានផ្លូវការ នោះការលក់ដីអាចនឹងថយចុះ ។

**រដ្ឋបាលដីធ្លី:** យើងធ្វើការព្យាករណ៍ពីកំរើននៃការប្រើប្រាស់ការចុះបញ្ជីផ្លូវការដើម្បីសំរាប់សំរួល និង កត់ត្រាការ  
ផ្ទេរ/លក់ ក្បាលដី (ការលក់ ការផ្ទេរមរតក) ជាពិសេសនៅតំបន់ដែលសកម្មភាពទីផ្សារដីកើតឡើងនៅតាមដងផ្លូវសំខាន់ៗ  
នៅជិតមជ្ឈមណ្ឌលរដ្ឋបាល និងតំបន់ពាណិជ្ជកម្ម ។ ទោះជាយ៉ាងណា យើងធ្វើការប៉ាន់ស្មានថា (១) តំលៃផ្ទេរ/លក់ដីពាក់ព័ន្ធ

និងការចុះបញ្ជីផ្លូវការ និងមានកិច្ចសន្យាជាងតំលៃនាពេលសព្វថ្ងៃនេះ (២) ប្រជាពលរដ្ឋ កាន់តែមានជំនឿលើសុវត្ថិភាពនៃការ កាន់កាប់ដី និង (៣) ប្រជាពលរដ្ឋនឹងមានចំណេះដឹងសមល្មមអំពីនីតិវិធី និងមានសមត្ថភាពអាចប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធនេះបាន ។

**វិវាទដីធ្លី:** យើងរំពឹងថា បញ្ហាដីធ្លីរំពឹងទុកនានា ឬវិវាទដីធ្លីមិនទាន់ដោះស្រាយអាចដោះស្រាយបាននៅពេលដែល កម្មវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លី ត្រូវបានអនុវត្ត ជាពិសេសនៅក្នុងថ្នាក់ភូមិ ពីព្រោះប្រជាពលរដ្ឋយល់ថា ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ដែលធ្វើឡើង ដោយគំរោង LMAP គឺជាលើកចុងក្រោយ ។ ទោះជាយ៉ាងណា នៅពេលប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិត្រូវចេញជាផ្លូវការ យើងរំពឹងថា វិវាទដីធ្លី នឹងថយចុះ ជាពិសេសពាក់ព័ន្ធនឹងជំលោះព្រំប្រទល់ជាមួយអ្នកជិតខាង ។ ចំនួននៃវិវាទកម្មសិទ្ធិ ក៏អាចនឹងថយចុះផងដែរ ទោះបី មិនបាត់ទាំងស្រុងក្នុងករណីពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្ទេរមរតក ។ សំរាប់ជំនឿទុកចិត្តរយៈពេលវែងពីសំណាក់ប្រជាពលរដ្ឋទៅលើ សុវត្ថិភាពនៃការកាន់កាប់ និងរដ្ឋបាលដីធ្លី គឺវាអាស្រ័យមួយផ្នែកលើកិច្ចសន្យាដែលគេយល់ថា ការដោះស្រាយវិវាទដីធ្លីធ្វើឡើង ដោយយុត្តិធម៌ និងមិនលំអៀង ។

**៨.១ ការកត់សំគាល់មួយចំនួន**

ជាផ្នែកមួយនៃសេចក្តីសង្ខេបគំរោង LMAP គំរោង BSP ត្រូវបានស្នើឱ្យធ្វើការកត់សំគាល់ និងផ្តល់នូវអនុសាសន៍មួយចំនួន ពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តគំរោង ក៏ដូចជាការកសាងគោលនយោបាយ ។ អនុសាសន៍នានានៅខាងក្រោមនេះ គឺមានគោលបំណង ពង្រឹងគុណភាព និងប្រសិទ្ធភាពនៃគំរោង ។

**៨.១.១ ក្រុមអង្កេតនៃគំរោង LMAP**

ក្រុមរបស់ BSP បានទទួលនូវកិច្ចសហការណ៍ដ៏ល្អ និងការគាំទ្រពីសំណាក់ មន្ត្រីនៃគំរោង LMAP ខេត្តក្រុង ។ ក្រុម BSP ក៏មាន ការពេញចិត្តផងដែរចំពោះ ការយកចិត្តទុកដាក់ និងប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈរបស់ក្រុមមន្ត្រីអង្កេតនៃគំរោង LMAP ដែលធ្វើការនៅ ក្នុងខេត្តកំពង់ធំ និងកំពង់ចាម ដែលជាទីកន្លែងគំរោង BSP ជាន់គ្នាជាមួយគំរោង LMAP ។ ក្រុមនេះ ហាក់ធ្វើការងារដោយ បើកចំហ និងមានតំលាភាពជាមួយមន្ត្រីមូលដ្ឋាន និងប្រជាពលរដ្ឋ ។ មន្ត្រីគំរោង BSP បានកោតសរសើរ ចំពោះការអនុវត្ត ដំណើរការគំរោង LMAP ដ៏ស្មុគស្មាញ ហើយបង្ហាញការចាប់អារម្មណ៍ទូទៅលើដំណើរការប្រកបដោយលទ្ធផលល្អ ជាពិសេសទៅ លើតំរូវការផ្នែកបច្ចេកទេស មធ្យោបាយសំភារៈ និងការងារផ្នែករដ្ឋបាល ។

**៨.១.២ ការសំរបសំរួលរវាងការធ្វើអង្កេតមូលដ្ឋាន ជាមួយនឹងការអនុវត្តគំរោង LMAP**

គំរោង LMAP បានចាប់ផ្តើម រួចជាស្រេចនៅក្នុងខេត្តមួយចំនួននៅពេលដែលគំរោង BSP ត្រូវបានបង្កើតឡើងនឹងដាក់ឱ្យ ដំណើរការ ។ នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌការងារអង្កេត យើងធ្វើការជ្រើសរើសជាមុននូវតំបន់ខ្លះដែលមានសក្តានុពលផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច និងជា តំបន់ដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ ដែលអាចរំពឹងទុកថាមានផលប៉ះពាល់ខ្លះៗពីប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ។ ទាំងអស់នេះ វាបង្ហាញឱ្យ ឃើញនូវចំណុចសំខាន់ៗនៃផលចំណេញជាសក្តានុពលបានពីការធ្វើសមាហរណកម្មផែនការអង្កេតមូលដ្ឋាន ទៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌ ផែនការគំរោងជាទូទៅ មុនការអនុវត្តគំរោងជាក់ស្តែង ។

**៨.១.៣ ការធ្វើអត្តសញ្ញាណក្បាលដី**

វាមានសារៈសំខាន់ណាស់សំរាប់អនាគតនៃអ្នកវាស់វែង ដែលអាចធ្វើអត្តសញ្ញាណក្បាលដីដូចគ្នាដែលគ្រប់ដណ្តប់នៅក្នុងតំបន់ធ្វើអង្កេតមូលដ្ឋាននាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ។ ការធ្វើអត្តសញ្ញាណក្បាលដីត្រូវបានសុំនៅក្នុងភូមិទាំងនោះ ដែលប្រជាពលរដ្ឋបានទទួលរួចហើយនូវលេខក្បាលដី ឬក៏ពួកគេទទួលបាននូវវិក័យប័ត្រ ដែលមានចុះលេខពីមន្ត្រីនៃគំរោង LMAP ។ លេខទាំងអស់ត្រូវបានកត់ត្រានៅក្នុងកំរងសំណួរអង្កេត ។ នៅភូមិខ្លះទៀត លេខក្បាលដីមិនទាន់បានទទួលនៅឡើយទេ អ្នកប្រមូលទិន្នន័យត្រូវបានសួរឱ្យពួកគេគូររូបរាងដីនៅខាងក្រោយក្រដាសនៃកំរងសំណួរ ។ ធ្វើយ៉ាងនេះ គឺអាចមានការងាយស្រួលសំរាប់អ្នកវាស់វែងក្នុងការធ្វើអត្តសញ្ញាណក្បាលដីជាក់លាក់ ។<sup>៣៥</sup>

**៨.១.៤ ការយល់ដឹងពីដំណើរការនៃគំរោង LMAP**

និយាយជាទូទៅ ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងភូមិបានបង្ហាញនូវភាពជឿជាក់ទៅ លើគំរោង LMAP ។ គេជឿថា ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនេះ មានសុវត្ថិភាពជាងវិញ្ញាប័ណ្ណប័ត្រដែលបានផ្តល់ឱ្យពីពេលកន្លងទៅ ។ រឿងនេះ ក៏វាកើតចេញពីភស្តុតាងដែលប្រជាពលរដ្ឋគិតថានេះជាដំណើរការចុងក្រោយ ។ ឧទាហរណ៍ ប្រជាពលរដ្ឋទទួលបាននូវអត្ថប្រយោជន៍អំពីដំណើរការនេះ ដោយអាចធ្វើការបែងចែក និងផ្តល់មរតកទៅឱ្យកូនចៅរបស់ពួកគេ ។<sup>៣៦</sup> ជាទូទៅប្រជាពលរដ្ឋ ក៏មានអារម្មណ៍វិជ្ជមានផងដែរអំពីមធ្យោបាយដែលមន្ត្រីគំរោង LMAP និងមន្ត្រីមូលដ្ឋាន បានធ្វើការដោះស្រាយវិវាទដែលកើតមាននៅក្នុងអំឡុងពេលដំណើរការវិនិច្ឆ័យ ។ ការដាក់បង្ហាញជាសាធារណៈនូវទិន្នន័យក្បាលដីដោយប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាផែនទី Digital ក៏បានជួយផងដែរក្នុងការបង្កើតឱ្យមានគោលដៅជាន់ក្នុងការវិទ្យាសាស្ត្រជាងការធ្វើតាមរបៀបវិនិច្ឆ័យតាមការគិតឃើញ ។ ប្រជាពលរដ្ឋក៏មានការកោតសរសើរនិងរីករាយផងដែរ ចំពោះតំលៃសេវានៃការចុះបញ្ជីរបស់គំរោង LMAP ព្រោះវាមានតំលៃថែទាំកម្រៃយល់ណាស់ បើធៀបជាមួយសោហ៊ុយសេវាចុះបញ្ជីដែលធ្វើឡើងម្តងម្កាលនោះ ។

**៨.១.៤ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ**

សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំក៏បានសំដែងនូវការចាប់អារម្មណ៍ជំនួយផងដែរចំពោះដំណើរការនៃគំរោង LMAP ហើយពួកគេមានសេចក្តីសង្ឃឹម និងជឿជាក់ថា ដំណើរការចុះបញ្ជីដីរបស់គំរោង LMAP នឹងជួយកាត់បន្ថយនូវបន្ទុកការងារដោះស្រាយវិវាទពាក់ព័ន្ធនឹងជំនោះព្រំប្រទល់ និងបញ្ហាសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិនៅក្នុងគ្រួសារ ។ ទាំងអស់នេះ ជាការពង្រឹងឡើងវិញនូវការយល់ឃើញថា ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនាពេលនេះ គឺជាដំណាក់កាលចុងក្រោយ ហើយពួកគេមានការជឿជាក់ថា បញ្ហាទាំងនេះនឹងត្រូវបានដោះស្រាយ ហើយវានឹងមិនអាចកើតមានម្តងទៀតទេ ។

<sup>៣៥</sup> កំរងសំណួរចុងក្រោយសំរាប់សំភាសន៍ បានបញ្ជូនទៅក្រសួង ដនស ដើម្បីរក្សាទុករហូតដល់ពេលត្រូវប្រើប្រាស់សំរាប់វាស់វែងបន្តបន្ទាប់ ។  
<sup>៣៦</sup> Onchan Aungsumalin (2002) បានរកឃើញប្រហាក់ប្រហែលគ្នានៅក្នុងប្រទេសថៃ គេបានធ្វើការកត់សំគាល់ថា គំរោងចុះបញ្ជីដីធ្លី អាចធ្វើបានយ៉ាងឆាប់រហ័សលើការបែងចែកដីឱ្យទៅកូនចៅ នេះវាបង្ហាញឱ្យឃើញថា ឪពុកម្តាយចង់យកឱកាសនេះនៅពេលដែលគំរោងដំណើរការ ។

**៨.១.៥ សោហ៊ុយសេវាលើការប្រើប្រាស់**

មន្ត្រីនៃ BSP បានធ្វើការកត់សំគាល់ថា មានកំរិតនៃការយល់ច្រឡំពាក់ព័ន្ធនឹងកំរែសេវាដែលត្រូវបង់នៅក្នុងទីតាំងមួយចំនួន ។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងខេត្តកំពង់ធំ មេភូមិនៅភូមិស្រែវៅ មានការប្រកាសថា ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងភូមិត្រូវបង់ និងត្រូវចំណាយសោហ៊ុយទៅលើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិរបស់ពួកគេ នៅពេលដែលប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងតំបន់ផ្សេងទៀតដែលបានចុះបញ្ជីកម្មសិទ្ធិមុនរួចហើយ មិនមានការបង់ថ្លៃលើសោហ៊ុយនេះទេ ។<sup>៣៧</sup> នៅខណៈនេះដែរ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ នៅឃុំស្រែព្នៅ (ខេត្តកំពង់ចាម) បានគូសបញ្ជាក់ថា ពួកគេមិនទាន់មានភាពច្បាស់លាស់ទេ ពីមធ្យោបាយប្រមូល និងគ្រប់គ្រងថ្លៃសោហ៊ុយទាំងនោះ ។

**៨.១.៦ ការប្រើប្រាស់នូវប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីដីធ្លី**

នៅពេលដែលប្រជាពលរដ្ឋសំដែងនូវការពេញចិត្តលើដំណើរការរបស់គម្រោង LMAP និងសំដែងនូវការជឿទុកចិត្តទៅលើសុវត្ថិភាពនៃការកាន់កាប់ដីធ្លី វាក៏បានលេចចេញនូវភាពមិនច្បាស់លាស់ខ្លះៗ អំពីរបៀបគ្រប់គ្រងការផ្ទេរដី (ការលក់ ការផ្ទេរមរតកជាដើម) នៅពេលអនាគត ។ នៅក្នុងករណីនេះ ការខ្វះខាតព័ត៌មានអំពីនីតិវិធី នឹងរារាំងដល់និរន្តរភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងការទៅចុះបញ្ជីតាមប្រព័ន្ធផ្លូវការ ហើយពួកគេបែរជាប្រើប្រាស់មធ្យោបាយផ្ទាល់អនុវត្តនៅពេលមុន ដែលជាការផ្ទេរឯកសារក្រៅផ្លូវការ ។

**៨.១.៧ សិទ្ធិលើទ្រព្យជាប្រពៃណីនៅមូលដ្ឋាន**

ដូចដែលបានកត់សំគាល់ខាងលើ ប្រជាពលរដ្ឋអោយតម្លៃលើ ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ដោយជាទូទៅមានការយល់ដឹងថា ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី នឹងផ្តល់នូវសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់ ការត្រួតពិនិត្យ និងសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិ ។ ប៉ុន្តែនៅតំបន់ខ្លះ សិទ្ធិកម្មសិទ្ធិដីធ្លី អាចមិនមែនជាសិទ្ធិលើទ្រព្យផ្សេងទៀត ដែលស្ថិតនៅជាមួយនឹងដីធ្លីនោះទេ ។ ឧទាហរណ៍ នៅឃុំស្រែព្នៅ ក្នុងខេត្តកំពង់ចាម ប្រជាពលរដ្ឋរកចំណូលបានគ្រប់គ្រាន់តាមលក្ខណៈប្រពៃណីសំរាប់ជីវិតរស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់ពួកគេ ពីផលិតផលស្តុកស្តុក ហើយរឿងនេះធ្វើឱ្យដើមត្នោតមានតម្លៃខាងកត្តាផលិតកម្មមួយ ។ ជាយូរមកហើយ ប្រជាពលរដ្ឋមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ដើមត្នោតជាក់លាក់ណាមួយ ដោយមិនចាំបាច់ថា វាដុះនៅលើដីជាកម្មសិទ្ធិរបស់គេ ឬអត់នោះទេ ។ ប៉ុន្តែ ប្រជាពលរដ្ឋចាប់ផ្តើមកាប់រំលំដើមត្នោតនៅលើដីមិនមែនជារបស់គេ នៅពេលដែលគម្រោង LMAP បានលាតសន្ធឹងទៅដល់ ។ ទាំងនេះ គឺជាប្រភេទនៃទំនាក់ទំនងរវាងទំរង់ខុសៗគ្នានៃទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយចាំបាច់ណាស់ត្រូវមានការយកចិត្តទុកដាក់ ជាពិសេសសំរាប់នីតិវិធីនៃការវិនិច្ឆ័យនាពេលអនាគត ។

<sup>៣៧</sup> នៅតំបន់ផ្សេងទៀតមានកិច្ចការជាច្រើនត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងដំណាក់កាលនៃគម្រោងសាកល្បង ។

**៨.២ ការធ្វើផែនការ និងគោលនយោបាយ**

**៨.២.១ ផលប៉ះពាល់វិជ្ជមាន**

គំរោង BSP ធ្វើការព្យាករណ៍ថា ការប៉ះពាល់ពីការចុះបញ្ជីដីធ្លីវាហាក់ដូចជាមានភាពខុសគ្នាពីតំបន់មួយទៅតំបន់មួយផ្សេងទៀត ដោយផ្អែកទៅលើកាលៈទេសៈ និងកត្តាផ្សេងៗគ្នា ។ ជាលទ្ធផល ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងតំបន់ខ្លះហាក់ដូចជាទទួលបានផលចំណេញច្រើននៅក្នុងលក្ខខណ្ឌជាក់ស្តែងណាមួយ ជាងគ្រួសារនៅក្នុងតំបន់ផ្សេងទៀត ដែលមិនមានលក្ខខណ្ឌទាំងនោះ ។ ករណីទាំងនេះបានស្នើថា ផលប៉ះពាល់វិជ្ជមានអាចសំរេចបានតែនៅក្នុងតំបន់ ដែលមានលទ្ធភាពច្រើនក្នុងការចំណេញជាងតំបន់មានលទ្ធភាពតិចក្នុងការចំណេញ ។ ការវិភាគទិន្នន័យនៃគំរោង BSP អាចជួយឱ្យអ្នករៀបចំផែនការប្រើប្រាស់អោយកាន់តែល្អ នូវធនធានកំរៅពេលអនាគត នៅក្នុងទិសដៅទៅរកទីតាំងវិជ្ជមាន ។ នៅក្នុងករណីបែបនេះ អត្តសញ្ញាណនៃកត្តានិងលក្ខខណ្ឌជោគជ័យ អាចធ្វើឱ្យអ្នករៀបចំគំរោង និងអ្នកផ្តល់ជំនួយអភិវឌ្ឍគោលការណ៍ណែនាំកាន់តែជាក់លាក់ ដែលអាចយោបល់ដល់មន្ត្រីថ្នាក់មូលដ្ឋាន និងថ្នាក់ខេត្ត សំរាប់ជានិវ័តិក្នុងការជ្រើសរើសទីតាំងនាពេលអនាគត ។

ការកត់សំគាល់នេះ ក៏ជាការគូសចំណាំផងដែរ នូវសក្តានុពលសំរាប់ការទទួលបានចំណេញជាវិជ្ជមានកើតឡើងពីវិធីសាស្ត្រសមាហរណកម្ម ជាមួយនឹងតួអង្គអភិវឌ្ឍផ្សេងទៀតពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើផែនការ និងការអនុវត្តគំរោង LMAP ។ ជាឧទាហរណ៍ ផលចំណេញពីការចុះបញ្ជីដីធ្លី អាចនឹងល្អប្រសើរនៅក្នុងតំបន់ដែលមានការអភិវឌ្ឍន៍នាពេលថ្មីៗនេះ ឬក៏កំពុងមានផែនការ ។ ធាតុចូលទាំងនោះមាន សេវាកម្មបច្ចេកទេស សេវាកម្មផ្នែកសង្គមកិច្ច ការអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនៅជនបទដូចជាផ្លូវថ្នល់ជាដើម ។

ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីក៏ជាសក្តានុពលមានសារៈសំខាន់ ក្នុងការជួយអន្តរាគមន៍លើការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនៅជនបទ ដែលនៅទីនោះ ភាពគ្មានដី និងជិតគ្មានដី បង្ហាញឱ្យឃើញថាវាមានចំណងទាក់ទងយ៉ាងជិតស្និទ្ធនឹងភាពក្រីក្រ និងអសុវត្ថិភាពលើម្ហូបអាហារ ។ បញ្ហានេះ កើតឡើងយ៉ាងពិតប្រាកដទៅលើអ្នកដែលងាយរងគ្រោះ ដូចជាស្ត្រីមេម៉ាយជាមេគ្រួសារជាដើម ។ ក្នុងករណីជាច្រើន ភាពគ្មានដី និងជិតគ្មានដី គឺដោយសារបញ្ហាដីធ្លី និងលទ្ធផលនៃភាពក្រីក្រ ។ ទាំងអស់នេះ វាបង្ហាញនូវភាពច្បាស់លាស់បំផុតថា មានគ្រួសារជាច្រើន លក់ដីរបស់គេដើម្បីចំណាយទៅលើការថែទាំសុខភាព ។ រឿងនេះស្នើថា ផលចំណេញជាវិជ្ជមានពីការចុះបញ្ជីដីធ្លី អាចទទួលបាននៅក្នុងស្ថានភាព ដែលសេវាកម្មថែទាំសុខភាព មានតំលៃថោកសមរម្យសំរាប់ប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ ។ នៅក្នុងករណីអវត្តមានការប្រើប្រាស់បាន និងប្រសិទ្ធភាពនៃសេវាកម្មសុខភាព និងសេវាកម្មផ្នែកសង្គមកិច្ចផ្សេងទៀតសំរាប់ប្រជាពលរដ្ឋ ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីមិនអាចមានប្រសិទ្ធភាពគួរឱ្យចង់បាន ដើម្បីការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រពាក់ព័ន្ធនឹងភាពគ្មានដីបានទេ ។

ការរួមចំណែកនៃប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីលើការអភិវឌ្ឍន៍សង្គមកិច្ច-សង្គមកិច្ច និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនៅជនបទ អាចមានផលល្អ ដោយធ្វើការកំណត់គោលដៅនៃការចុះបញ្ជីដីធ្លីនៅក្នុងតំបន់ដែលគំរោងរបស់រដ្ឋាភិបាល អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងអ្នកវិនិយោគឯកជនមានសកម្មភាពនៅតំបន់នោះ ។ នៅក្នុងករណីនេះ ផលចំណេញសំរាប់គ្រួសារចាញ់ប្រៀប និងគ្រួសារងាយរងគ្រោះ អាចធ្វើការលើកកម្ពស់ ដោយកំណត់គោលដៅជាក់លាក់ថែមទៀតនៅក្នុងតំបន់ដែលសេវាសង្គមកិច្ច និងធនធាន

សំរាប់អភិវឌ្ឍត្រូវបានផ្តោតទៅលើអ្នកក្រីក្រ ។ នេះគឺជាការជួយប្រយោជន៍សេសសំរាប់គ្រួសារដែលរស់នៅក្នុងភាពងាយនឹង បាត់បង់ដី ។

ផលចំណេញសំរាប់គ្រួសារចាញ់ប្រៀប ក៏អាចកើនឡើងផងដែរដោយការរៀបចំគោលនយោបាយជាក់លាក់ ដែលផ្សារ ភ្ជាប់ការចុះបញ្ជីដីធ្លីទៅនឹងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រសំរាប់គោលដៅនៃការអភិវឌ្ឍន៍ ។ គោលនយោបាយមានសក្តានុពលចំនួន ២ គឺជាការផ្តល់ឥណទាន និងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ។ ឧទាហរណ៍ គោលនយោបាយ និងការអនុវត្តន៍ណាដែលធ្វើឱ្យមានចីរភាព នូវអត្រាការប្រាក់ខ្ពស់នៅក្នុងស្ថាប័នផ្លូវការ នឹងធ្វើឱ្យអន្តរាយដល់សក្តានុពលនៃការទទួលបានផលចំណេញពីប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ព្រោះ វាបានបំបាក់ទឹកចិត្តប្រជាពលរដ្ឋក្នុងការទៅរកឥណទាន ។ នៅក្នុងករណីនេះ គឺធ្វើយ៉ាងណាឱ្យគោលបំណងនៃគោលនយោបាយ សំដៅទៅរកការកាត់បន្ថយអត្រាការប្រាក់ ដែលជាការអាចធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង ចំពោះការប្រើប្រាស់ឥណទាននៅក្នុងចំណោម គ្រួសារតូចៗ ។ នៅពេលជាមួយគ្នា ការទុកដីចោលឱ្យនៅទំនេរដោយមិនបានយកពន្ធ គឺជាការលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការប្រមូល ទិញដីទុក និងបង្កជីវវិវាទ ក៏ដូចជាការបង្កាក់ការប្រើប្រាស់ដីមានលក្ខណៈពហុវប្បកម្ម និងអត្រានៃការប្រើប្រាស់ខ្ពស់ ។ ការយក ពន្ធលើដីមិនបានប្រើប្រាស់ នៅក្នុងតំលៃជាក់ស្តែងមួយអាចកាត់បន្ថយបាននូវការប្រមូលទិញដីទុក ហើយបង្កើតនូវអត្រានៃ ការប្រើប្រាស់ខ្ពស់ក៏ដូចជា ផ្តល់នូវចំណូលសំរាប់រដ្ឋាភិបាល ។

## **ឯកសារយោង**

### ***Cambodia***

- Biddulph, Robin (2000a); Interim Report on Findings of Landlessness and Development Information Tool (LADIT), Oxfam GB: Phnom Penh.
- Biddulph, Robin (2000b); “Landlessness: A Growing Problem,” Cambodia Development Review, September 2000, CDRI: Phnom Penh.
- Biddulph, Robin (2004); Poverty and Social Impact Assessment of Social Land Concessions in Cambodia: Landlessness Assessment, January, Oxfam GB: Phnom Penh.
- Boreak, Sik (2000); Land Ownership, Sales and Concentration in Cambodia, Working Paper No. 16, Cambodia Development Resource Institute: Phnom Penh.
- Kang Chandararot and Chan Sophal (2003); Cambodia’s Annual Economic Review, Cambodia Development Resource Institute: Phnom Penh.
- Sedara, Kim, Chan Sophal, and Sarthi Acharya (2002); “Land, Rural Livelihoods and Food Security in Cambodia: A Perspective from Field Reconnaissance,” Working Paper No. 24, Cambodia Development Resource Institute: Phnom Penh.
- So Savannarith, Real Sopheap, Uch Utey, Sy Rathmony, Brett Ballard, and Sarthi Acharya (2001); “Social Assessment of Land in Cambodia,” Working Paper No. 20, Cambodia Development Resource Institute: Phnom Penh.
- Sophal, Chan and Sarthi Acharya (2001); “An Assessment of Land Tenure in Rural Cambodia,” Cambodia Development Review, October – December 2001, CDRI: Phnom Penh.
- Sophal, Chan, Tep Saravy, and Sarthi Acharya (2001); “Land Tenure in Cambodia: A Data Update,” Working Paper No. 19, Cambodia Development Resource Institute: Phnom Penh.
- Sophal, Chan and Sarthi Acharya (2002a); “Land Transactions in Cambodia: An Analysis of Transfers and Transaction Records,” Working Paper No. 22, Cambodia Development Resource Institute: Phnom Penh.
- Sophal, Chan and Sarthi Acharya (2002b); “Facing the Challenge of Rural Livelihoods: A Perspective from Nine Villages in Cambodia,” Working Paper No. 25, Cambodia Development Resource Institute: Phnom Penh.
- Sophal, Chan, Kim Sedara, and Sarthi Acharya (2003); “Enhancing Rural Livelihoods,” Cambodia Development Review, January-March 2003.
- Van Acker, Frank (1999); “Land Tenure: Hitting a Stone with an Egg?” Cambodia Development Review, September 1999, CDRI: Phnom Penh.

### ***Other Documents***

- Asian Development Bank (2003); Cambodia: Sectoral Policy Implementation Assessment.
- World Bank (2002): Project Appraisal Document for A Land Management and Administration Project.

### ***Land and Property Rights and Governance***

- Alchian, Armen and Harold Demsetz, 1973; “The Property Rights Paradigm,” *The Journal of Economic History*, 33(1): 27.
- Ballard, Brett (2003); “Refugee Reintegration in Rural Areas: Land Distribution in Ban Pha Thao, Lao PDR,” Working Paper No. 18, The Inter-University Committee on International Migration: Cambridge, MA.

- Barzel, Yoram (1989); *Economic Analysis of Property Rights*, Cambridge Press.
- Brandao, A S P and Gershon Feder (1996); “Regulatory Policies and Reform: The Case of Land Markets,” PSD Occasional Paper No. 15, The World Bank, Washington, DC, January.
- Libecap, Gary (1989); *Contracting for Property Rights*, New York: Cambridge University Press.
- Munro-Faure, Paul (2001); “*Regularization of Property Rights and Rural Development: Challenges for Latin America*,” *Food and Agriculture Organization*,” <http://www.for.nta.gob.nx/ponencias/Faure.PDF>
- North, Douglas (1990); *Institutions, Institutional Change, and Economic Performance*, Cambridge: Cambridge University Press.
- Ou Vuddy et al (2002); “Case Study 1 on Evaluation on Land Use and Housing Conditions and Recommendations on Land Use Planning at Sangkhat 2 and Sangkhat 4, Mittapheap, Sihanoukville,” General Department of Land Management and Urban Planning, MLMUPC: Phnom Penh.
- Payne, Geoffrey (2000), “Urban Land Tenure Policy Options: Titles or Rights?” Paper presented at the World Bank Urban Forum, Virginia.
- Tongroj Ochan and Saroj Aungsumalin, (2002); “*Socio-Economic and Environmental Impact of the Land Titling Program*,” Centre for Applied Economics Research, Kasetsart University: Thailand





**កិច្ចសន្យាអំពីការផ្តល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ ការចុះបញ្ជីដីធ្លី**  
**និងវិធានការសំរេចរបស់ប្រជាជន**  
**៣៣៣ ២ ២២២២**

លេខកូដអ្នកសំភាសន៍: ..... លេខរៀងបញ្ជីសំណួរ: .....  
 សំភាសន៍ចាប់ពីម៉ោង: ..... ចប់នៅម៉ោង:.....

**ទីតាំងភូមិសាស្ត្រ**

ខេត្ត .....	ចំងាយពីផ្ទះទៅ
ស្រុក .....	ខេត្ត ..... (គ.ម)
ឃុំ .....	ស្រុក ..... (គ.ម)
ភូមិ .....	ឃុំ ..... (គ.ម)

**កំណត់ត្រាស្តីពីការអង្កេត**

ឈ្មោះអ្នកឆ្លើយសំភាសន៍:..... អាយុ:.....ភេទ: 1 = ប្រុស 2 = ស្រី  
 មេត្រូវសារ ឬមិនមែន? 1 = មែន 2 = មិនមែន  
 ឬត្រូវដូចម្តេចនឹងមេត្រូវសារ? .....  
 ឈ្មោះអ្នកសំភាសន៍:..... សំភាសន៍នៅថ្ងៃទី: ...../..... 2004  
 ហត្ថលេខាអ្នកសំភាសន៍ក្រោយពីបានពិនិត្យឡើងវិញដោយខ្លួនឯង: .....  
 កំណត់សំគាល់របស់អ្នកសំភាសន៍ (ក្រោយពេលសំភាសន៍ តើអ្នកមានទស្សនៈយ៉ាងណាចំពោះដំណើរការសំភាសន៍?)  
 1 = ល្អកំរិតខ្ពស់ 2 = ល្អកំរិតមធ្យម 3 = មធ្យម 4 = ខ្សោយ

**កំណត់ត្រាស្តីពីការត្រួតពិនិត្យគុណភាព**

ឈ្មោះប្រធានក្រុមអង្កេត: .....  
 ហត្ថលេខាក្រោយពេលពិនិត្យគ្រប់សំណួរហើយ:.....បានពិនិត្យនៅថ្ងៃទី:...../..... 2004  
 កំណត់សំគាល់របស់ប្រធានក្រុម:  
 .....  
 សំណួរដែលត្រូវប្រធានក្រុមឱ្យទៅសំភាសន៍ម្តងទៀត:  
 .....

**ការត្រួតពិនិត្យដោយអ្នកស្រាវជ្រាវ CDRI (Supervision by CDRI Researcher)**

ឈ្មោះអ្នកស្រាវជ្រាវត្រួតពិនិត្យអង្កេត (CDRI Researcher checking the questionnaire): .....

បានពិនិត្យនៅថ្ងៃទី ...../..... 2004

សំណួរដែលបានបំភ្លឺ (Questions that were clarified): .....

សំណួរដែលត្រូវទៅសំភាសន៍ម្តងទៀត (Questions that need call back): .....

**កំណត់ត្រាស្តីពីការពិនិត្យនៅ CDRI មុនការបញ្ចូលទិន្នន័យ**

ឈ្មោះអ្នកត្រួតពិនិត្យ ..... ហត្ថលេខា ..... កាលបរិច្ឆេទ ...../..... 2004

កំណត់សំគាល់របស់អ្នកពិនិត្យនៅ CDRI/សំណួរដែលមានបញ្ហា .....

អ្នកបញ្ចូលទិន្នន័យ ..... ហត្ថលេខា ..... កាលបរិច្ឆេទ ...../..... 2004

**I. ប្រជាសាស្ត្រគ្រួសារ និងមុខរបរបុគ្គលនីមួយៗ**

1.1. តើបច្ចុប្បន្នគ្រួសារអ្នកមានមនុស្សចំនួនប៉ុន្មាននាក់ (ទាំងក្មេង ទាំងចាស់)? .....

1.2.1. ឈ្មោះមេគ្រួសារពេញ: ..... (មេគ្រួសារ គឺជាអ្នកជំហរជាបង្គោលក្នុងគ្រួសារ)

1.2.2. ភេទនៃមេគ្រួសារ :            1 = ប្រុស                            2 = ស្រី

1.2.3. តើផ្ទះសំបែងនេះមានទីតាំងដូចម្តេច?

- 1. នៅលើចិញ្ចើមផ្លូវជាតិ ឬផ្លូវចាក់កៅស៊ូ
- 2. នៅជាប់ផ្លូវជាតិ ឬផ្លូវចាក់កៅស៊ូ
- 3. នៅលើចិញ្ចើមផ្លូវលំ (ដី ឬគ្រួសក្រហម)
- 4. នៅជាប់ផ្លូវលំ (ដី ឬគ្រួសក្រហម)
- 5. នៅឆ្ងាយពីផ្លូវ

**ព័ត៌មានលម្អិតស្តីពីសមាជិកគ្រួសារដែលមានអាយុចាប់ពី ៧ឆ្នាំឡើងទៅ (សូមចុះលេខ ០ បើគ្មានព័ត៌មាន)**

ល.រ	ឈ្មោះ (យកតែ នាមខ្លួន)	ទំនាក់ទំនង ជាមួយ គ្រួសារ	ភេទ 1=ប្រុស 2=ស្រី	អាយុ	ស្ថានភាព អាពាហ៍ ពិពាហ៍	ចំនួនរូប រូបសិក្សា	សកម្មភាព សេដ្ឋកិច្ច?	ការងារ/ស្ថានភាព (ស្រូវ, ចំការ, កសិកម្មផ្សេងៗ របស់គ្រួសារ) ចូលរួមស្រាវជ្រាវ (ឯខ)	ការចិញ្ចឹមសត្វ (គោ ជ្រូក មាន់ចា.....) ផ្សេងៗទៀត	ការងារកម្រិត ១				ការងារកម្រិត ២				
										ធ្វើការ ប្រើប្រាស់ ប្រាក់/ថ្លៃ?	ធ្វើការ ប្រើប្រាស់ ប្រាក់/ថ្លៃ?	ធ្វើការ ប្រើប្រាស់ ប្រាក់/ថ្លៃ?	ធ្វើការ ប្រើប្រាស់ ប្រាក់/ថ្លៃ?	ធ្វើការ ប្រើប្រាស់ ប្រាក់/ថ្លៃ?	ធ្វើការ ប្រើប្រាស់ ប្រាក់/ថ្លៃ?	ធ្វើការ ប្រើប្រាស់ ប្រាក់/ថ្លៃ?	ធ្វើការ ប្រើប្រាស់ ប្រាក់/ថ្លៃ?	
1.3	1.4	1.5	1.6	1.7	1.8	1.9	1.10	1.11	1.12	1.13	1.14	1.15	1.16	1.17	1.18	1.19	1.20	1.21
01																		*
02																		*
03																		*
04																		*
05																		*
06																		*
07																		*
08																		*
09																		*
10																		*
11																		*
12																		*
13																		*
14																		*

\* ឯកតាគិតជាម៉ឺនរៀល ឬ ១០.០០០រ

**លេខកូដ:**  
 សំរាប់សំណួរ 1.5: 1 = មេគ្រួសារ 2 = ប្តី ឬប្រពន្ធ 3 = បងប្អូន/ស្រី 4 = កូនប្រុស/ស្រី 5 = កូនប្រុស 6 = ចៅ 7 = កូនស្រី/កូនចិញ្ចឹម 8 = ឪពុក/ម្តាយ 9 = ជីតា/ជីដូន 10 = កូន 11 = បងប្អូនដទៃទៀត  
 សំរាប់សំណួរ 1.8: 1 = ប្រើប្រាស់ 2 = ទៅស៊ី 3 = ទៅស៊ី 3 = ទៅស៊ី 4 = មេម៉ាយ/ ពោះម៉ាយ 5 = គ្រួសារចាកចោល  
 សំរាប់សំណួរ 1.10: 1 = ប្រកបការងារបាន 2 = សិស្សរៀន ធ្វើការងារផង 3 = សិស្សរៀនធ្វើការងារអ្វីឡើយ 4 = ពិការធ្វើការមិនកើត 5 = ជំរាតធ្វើការមិនកើត 6 = ក្មេងពេកធ្វើការមិនកើត  
 (ទាស់តែចុះលេខកូដ 1 ឬ 2 ហើយទើបអាចស្រាវជ្រាវបន្តទៅក្នុងតារាង)

**II. ស្ថានភាពផ្ទះ ឥវ៉ាន់ប្រើប្រាស់ធម្មតាក្នុងផ្ទះ និងទ្រព្យប្រើប្រាស់ផ្ទះ**

**2.1. ស្ថានភាពផ្ទះសំបែង?**

ដំបូល	ជញ្ជាំង	កំរាល	របង
1. ផ្ទះស្លឹក	1. ស្លឹក	1. ដី	1. គ្មាន
2. ប្រក់ស្រងូត	2. ស្រងូត	2. ឈើ, រនាបឬស្បូវ	2. មែកឈើ
3. ប្រក់ក្បឿង	3. ឈើ	3. ថ្ម/ឥដ្ឋ	3. កូនឈើ ឬស្បូវ
4. ផ្ទះថ្ម/ឥដ្ឋ	4. ផ្ទះថ្ម/ឥដ្ឋ	4. ផ្សេងទៀត.....	4. ឈើធំៗ
5. ផ្សេងទៀត.....	5. ផ្សេងទៀត.....	5. ផ្សេងទៀត.....	5. លួសបន្លា
			6. ថ្ម
			7. ផ្សេងទៀត.....

2.2. តើអ្នករស់នៅទីនេះប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ? .....

2.2. តើផ្ទះអ្នកមានទំហំប៉ុន្មានម៉ែត្រការ៉េ?

ទទឹង ..... ម៉ែត្រ X បណ្តោយ ..... ម៉ែត្រ = ..... ម៉ែត្រការ៉េ

2.3. បើគិតក្នុងតំលៃបច្ចុប្បន្ន តើផ្ទះនេះមានតំលៃប្រហែលប៉ុន្មាន?

1. ....លានរៀល, ឬ 2. ....តម្លឹងមាស, ឬ 3. ....ដុល្លារអាមេរិក

2.4. តើអ្នកមានបានជួសជុល ឬពង្រីកបន្ថែមផ្ទះអ្នកទេចាប់តាំងពីការបោះឆ្នោតឃុំសង្កាត់មក (តាំងពីបីឆ្នាំមុន)?

1. បើមាន (ឆ្លើយសំណួរលេខ 2.5)

2. បើគ្មាន (រំលងសំណួរលេខ 2.5)

2.5. ក) តើអ្នកចំណាយប្រាក់អស់ប៉ុន្មាន? ..... នៅឆ្នាំណា? .....

ខ) ចេញពីប្រភពចំណូលណា:

1. ផ្ទាល់ខ្លួន (សន្សំ និងចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន)
2. ទទួលបានពីបងប្អូននៅក្រៅស្រុក ឬទីក្រុងនៅកម្ពុជា
3. លក់ផលិតផលកសិផល
4. កម្មវិធី/ចងការ
5. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់) .....

2.6. ប្រភពទឹកហូបសំខាន់របស់គ្រួសារអ្នក?

1. បំពង់ទឹកតមកក្នុងផ្ទះ
2. មានស្នប់ដៃ/អណ្តូងខ្វែង
3. អណ្តូងជីក
4. ព្រែក/ស្ទឹង/បឹងប្តូរ
5. ទន្លេ (ធំៗ)
6. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់) .....

2.7. ជាទូទៅ តើគ្រួសារអ្នកបរិភោគទឹកដាំឆ្អិន ឬទឹកនៅ?

- 1. ទឹកនៅ
- 2. ទឹកដាំឆ្អិន

2.8. តើអ្នកមានបង្គន់ឬទេ?

- 1. មាន ក្នុងផ្ទះ..... ក្រៅផ្ទះ.....
- 2. គ្មាន

2.9. តើអ្នកដុតអ្វីដើម្បីចម្អិនបាយ ទឹក និងម្ហូបអាហារ?

- 1. អុសរកខ្លួនឯង
- 2. អុសទិញគេ
- 3. ធូលី
- 4. អគ្គិសនី, ហ្គាស
- 5. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់) : .....

**ទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងៗក្រៅពីដីធ្លីរបស់គ្រួសារ (សូមគណនាពីមាស ឬដុល្លារមកជារៀល )**

	ចំនួន	តំលៃបច្ចុប្បន្ន (ឧ. បើលក់ចេញវិញ) (ឯកតាជាម៉ឺន)
2.10. ម៉ូតូ		.....ម៉ឺនរៀល
2.11. កង់ជិះ		.....ម៉ឺនរៀល
2.12. ទូរទស្សន៍		.....ម៉ឺនរៀល
2.13. ម៉ាញ៉េ		.....ម៉ឺនរៀល
2.14. វិទ្យុ		.....ម៉ឺនរៀល
2.15. ម៉ាស៊ីនដេរ		.....ម៉ឺនរៀល
2.16. ទូក (គិតទាំងថ្លៃម៉ាស៊ីន បើសិនទូកមានម៉ាស៊ីន)		.....ម៉ឺនរៀល
2.17. រ៉ឺម៉ក		.....ម៉ឺនរៀល
2.18. ម៉ាស៊ីនភ្លើង		.....ម៉ឺនរៀល
2.19. ម៉ាស៊ីនបូមទឹក		.....ម៉ឺនរៀល
2.20. ម៉ាស៊ីនបោកស្រូវ		.....ម៉ឺនរៀល
2.21. ម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ		.....ម៉ឺនរៀល
2.22. រទេះ (រទេះគោបុរាណ ឬរទេះមានកង់ឡាន)		.....ម៉ឺនរៀល
2.23. រទេះសេះ		.....ម៉ឺនរៀល
2.24. នង្គ័ល និងរនាស់		.....ម៉ឺនរៀល
2.25. គោយន្ត		.....ម៉ឺនរៀល
2.26. យានយន្ត		.....ម៉ឺនរៀល
2.27. ទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងៗទៀត (បញ្ជាក់) .....		.....ម៉ឺនរៀល
2.28. ទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងៗទៀត (បញ្ជាក់) .....		.....ម៉ឺនរៀល

**អំពីសត្វចិញ្ចឹមដែលអ្នកមានក្នុងពេលឥឡូវនេះ**

សត្វដែលអ្នកមាន (គិតចូលសត្វប្រវាស់ឱ្យគេចិញ្ចឹម តែមិនគិតចូលសត្វប្រវាស់ពីគេយកមកចិញ្ចឹម)	ចំនួន	តំលៃសរុប (បើលក់ឥឡូវនេះ)
2.29. គោ		.....ម៉ឺនរៀល
2.30. ក្របី		.....ម៉ឺនរៀល
2.31. ជ្រូក		.....ម៉ឺនរៀល
2.32. សេះ		.....ម៉ឺនរៀល
2.33. មាន់ (ដែលមានទំងន់អាចលក់បាន)		.....ម៉ឺនរៀល
2.34. ទា (ដែលមានទំងន់អាចលក់បាន)		.....ម៉ឺនរៀល
2.35. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់) .....		.....ម៉ឺនរៀល
2.36. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់) .....		.....ម៉ឺនរៀល

**III. ទ្រព្យសម្បត្តិដីធ្លី និងការលក់ដីធ្លី**

**អំពីដីលំនៅដ្ឋាន:**

3.1. តើអ្នកជាម្ចាស់លើដីដែលអ្នកកំពុងស្នាក់នៅសព្វថ្ងៃនេះមែនឬទេ (ដីទ្វេដំណើរនៅដ្ឋាន)?

1. ជាម្ចាស់មែន (បន្តទៅ 3.3)
2. មិនមែនទេ (ឆ្លងទៅសំណួរ 3.9)

3.2. តើអ្នកមានដីលំនៅដ្ឋានដែរឬទេ?

1. មានប៉ុន្មានកន្លែង? (ដោយរួមទាំងដីទិញបានទាំងឡាយ).....
2. មិនមាន (សូមរំលងទៅ 3.9)

	កន្លែងទី 1	កន្លែងទី 2	កន្លែងទី 3	កន្លែងទី 4
3.3. ទំហំដីទ្វេដំណើរនៅដ្ឋាន? (គិតឱ្យចេញជាម៉ែត្រការ៉េ)				
3.4. បើសិនអ្នកលក់វាឥឡូវនេះ តើបានថ្លៃប៉ុន្មាន? គិតឱ្យចេញជាតម្លឹងមាស (កុំតាមតែគាត់ថាទាំងស្រុងពេក)				
3.5. តើអ្នកបានវាពីឆ្នាំណា?				
1. មុនឆ្នាំ១៩៧៩	1	1	1	1
2. ក្នុងចន្លោះពេលពីឆ្នាំ១៩៧៩ និងឆ្នាំ១៩៩៣ ក្នុងសម័យ UNTAC	2	2	2	2
3. ក្រោយពេលបោះឆ្នោតសម័យ UNTAC ឆ្នាំ១៩៩៣	3	3	3	3
3.6. តើអ្នកបានដីទ្វេដំណើរនៅដ្ឋាននេះតាមរបៀបណា?				
1. រដ្ឋផ្តល់ឱ្យ (ឬរដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាន)	1	1	1	1
2. ទទួលបានមរតក ឬសាច់ញាតិផ្តល់ឱ្យ (ឪពុកម្តាយ, បង, ប្អូន)	2	2	2	2
3. មិត្តភក្តិផ្តល់ឱ្យ	3	3	3	3
4. ទិញដោយខ្លួនឯង	4	4	4	4
5. ដីវាបាន ឬដីកាន់កាប់ដោយសេរី	5	5	5	5
6. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់) .....	6	6	6	6

<p><b>3.7. តើអ្នកមានលិខិតស្នាមអ្វីទេសំរាប់បញ្ជាក់ពីកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកនៅលើដីឡូត៍នេះ?</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. បង្កាន់ដៃទទួលពាក្យសុំកាន់កាប់អចលនវត្ថុ</li> <li>2. កំណត់ហេតុអង្កេតដី</li> <li>3. ប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់អចលនវត្ថុ</li> <li>4. គ្មានលិខិតសំគាល់កម្មសិទ្ធិនៅក្នុងផ្ទះទេ</li> <li>5. បាត់បង្កាន់ដៃទទួលពាក្យសុំកាន់កាប់អចលនវត្ថុ (ចប់សំណួរនេះរាល់ទៅសំណួរ 3.29)</li> </ol>	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
<p><b>3.8 បើសិនអ្នកមិនបានចុះបញ្ជីដីអ្នកទេ តើមូលហេតុធំជាងគេមកពីអ្វី?</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. គិតថាមិនចាំបាច់</li> <li>2. ចៀសវាងការបង់ពន្ធ</li> <li>3. សោហ៊ុយបង់ក្រៅផ្លូវការអស់ច្រើនពេក</li> <li>4. មិនដឹងពីរបៀបរបបចុះបញ្ជី</li> <li>5. ដីមានជម្លោះ</li> <li>6. គ្មានជំនឿលើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ</li> <li>7. ដំណើរការរដ្ឋបាលស្មុគស្មាញពេក</li> <li>8. គ្មានយុត្តិធម៌</li> <li>9. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់) .....</li> </ol>	1 2 3 4 5 6 7 8 9	1 2 3 4 5 6 7 8 9	1 2 3 4 5 6 7 8 9	1 2 3 4 5 6 7 8 9
<p><b>3.9. បើសិនក្នុងពេលនេះអ្នកគ្មានដីឡូត៍លំនៅដ្ឋានទេ តើដោយសារមូលហេតុអ្វី?</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. លក់ដីឡូត៍លំនៅដ្ឋាន</li> <li>2. មិនដែលមានដីឡូត៍លំនៅដ្ឋាន</li> <li>3. បាត់បង់ដីឡូត៍លំនៅដ្ឋានដោយសារគេរំលោភយក</li> <li>4. បាត់បង់ដោយសារការភៀសខ្លួន (ទើបចូលមករស់នៅក្នុងភូមិ)</li> <li>5. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់) .....</li> </ol>	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5	1 2 3 4 5
<p><b>3.10. តើអ្នកប្រើដីលំនៅដ្ឋានធ្វើអ្វីខ្លះទៀត?</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. ទុកចោល</li> <li>2. ជួលឱ្យគេ</li> <li>3. ជួលផ្ទះឱ្យគេ</li> <li>4. ឱ្យបងប្អូនប្រើប្រាស់ដោយមិនយកថ្លៃ</li> </ol>	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4	1 2 3 4

**ដីក្រៅពីដីលំនៅដ្ឋានដែលកាន់កាប់ ឬជួលពីគេ:**  
(ក្នុងការសួរអំពីទំហំដី ទោះបីជាឯកតាអ្វីៗក៏ដោយ សូមគណនាឱ្យមកជាហិកតា )

**3.10. តើអ្នកមានដីសំរាប់កសិកម្មកាន់កាប់ ឬក៏ជួលពីគេឬទេ?** 1. មាន 2. គ្មាន (ឆ្លងទៅសំណួរ 3.38)

**3.11. តើមានដីប៉ុន្មានកន្លែង? .....** កន្លែង

ទំហំផ្ទៃដីដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់គ្រួសារ (គិតទាំងដីទុកទំនេរចោល និងដីប្រវាស់ ឬជួលឱ្យគេធ្វើ)



- 3.12. ដីស្រែវស្សា .....ហិកតា
- 3.13. ដីស្រែប្រាំង .....ហិកតា
- 3.14. ដីចំការ .....ហិកតា
- 3.15. ដីទុកទំនេរចោល .....ហិកតា
- 3.16. ដីចំរុះ .....ហិកតា
- 3.17. ដីផ្សេងទៀត ( បើមាន) .....ហិកតា
- 3.18. ផ្ទៃដីសរុប .....ហិកតា
- 3.19. ផ្ទៃដីប្រវាស់ ឬជួលពីគេ .....ហិកតា
- 3.19. ផ្ទៃដីប្រវាស់ ឬជួលឱ្យគេ .....ហិកតា
- 3.20. ផ្ទៃដីដាំដុះបានលើសពី ១ដង ក្នុងមួយឆ្នាំ .....ហិកតា (គិតទាំងប្រវាស់ ឬជួលពីគេ)

**ទិន្នន័យលំអិតស្តីពីដីកសិកម្មដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់គ្រួសារ** ( ទោះជានៅភូមិណាក៏ដោយ)

( រាល់សំណួរក្នុងតារាងត្រូវផ្តោតលើដី ឬកន្លែងណាមួយច្បាស់លាស់ ។ ចុះលេខ ឬគូសរង្វង់លេខណាមួយ)

	កន្លែងទី 1	កន្លែងទី 2	កន្លែងទី 3	កន្លែងទី 4	កន្លែងទី 5	កន្លែងទី 6	កន្លែងទី 7
<b>3.21.</b> ផ្ទៃក្រឡា ( សូមគិតមកជាហិកតា)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
<b>3.22.</b> តើដីនេះជាដីប្រភេទអ្វី?							
1. ដីស្រែវស្សា	1	1	1	1	1	1	1
2. ដីស្រែប្រាំង	2	2	2	2	2	2	2
3. ដីស្រែវស្សាផង ប្រាំងផង	3	3	3	3	3	3	3
4. ដីចំការ	4	4	4	4	4	4	4
5. ដីសំរាប់ដាំដើមឈើ	5	5	5	5	5	5	5
6. ដីចំរុះ	6	6	6	6	6	6	6
7. ទុកចោល	7	7	7	7	7	7	7
<b>3.23.</b> តើដីនេះបច្ចុប្បន្នលក់បានថ្លៃប៉ុន្មាន? ( គិតមកជាម៉ឺនរៀល)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
<b>3.24.</b> តើអ្នកបានដីនេះតាំងពីណា? ( ឆ្នាំ)	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
<b>3.25.</b> តើអ្នកបានដីនេះតាមរបៀបណា?							
1. រដ្ឋផ្តល់ឱ្យ ( ឬរដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាន)	1	1	1	1	1	1	1
2. ទទួលមរតក ឬសាច់ញាតិផ្តល់ឱ្យ	2	2	2	2	2	2	2
3. ទិញ	3	3	3	3	3	3	3
4. ដីបាន ឬដីកាន់កាប់ដោយសេរី	4	4	4	4	4	4	4
5. មិត្តភក្តិផ្តល់ឱ្យ	5	5	5	5	5	5	5
	កន្លែងទី 1	កន្លែងទី 2	កន្លែងទី 3	កន្លែងទី 4	កន្លែងទី 5	កន្លែងទី 6	កន្លែងទី 7
<b>3.26.</b> បើអ្នកបានទិញវា តើទិញនៅឆ្នាំណា?	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....

<b>3.27. តើអ្នកទិញវាថ្លៃប៉ុន្មាន?</b>	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
<b>3.28. តើអ្នកមានលិខិតអ្វីសំរាប់បញ្ជាក់</b> កម្មសិទ្ធិឬទេ?	1	1	1	1	1	1	1
1 = មាន ( បំពេញ 3.29)	2	2	2	2	2	2	2
2 = មិនដែលមានលិខិត	3	3	3	3	3	3	3
3 = បាត់លិខិត ( រំលង 3.31)							
<b>3.29. តើអ្នកមានអ្វីសំរាប់បញ្ជាក់ពីកម្មសិទ្ធិដី</b> របស់អ្នកនេះ?							
1. បង្កាន់ដៃ	1	1	1	1	1	1	1
2. កំណត់ហេតុអង្កេតដី	2	2	2	2	2	2	2
3. ប្លង់រឹង	3	3	3	3	3	3	3
4. គ្មានលិខិតអ្វីទេ	4	4	4	4	4	4	4
5. ផ្សេងៗ	5	5	5	5	5	5	5
<b>3.30. បើសិនអ្នកមិនបានចុះបញ្ជីអ្នកទេ</b> <b>តើមូលហេតុធំជាងគេមកពីអ្វី?</b>							
1. គិតថាមិនចាំបាច់	1	1	1	1	1	1	1
2. ច្រើនរវាងការបង់ពន្ធ	2	2	2	2	2	2	2
3. សេហ្វិយបង់ក្រៅផ្លូវការអស់ច្រើនពេក	3	3	3	3	3	3	3
4. មិនដឹងពីរបៀបរបបចុះបញ្ជី	4	4	4	4	4	4	4
5. ដីមានជម្លោះ	5	5	5	5	5	5	5
6. គ្មានជំនឿលើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ	6	6	6	6	6	6	6
7. ដំណើរការរដ្ឋបាលស្មុគស្មាញពេក	7	7	7	7	7	7	7
8. គ្មានយុត្តិធម៌	8	8	8	8	8	8	8
9. ផ្សេងទៀត ( បញ្ជាក់).....	9	9	9	9	9	9	9
<b>3.31. តើអ្នកធ្វើអ្វីនៅលើដីនេះ?</b>							
1. ធ្វើការដាំដុះ	1	1	1	1	1	1	1
2. ជួលឱ្យគេ	2	2	2	2	2	2	2
3. ទុកទំនេរចោល ( បន្តទៅសំណួរ 3.35.)	3	3	3	3	3	3	3
4. ផ្សេងទៀត ( បញ្ជាក់).....	4	4	4	4	4	4	4
<b>3.32. តើអ្នកដាំដុះអ្វីនៅលើដី?</b>							
1. ស្រូវ	1	1	1	1	1	1	1
2. ដំណាំផ្សេងទៀត (ឧ. ឪឡឹក ល្ពៅ បន្លែ ពោត សណ្តែក...)	2	2	2	2	2	2	2
3. ស្រូវ ហើយដាំដំណាំផ្សេងៗទៀត	3	3	3	3	3	3	3
4. ដើមឈើ/ដំណាំការរយៈពេលវែង	4	4	4	4	4	4	4
5. ផ្សេងទៀត ( បញ្ជាក់).....	5	5	5	5	5	5	5

<b>3.33. តើអ្នកអាចដាំដុះបានប៉ុន្មានដង/ឆ្នាំ?</b>							
1. ស្រូវវិស្សាមួយដង	1	1	1	1	1	1	1
2. ស្រូវប្រាំងមួយដង	2	2	2	2	2	2	2
3. ស្រូវវិស្សាមួយដង និងស្រូវប្រាំងមួយដង	3	3	3	3	3	3	3
4. ស្រូវប្រាំងពីរដង	4	4	4	4	4	4	4
5. ស្រូវវិស្សាមួយដង និងដំណាំផ្សេងទៀត	5	5	5	5	5	5	5
6. ស្រូវប្រាំងមួយដង និងដំណាំផ្សេងទៀត	6	6	6	6	6	6	6
7. ដំណាំលើហ្វូបផ្លែប្រចាំឆ្នាំ	7	7	7	7	7	7	7
<b>3.34. តើដីនេះមានប្រព័ន្ធស្រោចស្រពឬទេ?</b>							
1. មាន (បើមានបន្តទៅសំណួរ 3.36.)	1	1	1	1	1	1	1
2. គ្មាន (បើគ្មានបន្តទៅសំណួរ 3.38.)	2	2	2	2	2	2	2

**3.35. ហេតុអ្វីបានជាអ្នកទុកដីចោលទំនេរ?**

1. ខ្វះកម្លាំងពលកម្ម
2. មិនចំណេញ
3. បំណាស់ប្តូរទីតាំង
4. ខ្វះទុនវិនិយោគ
5. ផ្សេងទៀត .....

**3.36. តើអ្នកស្រោចស្រពយ៉ាងដូចម្តេច? (អាចមានចម្លើយច្រើន)**

1. ទំនប់ទឹក ប្រឈាយ ឬព្រែកជីកដោយរដ្ឋាភិបាល/អង្គការ NGO
2. ការគ្រប់គ្រងទឹកជាក្រុម
3. អណ្តូងផ្ទាល់ខ្លួនម្នាក់ៗ
4. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់) .....

**3.37. បើសិនជាអ្នកគ្មានដីកសិកម្ម តើមកពីមូលហេតុអ្វី? (ជ្រើសរើសខក្នុងឱ្យបានត្រឹមត្រូវ)**

1. លក់
2. ឱ្យទៅកូនចៅអស់
3. មិនដែលមានដីធ្លី (ឧ. ចាប់តាំងពីរៀបការមក)
4. បាត់បង់ដីធ្លីដោយសារការផ្លាស់ទីតាំង (ទើបតែមកតាំងទីនៅក្នុងភូមិនេះ)
5. បាត់បង់ដីធ្លីដោយសារជម្លោះ
6. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់) .....

**3.38. តើអ្នកមានលក់ដីឬទេ តាំងពីឆ្នាំ១៩៨៩ មក? (ឆ្នាំ១៩៨៩ គឺជាឆ្នាំសំខាន់នៃការកាន់កាប់ និងលក់ដីធ្លី ។**

សូមគូសរង្វង់លេខក្នុងឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ។)

1. មាន
2. គ្មាន (បើគ្មាន សូមរំលងទៅសំណួរ 3.47.)

(សូរដើម្បីយកន្លែងម្តង)	កន្លែងទី 1	កន្លែងទី 2	កន្លែងទី 3	កន្លែងទី 4
<b>3.39.</b> តើដីដែលអ្នកលក់មានទំហំប៉ុណ្ណា? (គិតជាហិកតា)	.....	.....	.....	.....
<b>3.40.</b> តើដីនេះជាដីប្រភេទអ្វី?				
1. ដីលំនៅដ្ឋាន	1	1	1	1
2. ដីស្រែ	2	2	2	2
3. ដីចំការ	3	3	3	3
4. ដីដាំដើមឈើ	4	4	4	4
<b>3.41.</b> តើអ្នកលក់បានថ្លៃប៉ុន្មាន? (គិតជាម៉ឺនរៀល)	.....	.....	.....	.....
<b>3.42.</b> តើអ្នកលក់ពីឆ្នាំណា?	.....	.....	.....	.....
<b>3.43.</b> តើអ្នកកាត់ឈ្មោះការលក់យ៉ាងដូចម្តេច?				
1. ផ្ទេរឈ្មោះដោយធ្វើបង្កាន់ដៃថ្នាក់ភូមិ	1	1	1	1
2. ផ្ទេរឈ្មោះដោយធ្វើបង្កាន់ដៃថ្នាក់ឃុំ	2	2	2	2
3. ផ្ទេរឈ្មោះដោយធ្វើបង្កាន់ដៃថ្នាក់ស្រុក	3	3	3	3
4. ផ្ទេរឈ្មោះដោយធ្វើបង្កាន់ដៃថ្នាក់ខេត្ត	4	4	4	4
5. ផ្ទេរឈ្មោះដោយធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនៅក្រសួងនគរបនិយកម្ម និងសំណង់	5	5	5	5
6. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់) .....	6	6	6	6
<b>3.44.</b> តើអ្នកចំណាយអស់ប៉ុន្មានក្នុងការ:				
1. ផ្ទេរឈ្មោះដោយធ្វើបង្កាន់ដៃថ្នាក់ភូមិ	.....	.....	.....	.....
2. ផ្ទេរឈ្មោះដោយធ្វើបង្កាន់ដៃថ្នាក់ឃុំ	.....	.....	.....	.....
3. ផ្ទេរឈ្មោះដោយធ្វើបង្កាន់ដៃថ្នាក់ស្រុក	.....	.....	.....	.....
4. ផ្ទេរឈ្មោះដោយធ្វើបង្កាន់ដៃថ្នាក់ខេត្ត	.....	.....	.....	.....
5. ផ្ទេរឈ្មោះដោយធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនៅក្រសួងនគរបនិយកម្ម និងសំណង់	.....	.....	.....	.....
6. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់) .....	.....	.....	.....	.....
<b>3.45.</b> ហេតុអ្វីអ្នកលក់ដីនេះ? (ជ្រើសយកមួយហេតុធំជាងគេមួយ)				
1. ត្រូវការប្រាក់យកទៅធ្វើរបររកស៊ីផ្សេងទៀត	1	1	1	1
2. បង់ថ្លៃព្យាបាលជំងឺ	2	2	2	2
3. ត្រូវការប្រាក់ដោះស្រាយការហូបចុកប្រើប្រាស់	3	3	3	3
4. សងបំណុល	4	4	4	4
5. សមាជិកគ្រួសារស្លាប់ (បុណ្យសព)	5	5	5	5
6. ដីតូចពេកធ្វើការដាំដុះមិនបានចំណេញ	6	6	6	6
7. ដើម្បីចាកចេញពីភូមិស្រុក	7	7	7	7
8. ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរមុខរបរ	8	8	8	8
9. ដីគ្មានជីជាតិ	9	9	9	9
10. គ្មានផលិតភាព	10	10	10	10
11. ដីជំនន់	11	11	11	11
12. នៅឆ្ងាយពេក	12	12	12	12
13. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់) .....	13	13	13	13

**ទំនាស់ដីធ្លី:**

**3.46.** តើអ្នកដែលមានទំនាស់ដីធ្លីដែរឬទេ ចាប់តាំងពីមានការបោះឆ្នោតក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់មក?

1. មាន
2. គ្មាន (ឆ្លងទៅផ្នែកទី IV ទីផ្សារឥណទាន)

**3.47.** តើទំនាស់កើតឡើងនៅពេលណា? ក្នុងឆ្នាំ .....

**3.48.** តើទំនាស់កើតឡើងនៅលើដីប្រភេទណា?

1. ដីលំនៅដ្ឋាន
2. ដីកសិកម្ម

**3.49.** តើដីទំហំប៉ុន្មានដែលមានទំនាស់? ..... ហិកតា

**3.50.** តើដីមានទំនាស់យ៉ាងដូចម្តេច? (អាចមានចម្លើយច្រើន)

1. រដ្ឋអំណាចរំលោភយក
2. ទាហាន/មន្ត្រីមានអារុំរំលោភយក
3. ទំនាស់ព្រំដី
4. ទំនាស់កម្មសិទ្ធិជាមួយនិងមនុស្សដែលមិនមែនជាសាច់ញាតិ
5. ទំនាស់កម្មសិទ្ធិជាមួយនិងមនុស្សជាសាច់ញាតិ
6. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់) .....

**3.51.** បើសិនជាអ្នកមានជម្លោះដីធ្លី តើទីកន្លែងណា និង/ឬអ្នកណាដែលអ្នកសុំឱ្យគេជួយដោះស្រាយជម្លោះនោះ?

**(សូមប្រើសញ្ញា "✓" ឆ្លើយសំណួរដែលពាក់ព័ន្ធនូវជម្លោះលើកទី១ ទី២ និងទី៣ រួចលេខកូដសំរាប់សំណួរដែលបានឆ្លើយឱ្យបានត្រឹមត្រូវ)**

	លើកទី១	ដោះស្រាយរួចរាល់ទេ? (1=រួច, 2=មិនរួច)	ចំណាយសោហ៊ុយអស់ ប៉ុន្មាន? (គិតជា ៛)	លើកទី២	ដោះស្រាយរួចរាល់ទេ? (1=រួច, 2=មិនរួច)	ចំណាយសោហ៊ុយអស់ ប៉ុន្មាន? (គិតជា ៛)	លើកទី៣	ដោះស្រាយរួចរាល់ទេ? (1=រួច, 2=មិនរួច)	ចំណាយសោហ៊ុយអស់ ប៉ុន្មាន? (គិតជា ៛)
1. កិច្ចព្រមព្រៀងទាំងសងខាង									
2. អ្នកជិតខាង គ្រួសារ មិត្តភក្តិ									
3. ព្រះសង្ឃ អាចារ្យ									
4. ប្រធានភូមិ									
5. មេឃុំ									
6. គណៈកម្មាធិការដោះស្រាយ ជម្លោះ (ថ្នាក់ស្រុក)									
7. គណៈកម្មាធិការដោះស្រាយ ជម្លោះ (ថ្នាក់ខេត្ត)									
8. គណៈកម្មាធិការដោះស្រាយ ជម្លោះ (នៅភ្នំពេញ)									
9. តុលាការខេត្ត									
10. តុលាការឧទ្ធរណ៍នៅភ្នំពេញ									
11. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់)...									

3.52. បើសិនជាដីធ្លីរបស់អ្នកដោះស្រាយទំនាស់បានហើយ តើអ្នកមានបាត់បង់ដីឬទេ ( បាត់ខ្លះ ឬទាំងអស់) ?

- 1. បាត់បង់ដីមួយចំនួន
- 2. បាត់បង់ដីទាំងអស់
- 3. គ្មានបាត់បង់ដីទេ
- 4. គ្មានធើ្វឺយ ឬគ្មានយោបល់

3.53. តើអ្នកពេញចិត្តនឹងដំណោះស្រាយនោះដែរឬទេ?      1 = ពេញចិត្ត      2 = មិនពេញចិត្ត

3.54. តើអ្នកគិតថាដំណោះស្រាយមានយុត្តិធម៌ និងត្រឹមត្រូវដែរឬទេ? 1 = មាន    2 = គ្មាន    3 = គ្មានយោបល់

3.55. បើមានយុត្តិធម៌ ហេតុអ្វី? .....

3.56. បើគ្មានយុត្តិធម៌ ហេតុអ្វី? .....

**IV. ទិន្នន័យសំណួរ**

4.1. ចាប់ពីដើមរដូវវស្សាឆ្នាំ២០០៣ មក តើគ្រួសារអ្នកមានជំពាក់បំណុលគេជាប្រាក់រៀល/មាស ឬទេ ?

- 1. មាន ( សូមបន្តទៅសំណួរ 4.2.)
- 2. គ្មាន ( គ្មានរំលងទៅ 4.7)

កម្មវិធីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

4.2. ប្រសិនបើមានជំពាក់ តើអ្នកមានជំពាក់បំណុលតេជាក្រាក់ ឬជាមាសប៉ុន្មានបំណុល?.....(ចំនួនបំណុល) បំណុលនៅដៃពាក់តេជាក្រាក់ និងជាមាស (ដុល្លារ និងមាសត្រូវគិតចេញជាប្រាក់ស្រី)

	ខ្លឹមសារណា? (គូសង្វែងពេលក្នុង)	ចំនួនជាម៉ឺនរៀល (ឧ. ៥.០០០ សរសេរ ០.៥ម៉ឺន)	សំរាប់រយៈពេលប៉ុន្មានខែ? (ចាប់ពីពេលខ្លួន រហូតដល់ពេលសន្យាថាសង)	សំរាប់ធ្វើអ្វី? (យកចេញមួយចំនួន)	មានវត្ថុធានាទេ?	អត្រាការប្រាក់ប្រចាំខែ? (គណនាមកជាភាគរយ)	ចំនួនទឹកប្រាក់ទាំងដើមទាំងការ ដែលត្រូវសង (គិតជាម៉ឺនរៀល)
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
4.3. បំណុលទី ១	1. សាច់ប្រាក់ 2. មិត្តភក្តិ 3. អ្នកចង់ការប្រាក់ 4. NGO 5. ACLEDA 6. ផ្សេងទៀត.....	..... (ជាម៉ឺនរៀល)	.....ខែ (បើសិនជាតិចជាង ១ខែ សរសេរ: 0.7 ខែ = 20ថ្ងៃ 0.5 ខែ = 15ថ្ងៃ 0.2 ខែ = 6ថ្ងៃ)	1. ធ្វើកសិកម្ម 2. ទិញវត្ថុធាតុដើមសំរាប់ធ្វើអាជីវកម្ម 3. កងខាតចំណីអាហារ 4. សុខភាព 5. ការអប់រំ 6. ដោះស្រាយជម្លោះគ្រួសារ 7. ចិញ្ចឹមសត្វ 8. សងបំណុល 9. ជួសជុលផ្ទះ 10. បុណ្យទាន 11. មធ្យោបាយធ្វើដំណើរ 12. ធ្វើផ្ទះ 13. ផ្សេងទៀត.....	1 = គ្មាន 2 = មាស 3 = សត្វ 4 = ផ្ទះសន្លឹក 5 = ប្លង់ដីធ្លី 6 = ទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងៗ 7 = កម្ចីជាប្រុស 8 = ផ្សេងទៀត.....	..... (ភាគរយ/ខែ)	..... (ជាម៉ឺនរៀល)
4.4. បំណុលទី ២	1. សាច់ប្រាក់ 2. មិត្តភក្តិ 3. អ្នកចង់ការប្រាក់ 4. NGO 5. ACLEDA 6. ផ្សេងទៀត.....	..... (ជាម៉ឺនរៀល)	.....ខែ (បើសិនជាតិចជាង ១ខែ សរសេរ: 0.7 ខែ = 20ថ្ងៃ 0.5 ខែ = 15ថ្ងៃ 0.2 ខែ = 6ថ្ងៃ)	1. ធ្វើកសិកម្ម 2. ទិញវត្ថុធាតុដើមសំរាប់ធ្វើអាជីវកម្ម 3. កងខាតចំណីអាហារ 4. សុខភាព 5. ការអប់រំ 6. ដោះស្រាយជម្លោះគ្រួសារ 7. ចិញ្ចឹមសត្វ 8. សងបំណុល 9. ជួសជុលផ្ទះ 10. បុណ្យទាន 11. មធ្យោបាយធ្វើដំណើរ 12. ធ្វើផ្ទះ 13. ផ្សេងទៀត.....	1 = គ្មាន 2 = មាស 3 = សត្វ 4 = ផ្ទះសន្លឹក 5 = ប្លង់ដីធ្លី 6 = ទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងៗ 7 = កម្ចីជាប្រុស 8 = ផ្សេងទៀត.....	..... (ភាគរយ/ខែ)	..... (ជាម៉ឺនរៀល)

វិបល្លាស	ចំនួនជាម៉ឺនរៀល ( ៩. ៥. ០០០ សរសេរ ០.៥ម៉ឺន )	សំរាប់រយៈពេលប៉ុន្មានខែ? (ចាប់ពីពេលច្នៃ រហូតដល់ពេលសន្យាចាស់)	សំរាប់រយៈពេលប៉ុន្មានខែ? (ចាប់ពីពេលច្នៃ រហូតដល់ពេលសន្យាចាស់)	សំរាប់រយៈពេលប៉ុន្មានខែ? (ចាប់ពីពេលច្នៃ រហូតដល់ពេលសន្យាចាស់)	សំរាប់រយៈពេលប៉ុន្មានខែ? (ចាប់ពីពេលច្នៃ រហូតដល់ពេលសន្យាចាស់)	សំរាប់រយៈពេលប៉ុន្មានខែ? (ចាប់ពីពេលច្នៃ រហូតដល់ពេលសន្យាចាស់)	សំរាប់រយៈពេលប៉ុន្មានខែ? (ចាប់ពីពេលច្នៃ រហូតដល់ពេលសន្យាចាស់)
<p><b>4.5.</b> បំណុលទឹក ៣</p> <p>1. សាច់ប្រាក់</p> <p>2. មិត្តភក្តិ</p> <p>3. អ្នកចង់ការប្រាក់</p> <p>4. NGO</p> <p>5. ACLEDA</p> <p>6. ផ្សេងទៀត .....</p>	<p>.....ខែ</p> <p>(ជាម៉ឺនរៀល)</p>	<p>.....ខែ</p> <p>0.7 ខែ = 20ថ្ងៃ</p> <p>0.5 ខែ = 15ថ្ងៃ</p> <p>0.2 ខែ = 6ថ្ងៃ</p>	<p>.....ខែ</p> <p>0.7 ខែ = 20ថ្ងៃ</p> <p>0.5 ខែ = 15ថ្ងៃ</p> <p>0.2 ខែ = 6ថ្ងៃ</p>	<p>.....ខែ</p> <p>0.7 ខែ = 20ថ្ងៃ</p> <p>0.5 ខែ = 15ថ្ងៃ</p> <p>0.2 ខែ = 6ថ្ងៃ</p>	<p>.....ខែ</p> <p>0.7 ខែ = 20ថ្ងៃ</p> <p>0.5 ខែ = 15ថ្ងៃ</p> <p>0.2 ខែ = 6ថ្ងៃ</p>	<p>.....ខែ</p> <p>0.7 ខែ = 20ថ្ងៃ</p> <p>0.5 ខែ = 15ថ្ងៃ</p> <p>0.2 ខែ = 6ថ្ងៃ</p>	<p>.....ខែ</p> <p>0.7 ខែ = 20ថ្ងៃ</p> <p>0.5 ខែ = 15ថ្ងៃ</p> <p>0.2 ខែ = 6ថ្ងៃ</p>
<p><b>4.6.</b> បំណុលទឹក ៤</p> <p>1. សាច់ប្រាក់</p> <p>2. មិត្តភក្តិ</p> <p>3. អ្នកចង់ការប្រាក់</p> <p>4. NGO</p> <p>5. ACLEDA</p> <p>6. ផ្សេងទៀត .....</p>	<p>.....ខែ</p> <p>(ជាម៉ឺនរៀល)</p>	<p>.....ខែ</p> <p>0.7 ខែ = 20ថ្ងៃ</p> <p>0.5 ខែ = 15ថ្ងៃ</p> <p>0.2 ខែ = 6ថ្ងៃ</p>	<p>.....ខែ</p> <p>0.7 ខែ = 20ថ្ងៃ</p> <p>0.5 ខែ = 15ថ្ងៃ</p> <p>0.2 ខែ = 6ថ្ងៃ</p>	<p>.....ខែ</p> <p>0.7 ខែ = 20ថ្ងៃ</p> <p>0.5 ខែ = 15ថ្ងៃ</p> <p>0.2 ខែ = 6ថ្ងៃ</p>	<p>.....ខែ</p> <p>0.7 ខែ = 20ថ្ងៃ</p> <p>0.5 ខែ = 15ថ្ងៃ</p> <p>0.2 ខែ = 6ថ្ងៃ</p>	<p>.....ខែ</p> <p>0.7 ខែ = 20ថ្ងៃ</p> <p>0.5 ខែ = 15ថ្ងៃ</p> <p>0.2 ខែ = 6ថ្ងៃ</p>	<p>.....ខែ</p> <p>0.7 ខែ = 20ថ្ងៃ</p> <p>0.5 ខែ = 15ថ្ងៃ</p> <p>0.2 ខែ = 6ថ្ងៃ</p>



▶ បំណុលជាត្រូវ ឬអង្គការដែលត្រូវសងជាត្រូវ ឬអង្គការ

4.7. ចាប់តាំងពីដើមរដូវភ្លៀងឆ្នាំ២០០៣ តើគ្រួសារអ្នកមានជំពាក់បំណុលជាត្រូវ ឬអង្គការដែលត្រូវសងជាត្រូវ ឬអង្គការដែរឬទេ?

1. មាន (បន្តសំណួរចន្លោះ 4.8)
2. គ្មានទេ (រំលងទៅ 4.13)

4.8. បើសិនជាមានបំណុល តើខ្លួនចំនួនប៉ុន្មាន? .....

	ប្រភព (តុលារង្វង់លេខកូដ)	បរិមាណដែលបានខ្ចី		ខ្ចីប៉ុន្មានខែ? (ចាប់តាំងពីពេលខ្ចីបញ្ចុះ ដល់ពេលសន្យាថាសង)	ខ្ចីសំរាប់ធ្វើអ្វី? (តុលារង្វង់លេខកូដ)	មានវត្តមានឬទេ?	យកទាំងការទាំងដើមត្រូវសងក្នុងអំឡុងរយៈពេល	
		បរិមាណ (2)	ឯកតា (មើលលេខកូដ) (3)				បរិមាណ (7)	ឯកតា (មើលលេខកូដ) (8)
4.9. បំណុលទី ១	1. សាច់ប្រាក់ 2. មិត្តភក្តិ 3. អ្នកផងការប្រាក់ 4. NGO 5. ផ្សេងទៀត .....	..... (សរសេរជាលេខ)	1. បាវត្រូវ 2. តោត្រូវ 3. បាវអង្គរ 4. តោអង្គរ 5. ផ្សេងទៀត .....	.....ខែ	1. ធ្វើកសិកម្ម 2. ទិញវត្ថុធាតុដើមសំរាប់ធ្វើអាជីវកម្ម 3. កង្វះខាតចំណីអាហារ 4. សុខភាព 5. ការអប់រំ 6. ដោះស្រាយយន្តការគ្រួសារ 7. ចិញ្ចឹមសត្វ 8. សងបំណុល 9. ដុល្លារដុល្លា 10. បុណ្យទាន 11. ផ្សេងទៀត .....	1 = គ្មាន 2 = មាន 3 = សត្វ 4 = បង្កាន់ដៃជីវិត 5 = ប្លង់ជីវិត 6 = ទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងៗ 7 = កម្ចីជាគ្រូម 8 = ផ្សេងទៀត .....	..... (សរសេរជាលេខ)	1. បាវត្រូវ 2. តោត្រូវ 3. បាវអង្គរ 4. តោអង្គរ 5. ផ្សេងទៀត .....
4.10. បំណុលទី ២	1. សាច់ប្រាក់ 2. មិត្តភក្តិ 3. អ្នកផងការប្រាក់ 4. NGO 5. ផ្សេងទៀត .....	..... (សរសេរជាលេខ)	1. បាវត្រូវ 2. តោត្រូវ 3. បាវអង្គរ 4. តោអង្គរ 5. ផ្សេងទៀត .....	.....ខែ	1. ធ្វើកសិកម្ម 2. ទិញវត្ថុធាតុដើមសំរាប់ធ្វើអាជីវកម្ម 3. កង្វះខាតចំណីអាហារ 4. សុខភាព 5. ការអប់រំ 6. ដោះស្រាយយន្តការគ្រួសារ 7. ចិញ្ចឹមសត្វ	1 = គ្មាន 2 = មាន 3 = សត្វ 4 = បង្កាន់ដៃជីវិត 5 = ប្លង់ជីវិត 6 = ទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងៗ 7 = កម្ចីជាគ្រូម	..... (សរសេរជាលេខ)	1. បាវត្រូវ 2. តោត្រូវ 3. បាវអង្គរ 4. តោអង្គរ 5. ផ្សេងទៀត .....

<p>4.11. បំណុលទី ៣</p>	<p>1. សាច់ប្រាក់ 2. មិត្តភក្តិ 3. អ្នកចង់ការប្រាក់ 4. NGO 5. ផ្សេងទៀត .....</p>	<p>..... (សរសេរជាសេខ)</p>	<p>1. បាវស្រូវ 2. តោស្រូវ 3. បាវអង្ករ 4. តោអង្ករ 5. ផ្សេងទៀត .....</p>	<p>.....ខែ</p>	<p>8. សងបំណុល 9. ជួសជុលផ្ទះ 10. បុណ្យទាន 11. ផ្សេងទៀត .....</p>	<p>1 = គ្មាន 2 = មាន 3 = សត្វ 4 = បង្កាន់ដៃដី 5 = បង្កដី 6 = ទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងៗ 7 = កម្ចីជាប្រម 8 = ផ្សេងទៀត .....</p>	<p>..... (សរសេរជាសេខ)</p> <p>1. បាវស្រូវ 2. តោស្រូវ 3. បាវអង្ករ 4. តោអង្ករ 5. ផ្សេងទៀត .....</p>
<p>4.12. បំណុលទី ៤</p>	<p>1. សាច់ប្រាក់ 2. មិត្តភក្តិ 3. អ្នកចង់ការប្រាក់ 4. NGO 5. ផ្សេងទៀត .....</p>	<p>..... (សរសេរជាសេខ)</p>	<p>1. បាវស្រូវ 2. តោស្រូវ 3. បាវអង្ករ 4. តោអង្ករ 5. ផ្សេងទៀត .....</p>	<p>.....ខែ</p>	<p>1 = គ្មាន 2 = មាន 3 = សត្វ 4 = បង្កាន់ដៃដី 5 = បង្កដី 6 = ទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងៗ 7 = កម្ចីជាប្រម 8 = ផ្សេងទៀត .....</p>	<p>..... (សរសេរជាសេខ)</p> <p>1. បាវស្រូវ 2. តោស្រូវ 3. បាវអង្ករ 4. តោអង្ករ 5. ផ្សេងទៀត .....</p>	

**▶ បំណុលជាត្រូវ អង្គ ឬដីដាក់ស្រែចំការដែលត្រូវសងជាប្រាក់ ឬកំលាំងពលកម្ម ឬបំណុលជាប្រាក់ដែលត្រូវសងជាត្រូវ កំលាំងពលកម្មសន្តង...**

**4.13.** ចាប់តាំងពីដើមរដូវដាំដុះក្បែរឆ្នាំ២០០៣ តើគ្រួសារអ្នកមានជំពាក់បំណុលគេជាវត្ថុ (ដូចជាត្រូវ អង្គ ឬដី...) ដែលត្រូវសងជាប្រាក់ ឬកំលាំងពលកម្ម ឬក៏ខ្លីជាប្រាក់ត្រូវសងជាត្រូវ ឬកំលាំងពលកម្មសង?

- 1. មាន (សូមបន្តសំណួរចន្លោះ 4.15)
- 2. គ្មានទេ (សូមបន្តទៅសំណួរ 5.1)

**4.14.** បើមានបំណុល តើខ្លីបំផុតប៉ុន្មាន? ..... (ចំនួនបំណុល)

បំណុលទី	បរិមាណដែលបានខ្ចី	ជាទឹកប្រាក់ ឬកំលាំងពលកម្ម	ខ្លីប៉ុន្មានខែ? (ចាប់ពីពេលខ្ចីរហូតដល់ពេលសន្យាសង)	ខ្ចីសំរាប់ធ្វើអ្វី?	មានវត្ថុធានាដែរឬទេ?	ត្រូវសងវិញប៉ុន្មាន?	
	ជាសំភារៈ (កត់បរិមាណ និងឯកតា ខ. ត្រូវ ២៣ ឬត្រូវ ១៣) រួចគណនាជាប្រាក់ដាក់ក្នុង កូរ៉េន្ទា (1)	ជាទឹកប្រាក់ ឬកំលាំងពលកម្ម ដែលបានគណនាជាប្រាក់ (គិតថ្លៃនៅពេលខ្ចី)				ជាសំភារៈ (កត់បរិមាណ និងឯកតា ខ. ត្រូវ ៣៣ ឬកំលាំងពលកម្មសង្កេតថ្លៃ) រួចគណនាជាប្រាក់ដាក់ក្នុង កូរ៉េន្ទា (6)	ជាទឹកប្រាក់ ឬកំលាំងពលកម្ម ដែលបានគណនាជាប្រាក់ (គិតថ្លៃនៅពេលសង)
<b>4.15.</b> បំណុលទី ១	.....	..... (1)	.....ខែ	1. ធ្វើកសិកម្ម 2. ទិញវត្ថុធាតុដើមសំរាប់ធ្វើអាជីវកម្ម 3. កងខាតចំណីអាហារ 4. សុខភាព 5. ការអប់រំ 6. ដោះស្រាយជម្លោះគ្រួសារ 7. ចិញ្ចឹមសត្វ 8. សងបំណុល 9. ផ្តល់ជូនផ្ទះ 10. បុណ្យទាន 11. ផ្សេងទៀត .....	1 = គ្មាន 2 = មាន 3 = សត្វ 4 = បង្កាន់ដៃដីធ្លី 5 = បង្កដីធ្លី 6 = ទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងៗ 7 = កិច្ចិយក្រុម 8 = ផ្សេងទៀត .....	..... (5) ..... (6)	..... (6) ..... (សរសេរគ្រប់តួសេខ)

បំណុលទី	បរិមាណដែលបានទិញ	..... (សរសេរគ្រប់តួលេខ)	ខ្លីប៉ុន្មានខែ? (ចាប់ពីពេលខ្ចីរហូតដល់ពេលសន្យាសង)	ខ្លឹមសារបង្កើត?	មានវត្តមានដែរឬទេ?	ត្រូវសងវិញប៉ុន្មាន?  ..... (សរសេរគ្រប់តួលេខ)
<b>4.16. បំណុលទី ២</b>	.....	..... (សរសេរគ្រប់តួលេខ)	.....ខែ	1. ធ្វើកសិកម្ម 2. ទិញវត្ថុធាតុដើមសំរាប់ធ្វើអាជីវកម្ម 3. កង្វះខាតចំណីអាហារ 4. សុខភាព 5. ការអប់រំ 6. ដោះស្រាយជម្លោះគ្រួសារ 7. ចិញ្ចឹមសត្វ 8. សងបំណុល 9. ជួសជុលផ្ទះ 10. បុណ្យទាន 11. ផ្សេងទៀត .....	1 = គ្មាន 2 = មាល 3 = សត្វ 4 = បង្កាន់ដៃដី 5 = បង្កដី 6 = ទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងៗ 7 = កម្ចីជាក្រុម 8 = ផ្សេងទៀត .....	..... (សរសេរគ្រប់តួលេខ)
<b>4.17. បំណុលទី ៣</b>	.....	..... (សរសេរគ្រប់តួលេខ)	.....ខែ	1. ធ្វើកសិកម្ម 2. ទិញវត្ថុធាតុដើមសំរាប់ធ្វើអាជីវកម្ម 3. កង្វះខាតចំណីអាហារ 4. សុខភាព 5. ការអប់រំ 6. ដោះស្រាយជម្លោះគ្រួសារ 7. ចិញ្ចឹមសត្វ 8. សងបំណុល 9. ជួសជុលផ្ទះ 10. បុណ្យទាន 11. ផ្សេងទៀត .....	1 = គ្មាន 2 = មាល 3 = សត្វ 4 = បង្កាន់ដៃដី 5 = បង្កដី 6 = ទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងៗ 7 = កម្ចីជាក្រុម 8 = ផ្សេងទៀត .....	..... (សរសេរគ្រប់តួលេខ)

**កម្មវិធីអប់រំប្រើប្រាស់កម្មវិធីនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា**

បំណុលទី	បរិមាណដែលបានធ្វើ	ខ្លឹមសារនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវ	ខ្លឹមសារនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវ (ចាប់ពីពេលខ្លឹមសាររហូតដល់ពេលសន្យាសង់)	ខ្លឹមសារនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវ	មានវត្តមាននៅក្នុងប្រទេស?	ត្រូវសងវិញប៉ុន្មាន?
<b>4.18.</b> បំណុលទី ៤	.....	..... (សរសេរគ្រប់តួលេខ)	.....ខែ	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. ធ្វើកសិកម្ម</li> <li>2. ទិញវត្ថុធាតុដើមសំរាប់ធ្វើអាជីវកម្ម</li> <li>3. កង្វះខាតចំណីអាហារ</li> <li>4. សុខភាព</li> <li>5. ការអប់រំ</li> <li>6. ដោះស្រាយជម្លោះគ្រួសារ</li> <li>7. ចិញ្ចឹមសត្វ</li> <li>8. សង់បំណុល</li> <li>9. ជួសជុលផ្ទះ</li> <li>10. បុណ្យទាន</li> <li>11. ផ្សេងទៀត .....</li> </ol>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1 = គ្មាន</li> <li>2 = មាន</li> <li>3 = សត្វ</li> <li>4 = បង្កាន់ដៃដីធ្លី</li> <li>5 = បង្កង់ដីធ្លី</li> <li>6 = ទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងៗ</li> <li>7 = កម្ចីជាប្រកប</li> <li>8 = ផ្សេងទៀត .....</li> </ol>	..... (សរសេរគ្រប់តួលេខ)
<b>4.19.</b> បំណុលទី ៥	.....	..... (សរសេរគ្រប់តួលេខ)	.....ខែ	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. ធ្វើកសិកម្ម</li> <li>2. ទិញវត្ថុធាតុដើមសំរាប់ធ្វើអាជីវកម្ម</li> <li>3. កង្វះខាតចំណីអាហារ</li> <li>4. សុខភាព</li> <li>5. ការអប់រំ</li> <li>6. ដោះស្រាយជម្លោះគ្រួសារ</li> <li>7. ចិញ្ចឹមសត្វ</li> <li>8. សង់បំណុល</li> <li>9. ជួសជុលផ្ទះ</li> <li>10. បុណ្យទាន</li> <li>11. ផ្សេងទៀត .....</li> </ol>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1 = គ្មាន</li> <li>2 = មាន</li> <li>3 = សត្វ</li> <li>4 = បង្កាន់ដៃដីធ្លី</li> <li>5 = បង្កង់ដីធ្លី</li> <li>6 = ទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងៗ</li> <li>7 = កម្ចីជាប្រកប</li> <li>8 = ផ្សេងទៀត .....</li> </ol>	..... (សរសេរគ្រប់តួលេខ)

វិបល្លាស កំរងសំណួរអំពីការផ្តល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ ការចុះបញ្ជីដី និងជីវិតភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជន

បំណុលទី	បរិមាណដែលបានទិញ	ឈ្មោះខ្លួន (ចាប់ពីពេលខ្លួនរហូតដល់ពេលសន្យាសង់)	ខ្លួនរាប់ធ្វើអ្វី?	មានវត្តមានដែរឬទេ?	ត្រូវសងវិញប៉ុន្មាន?
4.20. បំណុលទី ៦	.....	..... (សរសេរគ្រប់ស្តេចខ)	1. ធ្វើកសិកម្ម 2. ទិញវត្ថុធាតុដើមសំរាប់ធ្វើអាជីវកម្ម 3. កង្វះខាតចំណីអាហារ 4. សុខភាព 5. ការអប់រំ 6. ដោះស្រាយជម្លោះគ្រួសារ 7. ចិញ្ចឹមសត្វ 8. សងបំណុល 9. ជួសជុលផ្ទះ 10. បុណ្យទាន 11. ផ្សេងទៀត .....	1 = គ្មាន 2 = មាន 3 = សត្វ 4 = បង្កាន់ដៃដី 5 = បង្កដី 6 = ទ្រព្យសម្បត្តិផ្សេងៗ 7 = កម្ចីជាប់ក្រុម 8 = ផ្សេងទៀត .....	..... (សរសេរគ្រប់ស្តេចខ)

**V. ចំណាយក្នុងគ្រួសារ**

ចាប់តាំងពីដើមរដូវក្សែងឆ្នាំ២០០៣ មក ចំណាយលើរបស់របរដែលមិនមែនជាស្បៀងអាហាររបស់គ្រួសារ និងសមាជិកគ្រួសារទាំងអស់:

	ចំនួនទឹកប្រាក់	ប្រភព
5.1. ខោអាវ និងស្បែកជើង	..... ម៉ឺនរៀល	1. កម្ចី/បំណុល 2. ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន 3. អំណោយ
5.2. ថែទាំសុខភាព/ព្យាបាលជំងឺ	..... ម៉ឺនរៀល	1. កម្ចី/បំណុល 2. ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន 3. អំណោយ
5.3. ថែទាំមង្គលការ	..... ម៉ឺនរៀល	1. កម្ចី/បំណុល 2. ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន 3. អំណោយ
5.4. ចូលបុណ្យផ្សេងៗ	..... ម៉ឺនរៀល	1. កម្ចី/បំណុល 2. ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន 3. អំណោយ
5.5. ចំណាយលើការជូសជុលផ្ទះ	..... ម៉ឺនរៀល	1. កម្ចី/បំណុល 2. ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន 3. អំណោយ
5.6. ចំណាយលើការដើរលេង ( របៀបទេសចរណ៍ )	..... ម៉ឺនរៀល	1. កម្ចី/បំណុល 2. ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន 3. អំណោយ
5.7. ចំណាយលើការអប់រំ (សំភារៈសិក្សា)	..... ម៉ឺនរៀល	1. កម្ចី/បំណុល 2. ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន 3. អំណោយ
5.8. ចំណាយឱ្យបងប្អូន	..... ម៉ឺនរៀល	1. កម្ចី/បំណុល 2. ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន 3. អំណោយ
5.9. ចំណាយចូលរួមកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ ( ឧ. ការចូលរួមបដិភាគ )	..... ម៉ឺនរៀល	1. កម្ចី/បំណុល 2. ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន 3. អំណោយ
5.10. ចំណាយសរុបផ្សេងៗទៀត ( ក្រៅពីផលិតកម្ម និងអាហារ )	..... ម៉ឺនរៀល	1. កម្ចី/បំណុល 2. ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន 3. អមណោយ
5.11. ចំណាយទឹកភ្លើង	..... ម៉ឺនរៀល	1. កម្ចី/បំណុល 2. ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន 3. អំណោយ
5.12. ចំណាយអនាម័យ	..... ម៉ឺនរៀល	1. កម្ចី/បំណុល 2. ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន 3. អំណោយ

5.13. សរុបទឹកប្រាក់ ( បូកសំណួរទី 5.1. ដល់សំណួរទី 5.12) ..... ម៉ឺនរៀល

គិតជាមធ្យមក្នុងរដូវភ្លៀងឆ្នាំ២០០៣ គិតក្នុងមួយខែ តើគ្រួសារអ្នកទាំងមូលចំណាយអស់ប៉ុន្មានលើ :

	ចំនួនទឹកប្រាក់	ប្រភព
5.14. សាប៊ូគ្រប់ប្រភេទ, គ្រឿងតុបតែងខ្លួន	.....ម៉ឺនរៀល	1. កម្ចី/បំណុល 2. ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន
5.15. ការអប់រំ ( ថ្លៃបង់គូរ ថ្លៃបង់ឱ្យគ្រូ និងការហូបចុកនៅសាលា)	.....ម៉ឺនរៀល	1. កម្ចី/បំណុល 2. ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន
5.16. ថ្លៃទិញម្ហូប ( មិនគិតអង្ករ )	.....ម៉ឺនរៀល	1. កម្ចី/បំណុល 2. ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន
5.17. ថ្លៃហូបអាហារនៅក្រៅផ្ទះ	.....ម៉ឺនរៀល	1. កម្ចី/បំណុល 2. ប្រភពផ្ទាល់ខ្លួន

5.18. សរុបក្នុងមួយខែ ( បូកសំណួរទី 5.14 ដល់សំណួរទី 5.17) .....ម៉ឺនរៀល

5.19. សរុបតាំងពីដើមរដូវភ្លៀងឆ្នាំ២០០៣ ( សំណួរទី 5.18. x ៦ខែ) .....ម៉ឺនរៀល

5.20. សរុបចំណាយតាំងពីដើមរដូវភ្លៀងឆ្នាំ២០០៣ ( សំណួរ 5.13. + សំណួរ 5.19) : .....ម៉ឺនរៀល

**VI. ប្រាក់ចំណូលគ្រួសារ និងធនធានសេរីកម្ម**

ផ្អែកលើរដូវដាំដុះឆ្នាំ២០០៣ សូមអ្នកជួយប្រាប់អំពីការដាំដុះ និងប្រាក់ចំណូលអ្នករកបាន

6.1. រដូវដែលទើបបានច្រូតកាត់ ឬប្រមូលផលចុងក្រោយ គឺបញ្ចប់នៅខែ ..... ឆ្នាំ .....

	ខែឆ្នាំដែលទើបប្រមូលផលចុងក្រោយ	ផ្ទៃដីប្រមូលផលក្នុងរដូវចុងក្រោយ (ហិកតា)	បរិមាណផលិតបាន (ឯកតាជាក់)	ថ្លៃ/គ.ក (រៀល/គ.ក ឬឯកតាផ្សេងទៀត)	បរិមាណលក់ (គ.ក/ឯកតាផ្សេងទៀត)	ចំនួនទឹកប្រាក់សរុបនៃផលិតផលដែលបានលក់
	( 1 )	( 2 )	( 3 )	( 4 )	( 5 )	( 6 )
6.2. ស្រូវ ( មានប្រព័ន្ធស្រោចស្រព)	ខែ.....២០០៣	.....	.....	.....	.....	.....ម៉ឺន
6.3. ស្រូវ ( គ្មានប្រព័ន្ធស្រោចស្រព)	ខែ.....២០០៣	.....	.....	.....	.....	.....ម៉ឺន
6.4. ពោត	ខែ.....២០០៣	.....	.....	.....	.....	.....ម៉ឺន
6.5. សណ្តែក	ខែ.....២០០៣	.....	.....	.....	.....	.....ម៉ឺន
6.6. ល្ង	ខែ.....២០០៣	.....	.....	.....	.....	.....ម៉ឺន
6.7. ត្រសក់	ខែ.....២០០៣	.....	.....	.....	.....	.....ម៉ឺន
6.8. ឪឡឹក	ខែ.....២០០៣	.....	.....	.....	.....	.....ម៉ឺន
6.9. បន្លែ	ខែ.....២០០៣	.....	.....	.....	.....	.....ម៉ឺន
6.10. ដើមឈើ/ដំណាំរយៈពេលវែង	ខែ.....២០០៣	.....	.....	.....	.....	.....ម៉ឺន
6.11. ....	ខែ.....២០០៣	.....	.....	.....	.....	.....ម៉ឺន
6.12. ....	ខែ.....២០០៣	.....	.....	.....	.....	.....ម៉ឺន
6.13. ....	ខែ.....២០០៣	.....	.....	.....	.....	.....ម៉ឺន



▶▶ ចំពោះខែ សូមសរសេរជាលេខ ឧ. ខែឧសភា សរសេរលេខ ៥ ។ ចំពោះថ្ងៃដី សូមគណនាជាហិកតា ឧ. ១០អា សរសេរ ០.១ហ.ត ។

គិតតាំងពីចាប់ផ្តើមដូរភ្លៀងឆ្នាំ២០០៣ មក តើប្រាក់ចំណូលគ្រួសារបានមកពីសមាជិកគ្រួសារទាំងអស់មានប៉ុន្មាន?

( ជានិច្ចកាល សូមកុំភ្លេចឱ្យគាត់គិតដើមរដូវភ្លៀងឆ្នាំ២០០៣ មក )	សូមគិត ឬគណនាមកជាម៉ឺនរៀល
<b>ប្រាក់ចំណូលបានពីការលក់ស្រូវ សត្វចិញ្ចឹម, ត្រីចិញ្ចឹម, បន្លែ ផ្លែឈើ</b>	
6.14. ចំណូលសរុបពីការលក់ស្រូវ ពោត សណ្តែក ឪឡឹក បន្លែ ផ្លែឈើ .....	.....ម៉ឺនរៀល
6.15. ជ្រូក: .....	.....ម៉ឺនរៀល
6.16. គោ/ក្របី: .....	.....ម៉ឺនរៀល
6.17. មាន់, ទា: .....	.....ម៉ឺនរៀល
6.18. ត្រីចិញ្ចឹម: .....	.....ម៉ឺនរៀល
6.19. ដាំដើមឈើ/ដំណាំរយៈពេលវែង: .....	.....ម៉ឺនរៀល
<b>ប្រាក់ចំណូលបានពីក្រៅកសិដ្ឋាន ( ចំណូលដុល )</b>	
6.20. ទឹកឆ្នោត/ធ្វើស្ករ .....	.....ម៉ឺនរៀល
6.21. ប្រាក់ឈ្នួលកំលាំងពលកម្ម:	.....ម៉ឺនរៀល
ក. លក់កំលាំងពលកម្មនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ( តាមប្រជុំជន/នៅភ្នំពេញ )	.....ម៉ឺនរៀល
ខ. លក់កំលាំងពលកម្មនៅថៃ	.....ម៉ឺនរៀល
6.22. ចំណេញពីរបរតូចតាច/លក់ដូរឬបន្តិចបន្តួច :	.....ម៉ឺនរៀល
ក. ផ្សេងទៀត ( បញ្ជាក់ ) .....	.....ម៉ឺនរៀល
ខ. ....	.....ម៉ឺនរៀល
<b>ប្រាក់ចំណូលបានពីធនធានធម្មជាតិ</b>	
6.23. នេសាទ: .....	.....ម៉ឺនរៀល
6.24. ប្រមាញ់: .....	.....ម៉ឺនរៀល
6.25. បេះប្រមូលបន្លែ/មើមឈើ/ផ្លែឈើ: .....	.....ម៉ឺនរៀល
6.26. ផ្សេងទៀត ( បញ្ជាក់ ) .....	.....ម៉ឺនរៀល
<b>ប្រាក់ចំណូលផ្សេងទៀត</b>	
6.27. ជួលផ្ទះ/ដី: .....	.....ម៉ឺនរៀល
6.28. ជួលសំភារៈ/សត្វ: .....	.....ម៉ឺនរៀល
6.29. ការប្រាក់បានពីការឱ្យគេខ្ចីប្រាក់: .....	.....ម៉ឺនរៀល
6.30. ប្រាក់ធ្វើពីក្រៅភូមិ និងក្រៅប្រទេស: .....	.....ម៉ឺនរៀល
6.31. បានកុំមីស្យុងជួយលក់ទិញ និងដោះដូរផ្ទះ: .....	.....ម៉ឺនរៀល
6.32. ផ្សេងទៀត ( បញ្ជាក់ ) .....	.....ម៉ឺនរៀល

6.32.1. សរុប ( បូកសំណួរទី 6.14 ដល់សំណួរទី 6.32) .....ម៉ឺនរៀល

6.33. តើផលស្រូវធ្វើបានលើដីរបស់អ្នកក្នុងមួយឆ្នាំៗ គ្រួសារអ្នកអាចហូបគ្រប់គ្រាន់បានពេញមួយឆ្នាំឬទេ?

( គូសយកតែចម្លើយមួយទេ )

- |   |  |
|---|--|
| 1. លើសពីគ្រប់គ្រាន់ និងមានសល់ខ្លះសំរាប់លក់ ឬឱ្យគេខ្ចី | 2. គ្រប់គ្រាន់ល្មម                         |
| 3. ហូបបាន ៧-១០ខែ ត្រូវទិញថែមខ្លះ                      | 4. ហូបបាន ៣-៦ខែ ត្រូវទិញថែមច្រើន           |
| 5. ហូបបានមិនដល់ ៣ខែ ( មិនគ្រប់គ្រាន់ ) ត្រូវទិញថែម    | 6. ត្រូវពឹងផ្អែកទាំងស្រុងលើស្រូវអង្ករទិញគេ |

**VII. ចំណាយផលិតកម្ម** (បើគ្រួសារនេះគ្មានផលិតកម្មស្រូវទេ សូមរំលងទៅសំណួរជំពូក B)

**A. ចំណាយលើដំណាំស្រូវ នៅក្នុងពេញមួយរដូវក្រោយ (មិនរាប់បញ្ចូលពលកម្មប្រវាស់ដៃ ឬពលកម្មគ្រួសារ)**

(បើសិនជាចំណាយជាស្រូវ ត្រូវគណនាជាទឹកប្រាក់)៖

	គណនាជាម៉ឺនរៀល							ប្រភព (ប្រើលេខកូដខាងក្រោម)
	កន្លែងទី ១	កន្លែងទី ២	កន្លែងទី ៣	កន្លែងទី ៤	កន្លែងទី ៥	កន្លែងទី ៦	កន្លែងទី ៧	
7.2. ជីគីមី								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្រាក់/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.3. ថ្នាំសំលាប់សត្វចង្រៃ								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្រាក់/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.4. ថ្លៃទឹក ឬចំណាយលើការបូមទឹក (មិនគិតថ្លៃម៉ាស៊ីនទេ)								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្រាក់/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.5. ចំណាយជួលគេភ្ជួររាស់ដី								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្រាក់/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.6. ថ្លៃជួលពលកម្មដកស្កូវ								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្រាក់/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.7. ចំណាយលើការប្រគល់កាត់								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្រាក់/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.8. ចំណាយបោកស្រូវ								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្រាក់/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.9. ជួសជុលថែទាំសំភារៈកសិកម្ម								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្រាក់/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.10. ថ្លៃដឹកជញ្ជូនវត្ថុធាតុដើម និង ផលិតផល								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្រាក់/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.11. ថ្លៃជួលដី (បើសិនជាមាន)								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្រាក់/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.12. ថ្លៃជួលសំភារៈកសិកម្ម/សត្វ								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្រាក់/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.13. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់).....								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្រាក់/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស

**B. ចំណាយលើការដាំដំណាំផ្សេងទៀត (ផ្លែឈើ ឬបន្លែ) នៅក្នុងពេញមួយរដូវកន្លងទៅ:**

	គណនាជាម៉ឺនរៀល							ប្រភព (ប្រើលេខកូដខាងក្រោម)
	កន្លែងទី ១	កន្លែងទី ២	កន្លែងទី ៣	កន្លែងទី ៤	កន្លែងទី ៥	កន្លែងទី ៦	កន្លែងទី ៧	
7.14. ជីគីមី								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្តូរ/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.15. ផ្ទាំសំលាប់សត្វចង្រៃ								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្តូរ/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.16. ថ្លៃទឹក ឬចំណាយលើការបូមទឹក (មិនគិតថ្លៃម៉ាស៊ីនទេ)								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្តូរ/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.17. ចំណាយជួលគេកូររាស់ដី								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្តូរ/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.18. ថ្លៃជួលពលកម្មដកស្កូវ								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្តូរ/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.19. ចំណាយលើការច្រូតកាត់								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្តូរ/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.20. ចំណាយបោះស្រូវ								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្តូរ/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.21. ជួសជុលថែទាំសំភារៈកសិកម្ម								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្តូរ/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.22. ថ្លៃដឹកជញ្ជូនវត្ថុធាតុដើម និង ផលិតផល								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្តូរ/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.23. ថ្លៃជួលដី (បើសិនជាមាន)								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្តូរ/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.24. ថ្លៃជួលសំភារៈកសិកម្ម/សត្វ								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្តូរ/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.25. ស្រោចស្រព								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្តូរ/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.26. សេវាកម្មបន្ថែមផ្សេងៗ								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្តូរ/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.27. ថ្លៃកែសំអែដី								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្តូរ/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស
7.28. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់).....								1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបង់ប្តូរ/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបរទេស

**C. ចំណាយលើវិនិយោគអាជីវកម្មផ្សេងទៀត ក្រៅពីការដាំដំណាំនៅក្នុងពេញមួយរដូវរៀងកន្លងទៅ:**

ប្រភេទអាជីវកម្ម	ចំណាយវត្ថុធាតុដើម (គណនាជាម៉ឺនរៀល)	ប្រភព (ជ្រើសរើសខ្ទង់)
7.29. ....		1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបងប្អូន/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបទ
7.30. ....		1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបងប្អូន/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបទ
7.31. ....		1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបងប្អូន/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបទ
7.32. ....		1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបងប្អូន/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបទ
7.33. ....		1. ផ្ទាល់ខ្លួន 2. ខ្ចីបងប្អូន/អ្នកជិតខាង 3. ឥណទានជនបទ

**VIII. បែបបែបនៃការប្រើប្រាស់ដីធ្លី:**

**8.1. ចាប់តាំងពីការបោះឆ្នោតឃុំមក តើអ្នកមានប្រើដីធ្លីក្នុងគោលបំណងខុសពីមុនដែរឬទេ?**

	8.2 កន្លែងណា?	8.3 ពេលណា?	8.4 មូលហេតុ (អាចជ្រើសបានលើសពីមួយ)
1. ទេ			
2. ពីធ្វើស្រែទៅដាំបន្លែ ផ្លែឈើ ឬដំណាំផ្សេងទៀត			1. គ្មានយោបល់ 2. ប្រាក់កំរើកើនឡើង 3. តំរូវការទីផ្សារកើនឡើង 4. ការផ្គត់ផ្គង់វត្ថុធាតុដើមប្រសើរឡើង 5. ការផ្តល់ឥណទានប្រសើរឡើង ផ្សេងទៀត .....
3. ពីដាំដំណាំទៅជាកសិដ្ឋានចិញ្ចឹម មាន ទា ជ្រូក ឬគោ			1. គ្មានយោបល់ 2. ប្រាក់កំរើកើនឡើង 3. តំរូវការទីផ្សារកើនឡើង 4. ការផ្គត់ផ្គង់វត្ថុធាតុដើមប្រសើរឡើង 5. ការផ្តល់ឥណទានប្រសើរឡើង ផ្សេងទៀត.....
4. ឈប់ធ្វើកសិកម្ម ហើយជួល			1. គ្មានយោបល់ 2. ប្រាក់កំរើកើនឡើង 3. តំរូវការទីផ្សារកើនឡើង 4. ការផ្គត់ផ្គង់វត្ថុធាតុដើមប្រសើរឡើង 5. ការផ្តល់ឥណទានប្រសើរឡើង ផ្សេងទៀត .....
5. ផ្លាស់ពីដីលំនៅដ្ឋានទៅដឹកសិកម្ម			1. គ្មានយោបល់ 2. ប្រាក់កំរើកើនឡើង 3. តំរូវការទីផ្សារកើនឡើង 4. ការផ្គត់ផ្គង់វត្ថុធាតុដើមប្រសើរឡើង 5. ការផ្តល់ឥណទានប្រសើរឡើង ផ្សេងទៀត .....
6. ប្តូរលំនៅដ្ឋានទៅជាកន្លែង ធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ឬរកស៊ី (ឧ. ការិយាល័យ)			1. គ្មានយោបល់ 2. ប្រាក់កំរើកើនឡើង 3. តំរូវការទីផ្សារកើនឡើង 4. ការផ្គត់ផ្គង់វត្ថុធាតុដើមប្រសើរឡើង 5. ការផ្តល់ឥណទានប្រសើរឡើង ផ្សេងទៀត .....
7. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់) .....			1. គ្មានយោបល់ 2. ប្រាក់កំរើកើនឡើង 3. តំរូវការទីផ្សារកើនឡើង 4. ការផ្គត់ផ្គង់វត្ថុធាតុដើមប្រសើរឡើង 5. ការផ្តល់ឥណទានប្រសើរឡើង ផ្សេងទៀត .....

**IX. វិបត្តិ/ការប៉ះទង្គិចផ្សេងៗចំពោះគ្រួសារ និងយុទ្ធសាស្ត្រដោះស្រាយ**

តាំងពីដើមរដូវវស្សាឆ្នាំ២០០៣ មក តើអ្នកមានជួបវិបត្តិណាមួយដូចតទៅនេះឬទេ?

		គ្មាន = 1	មាន = 2	បើមាន តើចំណាយអស់ប៉ុន្មានប្រាក់?
9.1.	បាត់បង់សមាជិកគ្រួសារ (ចំនួន)	1	2	.....ម៉ឺនរៀល
9.2.	សមាជិកគ្រួសារមានជំងឺធ្ងន់ ឬមានរបួសធ្ងន់	1	2	.....ម៉ឺនរៀល
9.3.	អត្តិភ័យ	1	2	.....ម៉ឺនរៀល
9.4.	ខូចផលដំណាំដោយសត្វចង្រៃបំផ្លាញ	1	2	.....ម៉ឺនរៀល
9.5.	ខូចខាតដំណាំដោយសារទឹកជំនន់/គ្រោះរាំងស្ងួតឆ្នាំ២០០៣	1	2	.....ម៉ឺនរៀល
9.6.	ខូចខាតអ្វីៗផ្សេងទៀតដោយសារទឹកជំនន់/គ្រោះរាំងស្ងួតឆ្នាំ២០០៣	1	2	.....ម៉ឺនរៀល
9.7.	សត្វងាប់/សត្វចោរលួច	1	2	.....ម៉ឺនរៀល
9.8.	ចោរលួច/ប្លន់ ឬត្រូវគេបោក	1	2	.....ម៉ឺនរៀល
9.9.	សមាជិកគ្រួសារបានបាត់បង់ការងារមានប្រាក់កំរៃ	1	2	.....ម៉ឺនរៀល
9.10.	អាជីវកម្មត្រូវបិទ	1	2	.....ម៉ឺនរៀល
9.11.	ទំនាស់ដីធ្លី	1	2	.....ម៉ឺនរៀល
9.12.	ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់) .....	1	2	.....ម៉ឺនរៀល

**សំគាល់: បើចម្លើយនៃសំណួរទាំងអស់ខាងលើថា "គ្មាន" សូមតទៅលេខ x ។**

- 9.13. បើអ្នកមានវិបត្តិណាមួយខាងលើ តើគ្រួសារអ្នកដោះស្រាយវិបត្តិនេះយ៉ាងដូចម្តេច? (អាចគូសចម្លើយលើសពី ១)
- 9.14. ថយប្រាក់សន្សំពីមុន
- 9.15. កាត់បន្ថយចំណាយប្រើប្រាស់ហូបចុក
- 9.16. ខ្ចីប្រាក់គេ (ឬខ្ចីមាស)
- 9.17. លក់គោក្របី
- 9.18. លក់សំភារៈដឹកជញ្ជូន, សំភារៈកសិកម្ម, សំភារៈក្នុងផ្ទះ
- 9.19. ជួលដីឱ្យគេ
- 9.20. លក់ដីលំនៅដ្ឋាន/ផ្ទះ
- 9.21. លក់ដីកសិកម្ម
- 9.22. បានជំនួយពីសាច់ញាតិ/មិត្តភក្តិ
- 9.23. បានជំនួយពី NGO
- 9.24. សមាជិកគ្រួសារចាកចេញពីភូមិទៅរកការងារធ្វើ
- 9.25. ឱ្យកូនទៅធ្វើការងារពលកម្មឱ្យគេ
- 9.26. ផ្សេងទៀត (បញ្ជាក់) .....

**X. ព័ត៌មានលំអិតអំពីចំណាយលើស្បៀងអាហារ**

10.1. ជាធម្មតានៅក្នុងរដូវដាំដុះកន្លងទៅ តើគ្រួសារអ្នកទទួលបានអាហារប៉ុន្មានពេលក្នុង១ថ្ងៃ?

1. ១ ពេល
2. ២ ពេល
3. ៣ ពេល

តើក្នុងមួយសប្តាហ៍ (៧ថ្ងៃ) កន្លងមក មានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលហូបបាយនៅក្នុងគ្រួសារ?

10.2. ចំនួនមនុស្សអាយុលើសពី ១៥ឆ្នាំឡើង ..... នាក់

10.3. ចំនួនមនុស្សអាយុ ១៤ឆ្នាំចុះក្រោម ..... នាក់

**តើក្នុងមួយសប្តាហ៍ (៧ ថ្ងៃ) កន្លងមក តើស្បៀងអាហារផ្សេងៗទាំងអស់ ដែលសមាជិកគ្រួសារទាំងអស់បានហូប មានតំលៃសរុបប៉ុន្មាន? (ឆ្លើយតាមតារាងខាងក្រោម ដោយគិតតែចំពោះចំនួនមនុស្សដែលមានវត្តមានក្នុងគ្រួសារ រយៈពេល ៧ ថ្ងៃកន្លងមក)**

មុខគ្រឿងហូបចុក	ចំនួន (បើអាចគិតបាន)	ទិញ (រៀល)	របស់ខ្លួនឯង ឬគេអំណោយ (រៀល)
10.4. អង្ករ/អាហារចំបងផ្សេងទៀត	.....គីឡូ	.....រៀល	.....រៀល
10.5. ផ្លែឈើ/បន្លែ	.....គីឡូ	.....រៀល	.....រៀល
10.6. សាច់ ( ត្រី ជ្រូក គោ ស៊ីត...)	.....គីឡូ	.....រៀល	.....រៀល
10.7. ផ្សេងៗ.....	.....គីឡូ	.....រៀល	.....រៀល

**XI. ការប្តូរផ្លូវរបស់ប្រជាជនចំពោះបំណុលកម្មសិទ្ធិ និងការចុះបញ្ជីដីធ្លី**

11.1. តាមអ្នកយល់ តើការទទួលបំណុលកម្មសិទ្ធិ និងចុះបញ្ជីដីធ្លីមានប្រយោជន៍អ្វីខ្លះ?

1. មានសុវត្ថិភាពក្នុងការគ្រប់គ្រង និងកាន់កាប់ដីធ្លី
2. បំបាត់ទំនាស់ដីធ្លី
3. ងាយខ្ចីលុយ ឬឥណទាន
4. ងាយក្នុងការផ្ទេរមរតកដីធ្លី
5. គ្មានអ្វីខុសប្លែកទេ
6. គ្មានយោបល់

## បញ្ជីឯកសារបោះពុម្ពផ្សាយរបស់ វិបសអ

១. Kannan, K. P. (វិច្ឆិកា ១៩៩៥) *ការកសាងសន្ទស្សន៍ផ្នែកទិន្នន័យប្រើប្រាស់សំរាប់ប្រទេសកម្ពុជា: ការពិនិត្យឡើងវិញលើ ការអនុវត្តន៍នាពេលបច្ចុប្បន្ន និងការលើកមតិកែលម្អ* (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ១) ។
២. McAndrew, John P. (មករា ១៩៩៦) *ជំនួយហ្វេនដ៍ជំនួយស្រពិចស្រពិល: ជំនួយសង្គ្រោះ និងអភិវឌ្ឍន៍ទ្វេ និង ពហុភាគី ១៩៩២-៩៥* (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ២) ។
៣. Kannan, K. P. (មករា ១៩៩៧) *កំណែទម្រង់សេដ្ឋកិច្ច កំណែតម្រូវវេទនាសេដ្ឋកិច្ចនិងការអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា* (ឯកសារ ពិភាក្សាលេខ ៣) ។
៤. ជឹម-ធីរិយា ស្រ៊ុន-ពិធី សូ-សុវណ្ណារិទ្ធ ធន-ម៉ាកយិនឌ្រូ ងួន-សុគន្ធា ប៉ុន-ដ្រីណា និងរ៉ូប៊ីន-ប៊ុដិលវី (មិថុនា ១៩៩៨) *ការរៀនសូត្រពីកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ជនបទក្នុងប្រទេសកម្ពុជា* (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ៤) ជាខ្មែរថ្ងៃ ៩.០០០រៀល ។
៥. Toshiyasu-Kato ថ័ន្ន-សុផល និងឡុង-រ៉ូ-ពិសិដ្ឋ (កញ្ញា ១៩៩៨) *សមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចតំបន់សំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ ជានិរន្តរ៍ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា* (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ៥) ជាភាសាខ្មែរ តំលៃ ៩.០០០រៀល ។
៦. Murshid, K. A. S. (ធ្នូ ១៩៩៨) *សន្តិសុខស្បៀងនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចអន្តរ: អាស៊ី: បទពិសោធន៍កម្ពុជា* (ឯកសារ ពិភាក្សាលេខ ៦) ជាភាសាខ្មែរតំលៃ ៧.៥០០រៀល ។
៧. McAndrew, John P. (ធ្នូ ១៩៩៨) *ការពឹងពាក់គ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចិញ្ចឹមជីវិតគ្រួសារនៅក្នុងភូមិខ្មែរពីរ* (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ៧) ជាភាសាខ្មែរតំលៃ ៧.៥០០រៀល ។
៨. ថ័ន្ន-សុផល Martin-Godfrey, Toshiyasu-Kato ឡុង-រ៉ូ-ពិសិដ្ឋ Nina-Orlova, Per-Ronnás ទា-សារីរ៉ា (មករា ១៩៩៩) *ប្រទេសកម្ពុជា: បញ្ហាប្រឈមមុខនៃការបង្កើតការងារដែលមានផលិតភាព* (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ៨) ជាភាសាខ្មែរ តំលៃ ៦.០០០រៀល ។
៩. តេង-យូតី ប៉ុន-ដ្រីណា សូ-សុវណ្ណារិទ្ធ និង ធន-ម៉ាកយិនឌ្រូ (មេសា ១៩៩៩) *បទពិសោធន៍របស់សកម្មភាព សហគមន៍ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍សង្គមនៃអង្គការយូនីសេហ្វ* (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ៩) ជាភាសាខ្មែរតំលៃ ៤.៥០០ ។
១០. Gorman, Siobhan, ជាមួយ ប៉ុន-ដ្រីណា និង សុខ-ខេង (មិថុនា ១៩៩៩) *បញ្ហាតួនាទីបុរស-ស្ត្រី និងការអភិវឌ្ឍន៍ នៅប្រទេសកម្ពុជា: ការពិនិត្យមើលជាទូទៅ* (ឯកសារពិភាក្សាលេខ១០) ជាភាសាខ្មែរតំលៃ ៤.៥០០រៀល ។
១១. ថ័ន្ន-សុផល និង សូ-សុវណ្ណារិទ្ធ (មិថុនា ១៩៩៩) *ចំណាត់ការកម្មកម្ពុជាទៅប្រទេសថៃ: ការប៉ាន់ស្មានជំហានដំបូង* (ឯកសារពិគ្រោះលេខ ១១) ជាភាសាខ្មែរតំលៃ ៣.០០០រៀល ។
១២. ថ័ន្ន-សុផល Toshiyasu Kato ឡុង-រ៉ូ-ពិសិដ្ឋ ទា-សារីរ៉ា សូ-សុវណ្ណារិទ្ធ ហង់-ជួនណារ៉ុន កៅ-គីមហួន និងជា-រ៉ូធាណា (តុលា ១៩៩៩) *ផលប៉ះពាល់នៃវិបត្តិហិរញ្ញវត្ថុអាស៊ីលើសេដ្ឋកិច្ចអន្តរកាលនៅបណ្តាប្រទេសអាស៊ីអគ្នេយ៍: ទស្សនៈ កម្ពុជា* (ឯកសារពិគ្រោះលេខ ១២) ជាភាសាខ្មែរតំលៃ ៤.៥០០រៀល ។
១៣. អ៊ុង-ប៊ុនឡេង (សីហា ២០០០) *ការប្រែប្រួលតាមរដូវកាលនៃសន្ទស្សន៍ផ្នែកទិន្នន័យប្រើប្រាស់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា* (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ១៣) ជាភាសាខ្មែរតំលៃ ៣.០០០រៀល ។
១៤. Toshiyasu-Kato Jeffrey A. Kaplan, ថ័ន្ន-សុផល និង រៀល-សុភាព (សីហា ២០០០) *ប្រទេសកម្ពុជា: លើកកំពស់ អភិបាលកិច្ចសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍មាននិរន្តរភាព* (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ១៤) ជាភាសាខ្មែរ តំលៃ ៣.០០០រៀល ។



- ១៥. Toshiyasu Kato, ថ្លៃ-សុផល Jeffrey A. Kaplan, (សីហា ២០០០) ជំនួយបច្ចេកទេស និងការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាព នៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចមួយដែលពឹងផ្អែកលើជំនួយ: បទពិសោធន៍កម្ពុជា (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ១៥) ជាភាសាខ្មែរ តំលៃ ១០.០០០រៀល ។
- ១៦. ស៊ុក ប៊ុរក្ស (ធ្នូ ២០០០) កម្មសិទ្ធិ ការលក់ដូរ និងការប្រមូលផ្តុំដីធ្លីនៅកម្ពុជា: ការពិនិត្យវិភាគដោយត្រួតពិនិត្យ ទិន្នន័យទីតាំង និងទិន្នន័យដើម ដែលបានមកពីអង្កេតថ្មីៗចំនួនបួន (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ១៦) ជាភាសាខ្មែរ តំលៃ ៨.០០០រៀល ។
- ១៧. ថ្លៃ-សុផល សូ-សុវណ្ណារិទ្ធ និងប៊ុន-ដូរណា (មិថុនា ២០០១) ជំនួយបច្ចេកទេស និងការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពនៅ សាលាកសិកម្មព្រែកល្បឿប (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ១៧) ជាភាសាខ្មែរ តំលៃ ៧.០០០រៀល ។
- ១៨. Martin Godfrey, សូ-សុវណ្ណារិទ្ធ ទេព-សារីរី ប៊ុន-ដូរណា Claude-Katz Sarthi-Acharya ស៊ីសុវត្ថិ-ខ្យង-ចាន់តូ និងហ៊ឹង ថ្វីរ៉ាក់ស៊ី (តុលា ២០០១) ការសិក្សាអំពីទីផ្សារពលកម្មនៅកម្ពុជា: ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រការលូតលាស់ និងការ កែតម្រូវចំពោះវិបត្តិ (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ១៨) ជាភាសាខ្មែរ តំលៃ ៨.០០០រៀល ។
- ១៩. ថ្លៃ-សុផល ទេព-សារីរី និង Sarthi Acharya (ធ្នូ ២០០១) ការកាន់កាប់ដីនៅកម្ពុជា: ការវិភាគលើទិន្នន័យចុង ក្រោយ (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ១៩) ជាភាសាខ្មែរ តំលៃ ៨.០០០រៀល ។
- ២០. សូ-សុវណ្ណារិទ្ធ រៀល-សុភាត អ៊ុច-ឌុយយ័ ស៊ី-វត្តមនី, Brett Ballard និង Sarthi Acharya (មីនា ២០០២) ការវាយតម្លៃសង្គមពាក់ព័ន្ធនឹងដីធ្លីនៅកម្ពុជា (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ២០) ជាភាសាខ្មែរ តំលៃ ៨.០០០រៀល ។
- ២១. Bhargavi Ramamurthy ស៊ុក-ប៊ុរក្ស, Per Ronnäs និង សុក-ហាច (មីនា ២០០២) ប្រទេសកម្ពុជាឆ្នាំ១៩៩៩-២០០០: ការផ្តោតលើបញ្ហាដីធ្លី កំលាំងពលកម្ម និងការចិញ្ចឹមជីវិតនៅជនបទ (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ២១) តំលៃ ៨.០០០រៀល ។
- ២២. ថ្លៃ-សុផល និង Sarthi Acharya (កក្កដា ២០០២) ការលក់ដូរដីនៅកម្ពុជា: ការវិភាគទិន្នន័យនៃការផ្ទេរ និង ការលក់ដូរដីធ្លី (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ២២) ជាភាសាខ្មែរ តំលៃ ៨.០០០រៀល ។
- ២៣. Bruce McKenney និង ព្រុំ-តុលា (កញ្ញា ២០០២) ធនធានធម្មជាតិ និងជីវភាពនៅតាមជនបទក្នុងប្រទេសកម្ពុជា: ការវាយតម្លៃជាមូលដ្ឋាន (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ២៣) ជាភាសាខ្មែរ តំលៃ ១០.០០០រ ជាអង់គ្លេស ១០ដុល្លារ ។
- ២៤. ថ្លៃ-សុផល គីម-សេតារា និង Sarthi Acharya (ធ្នូ ២០០២) ដីធ្លី ជីវភាពជនបទ និងសន្តិសុខស្បៀងនៅកម្ពុជា: ទស្សនៈបានពីអង្កេតតាមមូលដ្ឋាន (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ២៤) ជាភាសាខ្មែរ តំលៃ ៦.០០០រៀល ជាអង់គ្លេស ៧ដុល្លារ ។
- ២៥. ថ្លៃ-សុផល និង Sarthi Acharya (ធ្នូ ២០០២) បញ្ហាប្រឈមចំពោះការចិញ្ចឹមជីវិតនៅជនបទ: ការសិក្សាលើ ភូមិចំនួន ៩ នៅកម្ពុជា (ឯកសារពិភាក្សា លេខ២៥) ជាខ្មែរតំលៃ ៨.០០០រៀល ជាអង់គ្លេស ១០ដុល្លារ ។
- ២៦. Sarthi Acharya គីម-សេតារា ចាប-សុថារិទ្ធ និង មាច-យ៉ាឌី (កញ្ញា ២០០៣) ការងារក្រៅកសិដ្ឋាន និងការងារ មិនមែនកសិកម្ម: ទស្សនៈស្តីពីការបង្កើតការងារនៅកម្ពុជា (ឯកសារពិភាក្សាលេខ២៦) ជាខ្មែរ ៧.០០០រៀល អង់គ្លេស ៥ដុល្លារ ។
- ២៧. យីម-ជា និង Bruce McKenney (ធ្នូ ២០០៣) ការនាំចេញត្រីពីបឹងទន្លេសាបទៅប្រទេសថៃ: ការវិភាគលើ ការរាំងស្ទះពាណិជ្ជកម្ម អភិបាលកិច្ច និងបរិយាកាសសំរាប់ការលូតលាស់ (ឯកសារពិភាក្សាលេខ២៧) ជាខ្មែរតំលៃ ៧.០០០រៀល ជាអង់គ្លេស ១០ដុល្លារ ។

- ២៨. ព្រ៉ៃ-តុលា និង Bruce McKenney ( ឆ្នាំ ២០០៣) ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មផលព្រៃលើកម្ពុជា: ការប្រឈម ការគំរាម កំហែង និងឱកាសសំរាប់ពាណិជ្ជកម្មជំរើក (ឯកសារពិភាក្សាលេខ២៨) ជាខ្មែរ ៧.០០០រៀល ជាអង់គ្លេស ១០ដុល្លារ ។
- ២៩. យឹម-ជា និង Bruce McKenney (វិទ្យុកា ២០០៣) ពាណិជ្ជកម្មត្រីក្នុងស្រុក: ករណីសិក្សានៃម៉ាយឺទីងត្រីពីបឹង ទន្លេសាបទៅក្រុងភ្នំពេញ (ឯកសារពិភាក្សាលេខ២៩) ជាខ្មែរ ៥.០០០រៀល ជាអង់គ្លេស ៥ដុល្លារ ។
- ៣០. Caroline Hughes និង គីម-សេតារា (មិថុនា ២០០៤) ការវិវត្តន៍នៃដំណើរការប្រជាធិបតេយ្យ និងការគ្រប់គ្រង ទំនាស់នៅកម្ពុជា: ការសិក្សាប្រៀបធៀបការបោះឆ្នោតបីលើកនៅកម្ពុជា (ឯកសារពិភាក្សាលេខ ៣០) ជាភាសា ខ្មែរ ១០.០០០រៀល ជាភាសាអង់គ្លេស ១៣.៥០ដុល្លារ ។
- ៣១. Robert Oberndorf (កក្កដា ២០០៤) សុខដុមនីយកម្មច្បាប់ទាក់ទងនឹងដំណើរការវិបល្លាសនៅកម្ពុជា (ឯកសារ ពិភាក្សាលេខ៣១) ជាភាសាខ្មែរ ៥.០០០រៀល ជាភាសាអង់គ្លេស ៦.៥០ដុល្លារ ។
- ៣២. K.A.S. Murshid និង ទូត-សុខផល្លី (ឧសភា ២០០៥) សេដ្ឋកិច្ចឆ្លងកាត់ព្រំដែនរបស់ប្រទេសកម្ពុជា: ការសិក្សា ជំហានដំបូង (ឯកសារពិភាក្សាលេខ៣២) ជាភាសាខ្មែរ ៨.០០០រៀល ជាភាសាអង់គ្លេស ៥.០០ដុល្លារ ។
- ៣៣. Kasper K. Hansen និង តុប-នេត ( ឆ្នាំ ២០០៦) Natural Forest Benefits and Economic Analysis of Natural Forest Conversion in Cambodia (ឯកសារពិភាក្សាលេខ៣៣) ជាភាសាអង់គ្លេស ៨.០០ដុល្លារ ។
- ៣៤. ប៉ាក់-គីមជឿន ហឹង-វុទ្ធី អេង-នេត្រា អាន-សុវត្តា គីម-សេតារា, Jenny Knowles និង David Craig (មីនា ២០០៧) Accountability and Neo-patrimonialism in Cambodia: A Critical Literature Review (ឯកសារពិភាក្សាលេខ៣៤) ជា ភាសាអង់គ្លេស ៦ដុល្លារ ។
- ៣៥. គីម-សេតារា និង Joakim Öjendal (ឧសភា ២០០៧) Where Decentralisation Meets Democracy: Civil Society, Local Government, and Accountability in Cambodia (ឯកសារពិភាក្សាលេខ៣៥) ជាភាសាអង់គ្លេស ៤ដុល្លារ ។
- ៣៦. លឹម-សុវណ្ណារា (វិទ្យុកា ២០០៧) Youth Migration and Urbanisation in Cambodia (ឯកសារពិភាក្សាលេខ៣៦) ជាភាសាអង់គ្លេស ៣.៥ដុល្លារ ។
- ៣៧. Brett M. Ballard, Christian Sloth, David Wharton, Ingrid FitzGerald, K.A.S Murshid, Kasper K. Hansen, ភីម- រុនស៊ីណារិទ្ធិ និង លឹម-សុវណ្ណារា (មេសា ២០០៧) “We Are Living with Worry All the Time”: A Participatory Poverty Assessment of the Tonle Sap (PPA) ជាភាសាអង់គ្លេស ១៨ដុល្លារ ។
- ៣៨. Ingrid FITZGERALD និង សូ-សុវណ្ណារិទ្ធិ (កញ្ញា ២០០៧) Moving Out of Poverty: Trends in Community Well-Being and Household Mobility in Nine Cambodian Villages (MOPs) ជាភាសាអង់គ្លេស ២០ដុល្លារ ។
- ៣៩. CDRI ( ឆ្នាំ ២០០៧) “កម្មវិធីចុះបញ្ជីដីនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា: របាយការណ៍អង្កេតមូលដ្ឋាននៅតំបន់ទីក្រុង” ជា ភាសាអង់គ្លេស ៧ដុល្លារ ។
- ៤០. CDRI ( ឆ្នាំ ២០០៧) “កម្មវិធីចុះបញ្ជីដីនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា: របាយការណ៍អង្កេតមូលដ្ឋាននៅតំបន់ជនបទ” ជា ភាសាអង់គ្លេស ៧ដុល្លារ ។
- ៤១. នូ-កែវសុទ្ធា ភីម-រុនស៊ីណារិទ្ធិ និងទូត-សុខផល្លី (ជិតចេញផ្សាយ) Reviewing Poverty Impact of Regional Economic Integration in the Greater Mekong Sub-Region (RETA) ជាភាសាអង់គ្លេស ។
- ៤២. Annual Development Review 2007-08 ជាភាសាអង់គ្លេស ២០ដុល្លារ ។



## វិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាល និង ក្រុមការងារស្រាវជ្រាវដើម្បីកែលម្អសុខភាពកម្ពុជា

📍 ផ្ទះលេខ ៥៦ ផ្លូវ ៣១៥ ទួលគោក ភ្នំពេញ កម្ពុជា

✉ ប្រអប់សំបុត្រ ៦២២ ភ្នំពេញ កម្ពុជា

☎ ៨៥៥-២៣) ៨៨១-៣៨៤, ៨៨១-៧០១, ៨៨៣-៦០៣, ៨៨១-៩១៦ / ០១២ ៨៦៧-២៧៨

📠 ៨៥៥-២៣) ៨៨០-៧៣៤

e-mail: [cdriemail@online.com.kh](mailto:cdriemail@online.com.kh)/[pubs@cdri.forum.org.kh](mailto:pubs@cdri.forum.org.kh)

website: <http://www.cdri.org.kh>

កំលែ ១២០០០រៀល

